Verzeichniss von Stereotypen-Ausgaben der griechischen und lateinischen CLASSIKER im Verlage von *Karl Tauchnitz* in Leipzig.

Diese Sammlung enthält bis jetzt in 134 Bänden die Werke von 52 Schriftstellern, und wird ununterbrochen fortgesetzt. Da der Gebrauch dieser Ausgaben auf allen Lehranstalten des In- und Auslandes mir das Anerkenntniss ihrer Nützlichkeit, und selbst ihrer Unentbehrlichkeit verbürgte, so entschloss ich mich, um ihnen auch in Hinsicht auf Correctheit die grösste Vollkommenheit zu geben, zur Anwendung der Stereotypen. Diese Art zu drucken gewährt auch den Vortheil, dass man nicht nöthig hat, grosse Auflagen zu machen, dass folglich, während eine verhältnissmässig kleine Auflage verkauft wird, jeder aufgefundene Fehler in den Platten sofort verbessert, und also bei jedem folgenden Abdrucke ein correcterer Text geliefert werden kann. Ich darf mit Zuversicht hoffen, auf diese Weise meinen Vorsatz, ganz fehlerfreye Ausgaben zu liefern, auszuführen. Es ergeht daher an alle Gelehrte, vorzüglich aber an die Herren Lehrer auf Universitäten und Schulen, die Bitte, falls ihnen bei dem Gebrauche dieser Bücher noch Fehler vorkommen sollten, mir dieselben gefälligst anzuzeigen, welches am bequemsten durch die ihnen zunächst gelegenen Buchhandlungen geschehen kann. Noch bemerke ich, dass jeder Theil der Sammlung auch einzeln verkauft wird. — Es sind erschienen:

Griechische Autoren.

AESCHYLI TRAGOEDIAE, wohlf. Ausgabe 14 gr.
Auf fein Papier 20 gr.

ANACREONTIS CARMINA, wohlf. Ausg. 6 gr.
Auf fein Papier 8 gr.

ANTHOLOGIA GRAECA, 3 Theile, w. A. 2 Thl.
Auf fein Papier 2 Thl. 18 gr.

APOLLONII RHODII ARGONAVTICA, w.A. 9 gr.
Auf fein Papier 12 gr.

ARISTOPHANIS COMOEDIAE, 3 Theile, w. A. 1 Thl. 12 gr. Auf fein Papier 2 Thl.

EVRIPIDIS TRAGOEDIAE, 2 Theile, w. A. 1 Thl. 16 gr. Auf fein Papier 2 Thl. 8 gr.

HESIODI CARMINA, wohlfeile Ausgabe 4 gr
Auf fein Papier 6 gr.
HOMERI ILIAS, 2 Theile, wohlf. Ausgabe 20 gr.
Auf fein Papier 1 Thl. 4 gr.
HOMERI ODYSSEA, 2 Theile, wohlf. Ausg. 20 gr.
Auf fein Papier 1 Thl. 4 gr.
PINDARI CARMINA, wohlf. Ausgabe 12 gr.
Auf fein Papier 16 gr.
POETAE GRAECI GNOMICI, wohlf. Ausg. 9 gr.
Auf fein Papier 12 gr.
SOPHOCLIS TRAGOEDIAE, wohlf. Ausg. 20 gr.
Auf fein Papier 1 Thl. 4 gr.
THEOCRITVS, BION ET MOSCHVS, w. A. 8 gr.
Auf fein Papier 12 gr.

AELIANI VARIAE HISTORIAE, wohlf. A. 16 gr.
Auf fein Papier 22 gr.
AESCHINIS ORATORIS OPERA, wohlf. A. 12 gr.
Auf fein Papier 18 gr.
AESOPICAE FABVLAE, wohlf. Ausgabe 6 gr.
Auf fein Papier 8 gr.
ANTONINI COMMENTARIORVM LIBRI XII.
w. Ausg. 10 gr. Auf fein Papier 14 gr.
APPIANI OPERA, 4 Theile, wohlf. Ausg. 2 Thl.
Auf fein Papier 3 Thl.
ARRIANI EXPED. ALEXANDRI, wohlf. A. 14 gr.
Auf fein Papier 20 gr.
CASSII DIONIS OPERA, 4 Theile, wohlf. A. 3 Thl.
Auf fein Papier 4 Thl. 8 gr.
DEMOSTHENIS OPERA, 5 Theile, wohlf. A. 2 Thl.
12 gr. Auf fein Papier 3 Thl. 18 gr.
DIODORI SICVLI BIBLIOTHECAE HISTORICAE. 6 Theile, wohlfeile Ausgabe 4 Thl.
Auf fein Papier 5 Thl. 12 gr.
HERODIANI OPERA, wohlfeile Ausgabe 10 gr.
Auf fein Papier 14 gr.
HERODOTI OPERA, 3 Theile, wohlf. Ausg. 1 Thl.
12 gr. Auf fein Papier 2 Thl. 6 gr.

ISAEI ORATIONES, wohlfeile Ausgabe 10 gr.
Auf fein Papier 14 gr.
ISOCRATIS ORATIONES ET EPISTOLAE. 2 Th. w. A. 1 Thl. 8 gr. Auf fein Papier 1 Thl. 20 gr.
LVCIANI SAMOSATENSIS OPERA, 4 Theile, wohlf. Ausg. 3 Thl. Auf fein Papier 4 Thl.
LYSIAE ORATIONES, wohlf. Ausgabe 12 gr.
Auf fein Papier 18 gr.
PAVSANIAE GRAECIAE DESCRIPTIO, 3 Theile, w. A. 1 Thl. 12 gr. Auf fein Papier 2 Thl. 6 gr.
PLATONIS OPERA, 8 Theile, wohlf. A. 5 Thl. 8 gr.
Auf fein Papier 8 Thl.
PLVTARCHI VITAE PARALLELAE, 9 Theile, w. A. 4 Thl. 12 gr. Auf fein Papier 6 Thl. 18 gr.
PLVTARCHI OPERA MORALIA, e recensione Wyttenbachii, 6 Theile, wohlf. Ausg. 4 Thl. 12 gr.
Auf fein Papier 6 Thl.
POLYBII HISTORIARVM quae supersunt, 4 Theile, w. A. 3 Thl. Auf fein Papier 4 Thl. 8 gr.
STRABONIS OPERA, 3 Theile, wohlf. A. 2 Thl. 6 gr.
Auf fein Papier 3 Thl.
THEOPHRASTI CHARACTERES, EPICTETI MANVALE ET CEBETIS TABVLA, wohlf. A. 4 gr. Auf fein Papier 6 gr.
THVCYDIDIS OPERA, 2 Theile, wohlf. Ausg. 1 Thl. 8 gr. Auf fein Papier 2 Thl.
XENOPHONTIS OPERA, 6 Theile, wohlf. Ausg. 2 Thl. 6 gr. Auf fein Papier 3 Thl. 17 gr.

Lateinische Autoren.

CATVLLVS, TIBVLLVS ET PROPERTIVS, w. Ausg. 10 gr. Auf fein Papier 14 gr.
Q. HORATII FLACCI OPERA, wohlf. Ausg. 10 gr.
Auf fein Papier 16 gr.
PHAEDRI FABVLAE, wohlfeile Ausgabe 3 gr.
Auf fein Papier 4 gr.
P. OVIDII NASONIS OPERA, 3 Theile, wohlf. A. 1 Thl. 12 gr. Auf fein Papier 2 Thl. 6 gr.

ORPHICA
PROCLI HYMNI
MVSAEI
CARMEN DE HERO ET LEANDRO
CALLIMACHI
HYMNI ET EPIGRAMMATA

AD

OPTIMORVM LIBRORVM FIDEM

ACCVRATE EDITA.

EDITIO STEREOTYPA.

LIPSIAE

EX OFFICINA CAROLI TAVCHNITII.

ΟΡΦΕΩΣ
ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ
ΠΡΟΚΛΟΥ ΥΜΝΟΙ
ΜΟΥΣΑΙΟΥ
ΤΑ ΚΑΘ ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ
ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ
ΥΜΝΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΣΥΝ ΠΛΕΙΣΤΗ ΑΚΡΙΒΕΙΑ.

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΩΣ

ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ.

ΕΝ ΛΕΙΨΙΑ.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΡ. ΤΟΥ ΤΑΥΧΝΙΖΙΟΥ.

ΟΡΦΕΩΣ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

v.1—17

Ὦναξ Πυθῶνος μεδέων, ἑκατηβόλε, μάντι,
ὃς λάχες ἠλιβάτου κορυφῆς Παρνησίδα πέτρην,
σὴν ἀρετὴν ὑμνῶ· σὺ δέ μοι κλέος ἐσθλὸν ὀπάσσαις·
πέμπε δ᾽ ἐπὶ πραπίδεσσιν ἐμαῖς ἐτυμηγόρον αὐδὴν,
ὄφρα πολυσπερέεσσι βροτοῖς λιγύφωνον ἀοιδὴν
ἠπύσω, Μούσης ἐφετμαῖς, καὶ πηκτίδι πυκνῇ.
Νῦν γάρ σοι, λυροεργὲ, φίλον μέλος ἀείδοντα
θυμὸς ἐποτρύνει λέξαι, τάπερ οὔποτε πρόσθεν
ἔφρασ᾽, ὅταν Βάκχοιο καὶ Ἀπόλλωνος ἄνακτος
κέντρῳ ἐλαυνόμενος, φρικώδεα κῆλα πιφαύσκω
θνητοῖς ἀνθρώποισιν, ἀχείματα δ᾽ ὄργια μύσταις·
ἀρχαίου μὲν πρῶτα χάους ἀτέκμαρτον ἀνάγκην,
καὶ Κρόνον, ὡς ἐλόχευσεν ἀπειρεσίοις ὑπὸ κόλποις
Αἰθέρα, καὶ διφυῆ, πυρσωπέα, κυδρὸν Ἔρωτα,
Νυκτὸς ἀειγνήτης υἷα κλυτόν· ὅν ῥα Φάνητα
ὁπλότεροι κλῄζουσι βροτοί· πρῶτος γὰρ ἐφάνθη.
Βριμοῦς τ᾽ εὐδυνάτοιο γονάς, ἠδ᾽ ἔργ᾽ ἀΐδηλα

Γηγενέων, οἳ λυγρὸν ἀπ᾿ Οὐρανοῦ ἐκμάξαντο
σπέρμα γονῆς, τό τε πρόσθεν ὅθεν γένος ἐξεγένοντο
θνητῶν, οἳ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον αἰὲν ἔασι·
θητείαν τε Ζηνὸς, ὀρεσσιδρόμου τε λατρείαν
μητρός, ἅ τ᾿ ἐν Κυβέλοις ὄρεσιν μητίσατο κούρην
Φερσεφόνην περὶ πατρὸς ἀμαιμακέτου Κρονίωνος·
Εὐβούλου τε καὶ Ἡρακλέος περίφημον ἄμυξιν·
ὄργιά τ᾿ Ἰδαίων, Κορυβάντων τ᾿ ἄπλετον ἰσχύν·
Δήμητρός τε πλάνην, καὶ Φερσεφόνης μέγα πένθος·
θεσμοφόρον θ᾿ ὁσίην· ἠδ᾿ ἀγλαὰ δῶρα Καβείρων·
χρησμούς τ᾿ ἀῤῥήτους Νυκτὸς περὶ Βάκχου ἄνακτος·
Λῆμνόν τε ζαθέην ἠδ᾿ εἰναλίην Σαμοθρήκην,
αἰπεινήν τε Κύπρον, καὶ Ἀδωναίην Ἀφροδίτην,
ὄργια Πραξιδίκης, καὶ ἀρείης νύκτας Ἀθήνης,
θρήνους τ᾿ Αἰγυπτίων, καὶ Ὀσίριδος ἱερὰ χύτλα.
ἀμφὶ δὲ μαντείης ἐδάης πολυπείρονας οἴμους
θηρῶν τ᾿ οἰωνῶν τε, καὶ ἣ σπλάγχνων θέσις ἐστίν·
ἠδ᾿ ὅσα θεσπίζουσιν ὀνειροπόλοισιν ἀταρποῖς
ψυχαὶ ἐφημερίων, ὕπνῳ βεβολημέναι ἦτορ·
σημείων τεράτων τε λύσεις, ἄστρων τε πορείας·
ἁγνοπόλον τε καθαρμόν, ἐπιχθονίοις μέγ᾿ ὄνειαρ·
ἱλασμούς τε θεῶν, φθιμένων τ᾿ ἐπινήχυτα δῶρα.
ἄλλα δέ σοι κατέλεξ᾿, ἅπερ εἴσιδον ἠδ᾿ ἐνόησα,
Ταίναρον ἡνίκ᾿ ἔβην σκοτίην ὁδόν, Ἄϊδος εἴσω,
ἡμετέρῃ πίσυνος κιθάρῃ, δι᾿ ἔρωτ᾿ ἀλόχοιο·
ἠδ᾿ ὅσον Αἰγύπτῳ ἱερὸν λόγον ἐξελόχευσα,
Μέμφιν ἐς ἠγαθέην πελάσας, ἱεράς τε πόληας
Ἄπιδος, ἃς πέρι Νεῖλος ἀγάῤῥοος ἐστεφάνωται·
πάντα μάλ᾿ ἀτρεκέως ἀπ᾿ ἐμῶν στέρνων δεδάηκας.

Νῦν δ᾽, ἐπεὶ ἠερόφοιτος ἀπέπτατο δήϊος οἶ-
στρος,
ἡμέτερον δέμας ἐκπρολιπὼν, εἰς οὐρανὸν εὐρὺν,
πεύσῃ ἀφ᾽ ἡμετέρης ἐνοπῆς, ἃ πρὶν * ἔκευθον.
ὥς ποτε Πιερίην Λειβήθρων τ᾽ ἄκρα κάρηνα
ἡρώων τε καὶ ἡμιθέων πρόμος ἐξεπέρησεν,
λισσόμενός μ᾽ ἐπίκουρον ἑοῦ νόστοιο γενέσθαι,
ποντοπόρῳ σὺν νηῒ πρὸς ἄξενα φῦλ᾽ ἀνθρώπων,
ἔθνος ἐς ἀφνειὸν καὶ ἀτάσθαλον, ᾧ ἐνὶ κραῖνεν
Αἰήτης, υἱὸς φαεσιμβρότου Ἠελίοιο.
Θέσφατα γὰρ Πελίης δειδίσσετο, μή οἱ ὄπισθεν
χειρὸς ὑπ᾽ Αἰσονίδεω καθέλῃ βασιλήϊον ἀρχήν.
καί οἱ ὑπὸ πραπίδεσσι δόλου τρίβον ἠπερόπευεν·
τάσσε γὰρ ἐκ Κόλχων χρύσειον κῶας ἐνεῖκαι
Θεσσαλίην εὔπωλον. ὃ δ᾽ ὡς κλύεν ἔκνομον αὐδήν,
χεῖρας ἐπαντείνας ἐπεκέκλετο πότνιαν Ἥρην·
τήνδε γὰρ ἐκ μακάρων περιώσια κυδαίνεσκεν.
ἣ δέ οἱ εὐχωλῇσιν ἐφέσπετο κηδομένη περ·
ἔξοχα γὰρ μερόπων ἠγάζετο καὶ φιλέεσκεν
δεινοβίην ἥρωα περικλυτὸν Αἴσονος υἷα,
καί ῥα καλεσσαμένη ἐπετέλλετο Τριτογενείῃ.
ἣ οἱ φηγινέην πρῶτον τεκτήνατο νῆα,
ἣ οἱ ὑπ᾽ εἰλατίνοις ἐρετμοῖς ἁλιμυρέα βένθη
πρώτη ὑπεξεπέρησε, τρίβους δ᾽ ἤνυσσε θαλάσσης.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ συνάγειρεν ἀγακλειτοὺς βασιλῆας,
Θρήκην εἰς εὔπωλον ἐπείγετο δῖος Ἰήσων,
καὶ μ᾽ ἐκίχανε χέλυν πολυδαίδαλον ἐντύνοντα,
ὄφρα κέ σοι μέλπων προχέω μελίγηρυν ἀοιδήν,
κηλήσω δέ τε θῆρας ἰδ᾽ ἑρπετὰ καὶ πετεηνά.

ἡνίκα δ' εἰς ἄντρον πολυήρατον εἰςεπέρησεν,
μείλιχον ἐκ λασίων στέρνων ἀνενείκατο φωνήν·
Ὀρφεῦ, Καλλιόπης τε καὶ Οἰάγρου φίλε κοῦρε,
Βιστονίῃ Κικόνεσσι πολυῤῥήνοισιν ἀνάσσων,
χαῖρ', ἐπεὶ Αἱμονίους ὀχέας πρώτιστον ἱκάνω,
Στρυμονίας τε ῥοάς, Ῥοδόπης τ' αἰπεινὰ πρὸς ἄγκη.
εἰμὶ δ' ἐγὼ Μινύῃσι πανέξοχον αἷμα λελογχώς,
Θεσσαλὸς Αἰσονίδης· ξεῖνος δέ σοι εὔχομαι εἶναι.
ἀλλὰ φίλος, πρόφρων μ' ὑποδέχνυσο, καὶ κλύε μῦθον
μειλιχίαις ἀκοαῖς, καὶ λισσομένῳ ὑπάκουσον,
Ἀξένου ἐς πόντοιο μυχοὺς καὶ Φᾶσιν ἐραννὸν
νηῒ σὺν Ἀργῴῃ πελάσαι, δεῖξαί τε θαλάσσης
Παρθενίης ἀτραπούς, ἐπιήρανον ἡρώεσσιν,
οἵ ῥα τεὴν μίμνουσι χέλυν καὶ θέσκελον ὀμφήν,
ἐλδόμενοι ξυνῶν πελάγει ἐπαρηγόνα μόχθων.
οὐ γὰρ δὴ πλεῦσαι πρὸς βάρβαρα φῦλα μέδονται
νόσφι σέθεν· καὶ γάρ ῥα ποτὶ ζόφον ἠερόεντα,
νείατον εἰς κευθμῶνα, λιτῆς εἰς πυθμένα γαίης,
μοῦνον ἀπ' ἀνθρώπων πελάσαι, καὶ νόστον ἀνευρεῖν
* * *
ὧν ἕνεκα ξυνήν τε δύην Μινύῃσιν ἀρέσθαι,
καὶ κλέος, ἀνθρώποισιν ἐπ' ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
Τὸν μὲν ἐγὼ μύθοισιν ἀμειβόμενος προςέειπον·
Αἰσονίδη, τί με ταῦτα παραιφάμενος ἐρεείνεις,
ὄφρα κεν ἐς Κόλχους Μινύαις ἐπιήρανος ἔλθω,
νηῒ σὺν εὐσέλμῳ πλείων ἐπὶ οἴνοπα πόντον;
ἤδη γάρ μοι ἅλις καμάτων, ἅλις ἔπλετο μόχθων,
ὧν ἱκόμην ἐπὶ γαῖαν ἀπείριτον ἠδὲ πόληας,
Αἰγύπτῳ Λιβύῃ τε βροτοῖς ἄνα θέσφατα φαίνων.

καί ῥά μ' ἀλητείης τε καὶ ἐξ οἴστρου ἐσάωσεν
μήτηρ ἡμετέρη, καί ῥ' εἰς δόμον ἤγαγεν ἀμόν,
ὄφρα τέλος θανάτοιο κίχω μετὰ γήραϊ λυγρῷ.
ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὑπαλύξαι, ἃ δὴ πεπρωμένα κεῖται.
Μοιρῶν ἐννεσίῃσιν ἐπείγομαι. οὐ γὰρ ἄτιμοι
ἱκεσίου Ζηνὸς κοῦραι Λιταί. ἵξομαι ἤδη
ἁπλοτέροις βασιλεῦσι καὶ ἡμιθέοις ἐνάριθμος.
Καὶ τότε δὴ λίπον ἄντρον ἐπήρατον, ἠδ' ἐπέρησα
αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, καὶ ἐς Μινύας ἀφίκανον
λαιψηροῖσι πόδεσσιν, ὑπὲρ Παγασηΐδας ἀκτάς.
ἔνθα δ' ἀριστήων Μινυῶν λόχος ἠγερέθοντο·
στεινὸν δὲ ψαμάθους ὁμάδῳ, ῥηγμῖνά τ' Ἀναύρου·
ἀλλ' ὅτε δή μ' ἐνόησαν ἀταρπιτὸν ἐξανύοντα,
ἀσπασίως ἤγερθεν· ἐγήθεε δ' ἦτορ ἑκάστῳ.
αὐτὰρ ἐμυθεύμην, ἐρεείνων ἄνδρας ἀρίστους.
Πρῶτα δὲ εἶδα βίην Ἡρακλῆος θείοιο,
ὃν τέκεν Ἀλκμήνη Ζηνὶ Κρονίωνι μιγεῖσα,
ἦμος ὅτε τρισσὴν μὲν ἐλείπετο σείριος αἴγλην
ἠέλιος, δολιχὴ δ' ἐπεμαίετο πάντοθεν ὄρφνη.
Τῖφυν τ' Ἀγνιάδην, δολιχῆς ἰθύντορα νηός·
Θεσπιέων δ' ὅγε δῆμος ἐφ' ὕδασι Περμησσοῖο,
ὄγχουρον λαοῖς Σιφάεσι ῥεῖθρον ἄμειβεν·
ὃς πέρι μὲν βύκτῃσι καὶ ἀργήεσσιν ἀέλλαις
νῆα κατιθύνειν δεδάει πολυμήτιδι τέχνῃ.
Κάστορά θ' ἱππόδαμον Πολυδεύκεά τ' εἰσενόησα,
καὶ Μόψον Τιταρῆθεν, ὃν Ἄμπυκι νυμφευθεῖσα
Χαονίην ὑπὸ φηγὸν Ἀρηγονὶς ἐξελόχευσεν·
Πηλέα τ' Αἰακίδην, Αἰγίνης ἀγλαὸν υἱόν,
ὃς Δολόπεσσιν ἄνασσεν ἐνὶ Φθίῃ ἐριβώλῳ.

τρισσὴν δ' Ἑρμείαο κλυτὴν εἰςέδρακα γένναν,
Αἰθαλίδην, ὃν ἔτικτε περικλυτὴ Εὐπολέμεια,
Μυρμιδόνος θυγάτηρ, Ἀλόπη ἐνὶ πετρηέσσῃ.
ἠδ' Ἔρυτον, καὶ καλὸν Ἐχίονα, τούς ποτε νύμφη
Λαοθόη Μενετοῖο παρευνηθεὶς ἐλόχευσεν
Κυλλήνης μεδέων χρυσόῤῥαπις Ἀργειφόντης.
αὐτὰρ Ἀλεκτορίδης καὶ βουφάγος ἦλθε Κόρωνος.
Ἴφικλος αὖ Φυλάκου δῖον γένος ἀντεβόλησεν·
Βούτης τ' Αἰνιάδης, ἴκελος χρυσάορι Φοίβῳ.
Κάνθος δ' Εὐβοίηθεν Ἀβαντιάδης ἐπέρησεν,
ὃν δὴ μοῖρ' ἐδάμασσε, τέλος δ' ἐπέθηκεν ἀνάγκη,
φθίσθαι ὑπὲρ Λιβύης, νόστου τ' οἴκονδε λαθέσθαι
Ἄλκωνος δὲ Φάληρος ἀπ' Αἰσήποιο ῥοάων
ἤλυθεν, ὃς Γύρτωνος ἁλιστεφὲς ἔκτισεν ἄστυ.
Ἴφιτος αὖ μετὰ τοῖσιν ἐφέσπετο Ναυβόλου υἱός,
Φωκίδος ὅς ῥ' ἤνασσε καὶ εὐπύργοιο Τανάγρης.
Λαοδόκος, Ταλαός, καὶ Ἀρήϊος, υἱοὶ ἄμωμοι
ἦλθον Ἀβαντιάδαι περιώνυμοι, οὓς τέκε Πηρώ.
Ἀμφιδάμας δ' Ἀλέου παῖς ἤλυθε· πέμψε γάρ αὐτον
ἴφθιμος γενέτης, Τεγέης ὅρια προλιπόντα.
ἤλυθε δ' Ἐργῖνος, Βράγχου πολύπυρον ἄρουραν
ἐκπρολιπών, καὶ τύρσιν ἐρυμνῆς Μιλήτοιο,
ἔνθα ῥοαὶ κλύζουσι πολυπλανέος Μαιάνδρου.
ἐν δὲ Περικλύμενος Νηλήϊος εἰςαφίκανεν,
ἀγχόθι Παλλήνης τε καὶ εὐύδροιο Λιπάξου
ἄστυ λιπὼν ἀφνειόν, ἐλειονόμους τε Κολώνας.
ἐκ δὲ λιπὼν Καλυδῶνα θοὸς Μελέαγρος ἔβαινεν,
Οἰνεὺς τόν ῥ' ἐλόχευσε καὶ Ἀλθαίη ῥοδόπηχυς.
Ἴφικλος αὖτ' ἐπέρησε λιπὼν Ἀτρακηΐδα λίμνην,

σύγγονος Ἀλθαίης· πέρι δ' αὖ τίεν ἔξοχα πάντων
εὐειδῆ Μελέαγρον, ἰδ' ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδασκεν.
Ἀστερίων δ' ἐπέρησε πάϊς κλεινοῖο Κομήτου,
Πειρεσίην ὃς ἔναιεν, ἵν' Ἀπιδανοῖο ῥεέθροις
Πηνειός μίσγων ξυνὸν ῥόον εἰς ἅλα πέμπει.
Εὐρυδάμας δ' ἐπέρησε λιπὼν Βοιβηΐδα λίμνην,
ἀγχόθι Πηνειοῖο καὶ εὐπελαγέος Μελιβοίης.
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλάτοιο πάϊς Πολύφημος ἵκανεν,
ὃς σφιν ἐν ἠνορέῃσι μετέπρεπεν Ἡρώεσσιν.
ἠνειὸς Καινῆος ἀφίκετο, τὸν ῥά τε φασὶν
μισγόμενον Λαπίθαις ὑπὸ Κενταύροισι δαμῆναι,
θεινόμενον πεύκῃσι τανυφλοίοις τ' ἐλάτῃσιν,
καί οἱ ἀνατλῆναι καὶ ἀκαμπέα γούνατ' ἐρεῖσαι,
ζωόν τ' ἐν φθιμένοισι μολεῖν ὑπὸ κεύθεα γαίης.
Ἄδμητος δ' ἀφίκανε φεραιόθεν, ᾧ ποτε Παιὰν
θητεύων ὑπόεικε· Διὸς δ' ἠλεύατο μῆνιν,
οὕνεκά οἱ Κύκλωπας ἀμαιμακέτοισιν ὀϊστοῖς
ἐν φθιμένοισιν ἔταξ', Ἀσκληπιοῦ εἵνεκα λώβης.
ἤλυθε δ' Εὐρυτίων Ἴρου παῖς Ἀκτορίωνος,
τρηχείην Ὀπόεντα λιπών· σὺν δ' ἤλυθεν Ἴδας,
Λυγκεύς θ', ὃς τήλιστα δι' αἰθέρος ἠδὲ θαλάσσης
βένθεα, καὶ Πλουτῆος ὑποχθονίοιο βέρεθρα
μοῦνος ἀπ' ἀνθρώπων δεινοῖσιν ὀπώπεεν ὄσσοις.
αὐτάρ οἱ Τελαμὼν συνεφέσπετο, τόν ῥ' ἐλόχευσεν
Αἰακῷ ἀτρύτῳ κούρη κλυτοῦ Ἀσωποῖο
Αἴγιν' ἐν κροκάλῃσιν ἁλιστεφέος Σαλαμῖνος.
δὴ τότ' Ἄβαντος παῖς νόθος ἤλυθε καρτερὸς Ἴδμων,
τόν ῥ' ὑποκυσσαμένη τέκεν Ἀπόλλωνι ἄνακτι
Ἀμφρύσου παρὰ χεῦμα Φερητιὰς Ἀντιάνειρα.

τῷ καὶ μαντοσύνην ἔπορεν καὶ θέσφατον ὀμφὴν
Φοῖβος, ἵν᾽ ἀνθρώποισιν ἀρηρότα μυθίζοιτο.
ἤλυθε δ᾽ αὖ μετὰ τοῖσι Μενοίτιος ἐξ Ὀπόεντος,
σύγχορτος Μινύαις· ἔπι δ᾽ ἤλυθε δῖος Ὀϊλεύς.
Φλίας δ᾽ ἐξίκανε περικλυτός, ὅν ποτε νύμφη
Βάκχῳ ὑποκλινθεῖσα παρ᾽ Ἀσώποιο ῥοῇσιν
τίκτεν, ἄμωμον ἔχοντα δέμας καὶ ἐπίφρονα μῆτιν.
Κηφεὺς δ᾽ Ἀρκαδίηθε μεθ᾽ Ἡρώεσσι πελάσθη.
Ἀγκαῖον δ᾽ ἀν᾽ ὅμιλον ἀπ᾽ Ἀρκαδίης πολυμήλου
πέμψε πατὴρ γηραιὸς ἐπὶ πλόον Ἀξείνοιο·
οὗτος δ᾽ οὔποτε χλαῖναν ἐπὶ στιβαροῖς βάλεν ὤμοις,
ἀλλ᾽ ἄρκτου λάσιον στέρνοις ἀμπίσχετο δέρμα.
Ναύπλιος αὖθ᾽ ἵκανεν, Ἀμυμώνης φίλος υἱός,
ὃν τέκεν εὐνηθεῖσα περικλυτῷ Ἐννοσιγαίῳ,
ἀγλαὸν ἠνορέην, δέμας εἴκελον ἀθανάτοισιν.
Ταιραριεὺς δ᾽ Εὔφημος ἔβη, Μαλεήτιδος ἄκρης
ἐκπρολιπὼν αὐλῶνας, ἁλικλύστους τε Θεράπνας.
Ἀγκαῖός τ᾽ ἔμολεν Πλευρώνιος, ὅς ῥα πορείας
οὐρανίας ἄστρων ἐδάη, κύκλους τε πλανήτας.
δίζετο γὰρ τά τ᾽ ἐόντα τά τ᾽ ἐσσόμεν᾽ ἀνθρώποισιν.
ἓν δὲ Παλαιμόνιος Λέρνου νόθος ἤλυθεν υἱός·
σίνετο δὲ σφυρὰ δισσά, πόδας δ᾽ οὐκ ἦεν ἀρηρώς·
τοὔνεκεν Ἡφαίστοιο γόνον καλέεσκον ἅπαντες.
ἤλυθε δ᾽ Ἀλφειοῖο λιπὼν Πισήτιδας ὄχθας
Αὐγείης υἱὸς πυριφεγγέος Ἠελίοιο.
ναὶ μὴν καὶ δισσοὶ ὅρπηκες ἀμύμονες ἧκον,
Ἀμφίων κλυτόφημος ἰδ᾽ Ἀστέριος μενεχάρμης,
Πελλήνην προλιπόντ᾽ ἠδ᾽ ἤθεα πατρίδος αἴης.
δισσὸν δ᾽ αὖ Βορέου καλὸν στάχυν εἰσενόησα,

οὓς τέκ' Ἐρεχθῆος κούρη κλυτὸς Ὠρείθυια,
Ἰλισσοῦ παρὰ χεῦμα θεοῦ φιλότητι μιγεῖσα·
οἳ δὴ καὶ ταρσοῖσιν ὑπουατίοις πεπότηντο,
Ζήτης καὶ Κάλαϊς, δέμας εἴκελοι ἀθανάτοισιν.
αὐτὰρ οἱ Πελίαο Φεραιόθεν ἤλυθ' ἄνακτος
* * *
ἀγχιστεύς. νηὸς γὰρ ἐπ' Ἀργῴης λελίητο
ἄξεινον ποτὶ φᾶσιν ἅμ' ἡρώεσσι πελάσσαι.
σὺν δέ οἱ ἦλθεν ἔτης Ἡρακλῆος θείοιο
καλὸς Ὕλας· τῷ δ' οὔπω ὑπὲρ δροσεροῖο γενείου
ἀργεννὰς ἐρύθηνε παρηΐδας ἁβρὸς ἴουλος,
ἀλλ' ἔτι κοῦρος ἔην, πολὺ δ' ἥνδανεν Ἡρακλῆϊ.
Οὗτοι μὲν ποτὶ νῆα καὶ ἐς λόχον ἠγερέθοντο.
καί ῥά οἱ ἄλλοθεν ἄλλος ἐκέκλετο, ἠδ' ἀγόρευεν.
δεῖπνα δὲ πορσύνοντο πολυξείνοιο τραπέζης,
ἥμενοι ἑξείης· πόθεεν δέ τοι ἔργον ἕκαστος.
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιο ποτοῦ θ' ἅλις ἔλπετο θυμός,
ἀνστάντες ῥ' ἅμα πάντες ἀπὸ ψαμάθοιο βαθείης
ἠϊόν, ἔνθα τ' ἔμιμνεν ὑπὲρ ψαμάθου ἁλίη νῆυς,
τήν ῥα τότ' εἰσορόωντες ἐθάμβεον· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἄργος ἐφημοσύνῃσι νόου πόρσυνεν ὀχλίζειν,
δουρατέῃσι φάλαγξι καὶ εὐστρέπτοισι κάλωσιν,
πρυμνόθεν ἀρτήσας. κάλεεν δ' ἐπὶ μόχθον ἱκάνειν,
πάντας κυδαίνων. οἳ δ' ἐσσυμένως ὑπάκουσαν·
τεύχεα δ' ἐκδύνοντο, περὶ στέρνοισι δ' ἀνῆπτον
σειραίην μήρινθον. ἐπέβριθεν δ' ἄρ' ἕκαστος,
αἶψα θοὸν ποτὶ κῦμα κατειρύσαι εὔλαλον Ἀργώ.
ἡ δέ οἱ ἐγχριμφθεῖσα ποτὶ ψαμάθῳ βεβάρητο,
αὐαλέοις φύκεσσιν ἐρυκομένη ποτὶ χέρσον,

ἡρώων παλάμῃσιν ὑπὸ στιβαρῇσιν ἀπειθής.
παχνώθη δ' αὖ θυμὸς Ἰήσονος· αὐτὰρ ἔπειτα
νεῦσεν ὀπιπτεύων, ἵνα οἱ θάρσος τε βίην τε
μολπῇ ὑφ' ἡμετέρῃ κεκμηόσιν αἰὲν ὀρίνω.
αὐτὰρ ἐγὼ φόρμιγγα τιτηνάμενος μετὰ χερσὶν
μητρὸς ἐμῆς ἐκέρασσ' εὐτερπέα κόσμον ἀοιδῆς,
καί οἱ ἀπὸ στηθέων ὄπα λείριον ἐξελόχευσα·
Ἔξοχον Ἡρώων Μινυήϊον αἷμα γενέθλης,
εἶδ' ἄγε νῦν στερεοῖσιν ὑπὸ στέρνοισι κάλωας
βρίσαθ' ὁμοῤῥοθέοντες, ἐρείσατε δ' ἴχνια γαίῃ,
ταρσοῖσιν ποδὸς ἄκρον ὑπερβλήδην τανύσαντες·
καὶ χαροπὸν ποτὶ χεῦμα γεγηθότες ἕλξατε νῆα.
Ἀργώ, πεύκῃσίν τ' ἠδὲ δρυσὶ γομφωθεῖσα,
ἀΐ' ἐμῆς ἐνοπῆς· καὶ γὰρ πάρος ἔκλυες ἤδη,
ἡνίκα δένδρε' ἔθελγον ἐν ὑλήεντι κολώνῃ,
πέτρας τ' ἠλιβάτους, καί μοι κατὰ κόμπον ἔβαινον
οὔρε' ἀποπρολιποῦσαι· ἐπίσπεο δ' αὖτε θαλάσσης
Παρθενίης ἀτραπούς· σπέρχευ δ' ἐπὶ Φᾶσιν ἀμείβειν,
ἡμετέρῃ πίσυνος κιθάρῃ καὶ θεσκέλῳ ὀμφῇ.
Δὴ τότ' ἐπιβρομέουσα Τομαριὰς ἔκλυε φηγός,
ἣν οἱ ὑποτροπίην Ἄργος θέτο νηῒ μελαίνῃ
Παλλάδος ἐννεσίῃσιν· ἀνηέρθη δὲ μάλ' ὦκα,
δούρατ' ἐλαφρίζουσα, θοῇ δ' ὠλίσθανε πόντῳ·
καί οἱ ἐπειγομένῃ θαμινὰς ἐκέδασσε φάλαγγας,
αἵ οἱ ὑπὸ τρόπιν εἶντο μιῆς σχοίνοιο ταθεῖσαι.
ἐν δ' ἄρ' ἔβη λιμένας, χαροπὸν δ' ἀνεχάσσατο κῦμα·
Θῖνες δ' ἀμφέκλυσθεν· ἐγήθει δὲ φρέν' Ἰήσων,
ὧλτο δ' ἔσω νεὸς Ἄργος, ἐφέσπετο δ' ἀγχόθι Τῖφυς
καί οἱ ἐπαρτέα θῆκαν, ἀρηρότα πορσύνοντες,

ἱστόν τ' ἠδ' ὀθόνας· ἔπι δ' αὖτ' οἴηκας ἔδησαν,
πρυμνόθεν ἀρτήσαντες, ἐπεσφίγξαντο δ' ἱμᾶσιν.
αὐτὰρ ἐπειθ' ἑκάτερθεν ἐρετμοὺς ἡπλώσαντο,
εἰςβαίνειν δ' ἐκέλευον ἐπειγομένους Μινύηας·
τοῖσιν δ' Αἰσονίδης ἔπεα πτερόεντα προςηύδα·
Κέκλυτέ μευ, βασιλῆες ἀμύμονες· οὐ γάρ ἔμοιγε
ἁνδάνει ἐν πραπίδεσσιν ἀρειοτέροισιν ἀνάσσειν.
ὑμεῖς δ', ὅντινά οἱ κραδίη θυμός τε μενοινᾷ,
ἡγεμόνα στήσασθε, καὶ ᾧ πέρι πάντα μελήσει
σημαίνειν, ὅ τί οἱ ῥέξει ἔπος ἠδὲ καὶ ἔργον,
πόντον ἐπιπλώουσιν, ἀφιξομένοις τ' ἐπὶ γαῖαν,
εἴτε καὶ ἐς Κόλχους, ἢ ἐς ἀλλοδαποὺς ἀνθρώπους.
καὶ γὰρ δὴ μοῦνον σὺν ἐμοὶ πολέες τε καὶ ἐσθλοί,
οἵ ῥα καὶ ἀθανάτου ῥίζης γένος εὐχετάασθε,
ξυνὸν ἀνηρείψασθε πόνον, κλέος ὄφρ' ἂν ἄρησθε.
ἀλλ' οὔ οἱ κάρτιστον ἀρειότερόν τε γενέσθαι
Ἡρακλῆος ἄνακτος ὀΐομαι· ἴστε καὶ αὐτοί.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον. ἓν δ' ἄρα φωνῇ
λαὸς ἐπεῤῥόθεεν, Μινύαις ἔπι κοίρανον εἶναι
Ἀλκείδην, ὃς πᾶσι μέγ' ἔξοχος ἦεν ἑταίροις.
ἀλλ' οὐ πεῖθον ἄνακτα πεπνυμένον, ὃς ῥά οἱ ἤδη
Ἥρης ἐννεσίῃσι τετιμένον Αἴσονος υἱόν,
ἣ δή οἱ κλέος ἐσθλὸν ἐπ' ἐσσομένοισιν ὄπαζεν·
ὅς ῥά οἱ αὐτὸς ἔνισπεν, Ἰήσονα κοίρανον εἶναι.
πεντήκοντ' ἐρέτῃσιν, ἀνὰ τραφερήν τε καὶ ὑγρήν.
καὶ τότε δὴ μάλα πάντες ἐπήνεον, ὡς ἐκέλευεν
Ἡρακλέης, καὶ θῆκαν Ἰήσονα κοίρανον εἶναι.
Ἦμος δ' Ἠέλιός οἱ, ἀπείριτον αἰθέρα τέμνων,
ἵπποις ὠκυπόδεσσι κελαινὴν ἔντυε νύκτα,

τῆμος ἐνὶ πραπίδεσσιν ἐμήτιεν Αἴσονος υἱός
πίστιν ἐφ' ἡρώεσσι καὶ ὅρκια συνθεσιάων
θέσθαι, ὄφρ' ἔμπεδα πάντα φυλασσόμενοι πε-
πίθοιντο.
καὶ τότε τοι, Μουσαῖε, φίλον τέκος Ἀντιοφήμου,
πορσῦναι μ' ἐκέλευε θοῶς ἱερήϊα καλά.
αὐτὰρ ἐγὼ ψαφαρῇσιν ἐπ' ἠϊόνεσσιν ἐνεῖκα
κᾶλα, τά τ' ἐκ δρυός ἐστι φερεσβίου· ἐν δ' ἄρ' ὕπερθεν
πλεκτῷ παρκατέθηκα θεοῖς ἐπινήχυτα δῶρα.
καὶ τότε δὴ κραντῆρα βοῶν περιμηκέα ταῦρον
σφάζον, ἀνακλίνας κεφαλὴν εἰς αἰθέρα δῖαν,
ζωοταμών· πυρὶ δ' αἷμα πέριξ χέον ἔνθα καὶ ἔνθα.
αὐτὰρ ἐπὶ κραδίην ἐρύσας ποπάνοισιν ἔθηκα,
λείψας ὑγρὸν ἔλαιον, ἐπ' αὐτῷ δὲ γλάγος ἄμνης.
ἥρωας δ' ἐκέλευσα περισταδὸν ἀμφιχυθέντας
δούρατ' ἐπαμπήξασθαι ἰδ' ἄορα κωπήεντα,
βύρσῃ τε σπλάγχνοισί τ' ἐρειδομένους παλάμῃσιν.
θῆκα δ' ἄρ' ἐν μέσσῳ τεῦχος κυκεῶνος ἐρείσας
ὀστράκεον, τῷ πάντα περιφραδέως ἐμέμικτο,
Δήμητρος μὲν πρῶτα φερέσβιος ἀλφίτου ἀκτή,
αἷμα δέ οἱ ταύροιο, θαλάσσης θ' ἁλμυρὸν ὕδωρ.
στέψασθαι δ' ἐκέλευσα κύκλους ἐρόεντας ἐλαίης·
καὶ τότε χρυσείην φιάλην χείρεσσιν ἐμῇσιν
ἀμπλήσας κυκεῶνος, ἐφεξείης ἐπένειμα,
γεύειν ἄνδρα ἕκαστον ἐρισθενέων βασιλήων.
πυρκαϊῇ δ' ἐκέλευον Ἰήσονα λαμπάδα θέσθαι
πεύκης ἀζαλέης· ὕπο δ' ἔδραμε θεσπεσίη φλόξ.
δὴ τότ' ἐγὼ πρὸς χεῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
χεῖρας ἐπαντείνας τάδ' ἀπὸ γλώσσης ἀγόρευσα·

Ὠκεανοῦ μεδέοντες ἁλικλύστοιό τε πόντου
ἐμβύθιοι μάκαρες, καὶ ὅσοι ψαμαθώδεας ἀκτὰς
ναίεθ' ἁλικροκάλους, καὶ Τηθύος ἔσχατον ὕδωρ.
Νηρέα μὲν πρώτιστα καλῶ πρέσβιστον ἁπάντων,
ἄμμιγα πεντήκοντα κόραις πάσῃσιν ἐραννaῖς·
Γλαυκήν τ' ἰχθυόεσσαν, ἀπείριτον Ἀμφιτρίτην,
Πρωτέα καὶ Φόρκυνα, καὶ εὐρυβίην Τρίτωνα,
λαιψηρούς τ' ἀνέμους, Αὔραις μίγα χρυσεοτάρσοις,
ἄστρά τε τηλόσε φαντά, καὶ ἀχλὺν Νυκτὸς ἐρε-
μνῆς,
αὐγήν τ' Ἠελίοιο θοῶν προποδηγέτιν ἵππων,
δαίμονας εἰναλίους τε μιγαζομένους ἥρωσιν,
ἀκταίους τε θεοὺς ποταμῶν θ' ἁλιμυρέα ῥεῖθρα·
αὐτόν τε Κρονίδην σεισίχθονα κυανοχαίτην,
κύματος ἐκπροθορόντα μολεῖν ἐπιτάῤῥοθον ὅρκων.
ὄφρα μὲν οὖν ἐπίκουροι Ἰήσονος ἔμπεδον αἰεὶ
μίμνωμεν προφρόνως ξυνῶν ἐπαρηγόνες ἄθλων,
ζωοὶ νοστήσαιμεν ἑὰ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος·
ὃς δέ κε συνθεσίας δηλήσεται, οὐκ ἀλεγίζων
ὅρκου, ὑπερβασίῃ — τούτου δ' ἐπιμάρτυροι ἔστων
ἰθύντειρα Δίκη καὶ Ἐριννύες αἰνοδότειραι.
Ὣς ἐφάμην. οἱ δ' αὖτις ὁμοφροσύνῃ κατέ-
νευσαν,
ὅρκια δειμαίνοντες, ἐσημήναντο δὲ χερσίν.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
δὴ τότε νηὸς ἑῆς κοῖλον κύτος εἰςεπέρησαν
πάντες ἐφεξείης, ὑπὸ δὲ ζυγὰ τεύχε' ἔθεντο,
χεῖρας ἐρετμώσαντες. ἐκέκλετο δ' αὐτόθι Τῖφυς,
ἐκταδίοις ὅπλοις δῆσαι πάρα κλίμακα μακρήν,

ἱστία δ' ἁπλῶσαι, λιμένος δ' ἐκ πείσματ' ἀρέσθαι.
καὶ τότε δὴ λιγὺν οὖρον ἐπιπροέηκε νέεσθαι
Ἥρη Ζηνὸς ἄκοιτις, ἐπείγετο δ' ἐς πλόον Ἀργώ.
οἳ δ' ἄρ' ἐπ' εἰρεσίην ἔπεχον χεῖράς τε νόον τε,
ἄκμητοι βασιλῆες, ἐτέμνετο δ' ἄσπετος ἅλμη,
ἀφροῦ ἅμ' οἰδαίνοντος ὑπὸ τρόπιν ἔνθα καὶ ἔνθα.
τῆμος δ' ἱερὸς ὄρθρος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
ἀντολίας ἤνοιγεν, ἐφέσπετο δ' ἠριγένεια
ἡδὺ φάος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φέρουσα·
καὶ τότε δὴ σκοπιαί τε καὶ ἠνεμόεσσα κολώνη
Πηλίου ὑλήεντος ἀπ' ἠϊόνος κατέφαινεν.
Τίφυς δ' ἀμπαύσας δολιχῆς οἰήϊα νηός,
τυτθὸν ὑπ' εἰρεσίῃσιν ἐκέκλετο κῦμα χαράσσειν·
καί ῥα θοῶς ἀκτῆσιν ὑπέδραμον· ἐκ δ' ἄρα νηὸς
κλίμακα δουρατέην λιμένων ἔντοσθε χάλασσαν,
ἐκ δ' ἔβαν ἥρωες Μινύαι, παύσαντο δὲ μόχθου.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχεν ὁμιλαδὸν ἱππότα Πηλεύς·
Ὦ φίλοι, ἀθρεῖτε σκοπιῆς προὔχοντα κολωνόν,
μέσσῳ ἐνὶ πρηῶνι κατάσκιον, ἔνθα τε Χείρων
ναίει ἐνὶ σπήλυγγι, δικαιότατος Κενταύρων,
οἳ τράφεν ἂν Φολόην, Πίνδου τ' αἰπεινὰ κάρηνα,
ᾧ ῥα δικασπολίη μέλεται καὶ ἀκέσματα νούσων·
ἄλλοτε δ' αὖ Φοίβου κιθάρην μετὰ χερσὶν ἀράσσων,
ἢ λιγυρὴν φόρμιγγα χελυκλόνον Ἑρμάωνος,
πᾶσι περικτιόνεσσι δικασπολίας ἀναφαίνει.
τῷ ῥα καὶ ἡμέτερον κοῦρον Θέτις ἀργυρόπεζα,
νήπιον, ἀρτιγένεθλον, ἐν ἀγκαλίδεσσι λαβοῦσα,
Πήλιον εἰνοσίφυλλον ἔβη, Χείρωνί τ' ἔδωκεν
εὖ καὶ ἐπισταμένως ἀγαπαζέμεν ἠδ' ἀτιτάλλειν.

ὃν δή μοι πόθος ἐστὶ περὶ φρένα θηήσασθαι.
ἀλλά, φίλοι, πελάσωμεν ἐπὶ σπέος, ὄφρα ἴδωμεν
ἕξιν παιδὸς ἐμοῖο, καὶ ἤθεσιν οἷσι κέκασται.
Ὣς εἰπὼν ἐξῖκεν ἀταρπιτόν· οἱ δ' ἑπόμεσθα.
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐλὴν εἰςήλθομεν ἠεροειδῆ.
και οἱ κεκλιμένος μὲν ἐπ' οὐδαίοιο χαμεύνης
κεῖτο μέγας Κένταυρος, ἀπηρήρειστο δὲ πέτρῃ
ἱππείῃσιν ὁπλῇσι, τανυσσάμενος θοὰ κῶλα.
ἄγχοῦ δ' ἱστάμενος Θέτιδος καὶ Πηλέος υἱὸς
χερσὶ λύρην ἤρασσε, φρένας δ' ἐπετέρπετο Χείρων.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἄθρησεν ἀγακλειτοὺς βασιλῆας,
ἀσπασίως ἀνόρουσε, κύσεν δ' ἄρα φῶτα ἕκαστον·
δαῖτα δὲ πόρσυνεν· μέθυ δ' ἀμφιφορεῦσι κομίσσας
ῥωγαλέαις ἔστρωσεν ἐπὶ στιβάδεσσι πέτηλα·
κλινθῆναι δ' ἐκέλευσεν, ἀδαιδάλτοις δ' ὑπὸ πλεκτοῖς
κρεῖα χύδην προὔθηκε συῶν ἐλάφων τε ταχειῶν·
αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπένειμε ποτὸν μελιηδέος οἴνου.
ἀλλ' ὅτε δὴ δόρποιο ποτοῦ θ' ἅλις ἔλπετο θυμός,
χερσὶν ἐπικροτέοντες ὁμόκλεον, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
δηρίσω Χείρωνι διωλύγιον κιθαρίζων.
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· πέρι γάρ μέ οἱ ἤλυθεν αἰδώς,
ὁπλότερον γεγαῶτα γεραιτέρῳ ἰσοφαρίζειν·
μέσφ' αὐτὸς Χείρων ἐλιλαίετο, καί μ' ἀέκοντα
ἠνώγει ᾄδοντ' ἐριδαινέμεν εἵνεκα μολπῆς.
πρῶτος δ' αὖ Κένταυρος ἀείρατο πηκτίδα καλήν,
ἥν ῥά οἱ ἐν χείρεσσι φέρων ὤρεξεν Ἀχιλλεύς.
ὃς δ' ἄρ' ἄειδε μάχην Κενταύρων ὀμβριμοθύμων,

οὓς Λαπίθαι κατέπεφνον ἀτασθαλίης ἕνεκα σφῆς,
ἠδ᾽ ὡς Ἡρακλῆϊ καταντία μαιμώοντες,
ἐν Φολόῃ δήρισαν· ἐπεὶ μένος οἶνος ἔγειρεν.
Αὐτὰρ ἔγωγε μετ᾽ αὐτὸν ἑλὼν φόρμιγγα λιγεῖαν,
ἐκ στόματος μελίγηρυν ἱεὶς ἀνέπεμπον ἀοιδήν.
πρῶτα μὲν ἀρχαίου χάεος μεγαλήφατον ὕμνον,
ὡς ἐπάμειψε φύσεις, ὥς τ᾽ οὐρανὸς ἐς πέρας ἦλθεν·
γῆς τ᾽ εὐρυστέρνου γένεσιν, πυθμένας τε θαλάσσης·
πρεσβύτατόν τε καὶ αὐτοτελῆ πολύμητιν Ἔρωτα,
ὅσσά τ᾽ ἔφυσεν ἅπαντα, τὰ δ᾽ ἔκριθεν ἄλλου ἀπ᾽ ἄλλο·
καὶ Κρόνον αἰνολέτην, ὥς τ᾽ ἐς Δία τερπικέραυνον
ἤλυθεν ἀθανάτων μακάρων βασιλήϊος ἀρχή.
μέλπον θ᾽ ὁπλοτέρων μακάρων γένεσίν τε κρίσιν τε·
καὶ Βριμοῦς, Βάκχοιο, Γιγάντων τ᾽ ἔργ᾽ ἀΐδηλα,
ἀνθρώπων τ᾽ ὀλιγοδρανέων πολυεθνέα φύτλην
ἤειδον· στεινὸν δὲ διὰ σπέος ἤλυθεν αὐδή,
ἡμετέρης χέλυος μελιχρὴν ὄπα γηρυούσης.
ἔπτατο δ᾽ ἄκρα κάρηνα καὶ ἄγκεα δενδρήεντα
Πηλίου, ὑψηλάς τε μετὰ δρύας ἤλυθε γῆρυς.
καί ῥ᾽ αἳ μὲν πρόῤῥιζοι ἐπ᾽ αὔλιον ἐῤῥώοντο,
πέτραι τ᾽ ἐσμαράγουν, θῆρες δ᾽ ἀΐοντες ἀοιδῆς
σπήλυγγος προπάροιθεν ἀλυσκάζοντες ἔμιμνον·
οἰωνοί τ᾽ ἐκυκλοῦντο βοαύλια Κενταύροιο,
ταρσοῖς κεκμηῶσιν, ἑῆς δ᾽ ἐλάθοντο καλιῆς.
αὐτὰρ ὁρῶν Κένταυρος ἐθάμβεε, χεῖρ᾽ ἐπὶ χειρὶ
πυκνὸν ἐπισσείων· οὖδας δ᾽ ἤρασσεν ὁπλῇσιν.
Τῖφυς δ᾽ εἰςεπέρησε νεὼς ἄπο, καί ῥ᾽ ἐκέλευσεν

ὦκα περᾶν Μινύῃσιν· ἐγὼ δ' ἄμπαυον ἀοιδήν.
οἱ δὲ θοῶς ἤγερθεν ἐπ' ἔντεα νηὸς ἕκαστος.
παῖδα δ' ἐν ἀγκαλίδεσσιν ἀνίσχανεν ἱππότα Πηλεύς,
καί ῥ' ἔκυσεν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά,
δακρυόεν γελόων· κηλήθη δὲ φρέν' Ἀχιλλεύς.
αὐτὰρ ἐμοὶ Κένταυρος ἑῇ γέρας ὤπασε χειρί,
νεβρῆν παρδαλέην, ξεινήϊον ὄφρα φέροιμι.
ἀλλ' ὅτε δὴ σπήλυγγος ἄπο προθορόντες ἔβημεν,
ἄκρης ἐκ σκοπιῆς ὁ γέρων ἄνα χεῖρας ἀείρων
Φιλλυρίδης ἠρᾶτο, θεοὺς δ' ἐπεκέκλετο πάντας,
νόστον μὲν Μινύῃσιν, ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἀρέσθαι
ὁπλοτέροις βασιλεῦσιν ἐπ' ἐσσομένοις μερόπεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ θῖνα καὶ ἐς νέα πάντες ἔβησαν,
ἐν προτέροις θώκοισι καθίζανον· ἓν δ' ἄῤ ἐρετμοῖς
χεῖρας ἐφαπλώσαντες, ἔπειθ' ἅλα τύπτον ἕκαστος,
Πήλιον ἐκνεύσαντες· ὑπὲρ μέγα λαῖτμα δὲ πόντου
ἀφρὸς ἐπιζείων χαροπὴν λεύκαινε θάλασσαν.
Τισαίη δ' ἀπέκρυφθεν ἄκρη καὶ Σηπιὰς ἀκτή,
φάνθη δὲ Σκίαθος, Δόλοπός τ' ἀνεφαίνετο σῆμα,
ἀγχίαλός θ' Ὁμόλη, ῥεῖθρον θ' ἁλιμυρὲς Ἀναύρου,
ὃς διὰ πολλὴν γαῖαν ἱεῖ μεγαλόβρομεν ὕδωρ.
Οὐλύμπου δὲ βαθυσκοπέλου πρηῶνας ἐρυμνοὺς
εἰςέδρακον Μινύαι, καὶ Ἄθω δενδρώδεα κάμψαν,
Παλλήνην τ' εὐρεῖαν, ἰδὲ ζαθέην Σαμοθρήκην,
ἔνθα καὶ ὄργια φρικτὰ θεῶν, ἄῤῥητα βροτοῖσιν,
ἄσμενοι εἰςεπέρησαν ἐμαῖς ὑποθημοσύνῃσιν
ἥρωες· μέγα γάρ σφιν ὀφέλσιμον ἀνθρώποισιν
τῆςδε θυηπολίης ἀβολεῖν πλωτῆρσιν ἑκάστοις.

Σιντιακαῖς δ' ἐπ' ὀφρύσσιν ἐκέλσαμεν ὠκύαλον νῆυν
Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ. τόθι περ κακὰ ἔργα μεμήλει
θηλυτέραις· αἳ γάρ οἱ ἀϊστώσαντο συνεύνους
σφῇσιν ἀτασθαλίαις. καί οἱ κλυτὸς Ὑψιπύλεια
ἐλδομέναις κραίνεσκε, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη.
ἀλλὰ τί σοι περὶ τῶνδε πολὺν λόγον ἀμφαδὸν εἰπεῖν,
ὅσσον ἐφ' ἵμερον ὦρσεν ἀγαναῖς Λημνιάδεσσιν
Κύπρις ἐρωτοτρόφος Μινύαις εἰς λέκτρα μιγῆναι;
φίλτροις Ὑψιπύλην ἐρατοῖς ἐδάμασσεν Ἰήσων·
ἄλλη δ' ἄλλος ἔμικτο· καὶ ἐκλελάθοντο πορείης,
εἰ μὴ ἀποτροπίοις ἐνοπαῖς θελξίφρονί θ' ὕμνῳ
ἡμετέρῳ θελχθέντες ἔβαν ποτὶ νῆα μέλαιναν,
εἰρεσίην ποθέοντες, ἐπεμνήσαντο δὲ νόστου.
Ἔνθεν ἐς Ἑλλήσποντον ἁμηῴους φέρεν οὖρος,
ἀκραὴς Ζέφυρος, στεινῆς ἀπάτερθεν Ἀβύδου,
Ἴδην, Δαρδανίην, Πιτύην τ' ἐπὶ δεξί' ἔχοντας,
οὗ καὶ Ἀβαρνιάδος Περκώτης τ' εὔσταχυν αἶαν
ἀργυρέαις Αἴσηπος ἐπικλύζει προχοῇσιν.
αἶψα δ' ἐπιθρώσκουσα θέεν πολυηγόρος Ἀργώ.
αὐτὰρ ἐπὶ ψαμάθοισιν ἐκέλσαμεν· ἐν δ' ἄρα Τῖφυς
ἰθύντωρ ἀκάτοιο, καὶ ἀγλαὸς Αἴσονος υἱός,
σύν τ' ἄλλοι Μινύαι, γλαυκώπιδι Τριτογενείῃ
θῆκαν ἀείραντες βριθὺν λίθον· ἔνθα τε νύμφαι
κρήνῃ ὑπ' Ἀρτακίῃ λάλα νάματα πλημμύρουσιν,
οὕνεκά οἱ πλώουσιν ἀνὰ πλατὺν Ἑλλήσποντον
εὔδιος ἀντεβόλησε μυχοῦ ἔντοσθε γαλήνη,
οὐδ' εἰς γαῖαν ἔριψαν ἐϋγνάμπτους ἀγκύρας,

κύμασι θεινόμενοι ὑπὸ χειμερίῃσιν ἀέλλαις.
ἔνθα δὲ πορσύνοντες ἐπὶ κροκάλαις προχούσαις
δεῖπνά τε καὶ κλισίην, δόρπου μεμνήμεθ' ἕκαστοι.
δὴ τότε κεκλιμένοισιν ἐπήλυθε Κύζικος Ἥρως,
ὃς Δολιέων ἤνασσε περικτιόνων ἀνθρώπων,
Αἰνῆος υἱός, τόν οἱ τέκε δῖα γυναικῶν,
Εὐσώρου θυγάτηρ Αἰνήτη καλλιπάρηος·
ὅς ῥα φιλοξενίῃ Μινύας ἐγέρηρεν ἅπαντας,
σφάζων πῖά τε μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς,
ἀγροτέρους τε σύας· δῶκεν δ' ἔπι οἶνον ἐρυθρόν·
σῖτον δ' ἄφθονον ἧκεν ἀποπλώουσι φέρεσθαι,
χλαίνας τ' ἠδὲ τάπητας, ἐϋννήτους τε χιτῶνας.
φίλατο δ' αὖ παρεόντας ὁμηλικίης ἕνεκα σφῆς·
καί ῥα πανημερίῃσιν ἐν εἰλαπίνῃσιν ὅμαρτεν.
Ἀλλ' ὅτ' ἐς Ὠκεανοῖο ῥόον βαπτίζετο Τιτάν,
ὄρφνην δ' ἀστροχίτων' ἔπαγεν μελαναυγέα μήνη,
τῆμος ἀρηΐφατοι κίον ἀνέρες, οἵ ῥα νέμοντο
ἀρκτῴοις ἐν ὄρεσσι, πεφυκότες εἴκελα θηρσίν,
Τιτῆσιν βριαροῖς τ' ἐναλίγκιοι ἠδὲ Γίγασιν·
ἓξ γὰρ χεῖρες ἑκάστῳ ἀπ' ὤμων ἀΐσσοντο.
οὓς οἱ ἐσταθρήσαντες ἀμαιμάκετοι βασιλῆες
ἐς μόθον ὁρμαίνοντας, ἀρήϊα τεύχε' ἔδυνον.
καί ῥ' οἱ μὲν πεύκῃσιν ἀμύνοντ', οἱ δ' ἐλάτῃσιν·
ἐν δ' ἔπεσαν Μινύῃσι κατὰ σκοτόεσσαν ὁμίχλην.
οὓς οἱ ἐπειγομένους κτεῖνεν Διὸς ἄλκιμος υἱός,
τόξῳ ὀϊστεύων. σὺν δ' Αἰνέος ὤλεσε παῖδα
Κύζικον, οὔτι ἑκών, ἀλλ' ἀφραδίῃσι πεδηθείς·
τῷ δ' ἄρα μόρσιμον ἦεν ὑφ' Ἡρακλῆϊ δαμῆναι.
αἶψα δέ οἱ Μινύαι κοίλης ἔντοσθεν ἔβησαν

νηὸς τευχήρεις, ποτὶ δὲ ζυγὸν ἷζον ἕκαστος.
Τῖφυς δὲ πρύμνηθεν ἐπήπυεν, ἠδ' ἐκέλευεν
κλίμακα νηὸς ἔσω ἐρύσαι, καὶ πείσματα λῦσαι.
ἀλλ' οὔ οἱ λύοντο κάλοι, δεσμοῖσι δ' ἀφύκτοις
ὠκείης στροφάλιγγος ἀρηρότες ἐσφίγγοντο,
νῆα κατείργοντες. θάμβησε δὲ Τῖφυς ἀμύμων,
ἄφθογγος δέ οἱ ἧκε χερῶν οἰήϊα νηὸς
Ἀργῴης· οὐ γάρ οἱ ἐέλπετο κῦμα περῆσαι.
Ῥείη γὰρ κοτέεσκε δεδουπότος εἵνεκα λαοῦ.
ἀλλ' ὅτε πρὸς μέσατον νυκτὸς προὔβαινεν ἀταρπός,
ἄστρα τε τηλεφανῆ δῦνεν ῥόον Ὠκεανοῖο,
ὄσσοις ἰθυντῆρος ἐπέστιχε νήδυμος ὕπνος.
τῷ δὲ βαθὺ κνώσσοντι θεὰ μενέδουπος Ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη πανετήτυμα σήματ' ἔφαινεν·
ὧδε δ' ὁμοκλήσασα θεηγόρον ἔννεπε μῦθον·
Εὕδεις, Ἀγνιάδη, γλυκερῷ βεβολημένος ὕπνῳ,
κῶμα περὶ βλεφάροισι λαβών· ἀλλ' ἔγρεο, Τῖφυ,
κέκλεο δ' Ἡρώεσσι μολεῖν ἐπὶ νήνεμον ἀκτήν,
νηὸς ἀποπροθορόντας, ὅθι ξένος ἐν ψαμάθοισιν
κεῖται ἀποφθίμενος· τῷ οἱ κτέρεα κτερεΐξαι
παμμήτειρα Ῥέη κέλεται γέρα, ἠδ' ἐπιλοιβὰς
δοῦναι ὑποχθονίοις, καὶ δάκρυα λειβέμεν ὄσσων,
αἰδομένους Θέμιν ἁγνοτελῆ ξενίην τε τράπεζαν·
ὃν ῥ' ἀέκων ἔκτεινε βαλὼν διὰ νύκτερον ὄρφνην
Ἡρακλέης· θυμὸν δὲ θεᾶς ἐχολώσατε Ῥείης.
ἀλλ' ὁπόταν θεσμοῖς ξεῖνον σεβάσησθε θανόντα,
Δίνδυμον αὐτίκ' ἔπειτα Ῥέης ἕδος εἰσαναβάντες,
ἱλασμοῖς ἱεροῖς Γαίης ἀρέσασθε θύγατρα,
πείσματα δ' ἀράμενοι, τότε δὴ μνώεσθε πλόοιο.

Ὣς εἰποῦσα θεὰ πάλιν ἐτράπετ᾽, ἶσον ὀϊστῷ
οὐρανὸν ἐσσυμένη. τοῦ δ᾽ αὐτίκα κῶμα κεδάσθη,
πρύμνης δ᾽ ἆλτο θοῶς· ἀνέγειρε δὲ λαὸν ἀϋτῇ,
τοίχων ἔνθα καὶ ἔνθα παρακλιδὸν ὑπνώοντας,
ψυχῇ ὑποτρομέων· ἄφαρ ἡρώεσσι δ᾽ ὀνείρου
φάσματα πᾶσιν ἔνισπεν, ἐπιδρομάδην ἀγορεύων.
οἳ δὲ θοῶς ἤγερθεν, ἐπ᾽ ἠόνα δ᾽ ἆλτο ἕκαστος.
ἢ δὲ κατ᾽ ὀρφναίοιο πόλου χρυσήνιος Ἠὼς
ἀντολίας ἤνοιγεν, ἐδέχνυτο δ᾽ οὐρανὸς ὄρθρον·
καὶ τότ᾽ ἀριστῆες Μινύαι νέκυν εἰςενόησαν,
αἵματι καὶ κονίῃ πεπαλαγμένον· ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ ἄλλοι
δήϊοι ἀμφὶς ἔκειντο, πελώρια σώματα θηρῶν.
ἀλλ᾽ οἳ μὲν βασιλῆα περισταδὸν ἀμφιχυθέντες
Κύζικον εὐξέστοισιν ὕπερ λεχέεσσιν ἔθηκαν,
ἂν δ᾽ ἄρα τύμβον ἔχευαν, ἐδωμήσαντο δὲ σῆμα.
φιτροὺς δ᾽ αἶψα κόμιζον, ἰδ᾽ ἔντομα πορσύνοντες
παμμέλαν᾽ ἐν βόθροις μετεκίαθον. αὐτὰρ ἔγωγε
ψυχὴν ἱλασάμην, σπένδων μειλίγματα χύτλων,
ὕδατί τ᾽ ἠδὲ γάλακτι, μελισσορύτοις ἅμα νασμοῖς,
λοιβὰς ἐκπροχέων, καὶ ἐμοῖς ὕμνοισι γεραίρων.
αὐτὸς δ᾽ Αἰσονίδης προὐθήκατο πᾶσιν ἄεθλον,
τυμβιδίου ἐπ᾽ ἀγῶνος ἑταίροις ἔμμεν᾽ ἄεθλα,
δῶρα, τά οἱ πόρεν Ὑψιπύλη Λήμνοιο φέρεσθαι.
Ἀγκαίῳ μὲν δῶκε πάλης γέρας ἀμφικύπελλον
χρύσειον πολυχανδὲς ἔχειν· Πηλῆϊ δ᾽ ἔδωκεν
θάσσονί οἱ σταδίοισι, ποδωκείης ἕνεκα σφῆς,
χλαῖναν φοινικέην, πολυδαίδαλον ἔργον Ἀθήνης.
αὐτὰρ παγκρατίοιο πόρεν γέρας Ἡρακλῆϊ,
ἀργύρεον κρητῆρα παναίολον· ἱππασίης δὲ

Κάστορι, χρυσείων φαλάρων πολυτεχνέα κόσμον·
πυγμαχίης δὲ τάπηθ᾽ ἁλιανθέα δῶκε φέρεσθαι
ἀθλοφόρῳ Πολυδεύκει· ὃ γὰρ κλυτὸν ἤρατο νῖκος.
αὐτὸς δ᾽ εὐκαμπὲς λάβε οἷ τόξον καὶ ὀϊστούς,
τεινόμενος δέ οἱ ἧκε βέλος, τὸ δ᾽ ἀπέπτατο τηλοῦ·
δῶκε δ᾽ ἄρ᾽ Αἰσονίδῃ Μινύης λόχος εἵνεκα τιμῆς
πλέξας εὐανθῆ στέφανον τανυφύλλου ἐλαίης.
αὐτὰρ ἐμοὶ μολπῆς γέρας ὤπασε δῖος Ἰήσων,
ἐμβάδα χρυσείῃσι τιταινομένην πτερύγεσσιν.
λῦτο δ᾽ ἀγών, φήμη δὲ διέπτατο δώματος εἴσω
Κυζίκου οἰχομένου· τοῦ δ᾽ ὡς κλύε σύγγαμος αἰνή,
στήθεα δρυπτομένη λίγ᾽ ἐκώκυεν· ἀμφὶ δὲ δειρῇ
ἁψαμένη μήρινθα, βρόχῳ ἄπο θυμὸν ὄλεσσεν.
γῆ δ᾽ ὑποδεξαμένη πλακὶ δάκρυα, πίδακος ἧκεν
βλύζουσ᾽ ἀργυροειδὲς ὕδωρ κρήνης ἀπὸ μέσσης,
ἀέναον· Κλείτην δὲ περικτίονες καλέουσιν.
Καὶ τοτε δὴ βασιλῆες ὀνειροπόλον διὰ πύστιν,

* * *

κνημὸν ἐπὶ ζάθεον, καὶ Δινδύμου ἀκρώρειαν,
ὄφρα κε μειλίξαιντό οἱ εὐοινοις ἐπιλοιβαῖς
Ῥείην πρεσβυγενῆ, θυμὸν δ᾽ ἀλέοιντο ἀνάσσης.
αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην, φόρμιγγα δὲ χερσὶν ἄειρον.
Ἄργος δ᾽ αὖθ᾽ ἵκανε λιπὼν εὐεργέα νῆα,
ὅς ῥα τανυφλοίῳ ἐλάτῃ ἀμφιπλεκὲς ἔρνος
ἀμπέλου αὐαλέης ὀξεῖ ἀπέκερσε σιδήρῳ·
ξέσσε δ᾽ ἐπισταμένως βρέτας ἱερὸν ἰδμοσύνῃσιν,
μίμνειν ἔμπεδον αἰὲν ἐπ᾽ ἐσσομένοις ἀνθρώποις·
λάασι δ᾽ εὐτύκτοις δωμήσατο οἶκον ἀνάσσῃ.
ἔνθ᾽ ἄρ᾽ ἐπειγόμενοι Μινύαι (μέγα δ᾽ ἔξοχα πάντων

Αἰσονίδης) λιθάκεσσιν ἀρηρότα βωμὸν ἔτευξαν,
ᾧ ἔπι ταυροθύτους λοιβὰς ἠδ' ἱερὰ καλὰ
ῥέξαν ἀριστῆες· σπονδῇσι δὲ τέρπετο Ῥείη.
αὐτὰρ ἔμ' ἤνωγον κλῆσαι θεὸν ἠδὲ γερῆραι,
ὄφρα κεν ἀντομένοις νόστον μελϊηδέ' ὀπάσσαι,
ἀλλ' ὅτε δὴ θυέεσσι λιτῇσί τε γουνασάμεσθα,
Ἀργῴην ποτὶ νῆα κατήλθομεν. ἐν δ' ἄρα Τῖφυς
ἥρωας πρύμνηθεν ἐκέκλετο· σὺν δ' ἄρα πάντες
ἐσσύμενοι θώκοισιν ἐπὶ προτέροισι κάθιζον,
βάντες ὑπὲρ τοίχοιο, καὶ εἰρεσίης μνώοντο.
ἀπροφάτως δ' ἀπὸ γῆς στρεπτοὶ λύοντο κάλωες,
πείσματα δ' ἡπλώθη· κραιπνὸν δ' ἀπὸ Δινδύμου ἄκρης
ἵκμενον οὖρον ἐφῆκε Ῥέη λιπαροκρήδεμνος.
ἡμεῖς δ' αὖτ' ἐπὶ νηῒ γεράσμια πέμπομεν ἱρά,
βωμὸν ἐπιστέψαντες ἐπ' ἐσσομένοισι πυθέσθαι
Πεισματίη, τόθι πείσματ' ἐεργομένης λύθεν Ἀργοῦς.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὀθόνας ἀκάτου πλήρωσεν ἀήτης,
θῦνε διαπρήσσουσ' ἁλιμυρέα κύματα πόντου,
Μύσια δὲ σχεδόθεν παραμείβετο πείρατα γαίης·
αἶψα δὲ Ῥυνδακίους προχοὰς ἤμειψε θέουσα,
καλούς τ' ἐς λιμένας ψαμαθώδεας εἰςεπέρησεν,
κέλσε δ' ἐπ' αἰγιαλῷ· προτόνοις δ' ἐπὶ χεῖρα βαλόντες,
ἱστία μηρύσσαντο καὶ ἀμφ' ἱμᾶσιν ἔδησαν.
κλίμακα δ' ἐξώκειλαν ἐπὶ χθονός, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
σίτου καὶ πόσιος λελιημένοι· ἀμφὶ δὲ κνημὸς
Ἀργάνθου κατέφαινε, βαθυσκόπελοί τε κολῶναι.
Ἡρακλέης δ' ἠπείγετ' ἀν' ὑλήεντας ἐναύλους,

τόξον ἔχων παλάμαις ἰδὲ τριγλώχινας ὀϊστούς,
ὄφρα κε θηρήσαιτο, πόροι δ' ἐπὶ δόρπον ἑταίροις
ἢ σύας, ἢ πόρτιν κεραήν, ἢ ἄγριον αἶγα.
τοῦ δ' ἀφαμαρτήσαντος Ὕλας ἐξίκετο νηός,
λάθρῃ ἐπισπόμενος· σκολιῆς δ' ἀλίτησεν ἀταρποῦ,
ὕλῃ ἔνι πλαγχθείς, ἐν δὲ σπέος ἤλυθε νυμφῶν
λειμακίδων· αἱ δέ σφιν ἐσαθρήσασαι ἰόντα
κοῦρον ἔτ' ἠΐθεον, κατερύκακον, ὄφρα σὺν αὐταῖς
ἀθάνατός τε πέλοι καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.
αὐτάρ οἱ μεσάτην ἠῶ φέρον ὠκέες ἵπποι
Ἠελίου, κραιπνὸς δ' ἐξ οὔρεος ἔπνεεν οὖρος,
ἐν δ' ἔπεσ' ἀργενναῖς ὀθόναις. Τῖφυς δ' ἐγεγώνει
νηὸς ἔσω περάαν, θινὸς δ' ἐκ πείσματα λύειν·
οἱ δὲ κυβερνητῆρος ἐφημοσύνῃσι πίθοντο.
Εἰλατίδης δ' ἀνὰ πρῶνα θοῶς Πολύφημος ἔβαινεν,
ὄφρα κεν Ἡρακλῆα θοῶς ἐπὶ νῆα καλέσσαι.
ἀλλ' οὔ οἱ ξύμβλητο· μολεῖν δέ οἱ οὔτι πέπρωτο
Φᾶσιν καλλίροον μένος ὄβριμον Ἡρακλῆος·
Αὐτὰρ ὑπηῷοι λυγρὴν ἐπερήσαμεν αἶαν,
ἔνθ' Ἄμυκος Βεβρύκεσσιν ὑπερφιάλοισιν ἄνασσεν·
ὅστε Πανομφαίου Ζηνὸς θέμιν οὐκ ἀλεγίζων,
ἆθλον ἐπὶ ξείνοισι περικτιόνων ἀνθρώπων,
ὅστις ἐπὶ σταθμοὺς ἠδ' ἀστεμφῆ δόμον ἵξοι,
θήκατο, πυγμαχίης ὑπερόπλου πειρηθῆναι.
τοῦ μὲν ἄρ' ἠΐστωσε βίην κρατερὸς Πολυδεύκης,
τύψας ἀπροφάτως κεφαλὴν σκληροῖσιν ἱμᾶσιν.
λαοὺς δ' αὖ Βεβρύκων Μινύαι χαλκῷ κατένηραν.
ἔνθα δ' ἀφορμηθέντες, ὑπ' εἰρεσίῃ τε καμόντες,
Βιθυνῶν μέγα ἄστυ βαθείῃ κέλσαμεν ἀκτῇ,

σπένδοντες προχοαῖς ἠδ' εἰνὶ νιφαργέσιν ὕλαις
ἕσπεροι αὐλισθέντες ἐφοπλίσσαι μέγα δόρπον.
ἔνθα πότ' αἰνόγαμος Φινεὺς ὑπερήνορι θυμῷ
δοιοὺς ἐξαλάωσε γόνους, προβλῆσί τε πέτραις
θηρσὶν ἕλωρ προὔθηκε γυναίων εἵνεκα φίλτρων·
τοὺς δὲ καὶ ἀσκηθεῖς καὶ ὀπωπότας αὖθις ἔτευξαν
παῖδε κλυτοῦ Βορέω· Φινεῖ δέ οἱ ὤπασαν ἄτην
ἀργαλέοιο κότου, φωτὸς δ' ἀπενόσφισαν αὐγάς.
αὐτάρ οἱ ζαμενὴς Βορέης στροφάδεσσιν ἀέλλαις
ἁρπάξας ἐκύλινδε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλας
Βιστονίης, ἵνα κῆρ' ὀλοὴν καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
Αὐτάρ οἱ Φινῆος Ἀγηνορίδαο λιπόντες
αὖλιν, ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης ἐξικόμεσθα
ἀγχοῦ Κυανέαις πέτραις, ἅς μοί ποτε μήτηρ
ἡμετέρη κατέλεξε περίφρων Καλλιόπεια.
οὐ γάρ οἱ ὑπάλυξις ὀϊζυροῖο πόνοιο·
ἀλλά οἱ οἰγόμεναι πάλιν ἀργήεσσιν ἀέλλαις
ξυμβλῆτες πίπτουσιν ἐπ' ἀλλήλῃσιν ἰοῦσαι·
δοῦπός δ' ἅμ πέλαγός τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανεν
ῥηγνυμένοιο κλύδωνος ὀρινομένης τε θαλάσσης,
κύματι παφλάζοντι· περίβρεμε δ' ἄσπετος ἅλμη.
ἀλλ' ἐγὼ Ἀγνιάδῃ τάδ' ἀπὸ γλώσσης ἀγόρευσα,
πρύμνην οἱ θραύειν ὄφρ' ἂν πεφυλαγμένος εἴη.
τοῦ δέ οἱ εἰσαΐοντος ἐπαχνώθη φίλον ἦτορ,
ἐν στέρνοισι δε κεῦθεν, ἅ οἱ τελέεσθαι ἔμελλεν,
μοῦνος ἀφ' Ἡρώων· ἀλλὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἥρης ἐννεσίῃσιν ἐρωδιὸν ἧκε φέρεσθαι
ἄκρην ἱστοκεραῖαν· ὃ δ' ἀσχαλόων πεπότητο,
πέτραις δ' ἐν μυχάτῃσιν ὑπὸ πτερύγεσσιν ἀερθεὶς

δινήθη· ταὶ δ' αἶψα κραδαινόμεναι ἑκάτερθεν
σύμπεσον ἀλλήλῃσι, καὶ οὐρῆς ἄκρον ἔκερσαν
ὄρνιθος· περὶ δέ σφιν ἐτώσιον ἠρείσαντο.
Τῖφυς δ' ἐκπρολιπόντος ἐρωδιοῦ αἰπὺν ὄλεθρον,
σῖγα μὲν ἡρώεσσιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ἀΐοντες,
ἱέμενοι θοὰ κύμαθ' ὑπ' εἰρεσίῃσι χάρασσον.
αὐτὰρ ἐγὼ μολπῇσι παρήπαφον ἡμετέρῃσιν
πέτρας ἠλιβάτους· αἱ δ' ἀλλήλων ἀπόρουσαν·
κῦμα δ' ἀνεῤῥόχθησε· βυθὸς δ' ὑποείκαθε νηΐ,
ἡμετέρῃ πίσυνος κιθάρῃ, διὰ θέσκελον ὀμφήν.
ἀλλ' ὅτε δὴ πορθμοῖο κατὰ στόμα καὶ διὰ πέτρας
Κυανέας ἤμειψε λάλος τρόπις, αὐτίκ' ἄρ' αἵ γε
βυσσόθεν ἐῤῥιζοῦντο, καὶ ἔμπεδον αἰὲν ἔμιμνον.
οὕτω γὰρ Μοῖραί οἱ ἐπεκλώσαντο βαρεῖαι.
Καὶ τότε δὴ προφυγόντες ἀδευκέα πήματ' ὀλέθρου,
Ῥηβαίου προχοάς τε, Μέλαιναν θ' ἱκόμεθ' ἀκτήν,
νῆσον ὑπὲρ δολιχὴν Θυνηΐδα, τῆς ἀπάτερθεν
Τέμβριος ἰχθυόεις θαλεραῖς πλημμύρεται ὄχθαις,
Σαγγάριός θ', ὃς κύματ' ἐπιτρέχει Ἀξείνοιο.
ἀλλ' ὅτ' ἐπ' αἰγιαλόν οἱ ἐνισσόμεθ' εἰρεσίῃσιν,
ἀμφὶ Λύκοιο ῥέεθρον ἐκέλσαμεν, ᾧ ἔπι λαοῖς
κραῖνε Λύκος ποταμοῖο φερώνυμος, ὅς ῥ' ὑπέδεκτο
ἥρωας Μινύας, ξενίῃ δ' ἐγέρηρε τραπέζῃ,
φίλατο δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα συννεχὲς αἰεί.
ἔνθα καὶ αἶσά οἱ ἔσχε καταφθίσθαι δύο φῶτας,
Ἴδμον' Ἀβαντιάδην, Τῖφύν τε κυβερνητῆρα.
τοῦ μὲν δὴ κατὰ σῶμα λυγρὴ ἠρείσατο νοῦσος,
τὸν δ' ἔκτεινεν θὴρ σῦς ἄγριος· ἂν δ' ἄρα τοῖς γε

τύμβους χευάμενοι πολιὴν ἐπεννισσόμεθ᾽ ἅλμην,
Ἀγκαίῳ πίσυνοι· τὸν γὰρ φάσαν ἴδριν ἅπαντες
ναυτιλίης σφετέρῃσι δαημοσύνῃσι κεκάσθαι.
αὐτὰρ ὃ πηδαλίων οἰήϊα λάζετο χερσίν,
νῆα κατιθύνων ἐπὶ Παρθενίοιο ῥέεθρα,
ὃν δὴ Καλλίχορόν οἱ ἐπωνυμίην καλέουσιν,
ὅν τοι ἐγὼ μύθοισιν ἐνὶ προτέροισιν ἔλεξα.
ἔνθεν ἄκρην προβλῆτα παραπλώσαντες ἔβημεν
γῆν ἐπὶ Παφλαγόνων, τήν οἱ παράμειψε θέουσα
Ἀργὼ ὑπὲρ μέγα λαῖτμα· Καραμβίην δ᾽ ἵκετ᾽ ἄκρην,
ᾗ ἐπὶ Θερμώδων χέεται, Ἅλυός τε ῥέεθρον,
πολλὸν ἐπ᾽ αἰγιαλὸν δίνας ἁλιμυρέας ἕλκων.
νέρθε δ᾽ ἐπιθρώσκουσι Βορειάδος ἀντίον ἄρκτου
*μακρὰ Θεμισκύρης Δοιαντίδος * **
ἄγχι δ᾽ Ἀμαζονίδων δαμνίππων ἄστεα κεῖται,
καὶ Χάλυβες, Τιβαρηνά τ᾽ ἔθνη, λαοί τε Βέχειρες
μίγδην Μοσσύνοισι πέδον περιναιετάουσιν.
βαιὰ δ᾽ ἐπιπλώσαντες ἐκέλσαμεν αἰγιαλοῖσιν,
ᾗχί τε Μάκρωνες Μαριανδυνοῖσιν ὅμουροι.
νέρθε δέ τοι Ἑλίκης δολιχὸς παρακέκλιται αὐχὴν
ἔνθα δ᾽ ὑπωρείῃσιν ἐπὶ προβλῆσι κυκλοῦνται
τηλεφανεῖς αὐλῶνες ὑπὲρ μυχὸν εὐρέα πόντου·
οὗ Σίνδης ὄρος αἰπύ, καὶ εὐθαλέες λειμῶνες·
ἔνθα δ᾽ Ἀράξεω ῥεῦμα μεγαβρεμέτου ποταμοῖο,
ἐξ οὗ Θερμώδων, Φᾶσις, Τάναΐς τε ῥέουσιν·
οὗ Κόλχων κλυτὰ φῦλα. καὶ Ἡνιόχων, καὶ Ἀβάσγων.
ὃν παραμειβόμενοι, μυχάτοις ἐπεπλείομεν ὅρμοις

Οὔρων Χινδαίων τε, Χαρανδαίων, Σολύμων τε,
Ἀσσυρίων τε λεών, τρηχύν τ' ἀγκῶνα Σινώπης,
καὶ Φίλυρας, Ναπάτας τε, καὶ ἄστεα πυκνὰ Σαπείρων·
Βύζηράς τ' ἐπὶ τοῖσιν, ἰδ' ἄξενα φῦλα Σιγύνων.
Ἵκτο δ' ὑπὸ πνοιαῖς ἀνέμου πλησίστιος Ἀργὼ
ὄρθριος, ἐρχομένης ἠοῦς ἐπ' ἀπείρονα κόσμον,
ἐς πέρατ' Ἀξείνου, Φᾶσιν κατὰ καλλιρέεθρον.
αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο διὰ στόμα πρηῢ ῥέοντος
ἱκόμεθ', αὐτίκα οἱ στέφανος καὶ τεῖχος ἐρυμνὸν
Αἰήτεω κατέφαινε καὶ ἄλσεα· τοῖς ἐνὶ κῶας
χρύσεον ἠώρητο χαλαζαίῃ ἐπὶ φηγῷ.
Ἀγκαῖος δ' ἤνωγε, παραιφάμενος ἐπέεσσιν,
λαίφεά τε στέλλειν, καὶ ἐπίκριον αὖθι χαλάσσαι,
ἱστὸν ἀνακλίναντας, ὑπ' εἰρεσίῃ δὲ νέεσθαι.
ὣς οἱ μὲν τὰ ἕκαστα πονείαθον· αὐτὰρ Ἰήσων
αὐτίκα οἱ μέρμηρε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ξυνῇ τ' ἐν Μινύῃσι διπλῆν ἀνενείκατο φωνήν,
ἤ οἱ ἐπ' Αἰήταο μόλοι δόμον οἶος ἀπ' ἄλλων,
μειλιχίοις στέρξοι τε παραιφάμενος ἐπέεσσιν,
ἠὲ μεθ' ἡρώεσσι, καὶ ἐς μόθον αὐτίκα λεύσσοι.
ἀλλ' οὔ οἱ Μινύῃσιν ἐφήνδανε πᾶσι νέεσθαι·
δεῖμα δ' ἐνὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ἀμβολίην θ', ἵνα οἱ τελέσῃ, τάπερ αἶσα γενέσθαι.
ὦκα δ' ἄρ' οὖλον ὄνειρον ἀπ' οὐρανοῦ ἧκε φέρεσθαι
ἐς δόμον Αἰήταο. συθεὶς δ' ὅγε δεῖμα πέλωρον
ἔσκηψεν βασιλῆϊ περὶ φρένας, ὅς οἱ ἔδοξεν
παρθένου, ἣν ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν,

Μηδείης κόλποισιν ἐν ἱμερτοῖσι συθῆναι
ἀστέρα παμφανόωντα δι' ἠερίοιο πορείης.
ἡ δ' ἐπεὶ ἐν πέπλοισι λάβεν κεχαρηότι θυμῷ,
ἧκε φέρουσ' εἰς χεύματ' ἐϋῤῥείτου ποταμοῖο
Φάσιδος· ἀστέρα δ' αὖ οἱ ἀναρπάξαντα ῥεέθρῳ
οἴχεσθαι πόντοιο δι' Ἀξείνοιο φέροντα.
ταῦτα δ' ἐςαθρήσας δολίου ἐξέσσυθ' ὕπνοιο
ἀπροφανές, στυγερὸν δὲ περὶ φρένας ἵκετο δεῖμα·
ἆλτο δ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς· δμωσὶν δέ οἱ ὦκ' ἐπέτελλεν
ἵππους ἐντύνειν, ὕπο δὲ ζεύξασθαι ἀπήνην,
ὄφρα κε μειλίξαιτο κιὼν ἐπὶ ῥεῖθρον ἐραννόν,
Φᾶσιν δινήεντα, σὺν ἐνδαπίαις μέγα νύμφαις,
ψυχάς θ' ἡρώων, ὅσσαι τ' ἐπὶ ῥεῖθρον ἄμειβον.
θυγατέρας δ' ἔκληζε θυώδεος ἐκ θαλάμοιο,
Χαλκιόπην σὺν παισὶν ἀποφθιμένου Φρίξοιο,
ἠδ' ἁπαλὴν Μήδειαν, ἀριπρεπὲς εἶδος ἔχουσαν,
παρθένον αἰδοίην, ὄφρ' ἂν συνέποιντο κιόντι·
Ἄψυρτος δ' ἀπάνευθε δόμους ναίεσκε τοκῆος.
ἅρμα δ' ἔπι χρύσειον ἔβη μέγα θυγατέρεσσιν
Αἰήτης. τὸν δ' αἶψα δι' ἐκ πεδίου φέρον ἵπποι
χεῖλος ὑπὲρ ποταμοῦ δονακώδεος, ἔνθα περ αἰεὶ
εὐχωλὰς ῥείθροισι καὶ ἱερὰ καλὰ κόμιζεν.
κείνησιν δ' ὄχθησιν ὑπόδρομος ἤλυθεν Ἀργώ.
τὴν ῥα τότ' Αἰήτης εἰςέδρακεν, ἐν δ' ἄρα πολλοὺς
ἑξείης ἥρωας ὁμιλαδὸν ἑδριόωντας,
ἀθανάτοις ἰκέλους· περὶ γάρ οἱ τεύχεα λάμπεν.
τοῖσι δ' ἄρ' ἐν πάντεσσι μετέπρεπε δῖος Ἰήσων
Ἥρη γὰρ πέρι πάμπαν ἐτίετο, καί οἱ ἔδωκεν
κάλλος τε μέγεθός τε καὶ ἠνορέην ὑπέροπλον.

ἀλλ᾽ ὅτε δὴ σχεδὸν ὄντες ἐπ᾽ ἀλλήλοις βάλον ὄσσε,
Αἰσονίδης Μινύαι τε περὶ φρένα παχνώθησαν.
πρόσθε γὰρ Αἰήτης μὲν ἐφ᾽ ἅρματος ἠέλιος ὣς
λάμπετο μαρμαρυγῇσι πέριξ χρυσέων ἀπὸ πέπλων·
ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνη κεφαλὴν ἔχε θυσσανόεσσα
ἀκτῖσιν φλογέαις· σκῆπτρον δ᾽ ἐν χερσὶν ἐνώμα
ἀστεροπαῖς ἴκελον· δοιὼ δ᾽ ἑκάτερθεν ἑήσθην
θυγατέρες· ταῖς γάρ οἱ ἀγαλλόμενος πεφόρητο.
σμερδνὸν ὑπ᾽ ὀφθαλμοῖσι δ᾽ ἐσέδρακε νηῒ πελασθείς,
καί οἱ ἀπὸ στηθέων βριαρὴν ἀνενείκατο φωνήν,
δεινὸν ὁμοκλήσας· μέγα δ᾽ ἀμφιάχων ἐγεγώνει·
Φράζετον, οἵτινες ἐστέ, τί δὲ χρέος ὔμμας ἱκάνει,
ἔκ ποθεν ἐλδομένοισι Κυταΐδα γαῖαν ἀμεῖψαι.
οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἐμὴν ἀλέγοντες ἀνακτορίην πεφόβησθε,
οὐδὲ λεών, σκήπτροις ἐπιήρανον ἡμετέροισιν,
Κόλχων, οἳ καὶ Ἄρηϊ δορυσσόῳ εἰσὶν ἀτειρεῖς,
ἐς μόθον ἱεμένοις εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι.
Ὣς ἔφαθ᾽ οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Αἰσονίδῃ δ᾽ ἄρα θάρσος ἐνὶ πραπίδεσσιν ὄπασσεν
Ἥρη πρέσβα θεά· μέγα δ᾽ ἀντιάχων ἐγεγώνει·
Οὔτε τι ληϊστῆρες ἱκάνομεν, οὔτε οἱ ἄλλως
γαῖαν ἐπιστρωφῶντες ἐγείρομεν ὕβριος αἴσῃ
ἔργ᾽ ἄδικ᾽ ἀνθρώποισιν, ἃ δὴ πολέες μεμάασιν
τέτλαμεν ἐν βιοτῇ κέρδους ἕνεκα σφετέροιο.
ἀλλά μοι ἆθλον ἔταξε Ποσειδῶνος φίλος υἱός,
πατροκασίγνητος Πελίης, χρύσεον ποτὶ κῶας
λαζομένους ἀφικέσθαι ἐΰκτιμένην ἐς Ἰωλκόν.
οὐδέ τί οἱ νώνυμνοι ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι·
οἱ μὲν γὰρ μακάρων, οἱ δ᾽ Ἡρώων γένος ἐσμέν.

οὐδέ τί οἱ πολέμων ἀδαήμονες οὐδὲ μόθοιο,
ξεῖνοι δ' εὐχόμεθ' εἶναι ἐφέστιοι, ὣς καὶ ἄμεινον.
Ὣς φάτο. τοῦ δ' ἄρα θυμὸς ὀρίνετο ἶσος ἀέλλῃ,
Αἰήτεω, καὶ σμερδνὸν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
φρικτὸν ἐφ' ἡρώεσσι δόλον καὶ μῆτιν ὑφαίνων·
ὀψὲ δέ οἱ Μινύῃσι τοίην ἀνενείκατο φωνήν·
Εἰ μέν κεν Κόλχοισιν ἀρηϊφάτοισιν ἐςάντα
μαρνάμενοι ἐπιθῆσθον, ἀποφθίσει μένος ἄνδρας.
ἦ ἔλπεσθ', ὥς οἱ ἀδήριτον γέρας ἔσσεται ὑμῖν,
κῶας ἀειρομένους ἰέναι πρὸς πατρίδα γαῖαν;
εἴ νύ κε παῦροι ἐόντες ὑποκλίνθητε φάλαγγι
ἡμετέρῃ, τότε νῆα καταφθιμένοισι κεάσσω.
εἰ δὲ κέ μοι πείθησθε, τὸ καὶ πολὺ κέρδιόν ἐστιν·
κρίναντες τὸν ἄριστον, ἢ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν,
ὄφρα κε πειρηθεὶς ἀέθλων, οὓς αὐτὸς ἐνίσπω,
κῶας ἕλῃ χρύσειον· ὃ καὶ γέρας ἔσσεται ὑμῖν.
Ὣς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ἄρ' ὀπίσσω
βῆσαν ἀμειβόμενοι, Μινύαις δ' ἄχος ἔπλετο θυμῷ.
καί ῥα τόθ' Ἡρακλῆος ἔχον πόθον· οὐ γὰρ ἔμιμνον
ἔθνος ἀμαιμάκετον Κόλχων καὶ θούριον Ἄρην.
Νῦν δέ σοι, ὦ Μουσαῖε, παραδρομάδην ἀγορεύσω,
οἷά περ αἰνόμοροι Μινύαι πάθον, ἠδ' ὅσ' ἔρεξαν.
ὥς τ' ἀψοῤῥὸς ὄρουσ' ἐκ δώματος Αἰήταο
Ἄργος ἐϋμμελίης, Φρίξου παῖς, ὅν οἱ ἔτικτεν
Χαλκιόπη (τῷ γὰρ παρελέξατο, πατρὸς ἐν οἴκῳ,
ἡνίχ' ὕπερ νώτων κριοῦ Κόλχοισι πελάσθη)
ἀγγέλλων Μινύῃσιν, ἃ δὴ τελέεσθαι ἔμελλεν
σφῇσιν ἀτασθαλίῃσι, πολυφθόρου Αἰήταο·
ἠδ' ὡς παρθενίοις οἱ ὕπαὶ φίλτροισι δαμάσθη

αἰνόγαμος Μήδεια, θεᾶς Ἥρης διὰ βουλάς.
ἐν δέ οἱ ἵμερον ὦρσεν ἐρωτοτρόφος Κυθέρεια,
ἧκε δ᾽ ἄρ᾽ ἰὸν ὑπὸ σπλάγχνοις δασπλῆτις Ἐριννύς.
ὥς τε βόας ζεύγλῃσι δαμάσσατο πῦρ πνείοντας,
τετραγύῳ θέμενος σπόρον αὔλακι, τόν ῥ᾽ ἐκόμισσεν
Φρίξος ἐϋμμελίης, ὅτ᾽ ἔβη δόμον Αἰήταο,
ἕδνον Ἐνυαλίοιο δρακοντείων ἀπ᾽ ὀδόντων·
ἠδ᾽ ὡς δυςμενέων σπαρτῶν στάχυν ἐξενάριξεν
αὐτοφόνῳ παλάμῃ, ὥς τ᾽ ἀγλαὸν ἤρατο κῦδος
Αἰσονίδης· ὥς τ᾽ ἦλθε δι᾽ ἐκ μεγάρων λεληθοῦσα,
λῖτι καλυψαμένη ἑανῷ, διὰ νύκτερον ὄρφνην,
παρθένος αἰνολεχής, (πέρι γάρ ῥά ἑ τεῖρον ἔρωτες
νηὸς ἐπ᾽ Ἀργῴης πελάσαι, καὶ πότνι᾽ ἀνάγκη)
οὔτιν᾽ ὀπιζομένη, πατρὸς χόλον οὐκ ἀλέγουσα.
ἠδ᾽ ὡς ἀμφιπλακεῖσα περιπτύξασά τε μορφάς,
στέρνα τε μαιμώωσα κύσεν χάριέν τε πρόςωπον,
δάκρυσι πλημμύρουσα γενειάδας· οὐδέ τιν᾽ αἰδῶ
ἔσχε πόθων ἥρωος, ἐλαυνομένη δ᾽ ὑπὸ φίλτρων
παρθενίην ἔῤῥιψε, γάμων τ᾽ εὐήνορα θεσμόν·
ἄλλα τε καὶ μάλα πολλά, τά θ᾽ ὕστερον αὖτις ἀκούσῃ.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ Μήδεια λίπεν δόμον Αἰήταο
λαθριδίη, καὶ νηὸς ἐφ᾽ ἡμετέρης ἐπελάσθη,
δὴ τότε οἱ κατὰ θυμὸν ἐμηδόμεθ᾽, ὄφρα μολόντες
ἀμφ᾽ ἱερῆς φηγοῖο δέρας χρύσειον ἕλωμεν.
ῥᾷστα περὶ φρεσὶ δ᾽ ἦσι δοκεύομεν, οὐδέ τις ἡμέων
ἔγνω μόχθον ἄελπτον· ἐφέσπετο γὰρ μέγα ἔργον
πᾶσιν ἐφ᾽ ἡρώεσσι, κακῶν δ᾽ ἀνεφαίνετο πυθμήν.
πρόσθε γὰρ Αἰήταο δόμων ποταμοῖό τ᾽ ἐραννοῦ
ἐννέ᾽ ἐπ᾽ ὀργυιῶν ἕρκος περιμήκετον ἄντην

φρουρεῖται πύργοισι καὶ εὐξέστοισι μύδροισιν,
ἑπτὰ πέρι στεφάνοισι κυκλούμενον. ἐν δ᾽ ἄρα τρισσαὶ
χαλκήρεις πύλαι εἰσὶ πελώριοι· ἐν δ᾽ ἄρα ταῖσι
τεῖχος ἐπιθρώσκει, περὶ δ᾽ αὖ χρύσειαι ἐπάλξεις.
αὐτὰρ ἐπὶ σταθμοῖο πυλῶν τηλῶπις ἄνασσα
ἱστάνει αἰθύσσουσα πυρὸς σέλας, ἥν τέ νυ Κόλχοι
Ἄρτεμιν ἐμπυλίην κελαδοδρόμον ἱλάσκονται,
δεινὴν ἀνθρώποισιν ἰδεῖν, δεινήν τ᾽ ἐσακοῦσαι,
εἰ μή τις τελετὰς πελάσει καὶ θύσθλα καθαρμῶν,
ὅσσα πέρ ἀρήτειρα καθάρματα μύστις ἔκευθεν,
δεινολεχὴς Μήδεια, Κυτηϊάσιν μίγα κούραις.
οὐδέ τις ἐνδοτέρω κείνην ὁδὸν εἰσεπέρησεν
ἐνδάπιος, ξεῖνός τε βροτῶν ὑπὲρ οὐδὸν ἀμείψας·
εἴργει γὰρ πάντη δεινὴ θεὸς ἡγεμόνεια,
λύσσαν ἐπιπνείουσα πυριγλήνοις σκυλάκεσσιν,
ἐν δέ σφιν πυμάτῳ μυχῷ ἕρκεος ἄλσος ἀμείβει,
δένδρεσιν εὐθαλέεσσι κατάσκιον, ᾧ ἔνι πολλαὶ
δάφναι τ᾽ ἠδὲ κράνειαι ἰδ᾽ εὐμήκεις πλατάνιστοι·
ἐν δὲ πόαι ῥίζῃσι κατηρεφέες χθαμαλῇσιν,
ἀσφόδελος, κλύμενός τε, καὶ εὐώδης ἀδίαντος,
καὶ θρύον ἠδὲ κύπειρον, ἀριστερεών τ᾽, ἀνεμώνη,
ὅρμινόν τε, καὶ εἰρύσιμον, κυκλαμίς τ᾽ ἰοειδής,
στοιχάς, παιονίη τε, πολύκνημόν τε κάτερνες·
μανδραγόρης, πόλιόν τ᾽, ἐπὶ δὲ ψαφαρὸν δίκταμνον·
εὔοδμός τε κρόκος, καὶ κάρδαμον· ἐν δ᾽ ἄρα κῆμος,
σμίλαξ, ἠδὲ χαμαίμηλον, μήκων τε μέλαινα,
ἀλκείη, πάνακες, καὶ κάρπασον, ἠδ᾽ ἀκόνιτον,
ἄλλα τε δηλήεντα κατὰ χθόνα πολλὰ πεφύκει.
μέσσον δ᾽ ἠερόμηκες ἐπὶ στύπος ἄλσεϊ πολλῷ

ἥπλωται φηγοῖο, πέριξ κλαδόνεσσιν ἐραννόν.
ἐν δ' ἄρα οἱ χρύσειον ἐπικρέματ' ἔνθα καὶ ἔνθα
ὅρπηκος ταναοῖο δέρας, τό οἱ ἀμφιδοκεύει
δεινὸς ὄφις, θνητοῖς ὀλοὸν τέρας, οὐ φατὸν εἰπεῖν.
χρυσέαις γὰρ φολίδεσσιν ἐθείρεται, ἐν δ' ἄρα πρέμνον
ἀπλήτοις ὁλκοῖσι φορεύμενος ἀμφιπολεύει,
δεῖμα χαμαιζήλοιο Διός, ποτὶ κῶας ἀμείβων,
φρουραῖς τ' ἀκμήτοις ἐπιμαίεται ἄμμορος ὕπνου,
γλαυκοῖς ἀμφ' ὄσσοισιν ἀναιδέα κανθὸν ἑλίσσων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλύομεν τόδ' ἐτήτυμον, ὡς ἐτέτυκτο,
ἀμφί τε Μουνυχίης Ἑκάτης, φρουρῆς τε δράκοντος,
πάνθ' ὅσα οἱ κατέλεξεν ἀριφραδέως Μήδεια,
διζόμεθ' οἶμον ἄελπτον ὀϊζυροῖο πόνοιο,
ὥς κέ οἱ Ἀγροτέρην μειλιξάμενοι πεπίθοιμεν,
ἠδ' ὡς θῆρα πέλωρον ἱκοίμεθα, τόφρ' ἀνελόντες
δέρμ' ἀπονοστήσαιμεν ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
καὶ τότε δὴ μετὰ πᾶσιν ὁμόκλεεν ἡρώεσσιν
Μόψος (ὁ γάρ τ' ἐδάη σφῆσιν τάδε μαντοσύνῃσιν)
ὄφρ' ἐμὲ γουνάσσωνται, ἐπιστείβουσί οἱ ἔργον
Ἄρτεμιν ἱλεῖσθαι, θέλξαι θ' ὑπερήνορα θῆρα.
ὣς οἱ μὲν λίσσοντο περισταδόν· αὐτὰρ ἔγωγε
Αἰσονίδην ἐκέλευσα, δύω θ' ἅμα φῶτε κραταιώ,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, ἰέναι πρὸς τέρματα μόχθου.
αὐτὰρ ἐμοὶ Μήδεια συνέσπετο μούνη ἀπ' ἄλλων
ἡνίκα δ' εἰς σηκοὺς ἱκόμην ζάθεόν τε θεράπνην,
χώρῳ ἐπὶ πλακόεντι βόθρον τρίστοιχον ὄρυξα,
φιτροὺς τ' ἀρκεύθοιο καὶ ἀζαλέης ἀπὸ κέδρου,
ῥάμνου τ' ὀξυτέροιο, πολυκλαύτων τ' αἰγείρων,

ὦτα φέρων, νήησα πυρὴν ἔντοσθε βόθροιο.
πολλὰ δέ μοι φέρε φάρμακ᾽ ἐπισταμένη Μήδεια,
φωριαμῶν ἀνελοῦσα θυώδεος ἐξ ἀδύτοιο.
αὐτίκα δ᾽ οὐλοπλάσμαθ᾽ ὑπὸ πλέκτοις ἐπονεύμην,
ἐν δὲ πυρῇ ἐνέβαλλον, ἰδ᾽ ἔντομα θύματ᾽ ἔρεξον,
σκίμνους παμμέλανας σκυλάκων τρισσοὺς ἱερεύσας.
αἵματι δ᾽ αὖ χάλκανθον ἰδὲ στρουθεῖον ἔμιξα,
κνῆκόν τε, σχιστήν τ᾽, ἐπί τε ψυλλεῖον ἀηδές,
ἄγχουσάν τ᾽ ἐρυθρήν, ἰδὲ χάλκιμον. αὐτὰρ ἔπειτα
νηδύας ἐμπλήσας σκυλάκων, φιτροῖς ἐπέθηκα·
ὕδατι δ᾽ αὖ μίξας λοιβὰς χεόμην περὶ βόθρον,
ὀρφνινά θ᾽ ἑσσάμενος φάρη, καὶ ἀπεχθέα χαλκὸν
κρούων ἐλλισάμην. αἳ δ᾽ ὀτραλέως ὑπάκουσαν,
ῥήξασαι κενεῶνας ἀμειδήτοιο βερέθρου,
Τισιφόνη τε καὶ Ἀληκτὼ καὶ δῖα Μέγαιρα,
πεύκαις ἀζαλέαις φόνιον σέλας αἰθύσσουσαι.
καίετο δ᾽ αὐτίκα βόθρος, ἐπεσμαράγει δ᾽ ὀλοὸν πῦρ·
λιγνὺς δ᾽ αἰθαλόεσσα χύθη περιμηκέϊ καπνῷ.
αὐτίκα δ᾽ ἐξ Ἀΐδαο διὰ φλογὸς ἠγέρθησαν
δειναὶ θαμβήτειραι, ἀπηνέες, ἀπροσόρατοι.
ἣ μὲν γὰρ δέμας ἔσχε σιδήρεον, ἣν καλέουσιν
Πανδώρην χθόνιοι· σὺν δ᾽ αἰολόμορφος ἵκανεν,
τρισσοκάρηνος, ἰδεῖν ὀλοὸν τέρας, οὔτι δαϊκτόν,
Ταρταρόπαις Ἑκάτη· λαιοῦ δέ οἱ ἔσσυτ᾽ ἐπ᾽ ὤμου
ἵππος χαιτήεις· κατὰ δεξιὰ δ᾽ ἦεν ἀθρῆσαι
λυσσῶπις σκυλάκαινα· μέση δ᾽ ὄφις ἀγριόμορφος,
χερσὶν δ᾽ ἀμφοτέραις ἔχεν ἄορα κωπήεντα.
ἐγκύκλιαι δίνεον δὲ πέριξ βόθρον ἔνθα καὶ ἔνθα
Πανδώρη Ἑκάτη τε· συνεσσεύοντο δὲ Ποιναί.

ἐν δ᾽ ἄφαρ Ἀρτέμιδος φρουρὸν δέμας ἧκε χαμᾶζε
πεύκας ἐκ χειρῶν, ἐς δ᾽ οὐρανὸν ἤραρεν ὄσσε.
σαῖνον δὲ σκύλακες πρόπολοι, λύοντο δ᾽ ὀχῆες
κλείθρων ἀργαλέων, ἄνα δ᾽ ἔπτατο καλὰ θύρετρα
τείχεος εὐρυμενοῦς, ὑπεφαίνετο δ᾽ ἄλσος ἐραννόν.
αὐτὰρ ἐγὼν ὑπὲρ οὐδὸν ἔβην· τῆμος δέ τε κούρη
Αἰήτεω Μήδεια, καὶ Αἴσονος ἀγλαὸς υἱός,
Τυνδαρίδαι τ᾽ ἤπειγον ὁμοῦ, σὺν δ᾽ ἕσπετο Μόψος.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ σχεδόθεν κατεφαίνετο φηγὸς ἐραννή,
κρηπίς τε ξενίοιο Διὸς καὶ βώμιος ἕδρη,
ἔνθα δράκων ὁλκοῖσιν ὑπ᾽ ἀπλήτοισιν ἑλιχθεὶς
δινεύων ἀνάειρε κάρη βλοσυρόν τε γένειον,
ἂν δ᾽ ὀλοὸν σύριξ᾽· ἔπι δ᾽ ἔβραχεν ἄσπετος αἰθήρ.
δένδρεα δ᾽ ἐσμαράγησε κραδαινόμεν᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα
πρυμνόθεν ἐκ ῥίζης· ἰάχησε δὲ σύσκιον ἄλσος.
αὐτὰρ ἔμ᾽ ἠδ᾽ ἑτάρους τρόμος ἔλλαβε· νόσφι δὲ μούνη
Μήδει᾽ ἐν στέρνοισιν ἀκαμπέα θυμὸν ἐνώμα·
δρέψατο γὰρ παλάμησι λυγρῶν ἀποθρίσματα ῥιζῶν.
καὶ τότ᾽ ἐγὼ φόρμιγγος ἐφήρμοσα θέσκελον ὀμφήν·
κλάγξας δ᾽ ἐξ ὑπάτης χέλυος, βαρυηχέα φωνὴν
σιγαλέην ἄφθεγκτον ἐμοῖς ὑπὸ χείλεσι πέμπον.
κλῇξα γὰρ Ὕπνον ἄνακτα θεῶν πάντων τ᾽ ἀνθρώπων,
ὄφρα μολὼν θέλξειε μένος βριαροῖο δράκοντος.
ῥίμφα δέ μοι ὑπάκουσε, Κυταΐδα δ᾽ ἵκτ᾽ ἐπὶ γαῖαν.
κοιμήσας δ᾽ ὅγε φῦλα πανημερίων ἀνθρώπων,
καὶ ζαμενεῖς ἀνέμων πνοιάς, καὶ κύματα πόντου,
πηγάς τ᾽ ἀενάων ὑδάτων, ποταμῶν τε ῥέεθρα,
θῆράς τ᾽ οἰωνούς τε, τά τε ζώει τε καὶ ἕρπει,
εὐνάζων ἤμειψεν ὑπὸ χρυσέαις πτερύγεσσιν.

ἷξε δ' ἐπὶ στυφελῶν Κόλχων εὐανθέα χῶρον·
κῶμα δ' ἄφαρ κατέμαρψε πελωρίου ὄσσε δράκοντος,
ἰσοπαλὲς θανάτῳ· δολιχὴν δέ τέ οἱ χθονὶ δειρὴν
θῆκε καρηβαρέων φολίσιν. θάμβησε δ' ἰδοῦσα
αἰνόποτμος Μήδεια· καὶ Αἴσονος ἀγλαὸν υἷα
ἧκ' ἐπιθαρσύνουσα θοῶς πρέμνοιο λαβέσθαι
κῶας χρυσεόμαλλον. ὃ δ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας·
αὐτὰρ ἀειράμενος δέρας ἄπλετον ἷκτ' ἐπὶ νῆα.
Ἥρωες Μινύαι μέγ' ἐγήθεον, ἂν δ' ἄρα χεῖρας
ἀθανάτοις ἤειραν, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
ὣς οἱ μὲν πέρι κῶας ὀπώπεον· αἶψα δ' Αἰήτης
ἀμφιπόλων ἤκουσεν ἀποιχομένην Μήδειαν.
ὦκα δ' ἄρ' Ἀψύρτῳ ἐπετέλλετο λαὸν ἀγεῖραι,
μαστεύειν οἱ παῖδα κασιγνήτην καὶ ὅπατρον·
ἀλλά οἱ ὠκὺς ἔπειγε παρὰ προχοὰς ποταμοῖο
ἐς λόχον ἡρώων, ἔκιχεν δ' ἄρα παρθένον αἰνήν.
νὺξ δέ οἱ ἀστροχίτων μέσσην παράμειβε πορείαν.
ἐκ δ' ἐτελεῖτο δόλος στυγερὸς καὶ κῆρες ἀϊδναί,
Μηδείης ὑπ' ἔρωτος, ἐρικλυτοῦ Ἀψύρτοιο,
ὅν ῥα κατακτείναντες ἐπὶ προχοὰς μεθέηκαν
ὀρνυμένου ποταμοῖο· φέρεν δ' ὅγε κύματι κραιπνῷ.
θεινόμενον δίναις δ' εἰς κῦμ' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
κέλσεν ὑπὲρ νήσων, Ἀψυρτίδας ἃς καλέουσιν.
ἀλλά οἱ οὔτι λάθον Δί' ἐπόψιον, οὐδὲ θέμιστας.
αὐτὰρ ἐπεὶ νηὸς μὲν ἔσω κίον, ἠδ' ἑκάτερθεν
ὄχθης πείσματ' ἔκοψαν, ὑπ' εἰρεσίῃσι θοῇσιν
πλεῖον ἐπειγόμενοι ποταμοῦ τόμον· οὐδὲ κατ' ἰθὺ
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα διὰ στόμα Φάσιδος εὐρὺ
ἱέμεθ'· ἀμπλακίῃ δὲ φορεύμεθα πολλὸν ὀπίσσω

αἰὲν ἀναπλείοντες· ἐλείπετο δ᾽ ἄστεα Κόλχων
ἀφραδέσιν Μινύαις, δνοφερὴ δὲ σφ᾽ ἄμπεχεν ὄρφνη.
αὐτὰρ ἐπειγόμενοι θέομεν ῥόον ἀφραδίῃσιν.
μεσσάτιοι πεδίοιο· βροτοὶ δέ μιν ἀμφινέμονται
Γυμνοί, Βουνόμαι τε, καὶ Ἄρκυες ἀγροιῶται,
Κερκετικῶν τ᾽ ἀνδρῶν φῦλον, Σινδῶν τ᾽ ἀγερώχων·
οἳ νάσσαντο μεσηγὺ Χαρανδαίων αὐλώνων,
Καυκάσιον παρὰ πρῶνα, διὰ στεινῆς Ἐρυθείας.
ἀλλ᾽ ὅτ᾽ ἀπ᾽ ἀντολίης ἐφάνη τερψίμβροτος ἠώς,
ποιανθεῖ νήσῳ προςεκέλσαμεν· ἔνθα τε δισσὰ
χεύμασιν ἀπλήτοισι περισχίζουσι ῥέεθρα
Φᾶσις τ᾽ εὐρυμενής, ἀκαλαῤῥείτης τε Σαράγγης·
τὸν ῥα πλημμύρουσα διὰ χθονὸς εἰς ἅλα πέμπει
Μαιῶτις καναχηδὸν ἐλειονόμου διὰ ποίης.
καὶ τόθ᾽ ὑπ᾽ εἰρεσίῃ πλέομεν διὰ νύκτα καὶ ἦμαρ·
δισσαῖς δ᾽ ἐν τριμόροισι Βοὸς πόρον ἐξικόμεσθα,
λίμνης ὄντα μεσηγύ, βοοκλόπος οὗ ποτε Τιτὰν
ταύρῳ ἐφεζόμενος βριαρῷ πόρον ἔσχισε λίμνης.
καὶ ῥα πανημερίῃσι πονεύμενοι εἰρεσίῃσιν,
Μαιώτας πρώτους ἀφικάνομεν ἁβροχίτωνας·
ἠδὲ Γελωνὸν ἔθνος, Βαθυχαίτων τ᾽ ἄπλετα φῦλα,
Σαυρομάτας τε, Γέτας, καὶ Γυμναίους, Κέκρυφάς τε,
Ἄρσωπάς τ᾽, Ἀριμασπά τ᾽ ἔθνη, πολυπάμονα λαόν,
ὧν περιναιετάει γενεὴ Μαιώτιδα λίμνην.
αὐτὰρ οἱ Μινύῃσι δύην ἀμέγαρτον ἔθηκαν
ἀθάνατοι, πύματον δὲ βυθοῦ διαμείψαμεν ὕδωρ,
* * *

ὄχθῃσιν χθαμαλῇσιν ἀποβλύει αἰπὺν ὄλεθρον,
ῥοίζῳ ἐλαυνομένη· καναχῇ δέ τοι ἄσπετος ἅλμη

ἀρκτῴοις περάτεσσιν ἐπέρχεται Ὠκεανόνδε.
τῇ ῥα τόθ' ἁρπαχθεῖσα διὰ στόματος κίεν Ἀργώ.
ἐννέα μὲν νύκτας τε καὶ ἤματα μοχθίζοντες,
λείπομεν ἔνθα καὶ ἔνθα βροτῶν ἀγχήρεα φῦλα,
Πακτῶν, Ἀρκτείων τε γένος, Λελίων τ' ἀγερώχων,
τοξοφόρους τε Σκύθας, πιστοὺς θεράποντας Ἄρηος,
Ταύρους τ' ἀνδροφάγους, οἳ ἀμειδέα θύσθλα φέρουσ
Μουνυχίῃ, βροτέῳ δ' ἐπιδεύεται αἵματι κρητήρ·
ἂν δ' ἄρ' Ὑπερβορέους, Νομάδας, καὶ Κάσπιον ἔθνος.
αὐτὰρ ἐπεὶ δεκάτη ἐφάνη φαεσίμβροτος ἠώς,
Ῥιπαίους αὐλῶνας ἐκέλσαμεν, ἐκ δ' ἄφαρ Ἀργὼ
ἤϊ' ἐπιπροθέουσα διὰ στεινοῖο ῥεέθρου·
ἔμπεσε δ' Ὠκεανῷ· Κρόνιον δέ ἑ κικλήσκουσιν
πόντον Ὑπερβόρεοι μέροπες, νεκρήν τε θάλασσαν.
οὐκέτι δὲ προφυγεῖν ἐδοκεύομεν αἰπὺν ὄλεθρον·
εἰ μὴ ἄρ' ὁρμαίνουσαν ὑπὸ κρατερῆφι βίηφι
νῆα μολεῖν ἴθυν' ἐπὶ δεξιὸν αἰγιαλοῖο
Ἀγκαῖος, ξεστοῖσι πιθήσας πηδαλίοισιν.
ἣ δ' ἔθορεν δισσῇσι βιαζομένη παλάμῃσιν.
ἀλλ' ὅτε δὴ μογερῇσιν ἐδαμνάμεθ' εἰρεσίῃσιν,
* * *

χεῖρες δ' οὐκέτ' ἔμιμνον, ἀκηχέμενοι δὲ φίλον κῆρ
πήχεας ἀμπλέξαντες, ἐνηρείσαντο μέτωπα,
ἱδρῷ ἀποψύχοντε· κέαρ δέ τε τείρετο λιμῷ.
Ἀγκαῖος δ' ἐξᾶλτο, καὶ ἄλλους πάντας ὄτρυνεν
ἥρωας, μαλακοῖσι παραιφάμενος ἐπέεσσιν.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν τέναγός τε * *
βάντες ὑπὲρ τοίχων, ἅλαδε σφυρὰ κοῦφα βάλοντο.
ὦκα δ' ἄρ' ἀρτήσαντο πολυστρέπτοισι κάλωσιν,

πρύμνης ἐξ ὑπάτης δολιχὴν μέρμιθα βαλόντες,
Ἄργος τ' Ἀγκαῖός τε, καὶ ἀρχὰς δῶκαν ἑλέσθαι
ἥρωσιν. τοὶ δ' αἶψα δι' αἰγιαλοῖο θέοντες
σῦρον ἐπειγόμενοι· σὺν δ' ἕσπετο ποντοπόρος νηῦς
τέμνουσ' ὑγρὰ κέλευθα παρ' ἀξέστοις κροκάλῃσιν.
οὐ γάρ οἱ λιγὺς οὖρος ὑπὸ πνοιῇσιν ὄρινεν
βυκτάων ἀνέμων κεινὴν ἅλα· κωφὰ δὲ πόντος
κεῖθ' ὑπένερθ' Ἑλίκης, καὶ Τηθύος ἔσχατον ὕδωρ.
αὐτὰρ ἐπεὶ ἕκτη φαεσίμβροτος ἤλυθεν ἠώς,
ἔθνος ἐς ἀφνειὸν καὶ πλούσιον ἐξικόμεσθα
Μακροβίων, οἳ δὴ πολέας ζώουσ' ἐνιαυτούς,
δώδεκα χιλιάδας μηνῶν ἑκατονταετήρους
πληθούσης μήνης, χαλεπῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων·
αὐτὰρ ἐπὴν μῆκος τὸ πεπρωμένον ἐξανύσωσιν,
ὕπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ θανάτου μάρπτουσι τελευτήν.
οὐδ' ἄρα τοῖσι μέλει βίοτος καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,
ποίαις δ' ἐν μεσάταις μελιηδέα φορβὰ νέμονται,
ἕρσῃ ὑπ' ἀμβροσίῃ θεῖον ποτὸν ἐξαρύοντες
πάντες ὁμῶς στίλβοντες ὁμηλικίην ἐρατεινήν.
μειλιχίη δέ οἱ αἰὲν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε γαλήνη
παίδεσιν ἠδὲ τοκεῦσιν, ἐπεὶ φρεσὶν οἶδαν ἑοῖσιν
αἴσιμά τε ῥέζειν πεπνυμένα τ' ἐξαγορεύειν.
καὶ τοὺς μέν ῥ' ἀθρόους παραμείβομεν, αἰγιαλόνδε
ποσσὶν ἐπιστείβοντες. ἔπειτα δὲ Κιμμερίοισιν
νῆα θοὴν ἐπάγοντες ἱκάνομεν, οἵ ῥά τε μοῦνοι
αἴγλης ἄμμοροί εἰσι πυριδρόμου ἠελίοιο.
ἓν μὲν γὰρ Ῥίπαιον ὄρος καὶ Κάλπιος αὐχὴν
ἀντολίας εἴργουσ'· ἔπι οἷ κέκλιται δὲ πελώρη
ἆσσον ἐπισκιάουσα μεσημβρινὸν ἠέρα Φλέγρη·

δείελον αὖ κρύπτουσι φάος ταναηκέες Ἄλπεις
κείνοισιν μερόπεσσιν, ἀχλὺς δ᾽ ἐπικέκλιται αἰεί.
ἔνθα δ᾽ ἀφορμηθέντες ἐπειγομένοισι πόδεσσιν
ἵξομεν ἀγκῶνα στυφελὸν καὶ νήνεμον ἀκτήν,
ἔνθα περ ἀμβλύζων ποταμὸς δίνῃσι βαθείαις
θείει χρυσορόας Ἀχέρων κρυεροῦ διὰ χώρου,
ἀργυροειδὲς ὕδωρ προρέων· λίμνη δὲ κελαινὴ
ἀνδέχεται· παταγεῖ δὲ παρ᾽ ὄχθῃσιν ποταμοῖο
δένδρεα τηλεθόωντα ποτὶ χερόν, οἷσί τε καρπὸς
βέβριθεν νύκτας τε καὶ ἤματα συννεχὲς αἰεί.
ἔνθα δέ οἱ χθαμαλή τε καὶ εὔβοτος Ἑρμιόνεια
τείχεσιν ἠρήρεισται ἐϋκτιμέναις ἐπ᾽ ἀγυιαῖς.
ἐν δὲ γένη ζώουσι δικαιοτάτων ἀνθρώπων,
οἷσιν ἀποφθιμένοις ἄνεσις ναύλοιο τέτυκται.
καὶ δ᾽ αὖ οἱ ψυχαὶ μετεκίαθον εἰς Ἀχέροντα
πορθμίδος ἐκ γλαφυρῆς· σχεδόθεν δέ οἱ εἰσὶ πύληος
ἄῤῥηκτοί τ᾽ Ἀΐδαο πύλαι, καὶ δῆμος Ὀνείρων.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ καὶ τῶνδε πόλιν καὶ ἤθεα λαῶν
σφῇ ἄτῃ βαρὺν οἶτον ἀναπλήσαντες ἔβημεν,
δή ῥα τότ᾽ Ἀγκαῖος νῆ᾽ ἐς κίεν· αἶψα δ᾽ ἑταίρους
εἰςβαίνειν ἐκέλευσε κεκμηότας ἄμμιγα πάντας.
τοὺς ὅγε καὶ μύθοισι προςηύδα μειλιχίοισιν·

Τλῆτε φίλοι τὸν μόχθον· ἐπεὶ νύ τοι οὔ τι χέρειον
ἔλπομ᾽ ἀναστήσεσθαι· ἐπιφρίσσοντα γὰρ ἤδη
ἀκραῆ Ζέφυρον καταδέρκομαι· οὐδ᾽ ἀτέκμαρτον
ὕδωρ Ὠκεανοῦ κελαρύζεται ἐν ψαμάθοισιν.
ἀλλὰ θοῶς ἱστὸν μὲν ἐνιστήσασθε μεσόδμῃ,
λύσατε δὲ προτόνοις ὀθόνας· ἐκ δ᾽ ὅπλα χέοντες,
σφίγξατ᾽ ἐπισταμένως, τοίχων ἑκάτερθε βαλόντες.

Ὣς οἱ μὲν τὰ ἕκαστα πονείαθον· ἐκ δ᾽ ἄρα κοίλης
νηὸς ἐπιβρομέουσα Τομαριὰς ἔκλαγε φηγός,
ἥν ποθ᾽ ὑπ᾽ Ἀργῴῃσι τομαῖς ἡρμόσσατο Παλλάς·
ὧδε δ᾽ ἔφη, θάμβος δὲ περὶ φρένας ἵκετο πάντας·
Ὤιμοι ἐγών, ὄφελόν με διαῤῥαισθεῖσαν ὀλέσθαι
Κυανέαις πέτρῃσιν ἐν Ἀξείνῳ τε κλύδωνι·
ἤ οἱ νῦν ἀνάπυστον ἀϊδρείην βασιλήων
νώνυμνος φορέεσκον. ἐπεὶ νύ οἱ αἰὲν Ἐριννὺς
αἵματος ἐμφύλοιο δεδουπότος Ἀψύρτοιο
ὑστερόπους ἕπεται· σπέρχει δέ τοι ἄτη ἐπ᾽ ἄτην.
νῦν γὰρ δὴ λυγρῇ τε καὶ ἀλγεινῇ κακότητι
ἕξομαι, ἢν νήσοισιν Ἱερνίσιν ἆσσον ἵκωμαι.
εἰ γὰρ μή μ᾽ ἱερῇσιν ἐπιγνάμψαντες ἄκρῃσιν
κόλπον ἔσω γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης
ἵξεσθ᾽, ἂμ πέλαγός κεν Ἀτλαντικὸν ἐκτὸς ἵκωμαι.
Ὣς εἰποῦσ᾽ αὐδὴν κατερήτυεν· ἐν δ᾽ ἄρα θυμὸς
πάχνώθη Μινύῃσι διαμπερές· οὐ γὰρ ἔμελλον
σχήσειν λυγρὸν ὄλεθρον, Ἰήσονος εἵνεκα φίλτρων.
πολλὰ δὲ μερμήριζον ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσιν,
ἦ οἱ ἀποφθίσωσι καὶ ἰχθύσι κύρμα βάλωσιν
αἰνολεχῆ Μήδειαν, ἀποστρέψωσι δ᾽ Ἐριννύν·
εἰ μὴ ἄρ᾽ ὀξὺ νόησε περικλυτὸς Αἴσονος υἱός,
καί οἱ λισσόμενος θυμὸν κατερήτυ᾽ ἑκάστου.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἀρχοῦ ἐτυμηγόρον ἔκλυον αὐδήν,
ἧντο παρὰ σκαλμοῖσι θοῶς, λάζοντο δ᾽ ἐρετμά.
Ἀγκαῖος δ᾽ οἴηκας ἐπισταμένως ἐτίταινεν·
πὰρ δ᾽ ἄρα νῆσον ἄμειβον Ἱερνίδα· καί οἱ ὄπισθεν
ἶκτο καταΐγδην δνοφερὴ βρομέουσα θύελλα,
ἐν δ᾽ ὀθόνας κόλπωσε· θέεν δ᾽ ἄφαρ ὑγρὸν ἐπ᾽ οἶδμα

νῆυς. οὐδ᾽ ἄρ᾽ τις ἔτ᾽ αὖτις ἀναπλεύσεσθαι ὀλέθρου
ἤλπετο· δωδεκάτη γὰρ ἐπήϊεν ἠριγένεια.
οὐδέ τις ἔγνω ἧσιν ἐνὶ φρεσίν, ὁππόθ᾽ ἄρ᾽ ἐσμέν,
εἰ μὴ ἐπ᾽ ἐσχατιαῖς ἀκαλαῤῥόου Ὠκεανοῖο
Λυγκεὺς εἰςενόησεν (ὃ γὰρ τήλιστον ὄπωπε)
νῆσον πευκήεσσαν, ἴδ᾽ εὐρέα δώματ᾽ ἀνάσσης
Δήμητρος· πέρι δ᾽ αὖ μέγα οἱ νέφος ἐστεφάνωτο.
ὧν πέρι μῦθον ἅπαντ᾽ ἔκλυες, Μουσαῖε δαΐφρον,
ὥς ποτε Φερσεφόνην τέρεν᾽ ἄνθεα χερσὶ δρέπουσαν
ἐξάπαφον συνόμαιμοι ἀν᾽ εὐρύ τε καὶ μέγα ἄλσος·
αὐτὰρ ἔπειθ᾽ ὥς οἱ Πλουτεὺς κυανότριχας ἵππους
ζευξάμενος κούρην ἐβιήσατο δαίμονος αἴσῃ·
ἁρπάξας δ᾽ ἔφερεν διὰ κύματος ἀτρυγέτοιο.
δὴ τότ᾽ ἐγὼν ἀπόειπον ἐπιπλώοντα νέεσθαι
νήσου ἐπὶ ῥηγμῖνα καὶ αἰγλήεντα τέρεμνα,
ἔνθ᾽ οὔτις σὺν νηῒ περᾷ μερόπων ἀνθρώπων·
οὐδέ οἱ ἐστὶ λιμὴν νηῶν ὀχὸς ἀμφιελισσῶν,
ἀλλά οἱ ἠλίβατος πέτρη περὶ πάντα πέφυκεν
ὑψηλή· τὰ δὲ καλὰ φύει μενοεικέα δῶρα.
καί ῥά οἱ οὐκ ἀπίθησε νεὼς κυανοπρώροιο
ἰθύντωρ Ἀγκαῖος, ἀναῤῥώων δ᾽ ἀνέτρεψε,
σκαιὸν ὑπεγκλίνας οἰήϊον· ἐν δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειχεν
μή τι κατ᾽ ἰθὺ περᾶν, ἐπὶ δεξιὰ δ᾽ εἶργε θέουσαν.
ἤματι δὲ τριτάτῳ Κίρκης δόμον ἐξικόμεσθα,
Αἰαῖον ποτὶ χέρσον ἁλιστεφέας τε θεράπνας·
καί ῥά οἱ αἰγιαλοῖσιν ἐκέλσαμεν ἀχνύμενοι κῆρ,
πείσματα δ᾽ ἐν πέτρῃσιν ἐδήσαμεν. αὐτὰρ Ἰήσων
νηὸς ἀποπροέηκε μολεῖν ἐρίηρας ἑταίρους,
διζομένους, εἴ τίς σφι βροτῶν ἐπ᾽ ἀπείρονα γαῖαν

ναιετάει, γνῶναί τε πόλιν καὶ ἤθεα λαῶν.
τοῖς δ' ἄφαρ ὡμάρτησε καταντίον ἐρχομένοισιν
κούρη ὁμογνήτη μεγαλόφρονος Αἰήταο,
Ἠελίου θυγάτηρ· (Κίρκην δέ ἑ κικλήσκουσιν
μήτηρ Ἀστερόπη καὶ τηλεφανὴς Ὑπερίων)
ἥ ῥα θοῶς ἐπὶ νῆα κατήλυθεν· ἐκ δ' ἄρα πάντες
θάμβεον εἰσορόωντες· ἀπὸ κρατὸς γὰρ ἔθειραι
πυρσαῖς ἀκτίνεσσιν ἀλίγκιοι ἠώρηντο·
στίλβε δὲ καλὰ πρόσωπα, φλογὸς δ' ἀπέλαμπεν ἀϋτμή.
αὐτὰρ ἐπεὶ Μήδειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν
λῖτι καλυπτομένην, ἑανῷ δέ οἱ εἶχε παρειὰς
αἰδομένη· χλωρὸν γὰρ ὑπὸ στέρνοις ἀκάχητο·
τὴν οἱ ἐποικτείρουσα προκύδανε καὶ φάτο Κίρκη,
Ἆ δειλή, τί νύ σοι τοίην Κύπρις ὤπασε μοῖραν;
οὐ γάρ τοι λελάθεσθε, τάπερ ῥέξαντες ἵκεσθε
νῆσον ἐφ' ἡμετέρην πανετώσιον, εἵνεκα πατρὸς
γηραιοῦ, κάσιός τε, τὸν ἐκπάγλως ὀλέσαντες
* * *

οὐδὲ γὰρ ὔμμε πάτρησιν ὀΐομαι ἆσσον ἱκέσθαι,
αἰὲν ἀναγνίστοισιν ἀλιτροσύναις ἀχέοντας,
μέσφ' ὅταν ἐκνίψησθε μύσος θείοισι καθαρμοῖς,
Ὀρφεος ἰδμοσύνησι, παρὰ κροκάλησι Μαλείης.
οὐδὲ γὰρ ἡμετέροιο δόμου θέμις ἐντὸς ἱκέσθαι
προστροπίους· τοίῳ σφι λύθρῳ πεπαλαγμένοι ἐστέ.
ἀλλά οἱ αὐτίκ' ἐγὼ πρόφρων ξεινήϊα πέμψω,
σῖτον καὶ μέθυ λαρὸν ἔχειν, σύν τε κρέα πολλά.
Ὣς εἰποῦσ' ἄψοῤῥον ἀπέπτατο· νηῒ δὲ μέσσῃ
δαιτός τ' ἠδὲ ποτοῖο τετυγμένα τεύχε' ἔκειτο.
αὐτὰρ ἐπειγομένοισι θέεν λιγὺς οὖρος ἀῆναι·

καὶ τότε λυσάμενοι κείνης ἀπὸ πείσματα νήσου,
κῦμα διαπρήσσοντες ἀνὰ στόμα Ταρτησσοῖο
ἱκόμεθα, στήλῃσι δ' ἐκέλσαμεν Ἡρακλῆος.
ἄκραις δ' ἀμφ' ἱερῇσι Διωνύσοιο ἄνακτος
μίμνομεν ἑσπέριοι· δαιτὸς δέ οἱ ἵετο θυμός.
ἦμος δ' ἀντολίῃσιν ἐγείρετο φωσφόρος αἴγλη,
ὄρθριοι εἰρεσίαις γλαυκὴν ἐχαράσσομεν ἅλμην,
Σαρδῷον δ' ἱκόμεσθα βυθόν, κόλπους τε Λατίνων,
νήσους τ' Αὐσονίας, Τυῤῥηνάς θ' ἱκόμεθ' ἀκτάς.
αὐτὰρ ἐπεὶ Λιλύβαιον * ἤχέτα πορθμόν,
τριγλώχινά τε νῆσον ἐπέσχομεν Ἐγκελάδοιο,
Αἰτναίη τὸν φλὸξ οἱ ἐρητύει μεμαῶτα·
δὴ τόθ' ὑπὲρ πρώρης ὀλοὸν περιέζεεν ὕδωρ
νειόθεν, ἐκ μυχάτου δὲ βυθοῦ ῥοίβδησε Χάρυβδις
κύματι καχλάζοντι, καὶ ἱστίον ἄκρον ἵκανεν.
νῆα δ' ἄρ' αὐτόθι οἱ κατέχεν ῥόος, οὐδέ μιν εἴα
προπροθέειν, οὐδ' αὖτις ἀναῤῥώσασθαι ὀπίσσω,
κοίλῳ ἐπὶ λυγρῷ δὲ περιστροφάδην ἀλάλητο.
καὶ τάχα οἱ δύσεσθ' Ἀργὼ κατὰ βένθε' ἔμελλεν,
εἰ μὴ πρεσβίστη θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος
εὐρυβίην Πηλῆα πόσιν λελίητο ἰδέσθαι.
μειλιχίη δ' ἔκδυ τε βυθοῦ, καὶ ῥύσατ' ὀλέθρου
Ἀργῴην ἄκατον, καὶ ὑπ' ἰλύος ἐξεσάωσεν.
δὴ τότε οἱ πλώοντες ἐπέσχομεν οὐ μάλα τηλοῦ
προβλῆτα σκόπελον· πέτρη δ' ἐφύπερθεν ἀποῤῥὼξ
δισσοῖς χηραμόνεσσιν ἐπιθρώσκουσα βιᾶται
πόντον ἔσω, χαροπὸν δ' ἄρ' ὑποβρέμει ἔνδοθι κῦμα.

* * *

ἔνθα δ' ἐφεζόμεναι λιγυρὴν ὄπα γηρύουσιν

κοῦραι, ἀνοστήτους δὲ βροτῶν θέλγουσιν ἀκουάς.
δὴ τότε οἱ Μινύησιν ἐφήνδανε πύστις ἀοιδῆς
Σειρήνων· οὐδέ σφι παραπλώσεσθαι ἔμελλον
φθογγὴν οὐλομένην, χειρῶν δέ οἱ ἧκαν ἐρετμά·
Ἀγκαῖος δ᾽ ἴθυνεν ἐπὶ προβλῆτα κολωνόν·
εἰ μὴ ἐγὼ φόρμιγγα τιτηνάμενος παλάμησιν,
μητρὸς ἐμῆς ἐκέρασσ᾽ εὐτερπέα κόσμον ἀοιδῆς.
"Ηειδον δὲ λιγὺ κλάζων ὑπὶ θέςκελον ὕμνον,
ὥς ποτέ οἱ δήρισαν ἀελλοπόδων ὕπερ ἵππων
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, καὶ πόντιος Ἐννοσίγαιος.
αὐτὰρ κυανοχαῖτα, χολωσάμενος Διῒ πατρί,
τύψε Λυκαονίην γαίης κρηπῖδα τριαίνῃ,
καί ῥά οἱ αἴγδην σκέδασεν κατ᾽ ἀπείρονα πόντον,
νήσους εἰναλίας ἔμεναι· τάς οἱ ὀνόμηναν
Σαρδώ τ᾽, Εὔβοιάν τ᾽, ἔπι δ᾽ αὖ Κύπρον ἠνεμόεσσαν.
Δὴ τότε φορμίζοντος, ἀπὸ σκοπέλου νιφόεντος
Σειρῆνες θάμβησαν, ἑὴν δ᾽ ἄμπαυσαν ἀοιδήν.
καί ῥ᾽ ἣ μὲν λωτούς, ἣ δ᾽ αὖ χέλυν ἔκβαλε χειρῶν.
δεινὰ δ᾽ ἀνεστονάχησαν, ἐπεὶ πότμος ἤλυθε λυγρὸς
μοιριδίου θανάτου· ἀπὸ δὲ σφέας ῥωγάδος ἄκρης
ἐς βυσσὸν δίσκευσαν ἁλιῤῥοθίοιο θαλάσσης,
πέτραις δ᾽ ἠλλάξαντο δέμας μορφήν θ᾽ ὑπέροπλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τόνδε πότμον παράμειψε θέουσα
Ἀργώ, κῦμα δέ οἱ πόντου καὶ κόλπον ἵκανε,
λαιψηροῖς πλήθουσα κατὰ προτόνων ἀνέμοισιν,
Κέρκυραν ζαθέην ἐξίκετο, τήν σφιν ἔναιον
ἴδριες εἰρεσίης καὶ ἁλιπλάγκτοιο πορείης
Φαίηκες· τοῖσιν δέ οἱ ἰδμοσύνῃσι θέμιστας
Ἀλκίνοος κραίνεσκε δικαιότατος βασιλήων.

πείσματα δ᾽ ἁψάμενοι πορσύναμεν ἱερὰ θέσθαι
Ζηνὶ πανομφαίῳ καὶ ἐπακτίῳ Ἀπόλλωνι.
Ἔνθ᾽ ἄῤ ὑπ᾽ εἰρεσίῃσιν ἐπειγόμενοι φορέοντο
νηυσὶν ἀπειρεσίαις βριαρὸς λόχος Αἰήταο,
Κόλχων Ἐῤῥαύων τε, Χαρανδαίων, Σολύμων τε,
διζόμενοι Μινύας, ὄφρ᾽ ἂν Μήδειαν ἄγοιντο
ὄψιν ἐς Αἰήταο πατρός, τίσειε δ᾽ ἀμοιβὰς
σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ἀδελφειοῦ κταμένοιο.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ κοίλου λιμένος μυχῷ ἆσσον ἵκοντο,
αἶψά οἱ Ἀλκινόοιο δόμον κήρυκες ἔβαινον.
τῆς δ᾽ αὐτοῦ λύτο γοῦνα, δέος δ᾽ ὤχραινε παρειάς,
μή οἱ ἑλὼν ἀέκουσαν ἑὸν πέμψειε δόμονδε
Φαιήκων βασιλεύς, ἀνάπυστά τε ἔργα γένοιτο.
ἀλλ᾽ οὔ οἱ τάδε μοῖρα τελεσσίνοος κατένευσεν,
πρὶν δή οἱ Πελίαο δόμοις ἔπι λυγρὸν ὄλεθρον,
αὐτῷ τε κρείοντι φέροι κακὸν οἶτον Ἰήσων.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ βασιλῆος ἀπηνέος ἔκλυον αὐδὴν,
Ἀρήτη ῥοδόπηχυς ἰδ᾽ Ἀλκίνοος θεοειδής,
Ἀλκίνοος μέν ῥ᾽ ὦκ᾽ ἐπετέλλετο κηρύκεσσιν
κούρην ἀμφήριστον ἄγειν ἀπὸ νηὸς ἐρυμνῆς,
* * *

πατρί θ᾽ ἑῷ τίσειε δίκην ἀλιτημοσυνάων.
Ἀρήτη δ᾽ ᾤκτειρεν ἀγακλειτὴ βασίλεια,
μείλιχα παρφαμένη δὲ τὸν ὃν πόσιν, ὧδ᾽ ἀγόρευεν·
Οὐ μὲν δὴ φίλον ἐστὶν ἀπό σφ᾽ ὤσασθαι ὁμεύνου,
λέκτρων τε στερέσαι, λῦσαί τ᾽ ἐκ πυρσὸν ἔρωτος.
θυμαίνει μάλα γάρ σφι Διωναίη Ἀφροδίτη,
ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὺν, ὅτις τάδε μήσεται ἔργα.
ἀλλ᾽ εἰ μὲν κούρη πέλεται καὶ ἄχραντος ἱκάνει,

οἰχέσθω πατρός τε δόμον καὶ ἐς ἤθεα Κόλχων·
εἰ δ᾽ αὖ νυμφιδίοις ὀάροις λέκτρῳ τε κλιθεῖσα
παρθενίην ἤσχυνεν, ἑὸς πόσις αὖ μιν ἀγέσθω.
Ὣς ἔφατ᾽. Ἀλκινόῳ δὲ περὶ φρένας ἤλυθε μῦθος·
καί ῥ᾽ οὕτω τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν.
ἀλλ᾽ οὔ οἱ βουλὴ Μινύας λάθεν· αἶψα γὰρ Ἥρη,
δμωῒ δέμας εἰκυῖα, θοῶς φάτο καὶ κατένευσεν,
νηὸς ἔπι πρόθορουσα, τά οἱ μήτιον ἄνακτες.
δὴ τότε Μηδείη θαλάμων πορσύνετο λέκτρον
πρύμνῃ ἐπ᾽ ἀκροτάτῃ, πέρι δ᾽ ἐστορέσαντο χαμεύνας,
ἀμφ᾽ εὐνῇ χρύσειον ἐφαπλώσαντες ἄωτον.
αὐτὰρ ἐπεὶ δοράτεσσιν ἐπαρτήσαντο βοείας,
τεύχεά τε, κρύπτοντε γάμων αἰδήσιμον ἔργον,
καὶ τότε παρθενίης νοσφίζετο κούριον ἄνθος
αἰνόγαμος Μήδεια δυσαινήτοις ὑμεναίοις.
αὐτὰρ ἐπεὶ βασιλῆος ἀμύμονος ὄψιν ἵκοντο
Κόλχοι καὶ Μινύαι, καὶ ἐμυθήσαντο ἕκαστα,
ἔκ τ᾽ ἔλαχ᾽ Αἰσονίδης ἄλοχον Μήδειαν ἄγεσθαι
Ἀλκινόου, τοί τ᾽ ὦκα λύοντ᾽ ἐκ πείσματα νήσου.
δὴ τόθ᾽ ὑπ᾽ εἰρεσίῃσι θέεν πολυηγόρος Ἀργώ,
Ἀμβρακίου κόλποιο διαπρήσσουσα κέλευθα.
Ἔνθα τί σοι, Μουσαῖε θεηγενές, ἐξαγορεύσω,
ὅσσα πάθον Μινύῃσιν ὁμοῦ ποτὶ Σύρτιν ἀῆταις,
ὅππως τ᾽ ἐξεσάωθεν ἁλιπλάγκτοιο πορείης·
ὅσσα τ᾽ ἄρ᾽ ἐν Κρήτῃ πάθον ἄλγεα τετληῶτες,
χάλκειον τριγίγαντα δοκεύμενοι, ὄφρα κίχοιμεν,
ὅς ῥά οἱ οὐκ εἴα λιμένων ἔντοσθεν ἱκέσθαι.
ἠδ᾽ ὡς θεινόμενοι βαρυηχέϊ κύματι πόντου,
ῥίμφα τε κυανέῃσι βαρυνόμενοι νεφέλῃσιν,

ἠλπόμεθα σκοπέλοισι Μελαντίοισιν ἔχεσθαι
νῆα θοήν. Παιὰν δ᾿ ἄρ᾿ ἑκηβόλος ἀγχόθι ναίων
Δήλου ἀπὸ κραναῆς ἧκεν βέλος, ἐκ δ᾿ ἀνέφηνεν
μεσσάτιον σποράδων· Ἀνάφην δὲ ἑ πάντες ὀπίσσω
νῆσον κικλήσκουσι περικτίονες ἄνθρωποι.
ἀλλ᾿ οὔ οἱ θέμις ἔσκε διαμπερὲς ἔξαλον ἔρξαι
Αἰσονίδην. πέρι γάρ ῥα λύθρον φέρεν· ἆλτο δ᾿ ὀπίσσω
Μοῖρ᾿ ὀλοή· κότεεν γὰρ ἐπιζαφελῶς Ὑπερίων.
ἀλλ᾿ ὅθ᾿ ὑπ᾿ εἰρεσίῃ Μαλεήτιδας ἱκόμεθ᾿ ἄκρας,
Κίρκης ἐννεσίῃσιν ἀποῤῥύψεσθαι ἔμελλον
ἀράς τ᾿ Αἰήτεω καὶ νηλιτόποινον Ἐριννύν·
δὴ τότ᾿ ἐγὼ Μινύαις ἄφαρ ἱερὰ λύτρα καθαρμῶν
ῥέξα, καὶ ἐλλισάμην γαιήοχον Ἐννοσίγαιον
νόστον ἐπειγομένοις δόμεναι, γλυκερούς τε τοκῆας.
Καί ῥ᾿ οἱ μὲν πλώοντες ἐϋκτιμένην ἐπ᾿ Ἰωλκὸν
θῦνον· ἐγὼ δ᾿ ἱκόμην ἐπὶ Ταίναρον ἠνεμόεντα,
ὄφρα κεν ἔντομα ῥέξω ἀγακλειτοῖς βασιλεῦσιν,
οἵ οἱ νερτερίων βερέθρων κληῖδας ἔχουσιν.
ἔνθεν δ᾿ ὁρμηθεὶς ἐσύθην χιονώδεα Θρήκην,
Λειβήθρων ἐς χῶρον, ἐμὴν ἐς πατρίδα γαῖαν·
ἄντρον δ᾿ εἰςεπέρησα περικλυτόν, ἔνθα με μήτηρ
γείνατ᾿ ἐνὶ λέκτροις μεγαλήτορος Οἰάγροιο.

Υ Μ Ν Ο Ι

ΟΡΦΕΩΣ ΥΜΝΟΙ

ΕΥΧΗ ΠΡΟΣ ΜΟΥΣΑΙΟΝ.

Μάνθανε δὴ, Μουσαῖε, θυηπολίην περισέμνην,
εὐχὴν, ἣ δή τοι προφερεστέρη ἐστὶν ἁπασέων.
Ζεῦ βασιλεῦ, καὶ Γαῖα, καὶ οὐράνιαι φλόγες ἁγναὶ
Ἠελίου, Μήνης θ' ἱερὸν σέλας, Ἄστρά τε πάντα·
καὶ σὺ, Ποσείδαον γαιήοχε κυανοχαῖτα,
Φερσεφόνη θ' ἁγνὴ, Δημήτηρ τ' ἀγλαόκαρπε,
Ἄρτεμί τ' ἰοχέαιρα, κόρη, καὶ ἤϊε Φοῖβε,
ὃς Δελφῶν ναίεις ἱερὸν πέδον· ὅς τε μεγίστας
τιμὰς ἐν μακάρεσσιν ἔχεις, Διόνυσε χορευτά·
Ἀρές τ' ὀβριμόθυμε, καὶ Ἡφαίστου μένος ἁγνόν,
ἀφρογενής τε θεά, μεγαλώνυμα δῶρα λαχοῦσα·
καὶ σὺ καταχθονίων βασιλεῦ, μέγ' ὑπείροχε δαῖμον·
Ἥβη τ', Εἰλείθυια, καὶ Ἡρακλέος μένος ἠΰ·
καὶ τὸ Δικαιοσύνης τε καὶ Εὐσεβίης μέγ' ὄνειαρ
κικλήσκω, Νύμφας τε κλυτὰς, καὶ Πᾶνα μέγιστον,
Ἥρην τ', αἰγιόχοιο Διὸς θαλερὴν παράκοιτιν·
Μνημοσύνην τ' ἐρατὴν, Μούσας τ' ἐπικέκλομαι ἁγνὰς
ἐννέα, καὶ Χάριτάς τε, καὶ Ὥρας, ἠδ' Ἐνιαυτόν,
Λητώ τ' εὐπλόκαμον θείην, σεμνήν τε Διώνην,
Κουρῆτάς τ' ἐνόπλους, Κορύβαντάς τ', ἠδὲ Καβείρους,

καὶ μεγάλους Σωτῆρας ὁμοῦ, Διὸς ἄφθιτα τέκνα·
Ἰδαίους τε θεούς, ἠδ᾽ ἄγγελον οὐρανιώνων,
Ἑρμείαν κήρυκα, Θέμιν θ᾽, ἱεροσκόπον ἀνδρῶν,
Νύκτα τε πρεσβίστην καλέω, καὶ φωσφόρον Ἦμαρ,
Πίστιν τ᾽, ἠδὲ Δίκην, καὶ ἀμύμονα Θεσμοδότειραν·
Ῥείαν τ᾽, ἠδὲ Κρόνον, καὶ Τηθὺν κυανόπεπλον,
Ὠκεανόν τε μέγαν, σύν τ᾽ Ὠκεανοῖο θύγατρας·
Ἄτλαντός τε καὶ Αἰῶνος μέγ᾽ ὑπείροχον ἰσχύν·
καὶ Χρόνον ἀέναον, καὶ τὸ Στυγὸς ἀγλαὸν ὕδωρ,
Μειλιχίους τε θεούς· ἀγαθὴν δ᾽ ἐπὶ τοῖσι Πρόνοιαν·
Δαίμονά τ᾽ ἠγάθεον, καὶ Δαίμονα πήμονα θνητῶν·
Δαίμονας οὐρανίους τε καὶ εἰναλίους καὶ ἐνύδρους,
καὶ χθονίους καὶ ὑποχθονίους, ἠδ᾽ ἠεριφοίτους·
καὶ Σεμέλην, Βάκχου τε συνευαστῆρας ἅπαντας,
Ἰνώ, Λευκοθέην τε, Παλαίμονά τ᾽ ὀλβιοδώτην.
[Νίκην θ᾽ ἡδυέπειαν, ἰδ᾽ Ἀδρήστειαν ἄνασσαν.
καὶ βασιλῆα μέγαν Ἀσκληπιὸν ἠπιοδώτην.]
Παλλάδα τ᾽ ἐγρεμάχην κούρην, Ἀνέμους τε πρόπαντας,
καὶ Βροντάς, Κόσμου τε μέρη τετρακίονος αὐδῶ·
Μητέρα τ᾽ ἀθανάτων, Ἄττιν καὶ Μῆνα κικλήσκω,
Οὐρανίην τε θεάν, σὺν δ᾽ ἄμβροτον ἁγνὸν Ἄδωνιν,
Ἀρχήν τ᾽ ἠδὲ Πέρας· (τὸ γὰρ ἔπλετο πᾶσι μέγιστον)
ἐλθεῖν εὐμενέας, κεχαρημένον ἦτορ ἔχοντας,
τήνδε θυηπολίην ἱερήν, σπονδήν τ᾽ ἐπὶ σεμνήν.

Ι. ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΕΚΑΤΗΝ.

Εἰνοδίην Ἑκάτην κλήζω, τριοδῖτιν, ἐραννήν,
οὐρανίην, χθονίην τε, καὶ εἰναλίην κροκόπεπλον,
τυμβιδίην, ψυχαῖς νεκύων μέτα βακχεύουσαν,

*Πέρσειαν, φιλέρημον, ἀγαλλομένην ἐλάφοισιν,
νυκτερίην, σκυλακῖτιν, ἀμαιμάκετον βασίλειαν.
ταυροπόλον, παντὸς κόσμου κλειδοῦχον ἄνασσαν,
ἡγεμόνην, νύμφην, κουροτρόφον οὐρεσιφοῖτιν,
λισσομένοις κούρην τελεταῖς ὁσίῃσι παρεῖναι,
βουκόλῳ εὐμενέουσαν ἀεὶ κεχαρηότι θυμῷ.*

II. *ΠΡΟΘΥΡΑΙΑΣ* θυμίαμα, στύρακα.

*Κλῦθί μοι, ὦ πολύσεμνε θεά, πολυώνυμε δαῖμον,
ὠδίνων ἐπαρωγέ, λεχῶν ἡδεῖα πρόσοψι·
θηλειῶν σώτειρα, μόνη φιλόπαις, ἀγανόφρον,
ὠκυλόχει', ἐπαρώγ' ἀνίαις θνητῶν, Προθυραία.
κλειδοῦχ', εὐάντητε, φιλότροφε, πᾶσι προσηνής.
ἣ κατέχεις οἴκους πάντων, θαλίαις τε γέγηθας.
λυσίζων', ἀφανής, ἔργοισι δὲ φαίνῃ ἅπασιν,
συμπάσχεις ὠδῖσι. καὶ εὐτοκίῃσι γέγηθας.
Εἰλείθυια, λύουσα πόνους δειναῖς ἐν ἀνάγκαις.
μούνην γάρ σε καλοῦσι λεχοί, ψυχῆς ἀνάπαυμα.
ἐν γάρ σοι τοκετῶν λαθιπήμονές εἰσιν ἀνίαι.
Αρτεμις Εἰλείθυια, καὶ εὐσέμνη Προθυραία.
κλῦθι μάκαιρα· δίδου δὲ γονάς, ἐπαρωγὸς ἐοῦσα·
καὶ σῶζ', ὥσπερ ἔφυς αἰεὶ σώτειρα προπάντων.*

III. *ΝΥΚΤΟΣ* θυμίαμα, δαλούς.

*Νύκτα θεῶν γενέτειραν ἀείσομαι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.
[Νὺξ γένεσις πάντων, ἣν καὶ Κύπριν καλέσομεν.]
κλῦθι μάκαιρα θεά, κυαναυγής, ἀστεροφεγγής·
ἡσυχίῃ χαίρουσα καὶ ἠρεμίῃ πολυύπνῳ·
εὐφροσύνη, τερπνή, φιλοπάννυχε, μῆτερ ὀνείρων·
ληθομέριμν', ἀγαθήν τε πόνων ἀνάπαυσιν ἔχουσα·*

ὑπνοδότειρα, φίλη πάντων, ἐλάσιππε, νυχαυγής·
ἡμιτελής, χθονίη, ἠδ' οὐρανίη πάλιν αὐτή·
ἐγκυκλίη, παίκτειρα διώγμασιν ἠεροφοίτοις·
ἣ φάος ἐκπέμπεις ὑπὸ νέρτερα, καὶ πάλι φεύγεις
εἰς Ἀΐδην. δεινὴ γὰρ ἀνάγκη πάντα κρατύνει.
νῦν δὲ, μάκαιρ' ὦ Νὺξ πολυόλβιε, πᾶσι ποθεινή,
εὐάντητε, κλύουσα λόγων ἱκετηρίδα φωνήν,
ἔλθοις εὐμενέουσα, φόβους δ' ἀπόπεμπε νυχαυγεῖς.

IV. ΟΥΡΑΝΟΥ θυμίαμα, λίβανον.

Οὐρανὲ παγγενέτωρ, κόσμου μέρος αἰὲν ἀτειρές,
πρεσβυγένεθλ', ἀρχὴ πάντων, πάντων τε τελευτή·
κοσμοκράτωρ, σφαιρηδὸν ἑλισσόμενος περὶ γαῖαν,
οἶκε θεῶν μακάρων, ῥόμβου δίνησιν ὁδεύων,
οὐράνιος χθόνιός τε φύλαξ πάντων περιβληθείς·
ἐν στέρνοισιν ἔχων φύσεως ἄπλητον ἀνάγκην,
κυανόχρως, ἀδάμαστε, παναίολος, αἰολόμορφε,
πανδερκές, Κρονότεκνε, μάκαρ, πανυπέρτατε δαῖμον,
κλῦθ' ἐπάγων ζωὴν ὁσίην μύστῃ νεοφάντῃ.

V. ΑΙΘΕΡΟΣ θυμίαμα, κρόκον.

Ὦ Διὸς ὑψιμέλαθρον ἔχων κράτος αἰὲν ἀτειρές,
ἄστρων ἠελίου τε σεληναίης τε μέρισμα,
πανδαμάτωρ, πυρίπνους, πᾶσιν ζωοῖσιν ἔναυσμα,
ὑψιφανὴς Αἰθήρ, κόσμου στοιχεῖον ἄριστον·
ἀγλαὸν ὦ βλάστημα, σελασφόρον, ἀστεροφεγγές,
κικλήσκων λίτομαί σε, κεκραμένον εὔδιον εἶναι.

VI. ΠΡΩΤΟΓΟΝΟΥ θυμίαμα, σμύρναν.

Πρωτογόνον καλέω διφυῆ, μέγαν, αἰθερόπλαγκτον,

ὠογενῆ, χρυσέῃσιν ἀγαλλόμενον πτερύγεσσιν,
ταυρωπόν, γένεσιν μακάρων θνητῶν τ᾽ ἀνθρώπων·
σπέρμα πολύμνηστον, πολυόργιον, Ἠρικεπαῖον,
ἄῤῥητον, κρύφιον, ῥοιζήτορα, παμφαὲς ἔρνος·
ὄσσων ὃς σκοτόεσσαν ἀπημαύρωσας ὁμίχλην,
πάντη δινηθεὶς πτερύγων ῥιπαῖς κατὰ κόσμον·
λαμπρὸν ἄγων φάος ἁγνόν, ἀφ᾽ οὗ σε Φάνητα κι-
κλήσκω,
ἠδὲ Πρίηπον ἄνακτα, καὶ Ἀνταύγην ἑλίκωπον.
ἀλλά, μάκαρ πολύμητι, πολύσπορε, βαῖνε γεγηθὼς
ἐς τελετὴν ἁγίην πολυποίκιλον ὀργιοφάνταις.

VII. ΑΣΤΡΩΝ θυμίαμα, ἄρωμα.

Ἄστρων οὐρανίων ἱερὸν σέλας ἐκπροκαλοῦμαι,
εὐιέροις φωνῇσι κικλήσκων δαίμονας ἁγνούς.
Ἀστέρες οὐράνιοι, Νυκτὸς φίλα τέκνα μελαίνης,
ἐγκυκλίοις δίνῃσι περιθρόνιοι κυκλέοντες,
ἀνταυγεῖς, πυρόεντες, ἀεὶ γενετῆρες ἁπάντων·
μοιρίδιοι, πάσης μοίρης σημάντορες ὄντες·
θνητῶν ἀνθρώπων θείην διέποντες ἀταρπόν·
ἑπταφαεῖς ζώνας ἐφορώμενοι, ἠερόπλαγκτοι·
οὐράνιοι, χθόνιοί τε, πυρίδρομοι, αἰὲν ἀτειρεῖς·
αὐγάζοντες ἀεὶ νυκτὸς ζοφοειδέα πέπλον,
μαρμαρυγαῖς στίλβοντες, εὔφρονες, ἐννύχιοί τε·
ἔλθετ᾽ ἐπ᾽ εὐιέρου τελετῆς πολυΐστορας ἄθλους,
ἐσθλοὶ ἐπ᾽ εὐδόξοις ἔργοις δρόμον ἐκτελέοντες.

VIII. ΗΛΙΟΥ θυμίαμα, λιβανομάνναν

Κλῦθι μάκαρ, πανδερκὲς ἔχων αἰώνιον ὄμμα,
Τιτὰν χρυσαυγής, ὑπερίων, οὐράνιον φῶς.

αὐτοφυής, ἀκάμας, ζώων ἡδεῖα πρόσοψι·
δεξιὲ μὲν γενέτωρ ἠοῦς, εὐώνυμε νυκτός·
κρᾶσιν ἔχων ὡρῶν, τετραβάμοσι ποσσὶ χορεύων.
εὔδρομε, ῥοιζήτωρ, πυρόεις, φαιδρωπέ, διφρευτά,
ῥόμβου ἀπειρεσίου δινεύμασιν οἶμον ἐλαύνων·
εὐσεβέσιν καθοδηγὲ καλῶν, ζαμενὴς ἀσεβοῦσιν.
χρυσολύρη, κόσμου τὸν ἐναρμόνιον δρόμον ἕλκων·
ἔργων σημάντωρ ἀγαθῶν, ὡροτρόφε κοῦρε.
κοσμοκράτωρ, συρικτά, πυρίδρομε, κυκλοέλικτε,
φωςφόρος, αἰολόδεικτα, φερέσβιε, κάρπιμε, Παιάν·
ἀϊθαλής, ἀμίαντε, χρόνου πάτερ, ἀθάνατε Ζεῦ,
εὔδιε, πασιφαής, κόσμου τὸ περίδρομον ὄμμα,
σβεννύμενον λάμπον τε καλαῖς ἀκτῖσι φαειναῖς·
δεῖκτα δικαιοσύνης, φιλονάματε, δέσποτα κόσμου·
πιστοφύλαξ, αἰεὶ πανυπέρτατε, πᾶσιν ἀρωγέ·
ὄμμα δικαιοσύνης, ζωῆς φῶς· ὦ ἐλάσιππε,
μάστιγι λιγυρῇ τετράορον ἅρμα διώκων,
κλῦθι λόγων, ἡδὺν δὲ βίον μύστῃσι πρόφαινε.

IX. ΣΕΛΗΝΗΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

Κλῦθι, θεὰ βασίλεια, φαεςφόρε, δῖα σελήνη·
ταυρόκερως Μήνη, νυκτιδρόμος, ἠεροφοῖτι,
ἐννυχίη, δᾳδοῦχε, κόρη εὐάστερε, Μήνη·
αὐξομένη καὶ λειπομένη, θῆλύς τε καὶ ἄρσην·
αὐγήτειρα, φίλιππε, χρόνου μῆτερ, φερέκαρπε·
ἠλεκτρίς, βαρύθυμε, καταυγάστειρα, λοχείη·
πανδερκής, φιλάγρυπνε, καλοῖς ἄστροισι βρύουσα·
ἡσυχίῃ χαίρουσα καὶ εὐφρόνῃ ὀλβιομοίρῳ·
λαμπετίη, χαριδῶτι, τελεσφόρε, νυκτὸς ἄγαλμα.

ἀστράρχη, τανύπεπλ', ἑλικοδρόμε, πάνσοφε κούρη,
ἐλθέ, μάκαιρ', εὔφρων, εὐάστερε, φέγγεϊ τῷ σῷ
λαμπομένη, σώζουσα νέους ἱκέτας σέο, κούρη.

X. ΦΥΣΕΩΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

Ὦ Φύσι παμμήτειρα θεά, πολυμήχανε μῆτερ,
οὐρανίη, πρέσβειρα, πολύκτιτε δαῖμον, ἄνασσα·
πανδαμάτωρ, ἀδάμαστε, κυβερνήτειρα, παναυγής,
παντοκράτειρα, τετιμέν' ἀεί, πανυπέρτατε δαῖμον·
ἄφθιτε, πρωτογένεια, παλαίφατε, κυδιάνειρα·
ἐννυχίη, πολύπειρε, σελασφόρε, δεινοκάθεκτε,
ἄψοφον ἀστραγάλοισι ποδῶν ἴχνος εἱλίσσουσα
ἁγνή, κοσμήτειρα θεῶν, ἀτελής τε τελευτή,
κοινὴ μὲν πάντεσσιν, ἀκοινώνητε δὲ μούνη·
αὐτοπάτωρ, ἀπάτωρ, ἄρσην, πολύμητι, μεγίστη·
εὐανθής, πλοκίη, φιλίη, πολύμικτε, δαῆμον·
ἡγεμόνη, κράντειρα, φερέσβιε, πάντροφε κούρη,
αὐτάρκεια, Δίκη· Χαρίτων πολυώνυμε πειθώ·
αἰθερίη, χθονίη τε, καὶ εἰναλίη μεδέουσα·
πικρὴ μὲν φαύλοισι, γλυκεῖα δὲ πειθομένοισιν·
πάνσοφε, πανδώτειρα, κομίστρια, παμβασίλεια·
αὐξιτρόφος, πίειρα, πεπαινομένων τε λύτειρα·
πάντων μὲν σὺ πατήρ, μήτηρ, τροφὸς ἠδὲ τιθηνός·
ὠκυλόχεια, μάκαιρα, πολύσπορος, ὡριάς, ὁρμή,
παντοτεχνές, πλάστειρα, πολύκτιτε, πότνιε δαῖμον,
ἀϊδίη, κινησιφόρος, πολύπειρε, περίφρων·
ἀενάῳ στροφάλιγγι θοὸν ῥύμα δινεύουσα·
πάνρυτε, κυκλοτερής, ἀλλοτριομορφοδίαιτε·
εὔθρονε, τιμήεσσα, μόνη τὸ κριθὲν τελέουσα,

σκηπτουχοῦσ' ἐφύπερθε, βαρυβρεμέτειρα, κρατίστη.
ἄτρομε, πανδαμάτειρα, πεπρωμένη αἶσα, πυρίπνους·
ἀΐδιος ζωή, ἠδ' ἀθανάτη τε πρόνοια.
πάντα σὺ ἔσσι· τὰ πάντα σὺ γὰρ μούνη τάδε τεύχεις.
ἀλλά, θεά, λιτομαί σε, σὺν εὐόλβοισιν ἐν ὥραις
εἰρήνην, ὑγίειαν ἄγειν, αὔξησιν ἁπάντων.

XI. *ΠΑΝΟΣ θυμίαμα, ποικίλα.*

Πᾶνα καλῶ κρατερόν, νόμιον, κόσμοιο τὸ σύμπαν,
οὐρανόν, ἠδὲ θάλασσαν, ἰδὲ χθόνα παμβασίλειαν,
καὶ πῦρ ἀθάνατον· τάδε γὰρ μέλη ἐστὶ τὰ Πανός.
ἐλθέ, μάκαρ, σκιρτητά, περίδρομε, σύνθρονος ὥραις·
αἰγομελές, βακχευτά, φιλένθεος, ἀντροδίαιτε·
ἁρμονίην κόσμοιο κρέκων φιλοπαίγμονι μολπῇ,
φαντασιῶν ἐπαρωγέ, φόβων ἔκπαγλε βροτείων·
αἰγονόμοις χαίρων ἀνὰ πίδακας ἠδέ τε βούταις,
εὔσκοπε, θηρητήρ, Ἠχοῦς φίλε, σύγχορε νυμφῶν·
παντοφυής, γενέτωρ πάντων, πολυώνυμε δαῖμον·
κοσμοκράτωρ, αὐξητά, φαεσφόρε, κάρπιμε Παιάν·
ἀντροχαρές, βαρύμηνις, ἀληθὴς Ζεὺς ὁ κεράστης.
σοὶ γὰρ ἀπειρέσιον γαίης πέδον ἐστήρικται,
εἴκει δ' ἀκαμάτου πόντου τὸ βαθύῤῥοον ὕδωρ,
Ὠκεανός τε πέριξ ἐνὶ ὕδασι γαῖαν ἑλίσσων·
ἀέριόν τε μέρισμα τροφῆς, ζωοῖσιν ἔναυσμα,
καὶ κορυφῆς ἐφύπερθεν ἐλαφροτάτου πυρὸς ὄμμα.
βαίνει γὰρ τάδε θεῖα πολύκριτα σῇσιν ἐφετμαῖς·
ἀλλάσσεις δὲ φύσεις πάντων ταῖς σῇσι προνοίαις,
βόσκων ἀνθρώπων γενεὴν κατ' ἀπείρονα κόσμον.
ἀλλά, μάκαρ, βακχευτά, φιλένθεε, βαῖν' ἐπὶ λοιβαῖς

εὐιέροις· ἀγαθὴν δ᾽ ὄπασον βιότοιο τελευτήν,
Πανικὸν ἐκπέμπων οἶστρον ἐπὶ τέρματα γαίης.

XII. ΗΡΑΚΛΕΟΣ θυμίαμα, λίβανον.

Ἥρακλες ὀβριμόθυμε, μεγασθενές, ἄλκιμε Τιτάν,
καρτερόχειρ, ἀδάμαστε, βρύων ἄθλοισι κραταιοῖς,
αἰολόμορφε, χρόνου πάτερ, ἀΐδιός τε καὶ εὔφρων,
ἄῤῥητ᾽, ἀγριόθυμε, πολύλλιτε, παντοδυνάστα·
παγκρατὲς ἦτορ ἔχων, κάρτος μέγα, τοξότα, μάντι·
παμφάγε, παγγενέτωρ, πανυπέρτατε, πᾶσιν ἀρωγέ·
ὃς θνητοῖς κατέπαυσας ἀνήμερα φῦλα διώξας,
εἰρήνην ποθέων κουροτρόφον, ἀγλαότιμον·
αὐτοφυής, ἀκάμας, γαίης βλάστημα φέριστον.
πρωτογόνοις στράψας βολίσιν, μεγαλώνυμε δαῖμον,
ὃς περὶ κρατὶ φορεῖς ἠῶ καὶ νύκτα μέλαιναν,
δώδεκ᾽ ἀπ᾽ ἀντολιῶν ἄχρι δυσμῶν ἆθλα διέρπων·
ἀθανάτοις πολύπειρος, ἀπείριτος, ἀστυφέλικτος·
ἐλθὲ μάκαρ, νούσων θελκτήρια πάντα κομίζων.
ἐξέλασον δὲ κακὰς ἄτας, κλάδον ἐν χερὶ πάλλων·
πτηνοῖς τ᾽ ἰοβόλοις κῆρας χαλεπὰς ἀπόπεμπε.

XIII. ΚΡΟΝΟΥ θυμίαμα, στύρακα.

Ἀϊθαλής, μακάρων τε θεῶν πάτερ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ποικιλόβουλ᾽, ἀμίαντε, μεγασθενές, ἄλκιμε Τιτάν·
ὃς δαπανᾷς μὲν ἅπαντα καὶ αὔξεις ἔμπαλιν αὐτός·
δεσμοὺς ἀῤῥήκτους ὃς ἔχεις κατ᾽ ἀπείρονα κόσμον·
αἰῶνος Κρόνε παγγενέτωρ, Κρόνε ποικιλόμυθε·
γαίης τε βλάστημα καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
γέννα, φυῆς μείωσι, Ῥέας πόσι, σεμνὲ Προμηθεῦ,
ὃς ναίεις κατὰ πάντα μέρη κόσμοιο, γενάρχα,

ἀγκυλομῆτα, Φέριστε· κλύων ἱκετηρίδα φωνήν,
πέμποις εὐόλβου βιότου τέλος αἰὲν ἄμεμπτον.

XIV. ΡΕΑΣ *θυμίαμα, ἀρώματα.*

Πότνα Ῥέα, θύγατερ πολυμόρφου Πρωτογόνοιο,
ἣ λῖς ταυροφόνος ἱερότροχον ἅρμα τιταίνει·
τυμπανόδουπε, φιλοιστρομανές, χαλκόκροτε κούρη,
μῆτερ Ζηνὸς ἄνακτος, Ὀλυμπίου, αἰγιόχοιο·
πάντιμ᾽, ἀγλαόμορφε, Κρόνου σύλλεκτρε μάκαιρα·
οὔρεσιν ἣ χαίρεις, θνητῶν τ᾽ ὀλολύγμασι φρικτοῖς·
παμβασίλεια Ῥέα, πολεμόκλονος, ὀβριμόθυμε·
ψευδομένη σώτειρα, λυτηριάς, ἀρχιγένεθλε·
μήτηρ μέν τε θεῶν ἠδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
ἐκ σοῦ γὰρ καὶ γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
καὶ πόντος, πνοιαί τε. φιλόδρομος, ἀερόμορφε,
ἐλθέ, μάκαιρα θεά, σωτήριος εὔφρονι βουλῇ,
εἰρήνην κατάγουσα σὺν εὐόλβοις κτεάτεσσιν,
λύματα καὶ κῆρας πέμπουσ᾽ ἐπὶ τέρματα γαίης.

XV. ΔΙΟΣ *θυμίαμα, στύρακα.*

Ζεῦ πολυτίμητε, Ζεῦ ἄφθιτε, τήνδε τοι ἡμεῖς
μαρτυρίην τιθέμεσθα λυτήριον, ἠδὲ πρόσευξιν.
ὦ βασιλεῦ, διὰ σὴν κεφαλὴν ἐφάνη τάδε πάντα,
γαῖα θεὰ μήτηρ, ὀρέων θ᾽ ὑψαυχένες ὄχθοι,
καὶ πόντος, καὶ πάνθ᾽, ὁπόσ᾽ οὐρανὸς ἐντὸς ἔταξε.
Ζεῦ Κρόνιε, σκηπτοῦχε, καταιβάτα, ὀβριμόθυμε,
παντογένεθλ᾽, ἀρχὴ πάντων, πάντων τε τελευτή.
σεισίχθων, αὐξητά, καθάρσιε, παντοτινάκτα,
ἀστράπιε, βρονταῖε, κεραύνιε, φυτάλιε Ζεῦ·

κλῦθί μευ, αἰολόμορφε, δίδου δ᾽ ὑγίειαν ἀμεμφῆ,
εἰρήνην τε θεάν, καὶ πλούτου δόξαν ἄμεμπτον.
[Pro versu 7-11 habet istos Thryll. quorum duo medii sunt H. XIX, 20 et 21.
αὐτοπάτωρ· μακάρων τε θεῶν πάτερ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.
ἀλλὰ χάριν λοιβῇσι δίδου, φρεσὶν αἴσιμα πάντα.
ζωὴν δ᾽ ὀλβιόθυμον. ὁμοῦ δ᾽ ὑγίειαν ἄνασσαν
εἰρήνην τε θεὸν κουροτρόφον ἀγλαότιμον·
καὶ βίον εὐθύμοισιν ἀεὶ θάλλοντα λογισμοῖς.]

XVI. ΗΡΑΣ θυμιαμα, ἀρώματα.

Κυανέοις κόλποισιν ἐνημένη, ἠερόμορφε,
Ἥρη παμβασίλεια, Διὸς σύλλεκτρε μάκαιρα,
ψυχοτρόφους αὔρας θνητοῖς παρέχουσα προσηνεῖς.
ὄμβρων μὲν μήτηρ, ἀνέμων τροφέ, παντογένεθλε.
χωρὶς γὰρ σέθεν οὐδὲν ὅλως ζωῆς φύσιν ἔγνω·
κοινωνεῖς γὰρ ἅπασι κεκραμένη ἠέρι σεμνῷ.
πάντων γὰρ κρατέεις μούνη, πάντεσσί τ᾽ ἀνάσσεις,
ἠερίοις ῥοίζοισι τινασσομένη κατὰ χεῦμα.
ἀλλὰ μάκαιρα θεά, πολυώνυμε, παμβασίλεια,
ἔλθοις εὐμενέουσα καλῷ γήθοντι προσώπῳ.

XVII. ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ θυμίαμα, σμύρναν.

Κλῦθι, Ποσειδάον γαιήοχε, κυανοχαῖτα,
ἵππιε, χαλκοτόρευτον ἔχων χείρεσσι τρίαιναν·
ὃς ναίεις πόντοιο βαθυστέρνοιο θέμεθλα,
ποντομέδων, ἁλίδουπε, βαρύκτυπος, ἐννοσίγαιε,
κυμοθαλής, χαριτῶπα, τετράορον ἅρμα διώκων,
εἰναλίοις ῥοίζοισι τινάσσων ἁλμυρὸν ὕδωρ·

ὃς τριτάτης ἔλαχες μοίρης βαθὺ χεῦμα θαλάσσης,
κύμασι τερπόμενος, θηρσίν θ' ἅμα, πότνιε δαῖμον.
ἕδρανα γῆς σώζοις καὶ νηῶν εὔδρομον ὁρμήν,
εἰρήνην, ὑγίειαν ἄγων, ἠδ' ὄλβον ἀμεμφῆ.
[εἰς Ποσειδῶ hunc hymnum habet Thryll. n. IV.
Κλῦθι Ποσειδάων, Ζηνὸς παῖ πρεσβυγένεθλε,
οὐρανίων μακάρων τε θεῶν πάτερ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.
ὃς ναίεις κορυφαῖος ἐπ' Οὐλύμποιο καρήνων
δεύτερος ἐκ Διὸς εἰληχὼς πάντεσσιν ἀνάσσειν.
ἵππιε, χαλκοτόρευτον ἔχων χείρεσσι τρίαιναν.
εὐρύμεδον, χαριτῶπα, τετράορον ἅρμα διώκων.
ὦ 'ναξ ποντοκράτωρ, ἱερώτατος, ἀγλαότιμε,
σεμνοῖς μυστοπόλοις χαίρων ὁσίοις τε σεβασμοῖς,
ἵλαος εἴης, εὐτυχίην μύστησι προφαίνων.]

XVIII. ΕΙΣ ΠΛΟΥΤΩΝΑ.

Ὦ τὸν ὑποχθόνιον ναίων δόμον, ὀβριμόθυμε,
Ταρτάριον λειμῶνα βαθύσκιον ἠδὲ λιπαυγῆ,
Ζεῦ χθόνιε σκηπτοῦχε, τάδ' ἱερὰ δέξο προθύμως·
Πλούτων, ὃς κατέχεις γαίης κληῖδας ἁπάσης,
πλουτοδοτῶν γενεὴν βροτέην καρποῖς ἐνιαυτῶν.
ὃς τριτάτης μοίρης ἔλαχες χθόνα παμβασίλειαν,
ἕδρανον ἀθανάτων, θνητῶν στήριγμα κραταιόν·
ὃς θρόνον ἐστήριξας ὑπὸ ζοφοειδέα χῶρον,
τηλεπόρον τ', ἀκάμαντα, λιπόπνοον, ἄκριτον ᾅδην,
κυάνεόν τ' Ἀχέρονθ', ὃς ἔχει ῥιζώματα γαίης.
ὃς κρατέεις θνητῶν θανάτου χάριν, ὦ πολυδέγμον
Εὔβουλ'· ἁγνοπόλου Δημήτερος ὅς ποτε παῖδα
νυμφεύσας λειμῶνος ἀποσπαδίην διὰ πόντου,

τετρώροις ἵπποισιν ὑπ' Ἀτθίδος ἤγαγες ἄντρον,
δήμου Ἐλευσῖνος, τόθι περ πύλαι εἰσ' Ἀΐδαο.
μοῦνος ἔφυς ἀφανῶν ἔργων φανερῶν τε βραβευτής.
ἔνθεε, παντοκράτωρ, ἱερώτατος, ἀγλαότιμε,
σεμνοῖς μυστοπόλοις χαίρων ὁσίοις τε σεβασμοῖς·
ἵλαον ἀγκαλέω σε μολεῖν κεχαρηότα μύσταις.

XIX. ΚΕΡΑΥΝΙΟΥ Διὸς θυμίαμα, στύρακα.

Ζεῦ πάτερ, ὑψίβρομον πυρσαυγέα κόσμον ἐλαύνων,
στράπτων αἰθερίου στεροπῆς παναπέρτατον αἴγλην,
παμμακάρων ἕδρανον θείαις βρονταῖσι τινάσσων,
νέμασι παννεφέλοις στεροπὴν φλεγέθουσαν ἀναίθων·
λαίλαπας, ὄμβρους, πρηστῆρας, κρατερούς τε κεραυνοὺς,
παμφλέκτους, κραιπνούς, φρικώδεας, ὀβριμοθύμους,
βάλλων εὐροθίους, φλογερούς, νεφέεσσι καλύπτων
πτηνὸν ὅπλον δεινόν, κλονοκάρδιον, ὀρθοέθειρον,
αἰφνίδιον, βρονταῖον, ἀνίκητον βέλος ἁγνὸν
ῥοίζου ἀπειρεσίου δινεύμασι, παμφάγον ὁρμῇ,
ἄῤῥηκτον, βαρύθυμον, ἀμαιμάκετον, πρηστῆρος
οὐράνιον βέλος ὀξὺ καταιβάτου αἰθαλόεντος.
ὃν καὶ γαῖα πέφρικε θάλασσά τε παμφανόωσα,
καὶ θῆρες πτήσσουσιν, ὅταν κτύπος οὖας ἐσέλθῃ·
μαρμαίρει δὲ πρόσωπ' αὐγαῖς, σμαραγεῖ δὲ κεραυνὸς
αἰθέρος ἐν γυάλοισι· διαῤῥήξας δὲ χιτῶνα,
οὐράνιον προκάλυμμα, χαλᾷς ἀργῆτα κεραυνόν.
ἀλλὰ μάκαρ, θυμὸν βαρὺν ἔμβαλε κύμασι πόντου,
ἠδ' ὀρέων κορυφῇσι· τὸ σὸν κράτος ἴσμεν ἅπαντες.

ἀλλὰ χάριν λοιβῆς σὺ δίδου φρεσὶν αἴσιμα πάντα,
ζωήν τ᾽ ὀλβιόθυμον, ὁμοῦ θ᾽ ὑγίειαν ἄνασσαν,
Εἰρήνην τε θεὸν κουροτρόφον, ἀγλαότιμον,
καὶ βίον εὐθύμοισιν ἀεὶ θάλλοντα λογισμοῖς.

XX. ΔΙΟΣ *ἀστραπέως θυμίαμα, λιβανομάνναν.*

Κικλήσκω μέγαν, ἁγνόν, ἐρισμάραγον, περίφαντον,
ἠέριον, φλογόεντα, πυρίβρομον, ἠεροφεγγῆ,
ἀστράπτοντα σέλας νεφέων παταγοδρόμῳ αὐδῇ,
φρικώδη, βαρύμηνιν, ἀνίκητον θεὸν ἁγνόν,
ἀστραπέα Δία, παγγενέτην, βασιλῆα μέγιστον,
εὐμενέοντα φέρειν γλυκερὴν βιότοιο τελευτήν.

XXI. ΝΕΦΕΛΩΝ *θυμίαμα, σμύρναν.*

Ἠέριοι νεφέλαι, καρποτρόφοι, οὐρανόπλαγκτοι,
ὀμβροτόκοι, πνοιῇσιν ἐλαυνόμεναι κατὰ κόσμον·
βρονταῖαι, πυρόεσσαι, ἐρίβρομοι, ὑγροκέλευθοι·
ἠέρος ἐν κόλπῳ πάταγον φρικώδε᾽ ἔχουσαι·
πνεύμασιν ἀντίσπαστοι ἐπιδρομάδην παταγεῦσαι,
ὑμέας νῦν λίτομαι, δροσοείμονες, εὔπνοοι αὔραις,
πέμπειν καρποτρόφους ὄμβρους ἐπὶ μητέρα γαῖαν.

XXII. ΤΗΘΥΟΣ *θυμίαμα, λιβανομάνναν.*

Ὠκεανοῦ καλέω νύμφην γλαυκώπιδα Τηθύν,
κυανόπεπλον ἄνασσαν, εὔτροχα κυμαίνουσαν,
αὔραις ἡδυπνόοισι πατασσομένην περὶ γαῖαν.
θραύουσ᾽ αἰγιαλοῖσι πέτρῃσί τε κύματα μακρά,
εὐδινοῖς ἁπαλοῖσι γαληνιόωσα δρόμοισιν,
νηυσὶν ἀγαλλομένη, θηροτρόφος, ὑγροκέλευθε·
μήτηρ μὲν Κύπριδος, μήτηρ νεφέων ἐρεβεννῶν,

καὶ πάσης πηγῆς νυμφέων νασμοῖσι βρυούσης·
κλῦθί μευ, ὦ πολύσεμνε, καὶ εὐμενέουσ᾽ ἐπαρήγοις,
εὐθυδρόμοις οὖρον νηυσὶν πέμπουσα μάκαιρα.

XXIII. ΝΗΡΕΩΣ θυμίαμα, σμύρναν.

Ὦ κατέχων πόντου ῥίζας, κυαναυγέτιν ἕδρην,
πεντήκοντα κόρησιν ἀγαλλόμενος κατὰ κῦμα,
καλλιτέκνοισι χοροῖς, Νηρεῦ, μεγαλώνυμε δαῖμον·
πυθμὴν μὲν πόντου, γαίης πέρας, ἀρχὴ ἁπάντων·
ὃς κλονέεις Δηοῦς ἱερὸν βάθρον, ἡνίκα πνοιὰς
ἐν μυχίοις κευθμῶσιν ἐλαυνομένας ἀποκλείεις·
ἀλλά, μάκαρ, σεισμοὺς μὲν ἀπότρεπε, πέμπε δὲ μύσταις
ὄλβον τ᾽, εἰρήνην τε, καὶ ἠπιόχειρ᾽ ὑγίειαν.

XXIV. ΝΗΡΗΙΔΩΝ θυμίαμα, ἀρώματα.

Νηρέος εἰναλίου νύμφαι καλυκώπιδες ἁγναί,
φρίκιαι, ἐμβύθιαι, χοροπαίγμονες, ὑγροκέλευθοι,
πεντήκοντα κόραι περὶ κύμασι βακχεύουσαι,
Τριτώνων ἐπ᾽ ὄχοισιν ἀγαλλόμεναι περὶ νῶτα
θηροτύποις μορφαῖς, ὧν βόσκει σώματα πόντος·
ἄλλοι θ᾽ οἳ ναίουσι βυθόν, Τριτώνιον οἶδμα,
ὑδρόδρομοι, σκιρτηταί, ἑλισσόμενοι περὶ κῦμα,
ποντοπλάνοι δελφῖνες, ἁλιῤῥόθιοι, κυαναυγεῖς·
ὑμέας κικλήσκω πέμπειν μύσταις πολὺν ὄλβον·
ὑμεῖς γὰρ πρῶται τελετὴν ἀνεδείξατε σεμνὴν
εὐϊέρου Βάκχοιο καὶ ἁγνῆς Φερσεφονείης,
Καλλιόπῃ σὺν μητρὶ καὶ Ἀπόλλωνι ἄνακτι.

XXV. ΠΡΩΤΕΩΣ θυμίαμα, στύρακα.

Πρωτέα κικλήσκω, πόντου κληῖδας ἔχοντα,

πρωτογενῆ, πάσης φύσεως ἀρχὰς ὃς ἔφηνεν,
ὕλην ἀλλάσσων ἱερὴν ἰδέαις πολυμόρφοις,
πάντιμος, πολύβουλος, ἐπιστάμενος τά τ' ἐόντα,
ὅσσα τε πρόσθεν ἔην, ὅσα τ' ἔσσεται ὕστερον αὖτις·
πάντα γὰρ ἐν Πρωτεῖ πρώτη φύσις ἐγκατέθηκεν.
ἀλλά, πάτερ, μόλε μυστιπόλοις ὁσίῃσι προνοίαις,
πέμπων εὐόλβου βιότου τέλος ἐσθλὸν ἐπ' ἔργοις.

XXVI. *ΓΗΣ θυμιαμα, πᾶν σπέρμα, πλὴν κυάμων καὶ ἀρωμάτων.*

Γαῖα θεά, μῆτερ μακάρων, θνητῶν τ' ἀνθρώπων,
πάντροφε, πανδώτειρα, τελεσφόρε, παντολέτειρα,
αὐξιθαλής, φερέκαρπε, καλαῖς ὥρῃσι βρύουσα·
ἕδρανον ἀθανάτου κόσμου, πολυποίκιλε κούρη,
ἣ λοχίαις ὠδῖσι κύεις καρπὸν πολυειδῆ·
ἀϊδίη, πολύσεπτε, βαθύστερν', ὀλβιόμοιρε,
ἡδυπνόοις χαίρουσα χλόαις, πολυάνθεμε δαῖμον·
ὀμβροχαρής, περὶ τὴν κόσμος πολυδαίδαλος ἄστρων
εἱλεῖται φύσει ἀενάῳ καὶ ῥεύμασι δεινοῖς.
ἀλλὰ μάκαιρα θεά, καρποὺς αὔξοις πολυγηθεῖς,
εὐμενὲς ἦτορ ἔχουσα, σὺν εὐόλβοισιν ἐν ὥραις.

XXVII. *ΜΗΤΡΟΣ ΘΕΩΝ θυμιαμα, ποικίλα.*

Ἀθανάτων θεότιμε θεῶν μῆτερ, τροφὲ πάντων,
τῆδε μόλοις κράντειρα θεά, σέο πότνι' ἐπ' εὐχαῖς
ταυροφόνων ζεύξασα ταχύδρομον ἅρμα λεόντων,
σκηπτοῦχε κλεινοῖο πόλου, πολυώνυμε, σεμνή·
ἣ κατέχεις κόσμου μέσον θρόνον, οὕνεκεν αὐτὴ
γαῖαν ἔχεις, θνητοῖσι τροφὰς παρέχουσα προσηνεῖς.

ἐκ σέο δ' ἀθανάτων τε γένος θνητῶν τ' ἐλοχεύθη·
σοὶ ποταμοὶ κρατέονται ἀεὶ καὶ πᾶσα θάλασσα·
Ἱστίη αὐδαχθεῖσα· σὲ δ' ὀλβοδότιν καλέουσιν,
παντοίων ἀγαθῶν θνητοῖς ὅτι δῶρα χαρίζῃ.
ἔρχεο πρὸς τελετήν, ὦ πότνια, τυμπανοτερπής,
πανδαμάτωρ, Φρυγίης σώτειρα, Κρόνου συνόμευνε,
Οὐρανόπαι, πρέσβειρα, βιοθρέπτειρα, φίλοιστρε·
ἔρχεο γηθόσυνος, κεχαρισμένη εὐσεβίῃσιν.

XXVIII. ΕΡΜΟΥ θυμίαμα, λίβανον.

Κλῦθί μευ, Ἑρμεία, Διὸς ἄγγελε, Μαιάδος υἱέ,
παγκρατὲς ἦτορ ἔχων, ἐναγώνιε, κοίρανε θνητῶν,
εὔφρων, ποικιλόβουλε, διάκτορος, Ἀργειφόντα,
πτηνοπέδιλε, φίλανδρε, λόγου θνητοῖσι προφῆτα·
γυμνάσιν ὃς χαίρεις, δολίαις τ' ἀπάταις, ὀφιοῦχε·
ἑρμηνεῦ πάντων, κερδέμπορε, λυσιμέριμνε·
ὃς χείρεσσιν ἔχεις εἰρήνης ὅπλον ἀμεμφές·
Κωρυκιῶτα, μάκαρ, ἐριούνιε, ποικιλόμυθε,
ἐργασίαις ἐπαρωγέ, φίλε θνητοῖς ἐν ἀνάγκαις·
γλώσσης δεινὸν ὅπλον, τὸ σεβάσμιον ἀνθρώποισιν·
κλῦθί μευ εὐχομένου, βιότου τέλος ἐσθλὸν ὀπάζων,
ἐργασίῃσι, λόγου χάρισιν, καὶ μνημοσύνῃσιν.

XXIX. ΥΜΝΟΣ Περσεφόνης.

Περσεφόνη, θύγατερ μεγάλου Διός, ἐλθέ, μάκαιρα,
μουνογένεια θεά, κεχαρισμένα δ' ἱερὰ δέξαι·
Πλούτωνος πολύτιμε δάμαρ, κεδνή, βιοδῶτι·
ἣ κατέχεις Ἀΐδαο πύλας ὑπὸ κεύθεα γαίης,
Πραξιδίκη, ἐρατοπλόκαμος, Δηοῦς θάλος ἁγνόν,
Εὐμενίδων γενέτειρα, καταχθονίων βασίλεια·

ἣν Ζεὺς ἀῤῥήτοισι γοναῖς τεκνώσατο κούρην·
μῆτερ ἐριβρεμέτου πολυμόρφου Εὐβουλῆος,
Ὡρῶν συμπαίκτειρα, φαεσφόρος, ἀγλαόμορφε·
σεμνή, παντοκράτειρα, κόρη καρποῖσι βρύουσα,
εὐφεγγής, κερόεσσα, μόνη θνητοῖσι ποθεινή,
εἰαρινή, λειμωνιάσιν χαίρουσα πνοῇσιν,
ἱερὸν ἐκφαίνουσα δέμας βλαστοῖς χλοοκάρποις,
ἁρπαγιμαῖα λέχη μετοπωρινὰ νυμφευθεῖσα·
ζωὴ καὶ θάνατος μούνη θνητοῖς πολυμόχθοις,
Φερσεφόνεια φέρεις γὰρ ἀεὶ καὶ πάντα φονεύεις.
κλῦθι μάκαιρα θεά, καρποὺς δ᾽ ἀνάπεμπ᾽ ἀπὸ γαίης,
εἰρήνῃ θάλλουσα καὶ ἠπιόχειρ᾽ ὑγιείῃ,
καὶ βίῳ εὐόλβῳ, λιπαρὸν γῆρας κατάγοντι
πρὸς σὸν χῶρον, ἄνασσα, καὶ εὐδύνατον Πλούτωνα.

XXX. ΔΙΟΝΥΣΟΥ θυμίαμα, στύρακα.

Κικλήσκω Διόνυσον ἐρίβρομον, εὐαστῆρα,
πρωτόγονον, διφυῆ, τρίγονον, Βακχεῖον ἄνακτα,
ἄγριον, ἄῤῥητον, κρύφιον, δικέρωτα, δίμορφον,
κισσόβρυον, ταυρωπόν, ἀρήϊον, εὔϊον, ἁγνόν,
ὠμάδιον, τριετῆ, βοτρυοτρόφον, ἐρνεσίπεπλον.
Εὐβουλεῦ, πολύβουλε, Διὸς καὶ Περσεφονείης
ἀῤῥήτοις λέκτροισι τεκνωθείς, ἄμβροτε δαῖμον·
κλῦθι μάκαρ φωνῆς, ἡδὺς δ᾽ ἐπίπνευσον ἐνηής,
εὐμενὲς ἦτορ ἔχων, σὺν εὐζώνοισι τιθήναις.

XXXI. ΥΜΝΟΣ Κουρήτων.

Σκιρτηταὶ Κουρῆτες, ἐνόπλια βήματα θέντες,
ποσσίκροτοι, ῥομβηταί, ὀρέστεροι, εὐαστῆρες,
κρουσιλύραι, παράρυθμοι, ἐπεμβάται ἴχνεσι κούφοις,

ὁπλοφόροι, φύλακες, κοσμήτορες, ἀγλαόφημοι,
μητρὸς ὀρειμανέος συνοπάονες, ὀργιοφάνται,
ἔλθοιτ' εὐμενέοντες ἐπ' εὐφήμοισι λόγοισιν,
βουκόλῳ εὐάντητοι ἀεὶ κεχαρηότι θυμῷ.

XXXII. ΥΜΝΟΣ Ἀθηνᾶς.

Παλλὰς μουνογενής, μεγάλου Διὸς ἔκγονε σεμνή,
δῖα μάκαιρα θεά, πολεμοκλόνε, ὀβριμόθυμε,
[Ἄῤῥητ', εὐρήτη, μεγαλώνυμος, ἀντροδίαιτε·
ἥ τε διαΐσσεις ὑψαυχένας ἀκρωρείας.
ἠδ' ὄρεα σκιόεντα, νάπησί τε σὴν φρένα τέρπεις.]
ὁπλοχαρής, οἰστροῦσα βροτῶν ψυχὰς μανίησιν·
γυμνάζουσα κόρη, φρικώδεα θυμὸν ἔχουσα.
Γοργοφόνος, φυγόλεκτρε, τεχνῶν μῆτερ πολύολβε.
ὁρμάστειρα, φίλοιστρε κακοῖς, ἀγαθοῖς δὲ φρόνησις
ἄρσην μὲν καὶ θῆλυς ἔφυς, πολεμήτοκε, μῆτι.
αἰολόμορφε, δράκαινα, φιλένθεος, ἀγλαότιμε·
Φλεγραίων ὀλέτειρα γιγάντων, ἱππελάτειρα.
Τριτογένεια, λύτειρα κακῶν, νικηφόρε δαῖμον,
γλαυκῶφ', εὑρεσίτεχνε, πολυλλίστη βασίλεια
ἤματα καὶ νύκτας αἰεὶ νεάτησιν ἐν ὥραις,
κλῦθί μευ εὐχομένου, δὸς δ' εἰρήνην πολύολβον,
καὶ κόρον ἠδ' ὑγίειαν ἐπ' εὐόλβοισιν ἐν ὥραις.

XXXIII. ΝΙΚΗΣ θυμίαμα, μανναν.

Εὐδύνατον καλέω Νίκην, θνητοῖσι ποθεινήν,
ἣ μούνη λύει θνητῶν ἐναγώνιον ὁρμήν,
καὶ στάσιν ἀλγινόεσσαν, ἐπ' ἀντιπάλοισι μάχησιν.
ἐν πολέμοις κρίνουσα, τροπαιούχοισιν ἐπ' ἔργοις,
οἷς ἂν ἐφορμαίνουσα φέρῃς γλυκερώτατον εὖχος.

πάντων γὰρ κρατέεις· πάσης δ᾽ ἔριδος κλέος ἐσθλὸν
Νίκη ἐπ᾽ εὐδόξῳ κεῖται, θαλίῃσι βρυάζον.
ἀλλά, μάκαιρ᾽, ἔλθοις πεποθημένῳ ὄμματι φαιδρῷ,
αἰεὶ ἐπ᾽ εὐδόξοις ἔργοις κλέος ἐσθλὸν ἄγουσα.

XXXIV. ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ θυμίαμα, μάνναν.

Ἐλθέ, μάκαρ Παιὰν τιτυοκτόνε, Φοῖβε Λυκωρεῦ,
Μεμφῖτ᾽, ἀγλαότιμος, ἰήϊος, ὀλβιοδῶτα.
χρυσολύρη, σπερμεῖος, ἀρότριε, Πύθιε, Τιτάν,
Γρύνειε, Σμινθεῦ, Πυθοκτόνε, Δελφικέ, μάντι,
ἄγριε, φωςφόρε δαῖμον, ἐράσμιε, κύδιμε κοῦρε·
Μουσαγέτη, χοροποιός, ἑκηβόλε, τοξοβέλεμνε,
Βράγχιε καὶ Διδυμεῦ, ἑκάεργος, Λοξία, ἁγνέ·
Δήλι᾽ ἄναξ πανδερκὲς ἔχων φαεσίμβροτον ὄμμα,
χρυσοκόμη, καθαρὰς φήμας χρησμούς τ᾽ ἀναφαίνων·
κλῦθί μευ εὐχομένου λαῶν ὕπερ εὔφρονι θυμῷ.
τόνδε σὺ γὰρ λεύσσεις τὸν ἀπείριτον αἰθέρα πάντα,
γαῖάν τ᾽ ὀλβιόμοιρον ὕπερθεν καὶ δι᾽ ἀμολγοῦ
νυκτὸς ἐν ἡσυχίῃσιν ὑπ᾽ ἀστεροομμάτου ὄρφνης
ῥίζας νέρθε δέδορκας, ἔχεις δέ τε πείρατα κόσμου
παντός· σοὶ δ᾽ ἀρχή τε τελευτή τ᾽ ἐστὶ μέλουσα,
παντοθαλής· σὺ δὲ πάντα πόλον κιθάρῃ πολυκρέκτῳ
ἁρμόζεις, ὁτὲ μὲν νεάτης ἐπὶ τέρματα βαίνων,
ἄλλοτε δ᾽ αὖθ᾽ ὑπάτην, ποτὲ Δώριον εἰς διάκοσμον
πάντα πόλον κιρνάς, κρίνεις βιοθρέμμονα φῦλα,
ἁρμονίῃ κεράσας παγκόσμιον ἀνδράσι μοῖραν·
μίξας χειμῶνος θέρεός τ᾽ ἴσον ἀμφοτέροισιν,
εἰς ὑπάτας χειμῶνα, θέρος νεάταις διακρίνας,

Δώριον εἰς ἔαρος πολυηράτου ὥριον ἄνθος·
ἔνθεν ἐπωνυμίην σε βροτοὶ κλήζουσιν ἄνακτα
Πᾶνα, θεὸν δικέρωτ᾽, ἀνέμων συρίγμαθ᾽ ἱέντα·
οὕνεκα παντὸς ἔχεις κόσμου σφρηγῖδα τυπῶτιν.
κλῦθι μάκαρ, σώζων μύστας ἱκετηρίδι φωνῇ.

XXXV. ΛΗΤΟΥΣ θυμίαμα, σμύρναν.

Λητοῖ κυανόπεπλε, θεὰ διδυματόκε, σεμνή,
Κοιαντίς, μεγάθυμε, πολυλλίστη βασίλεια,
εὔτεκνον Ζηνὸς γονίμην ὠδῖνα λαχοῦσα,
γειναμένη Φοῖβόν τε καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
τὴν μὲν ἐν Ὀρτυγίῃ, τὸν δὲ κραναῇ ἐνὶ Δήλῳ·
κλῦθι, θεὰ δέσποινα, καὶ ἵλαον ἦτορ ἔχουσα
βαῖν᾽ ἐπὶ πάνθειον τελετήν, τέλος ἡδὺ φέρουσα.

XXXVI. ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ θυμιαμα, μάνναν.

Κλῦθί μευ, ὦ βασίλεια, Διὸς πολυώνυμε κούρη,
Τιτηνίς, βρομίη, μεγαλώνυμε, τοξότι, σεμνή,
πασιφαής, δαδοῦχε, θεὰ Δίκτυννα, λοχείη,
ὠδίνων ἐπαρωγέ, καὶ ὠδίνων ἀμύητε·
λυσίζωνε, φίλοιστρε, κυνηγέτι, λυσιμέριμνε,
εὔδρομος, ἰοχέαιρα, φιλαγρότι, νυκτερόφοιτε,
κλεισίη, εὐάντητε, λυτηρίη, ἀρσενόμορφε,
ὀρθίη, ὠκυλόχεια, βροτῶν κουροτρόφε δαῖμον,
ἀγροτέρη, χθονίη, θηροκτόνος, ὀλβιόμοιρε·
ἣ κατέχεις ορέων δρυμούς, ἐλαφηβόλε, σεμνή,
πότνια, παμβασίλεια, καλὸν θάλος αἰὲν ἐοῦσα
δρυμονία, σκυλακῖτι, Κυδωνιάς, αἰολόμορφε.
ἐλθέ, θεὰ σώτειρα, φίλη μύστησιν ἅπασιν,

εὐάντητος, ἄγουσα καλοὺς καρποὺς ἀπὸ γαίης,
εἰρήνην τ' ἐρατήν, καλλιπλόκαμόν θ' ὑγίειαν·
πέμποις δ' εἰς ὀρέων κεφαλὰς νούσους τε καὶ ἄλγη.

XXXVII. ΤΙΤΑΝΩΝ θυμίαμα, λίβανον.

Τιτῆνες, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
ἡμετέρων πρόγονοι πατέρων, γαίης ὑπένερθεν
οἴκοις ταρταρίοισι μυχῷ χθονὸς ἐνναίοντες,
ἀρχαὶ καὶ πηγαὶ πάντων θνητῶν πολυμόχθων,
εἰναλίων, πτηνῶν τε, καὶ οἳ χθόνα ναιετάουσιν·
ἐξ ὑμέων γὰρ πᾶσα πέλει γενεὴ κατὰ κόσμον.
ὑμέας κικλήσκω μῆνιν χαλεπὴν ἀποπέμπειν,
εἴτις ἀπὸ χθονίων προγόνων οἴκοισι πελάσθη.

XXXVIII. ΚΟΥΡΗΤΩΝ θυμίαμα, λίβανον.

Χαλκόκροτοι Κουρῆτες, Ἀρήϊα τεύχε' ἔχοντες,
οὐράνιοι, χθόνιοί τε, καὶ εἰνάλιοι, πολύολβοι,
ζωογόνοι πνοιαί, κόσμου σωτῆρες ἀγαυοί,
οἵτε Σαμοθρῄκην, ἱερὴν χθόνα, ναιετάοντες,
κινδύνους θνητῶν ἀπερύκετε ποντοπλανήτων·
ὑμεῖς καὶ τελετὴν πρῶτοι μερόπεσσιν ἔθεσθε,
ἀθάνατοι Κουρῆτες, Ἀρήϊα τεύχε' ἔχοντες·
νωμᾶτ' Ὠκεανόν, νωμᾶθ' ἅλα, δένδρεά θ' αὔτως.
ἐρχόμενοι γαῖαν κοναβίζετε ποσσὶν ἐλαφροῖς,
μαρμαίροντες ὅπλοις. πτήσσουσι δὲ θῆρες ἅπαντες
ὁρμώντων, θόρυβος δὲ βοή τ' εἰς οὐρανὸν ἵκει,
εἱλιγμοῖς τε ποδῶν κονίη νεφέλας ἀφικάνει
ἐρχομένων· τότε δή ῥα καὶ ἄνθεα πάντα τέθηλεν.

δαίμονες ἀθάνατοι, τροφέες τε καὶ αὖτ᾽ ὀλετῆρες,
ἡνίκ᾽ ἂν ὁρμαίνητε χολούμενοι ἀνθρώποισιν,
ὀλλύντες βίοτον καὶ κτήματα, ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
πλάζοντες· στοναχεῖ δὲ μέγας πόντος βαθυδίνης,
δένδρεα δ᾽ ὑψικάρην᾽ ἐκ ῥιζῶν ἐς χθόνα πίπτει·
ἠχὼ δ᾽ οὐρανίη κελαδεῖ ῥοιζήμασι φύλλων.
Κουρῆτες Κορύβαντες, ἀνάκτορες, εὐδύνατοί τε,
ἐν Σαμοθρήκῃ ἄνακτες, ὁμοῦ Ζηνὸς κόροι αὐτοί·
πνοιαὶ ἀέναοι, ψυχοτρόφοι, ἠεροειδεῖς·
οἵτε καὶ οὐράνιοι δίδυμοι κλήζεσθ᾽ ἐν Ὀλύμπῳ
εὔπνοοι, εὔδιοι, σωτήριοι, ἠδὲ προσηνεῖς,
ὡροτρόφοι, φερέκαρποι, ἐπιπνείοιτε ἄνακτες.

XXXIX. ΚΟΡΥΒΑΝΤΟΣ θυμίαμα, λίβανον.

Κικλήσκω χθονὸς ἀενάου βασιλῆα μέγιστον,
Κύρβαντ᾽ ὀλβιόμοιρον, Ἀρήϊον, ἀπρυσόρατον,
νυκτερινὸν Κούρητα, φόβων ἀποπαύστορα δεινῶν,
φαντασιῶν ἐπαρωγόν, ἐρημόπλανον Κορύβαντα.
αἰολόμορφον ἄνακτα, θεὸν διφυῆ, πολύμορφον,
φοίνιον, αἱμαχθέντα κασιγνήτων ὑπὸ δισσῶν·
Δηοῦς ὃς γνώμῃσιν ἐνήλλαξας δέμας ἁγνόν,
θηρότυπον θέμενος μορφὴν δνοφεροῖο δράκοντος·
κλῦθι, μάκαρ, φωνῶν, χαλεπὴν δ᾽ ἀποπέμπεο μῆνιν,
παύων φαντασίας ψυχῆς ἐκπλήκτου ἀνάγκης.

XL. ΔΗΜΗΤΡΟΣ Ἐλευσινιας θυμίαμα, στύρακα.

Δηοῖ παμμήτειρα, θεά, πολυώνυμε δαῖμον,
σεμνὴ Δήμητερ, κουροτρόφος, ὀλβιοδῶτι,

πλουτοδότειρα θεά, σταχυοτρόφε, παντοδότειρα.
εἰρήνῃ χαίρουσα καὶ ἐργασίαις πολυμόχθοις,
σπερμείη, σωρῖτις, ἀλωαίη, χλοόκαρπε,
ἣ ναίεις ἁγνοῖσιν Ἐλευσῖνος γυάλοισιν.
ἱμερόεσσ', ἐρατή, θνητῶν θρέπτειρα προπάντων·
πρώτη ὑποζεύξασα βοῶν ἀροτῆρα τένοντα,
καὶ βίον ἱμερόεντα βροτοῖς πολύολβον ἀνεῖσα·
αὐξιθαλής, Βρομίοιο συνέστιος, ἀγλαότιμος.
λαμπαδόεσσ', ἁγνή, δρεπάνοις χαίρουσα θερείοις.
σὺ χθονίη, σὺ δὲ φαινομένη, σὺ δὲ πᾶσι προσηνής·
εὔτεκνε, παιδοφίλη, σεμνή, κουροτρόφε κούρη,
ἅρμα δρακοντείοισιν ὑποζεύξασα χαλινοῖς,
ἐγκυκλίοις δίναις περὶ σὸν θρόνον εὐάζόντων.
μουνογενής, πολύτεκνε θεά, πολυπότνια θνητοῖς,
ἧς πολλαὶ μορφαί, πολυάνθεμοι, ἱεροθηλεῖς·
ἐλθέ, μάκαιρ', ἁγνή, καρποῖς βρίθουσα θερείοις,
εἰρήνην κατάγουσα καὶ εὐνομίην ἐρατεινήν,
καὶ πλοῦτον πολύολβον, ὁμοῦ δ' ὑγίειαν ἄνασσαν.

XLI. ΜΗΤΡΟΣ Ἀνταίας θυμιαμα, ἀρώματα.

Ἀνταίη βασίλεια, θεά, πολυώνυμε μῆτερ
ἀθανάτων τε θεῶν ἠδὲ θνητῶν ἀνθρώπων,
ἥ ποτε μαστεύουσα πολυπλάγκτῳ ἐν ἀνίῃ,
νηστείαν κατέπαυσας Ἐλευσῖνος γυάλοισιν.
ἦλθές τ' εἰς Ἀίδην πρὸς ἀγαυὴν Περσεφόνειαν,
ἁγνὸν παῖδα Δυσαύλου ὁδηγητῆρα λαχοῦσα,
μηνυτῆρ' ἁγίων λέκτρων χθονίου Διὸς ἁγνοῦ,
Εὔβουλον τέξασα θεὸν θνητῆς ὑπ' ἀνάγκης.

ἀλλά, θεά, λίτομαί σε, πολυλλίστη βασίλεια,
ἐλθεῖν εὐάντητον ἐπ᾿ εὐϊέρῳ σέο μύστῃ.

XLII. ΜΙΣΗΣ θυμίαμα, στυρακα.

Θεσμοφόρον καλέω ναρθηκοφόρον Διόνυσον,
σπέρμα πολύμνηστον πολυώνυμον Εὐβουλῆος,
ἁγνήν τ᾿ εὐΐερόν τε Μίσην, ἄῤῥητον ἄνασσαν,
ἄρσενα καὶ θῆλυν, διφυῆ λύσειον Ἴακχον·
εἴτ᾿ ἐν Ἐλευσῖνος τέρπῃ νηῷ θυόεντι,
εἴτε καὶ ἐν Φρυγίῃ σὺν μητέρι μυστιπολεύεις,
ἢ Κύπρῳ τέρπῃ σὺν ἐϋστεφάνῳ Κυθερείῃ,
ἢ καὶ πυροφόροις πεδίοις ἐπαγάλλεαι ἁγνοῖς,
σὺν σῇ μητρὶ θεᾷ μελανηφόρῳ Ἴσιδι σεμνῇ,
Αἰγύπτου παρὰ χεῦμα, σὺν ἀμφιπόλοισι τιθήναις·
εὐμενέουσ᾿ ἔλθοις ἀγάθ᾿ ἐκτελέουσ᾿ ἐπ᾿ ἀέθλοις.

XLIII. ΩΡΩΝ θυμίαμα, ἀρώματα.

Ὧραι, θυγατέρες Θέμιδος καὶ Ζηνὸς ἄνακτος,
Εὐνομίη τε, Δίκη τε, καὶ Εἰρήνη πολύολβε,
εἰαριναί, λειμωνιάδες, πολυάνθεμοι, ἁγναί,
παντόχροοι, πολύοδμοι ἐν ἀνθεμοειδέσι πνοιαῖς,
Ὧραι ἀειθαλέες, περικυκλάδες, ἡδυπρόσωποι·
πέπλους ἐννύμεναι δροσεροὺς ἀνθέων πολυθρέπτων,
* * Περσεφόνης συμπαίκτορες, εὖτέ ἑ Μοῖραι
καὶ Χάριτες κυκλίοισι χοροῖς πρὸς φῶς ἀνάγωσιν,
Ζηνὶ χαριζόμεναι καὶ μητέρι καρποδοτείρῃ,
ἔλθετ᾿ ἐπ᾿ εὐφήμους τελετὰς ὁσίας νεομύστοις,
εὐκάρπους καιρῶν γενέσεις ἐπάγουσαι ἀμεμφῶς.

XLIV. ΣΕΜΕΛΗΣ θυμίαμα, στύρακα.

Κικλήσκω κούρην Καδμηΐδα παμβασίλειαν,

εὐειδῆ Σεμέλην, ἐρατοπλόκαμον, βαθύκολπον,
μητέρα θυρσοφόροιο Διωνύσου πολυγηθοῦς,
ἣ μεγάλας ὠδῖνας ἐλάσσατο πυρφόρῳ αὐγῇ,
ἀθανάτοιο τεκοῦσα Διὸς βουλαῖς Κρονίοιο·
τιμὰς τευξαμένη παρ' ἀγαυῆς Περσεφονείης
ἐν θνητοῖσι βροτοῖσιν ἀνὰ τριετηρίδας ὥρας,
ἡνίκα σοῦ Βάκχου γονίμην ὠδῖνα τελῶσιν,
εὐΐερόν τε τράπεζαν ἰδὲ μυστήριά θ' ἁγνά.
νῦν σέ, θεά, λίτομαι, κούρη Καδμηῒς ἄνασσα,
πρηΰνοον καλέων αἰεὶ μύστῃσιν ὑπάρχειν.

XLV. ΥΜΝΟΣ Διονύσου Βασσαρέως τριετηρικοῦ.

Ἐλθέ, μάκαρ Διόνυσε, πυρίσπορε, ταυρομέτωπε,
Βάσσαρε, καὶ Βακχεῦ, πολυώνυμε, παντοδυνάστα,
ὃς ξίφεσιν χαίρεις, ἠδ' αἵματι, Μαινάσι θ' ἁγναῖς·
εὐάζων κατ' Ὄλυμπον, ἐρίβρομε, μαινόλα Βάκχε,
θυρσεγχής, βαρύμηνι, τετιμένε πᾶσι θεοῖσιν
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν, ὅσοι χθόνα ναιετάουσιν·
ἐλθέ, μάκαρ, σκιρτητά, φέρων πολὺ γῆθος ἅπασιν.

XLVI. ΛΙΚΝΙΤΟΥ θυμίαμα, μάνναν.

Λικνίτην Διόνυσον ἐπ' εὐχαῖς ταῖσδε κικλήσκω,
Νύσιον, ἀμφιθαλῆ, πεποθημένον, εὔφρονα Βάκχον·
νυμφέων ἔρνος ἐραστόν, ἐϋστεφάνου τ' Ἀφροδίτης,
ὅς ποτ' ἀνὰ δρυμοὺς κεχορευμένα βήματα πάλλες
σὺν νύμφαις χαρίεσσιν, ἐλαυνόμενος μανίῃσιν.
καὶ βουλῇσι Διὸς πρὸς ἀγαυὴν Φερσεφόνειαν
ἀχθεὶς ἐξετράφης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
εὔφρων ἐλθέ, μάκαρ, κεχαρισμένα δ' ἱερὰ δέξαι.

XLVII. ΒΑΚΧΟΥ περικιονίου θυμίαμα, ἀρώματα.

Κικλήσκω Βάκχον περικιόνιον, μεθυδώτην,
Καδμείοισι δόμοις ὃς ἑλισσόμενος πέρι πάντη,
ἔστησεν κρατεροὺς βρασμοὺς γαίης ἀποπέμψας·
ἡνίκα πυρφόρος αὐγὴ ἐκίνησεν χθόνα πᾶσαν,
πρηστῆρος ῥοίζοις· ὃ δ᾽ ἀνέδραμε δεσμὸς ἁπάντων.
ἐλθέ, μάκαρ, βακχευτά, γεγηθυίαις πραπίδεσσιν.

XLVIII. ΣΑΒΑΖΙΟΥ θυμίαμα, ἀρώματα.

Κλῦθι, πάτερ, Κρόνου υἱὲ Σαβάζιε, κύδιμε δαῖμον,
ὃς Βάκχον Διόνυσον ἐρίβρομον εἰραφιώτην
μηρῷ ἐγκατέραψας, ὅπως τετελεσμένος ἔλθοι
Τμῶλον ἐς ἠγάθεον, παρὰ θ᾽ Ἵππαν καλλιπάρηον.
ἀλλὰ μάκαρ, Φρυγίης μεδέων, βασιλεύτατε πάντων,
εὐμενέων ἐπαρωγὸς ἐπέλθοις μυστιπόλοισιν.

XLIX. ΙΠΠΑΣ θυμίαμα, στύρακα.

Ἵππαν κικλήσκω Βάκχου τροφόν, εὐάδα κούρην,
μυστιπόλον τελετῆσιν ἀγαλλομένην Σάβου ἁγνοῦ,
νυκτερίοισι χοροῖσιν ἐριβρεμέταο Ἰάκχου.
κλῦθί μευ εὐχομένου, χθονίη μήτηρ, βασίλεια,
εἴτε σύ γ᾽ ἐν Φρυγίῃ κατέχεις Ἴδης ὄρος ἁγνόν,
ἢ Τμῶλος τέρπει σε, καλὸν Λυδοῖσι θόασμα·
ἔρχεο πρὸς τελετὰς ἱερῷ γηθοῦσα προσώπῳ.

L. ΛΥΣΙΟΥ ληναίου ὕμνος.

Κλῦθι, μάκαρ, Διὸς υἷ᾽, ἐπιλήνιε Βάκχε, διμήτωρ,
σπέρμα πολύμνηστον, πολυώνυμε, λύσιε δαῖμον.

κρυψίγονον μακάρων ἱερὸν θάλος, εὔιε Βάκχε,
εὐτραφές, εὔκαρπος, πολυγηθέα καρπὸν ἀέξων,
ῥηξίχθων, ληναῖε, μεγασθενές, αἰολόμορφε·
παυσίπονον θνητοῖσι φανεὶς ἄκος, ἱερὸν ἄνθος,
χάρμα βροτοῖς φιλάλυπον, ἐφάπτορ, καλλιέθειρε,
λύσιε, θυρσομανές, βρόμι', εὔιε, πᾶσιν εὔφρων,
οἷς ἐθέλεις θνητῶν ἠδ' ἀθανάτων σέ πιφαύσκειν·
νῦν σε καλῶ μύστῃσι μολεῖν ἡδύν, φερέκαρπον.

LI. ΝΥΜΦΩΝ θυμίαμα, ἀρώματα.

Νύμφαι, θυγατέρες μεγαλήτορος Ὠκεανοῖο,
ὑγροπόροις γαίης ὑπὸ κεύθεσιν οἰκί' ἔχουσαι,
κρυψίδομοι, Βάκχοιο τροφοί, χθόνιαι, πολυγηθεῖς,
καρποτρόφοι, λειμωνιάδες, σκολιόδρομοι, ἁγναί,
ἀντροχαρεῖς, σπήλυγξι κεχαρμέναι, ἠερόφοιτοι.
πηγαῖαι, δρομάδες, δροσοείμονες, ἴχνεσι κοῦφαι·
φαινόμεναι, ἀφανεῖς, αὐλωνιάδες, πολυανθεῖς·
σὺν Πανὶ σκιρτῶσαι ἀν' οὔρεα, εὐάστειραι,
πετρόρυτοι, λιγυραί, κρουνίτιδες, ὑλονόμοι τε·
παρθένοι εὐώδεις, λευχείμονες, εὔπνοοι αὔραις,
αἰπολικαί, νόμιαι, θηρσὶν φίλαι, ἀγλαόκαρποι,
δρυμοχαρεῖς, ἁπαλαί, πολυθρέμμονες, αὐξίτροφοί τε·
κοῦραι ἁμαδρυάδες, φιλοπαίγμονες, ὑγροκέλευθοι,
Νύσιαι, οἰστρομανεῖς, παιωνίδες, εἰαροτερπεῖς,
σὺν Βάκχῳ Δηοῖ τε χάριν θνητοῖσι φέρουσαι·
ἔλθετ' ἐπ' εὐφήμοις ἱεροῖς κεχαρηότι θυμῷ,
νᾶμα χέουσ' ὑγιεινὸν ἀεξιτρόφοισιν ἐν ὥραις.

LII ΤΡΙΕΤΗΡΙΚΟΥ θυμίαμα, ἀρώματα.

Κικλήσκω σε, μάκαρ, πολυώνυμε, μαινόλα, Βακχεῦ,

ταυρόκερως, ληναῖε, πυρισπόρε, Νύσιε, λυσεῦ,
μηροτρεφής, λικνῖτα, πυρίπνοε, καὶ τελετάρχα·
νυκτέρι᾽, Εὐβουλεῦ, μιτρηφόρε, θυρσοτινάκτα·
ὄργιον ἄῤῥητον, τριφυές, κρύφιον Διὸς ἔρνος·
πρωτογόν᾽, ἠρικεπαῖε, θεῶν πάτερ ἠδὲ καὶ υἱέ·
ὠμάδιε, σκηπτοῦχε, χοροιμανές, ἡγέτα κώμων·
βακχεύων ἁγίας τριετηρίδας ἀμφὶ γαληνάς·
ῥηξίχθων, πυριφεγγές, ἐφάπτορ, κοῦρε διμήτωρ,
οὐρεσίφοιτα, κερώς, νεβριδοστόλος, ἀμφιέτηρε,
Παιὰν θυρσεγχής, ὑποκόλπιε, βοτρυόκοσμε,
Βάσσαρε, κισσοχαρής, πολυπάρθενε, καὶ διάκοσμε,
ἐλθέ, μάκαρ, μύστησι βρύων κεχαρημένος αἰεί.

LIII. ΑΜΦΙΕΤΟΥΣ θυμίαμα, παντα πλὴν λιβάνου.

Ἀμφιετῆ καλέω Βάκχον, χθόνιον Διόνυσον,
ἐγρόμενον κούραις ἅμα νύμφαις εὐπλοκάμοισιν·
ὃς παρὰ Περσεφόνης ἱεροῖσι δόμοισιν ἰαύων
κοιμίζει τριετῆρα χρόνον Βακχήϊον ἁγνόν.
αὐτὸς δ᾽ ἡνίκα τὸν τριετῆ πάλι κῶμον ἐγείρῃ,
εἰς ὕμνον τρέπεται σὺν ἐϋζώνοισι τιθήναις,
εὐάζων κινῶν τε χοροὺς ἐνὶ κυκλάσιν ὥραις.
ἀλλά, μάκαρ, χλοόκαρπε, κερασφόρε, κάρπιμε Βάκχε,
βαῖν᾽ ἐπὶ πάνθειον τελετὴν γανόωντι προσώπῳ,
εὐϊέροις καρποῖσι τελεσσιγόνοισι βρυάζων.

LIV. ΣΙΛΗΝΟΥ, σατύρου, Βακχῶν θυμίαμα, μάνναν.

Κλῦθί μευ, ὦ πολύσεμνε τροφεῦ, Βάκχοιο τιθηνέ,
Σιληνῶν ὄχ᾽ ἄριστε, τετιμένε πᾶσι θεοῖσιν

καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ τριετηρίσιν ὥραις,
ἀγνοτελής, γεραρός, θιάσου νομίου τελετάρχα·
εὐαστής, φιλάγρυπνε σὺν εὐζώνοισι τιθήναις,
Ναΐσι καὶ Βάκχαις ἡγούμενε κισσοφόροισιν·
δεῦρ' ἐπὶ πάνθειον τελετὴν Σατύροις ἅμα πᾶσιν
θηροτύποις, εὔασμα διδοὺς Βάκχοιο ἄνακτος,
σὺν Βάκχαις ληναῖα τελεσφόρα σεμνὰ προπέμπων,
ὄργια νυκτιφαῆ τελεταῖς ἁγίαις ἀναφαίνων,
εὐάζων, φιλόθυρσε, γαληνιόων θιάσοισιν.

LV. ΕΙΣ Ἀφροδίτην ὕμνος.

Οὐρανίη, πολύυμνε, φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
ποντογενής, γενέτειρα θεά, φιλοπάννυχε, σεμνή,
νυκτερίη, ζεύκτειρα, δολοπλόκε, μῆτερ ἀνάγκης·
πάντα γὰρ ἐκ σέθεν ἐστίν, ὑπεζεύξω δέ τε κόσμον·
καὶ κρατέεις τρισσῶν μοιρῶν, γεννᾷς δὲ τὰ πάντα,
ὅσσα τ' ἐν οὐρανῷ ἐστι καὶ ἐν γαίῃ πολυκάρπῳ
ἐν πόντου τε βυθῷ σεμνὴ Βάκχοιο πάρεδρε,
τερπομένη θαλίῃσι, γαμοστόλε, μῆτερ ἐρώτων·
πειθοῖ λεκτροχαρής, κρυφίη, χαριδῶτι ἄνασσα,
φαινομένη τ', ἀφανής τ', ἐρατοπλόκαμ', εὐπατέρεια,
νυμφιδίη, σύνδαιτε, θεῶν σκηπτοῦχε, λύκαινα·
γεννοδότειρα, φίλανδρε, ποθεινοτάτη, βιοδῶτι·
ἐνζεύξασα βροτοὺς ἀχαλινώτοισιν ἀνάγκαις,
καὶ θηρῶν πολὺ φῦλον, ἐρωμανέων ὑπὸ φίλτρων·
ἔρχεο, Κυπρογενὲς θεῖον γένος, εἴτ' ἐν Ὀλύμπῳ
ἐσσί, θεὰ βασίλεια, καλῷ γήθουσα προσώπῳ,
εἴτε καὶ εὐλιβάνου Συρίης ἕδος ἀμφιπολεύεις,
εἴτε σύ γ' ἐν πεδίοισι σὺν ἅρμασι χρυσεοτεύκτοις

Αἰγύπτου κατέχεις ἱερῆς γονιμώδεα λουτρά,
ἢ καὶ κυανέοισιν ὄχοις ἐπὶ πόντιον οἶδμα
ἐρχομένη χαίρεις νεπόδων κυκλίησι χορείαις·
ἢ νύμφαις τέρπῃ κυανώπισιν ἐν χθονὶ Δίᾳ,
θυιὰς ἐπ' αἰγιαλοῖς ψαμμώδεσιν ἅλματι κούφῳ·
εἴτ' ἐν Κύπρῳ, ἄνασσα, τροφῷ σέο· ἔνθα καλαί σε
παρθένοι ἀδμῆται νύμφαι τ' ἀνὰ πάντ' ἐνιαυτὸν
ὑμνοῦσιν, σέ, μάκαιρα, καὶ ἄμβροτον ἁγνὸν Ἄδωνιν.
ἐλθέ, μάκαιρα θεά, μάλ' ἐπήρατον εἶδος ἔχουσα·
ψυχῇ γάρ σε καλῶ σεμνῇ ἁγίοισι λόγοισιν.

LVI. ΑΔΩΝΙΔΟΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

Κλῦθί μευ εὐχομένου, πολυώνυμε, δαῖμον ἄριστε,
ἁβροκόμη, φιλέρημε, βρύων ὠδῇσι ποθειναῖς,
Εὔβουλεῦ, πολύμορφε, τροφεῦ πάντων ἀρίδηλε.
κούρη, καὶ κόρε· πᾶσι καλὸν θάλος αἰὲν Ἄδωνι,
σβεννύμενος λάμπων τε καλαῖς ἐν κυκλάσιν ὥραις·
αὐξιθαλής, δίκερως, πολυήρατε, δακρυότιμε,
ἀγλαόμορφε, κυνηγεσίαις χαίρων, βαθυχαῖτα·
ἱμερόνους, Κύπριδος γλυκερὸν θάλος, ἔρνος ἔρωτος·
Φερσεφόνης ἐρασιπλοκάμου λέκτροισι λοχευθείς·
ὃς ποτὲ μὲν ναίεις ὑπὸ Τάρταρον ἠερόεντα,
ἠδὲ πάλιν πρὸς Ὄλυμπον ἄγεις δέμας ὡριόκαρπον·
ἐλθέ, μάκαρ, μύστῃσι φέρων καρποὺς ἀπὸ γαίης.

LVII. ΕΡΜΟΥ χθονίου θυμίαμα, στύρακα.

Κωκυτοῦ ναίων ἀνυπόστροφον οἶμον ἀνάγκης,
ὃς ψυχὰς θνητῶν κατάγεις ὑπὸ νέρτερα γαίης,
Ἑρμῆ, Βακχεχόροιο Διωνύσοιο γένεθλον,

καὶ Παφίης κούρης, ἑλικοβλεφάρου Ἀφροδίτης,
ὃς παρὰ Περσεφόνης ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις,
αἰνομόροις ψυχαῖς πομπὸς κατὰ γαῖαν ὑπάρχων·
ἃς κατάγεις, ὁπόταν μοίρης χρόνος εἰςαφίκηται,
εὐΐερῳ ῥάβδῳ θέλγων ὑπνοδώτιδι πάντα,
καὶ πάλιν ὑπνώοντας ἐγείρεις. σοὶ γὰρ ἔδωκεν
τιμὴν Φερσεφόνεια θεά, κατὰ Τάρταρον εὐρὺν
ψυχαῖς ἀενάοις θνητῶν ὁδὸν ἡγεμονεύειν.
ἀλλά, μάκαρ, πέμποις μύσταις τέλος ἐσθλὸν ἐπ᾽ ἔργοις

LVIII. *ΕΡΩΤΟΣ* θυμίαμα, ἀρώματα.

Κικλήσκω μέγαν ἁγνὸν ἐράσμιον ἡδὺν Ἔρωτα,
τοξαλκῆ, πτερόεντα, πυρίδρομον, εὔδρομον ὁρμῇ,
συμπαίζοντα θεοῖς ἠδὲ θνητοῖς ἀνθρώποις·
εὐπάλαμον, διφυῆ, πάντων κληῖδας ἔχοντα,
αἰθέρος οὐρανίου, πόντου, χθονός, ἠδ᾽ ὅσα θνητοῖς
πνεύματα παντογένεθλα θεὰ βόσκει χλοόκαρπος,
ἠδ᾽ ὅσα Τάρταρος εὐρὺς ἔχει, πόντος θ᾽ ἁλίδουπος
μοῦνος γὰρ τούτων πάντων οἴηκα κρατύνεις.
ἀλλά, μάκαρ, καθαραῖς γνώμαις μύστῃσι συνέρχου,
φαύλους δ᾽ ἐκτοπίους θ᾽ ὁρμὰς ἀπὸ τῶνδ᾽ ἀπόπεμπε.

LIX. *ΜΟΙΡΩΝ* θυμίαμα, ἀρώματα.

Μοῖραι ἀπειρέσιοι, Νυκτὸς φίλα τέκνα μελαίνης,
κλῦτέ μου εὐχομένου, πολυώνυμοι, αἵτ᾽ ἐπὶ λίμνης
οὐρανίας, (ἵνα λευκὸν ὕδωρ νυχίας ὑπὸ θερμῆς
ῥήγνυται ἐν σκιερῷ λιπαροῦ μυχῷ εὐλίθου ἄντρου)
ναίουσαι, πεπότησθε βροτῶν ἐπ᾽ ἀπείρονα γαῖαν·
ἔνθεν ἐπὶ βρότεον δοῦλον γένος ἐλπίδι κούφῃ
στείχετε, πορφυρέῃσι καλυψάμεναι ὀθόνῃσι,

μορσίμῳ ἐν πεδίῳ, ὅθι πάγγεον ἅρμα διώκει
δόξα, δίκης παρὰ τέρμα καὶ ἐλπίδος ἠδὲ μεριμνῶν,
καὶ νόμον ὠγύγιον παναπείρονος εὐνόμου ἀρχῆς.
Μοῖρα γὰρ ἐν βιότῳ καθορᾷ μόνον, οὐδέ τις ἄλλος
ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
καὶ Διὸς ὄμμα τέλειον· ἐπεί γ᾽ ὅσα γίγνεται ἧμῖν,
Μοῖρά τε καὶ Διὸς οἶδε νόος διαπαντὸς ἅπαντα.
ἀλλά μοι, ἀέριοι, μαλακόφρονες, ἠπιόθυμοι,
Ἄτροπε, καὶ Λάχεσι, Κλωθώ, μόλετ᾽, εὐπατέρειαι,
νυκτέριοι, ἀφανεῖς, ἀμετάτροποι, αἰὲν ἀτειρεῖς,
παντοδότειραι, ἀφαιρέτιδες θνητοῖσιν ἀνάγκης,
Μοῖραι, ἀκούσατ᾽ ἐμῶν ὁσίων λοιβῶν τε καὶ εὐχῶν,
ἐρχόμεναι μύσταις λαθιπήμονες εὔφρονι βουλῇ·

LX. ΧΑΡΙΤΩΝ θυμίαμα, στύρακα.

Κλῦτέ μοι, ὦ Χάριτες μεγαλώνυμοι, ἀγλαότιμοι,
θυγατέρες Ζηνός τε καὶ Εὐρυνόμης βαθυκόλπου,
Ἀγλαΐη, Θαλίη τε, καὶ Εὐφροσύνη πολύολβε,
χαρμοσύνης γενέτειραι, ἐράσμιαι, εὔφρονες, ἁγναί,
αἰολόμορφοι, ἀειθαλέες, θνητοῖσι ποθειναί,
οὔτε γὰρ ἠελίου ταχιναὶ φλόγες, οὔτε σελήνης,
καὶ σοφίης, ἀρετῆς τε, καὶ ἐργασίμου θρασύτητος
αὔχημ᾽, οὔτε βίου λιπαρῆς περικαλλέος ἥβης
ὑμέων χωρὶς ἐγείρει ἐΰφροσύνας βιότοιο.
εὐκταῖαι, κυκλάδες, καλυκώπιδες, ἱμερόεσσαι·
ἔλθοιτ᾽ ὀλβοδότειραι, ἀεὶ μύστῃσι προσηνεῖς.

LXI. ΝΕΜΕΣΕΩΣ ὕμνος.

Ὦ Νέμεσι, κλήζω σε, θεὰ βασίλεια μεγίστη,
πανδερκής, ἐσορῶσα βίον θνητῶν πολυφύλων·

ἀϊδίη, πολύσεμνε, μόνη χαίρουσα δικαίοις,
ἀλλάσσουσα λόγον πολυποίκιλον, ἄστατον αἰεί,
ἣν πάντες δεδίασι βροτοὶ ζυγὸν αὐχένι θέντες.
σοὶ γὰρ ἀεὶ γνώμη πάντων μέλει, οὐδέ σε λήθει
ψυχὴ ὑπερφρονέουσα λόγων ἀδιακρίτῳ ὁρμῇ.
πάντ' ἐσορᾷς, καὶ πάντ' ἐπακούεις, πάντα βραβεύεις·
ἐν σοὶ δ' εἰσὶ δίκαι θνητῶν, πανυπέρτατε δαῖμον.
ἐλθέ, μάκαιρ', ἁγνή, μύσταις ἐπιτάῤῥοθος αἰεί·
δὸς δ' ἀγαθὴν διάνοιαν ἔχειν, παύουσα πανεχθεῖς
γνώμας, οὐχ ὁσίας, πανυπέρφρονας, ἀλλοπροσάλλας.

LXII. ΔΙΚΗΣ θυμίαμα, λίβανον.

Ὄμμα Δίκης μέλπω πανδερκέος, ἀγλαομόρφου,
ἣ καὶ Ζηνὸς ἄνακτος ἐπὶ θρόνον ἱερὸν ἵζει,
οὐρανόθεν καθορῶσα βίον θνητῶν πολυφύλων,
τοῖς ἀδίκοις τιμωρὸς ἐπιβρίθουσα δικαίη,
ἐξ ἰσότητος ἀληθείῃ συνάγουσ' ἀνομοῖα.
πάντα γάρ, ὅσσα κακαῖς γνώμαις θνητοῖσιν ὀχεῖται,
δύςκριτα, βουλομένοις τὸ πλέον βουλαῖς ἀδίκοισιν.
μούνη ἐπεμβαίνουσα δίκη ἀδίκοις ἐπὶ ἔργοις,
ἐχθρὴ τῶν ἀδίκων, εὔφρων δὲ σύνεσσι δικαίοις.
ἀλλά, θεά, μόλ' ἔπι γνώμαις ἐσθλῇσι δικαίη,
ὡς ἂν ἀεὶ βιοτῆς τὸ πεπρωμένον ἦμαρ ἐπέλθῃ.

LXIII. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ θυμίαμα, λίβανον.

Ὦ θνητοῖσι δικαιοτάτη, πολύολβε, ποθεινή,
ἐξ ἰσότητος ἀεὶ θνητοῖς χαίρουσα δικαίοις,
πάντιμ', ὀλβιόμοιρε, Δικαιοσύνη μεγαλαυχής,
ἣ καθαραῖς γνώμαις αἰεὶ τὰ δέοντα βραβεύεις,

ἄθραυστος τὸ συνειδός· αἰεὶ θραύεις γὰρ ἅπαντας,
ὅσσοι μὴ τὸ σὸν ἦλθον ὑπὸ ζυγόν, ἀλλοπρόσαλλοι,
πλάστιγξιν βριαρῇσι παρεγκλίναντες ἀπλήστως·
ἀστασίαστε, φίλη πάντων, φιλόκωμ', ἐρατεινή,
εἰρήνῃ χαίρουσα, βίον ζηλοῦσα βέβαιον.
αἰεὶ γὰρ τὸ πλέον στυγέεις, ἰσότητι δὲ χαίρεις.
ἐν σοὶ γὰρ σοφίη ἀρετῆς τέλος ἐσθλὸν ἱκάνει.
κλῦθι, θεά, κακίην θνητῶν θραύουσα δικαίως,
ὡς ἂν ἰσοῤῥοπίῃσιν ἀεὶ βίος ἐσθλὸς ὁδεύοι
θνητῶν ἀνθρώπων, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
καὶ ζώων πάντων, ὁπόσ' ἐν κόλποισι τιθηνεῖ
γαῖα θεὰ μήτηρ καὶ πόντιος εἰνάλιος Ζεύς.

LXIV. ΥΜΝΟΣ Νόμου.

Ἀθανάτων καλέω καὶ θνητῶν ἁγνὸν ἄνακτα,
οὐράνιον Νόμον, ἀστροθέτην, σφρηγῖδα δικαίην
πόντου τ' εἰναλίου καὶ γῆς, φύσεως τὸ βέβαιον
ἀκλινὲς ἀστασίαστον ἀεὶ τηροῦντα νόμοισιν,
οἷσιν ἄνωθε φέρων μέγαν οὐρανὸν αὐτὸς ὁδεύει,
καὶ φθόνον οὐ δίκαιον ῥοίζου τρόπον αὐτὸς ἐλαύνει·
ὃς καὶ θνητοῖσιν βιοτῆς τέλος ἐσθλὸν ἐγείρει.
αὐτὸς γὰρ μοῦνος ζώων οἴηκα κρατύνει,
γνώμαις ὀρθοτάτῃσι συνών, ἀδιάστροφος αἰεί,
ὠγύγιος, πολύπειρος, ἀβλάπτως πᾶσι συνοικῶν
τοῖς νομίμοις, ἀνόμοις δὲ φέρων κακότητα βαρεῖαν.
ἀλλά, μάκαρ, πάντιμε, φερόλβιε, πᾶσι ποθεινέ,
εὐμενὲς ἦτορ ἔχων μνήμην σέο πέμπε, φέριστε.

LXV. ΑΡΕΟΣ θυμίαμα, λίβανον.

Ἄῤῥηκτ', ὀβριμόθυμε, μεγασθενές, ἄλκιμε δαῖμον,

ὁπλοχαρής, ἀδάμαστε, βροτοκτόνε, τειχεσιπλῆτα,
Ἄρες ἄναξ, ὁπλόδουπε, φόνοις πεπαλαγμένος αἰεὶ,
αἵματι τ᾽ ἀνδροφόνῳ χαίρων, πολεμόκλονε, φρικτέ,
ὃς ποθέεις ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσι δῆριν ἄμουσον·
στῆσον ἔριν λυσσῶσαν, ἄνες πόνον ἀλγεσίθυμον·
εἰς δὲ πόθον νεῦσον Κύπριδος, κώμους τε Λυαίου,
ἀλλάξας ἀλκὴν ὅπλων εἰς ἔργα τὰ Δηοῦς,
εἰρήνην ποθέων κουροτρόφον, ὀλβιοδῶτιν.

LXVI. ΗΦΑΙΣΤΟΥ θυμίαμα, λιβανομάνναν.

Ἥφαιστ᾽ ὀβριμόθυμε, μεγασθενές, ἀκάματον πῦρ,
λαμπόμενε φλογέαις αὐγαῖς, φαεσίμβροτε δαῖμον,
φωσφόρε, καρτερόχειρ, αἰώνιε, τεχνοδίαιτε,
ἐργαστὴρ, κόσμοιο μέρος, στοιχεῖον ἀμεμφές,
παμφάγε, πανδαμάτωρ, πανυπέρτατε, παντοδίαιτε,
αἰθὴρ, ἥλιος, ἄστρα, σελήνη, φῶς ἀμίαντον·
ταῦτα γὰρ Ἡφαίστοιο μέλη θνητοῖσι προφαίνει.
πάντα δὲ οἶκον ἔχεις, πᾶσαν πόλιν, ἔθνεα πάντα·
σώματά τε θνητῶν οἰκεῖς, πολύολβε, κραταιέ·
κλῦθι μάκαρ, κλήζω σε πρὸς εὐϊέρους ἐπιλοιβὰς,
αἰὲν ὅπως χαίρουσιν ἐπ᾽ ἔργοις ἥμερος ἔλθῃς.
παῦσον λυσσῶσαν μανίην πυρὸς ἀκαματοιο,
καῦσιν ἔχων φύσεως ἐν σώμασιν ἡμετέροισιν.

LXVII. ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ θυμίαμα, μάνναν.

Ἰητὴρ πάντων Ἀσκληπιέ, δέσποτα Παιὰν,
θέλγων ἀνθρώπων πολυαλγέα πήματα νούσων,
ἠπιόδωρε, κραταιέ, μόλοις κατάγων ὑγίειαν,

καὶ παύων νούσους χαλεπάς, θανάτοιό τε κῆρας.
αὐξιθαλὴς κόρε, * ἀπαλεξίκακ', ὀλβιόμοιρε,
Φοίβου Ἀπόλλωνος κρατερὸν θάλος ἀγλαότιμον,
ἐχθρὲ νόσων, Ὑγίειαν ἔχων σύλλεκτρον ἀμεμφῆ,
ἐλθέ, μάκαρ, σωτήρ, βιοτῆς τέλος ἐσθλὸν ὀπάζων.

LXVIII. ΥΓΕΙΑΣ θυμίαμα, μάνναν.

Ἱμερόεσσ', ἐρατή, πολυθάλμιε, παμβασίλεια,
κλῦθι, μάκαιρ' Ὑγίεια, φερόλβιε, μῆτερ ἁπάντων.
ἐκ σέο γὰρ νοῦσοι μὲν ἀποφθινύθουσι βροτοῖσιν,
πᾶς δὲ δόμος θάλλει πολυγηθὴς εἵνεκα σεῖο,
καὶ τέχναι βρίθουσι. ποθεῖ δέ σε κόσμος, ἄνασσα,
μοῦνος δὲ στυγέει σ' Ἀΐδης ψυχοφθόρος αἰεί·
ἀϊθαλής, εὐκταιοτάτη, θνητῶν ἀνάπαυμα.
σοῦ γὰρ ἄτερ πάντ' ἐστὶν ἀνωφελῆ ἀνθρώποισιν.
οὔτε γὰρ ὀλβοδότης Πλοῦτος γλυκερὸς θαλίῃσιν,
οὔτε γέρων πολύμοχθος ἄτερ σέο γίγνεται ἀνήρ·
πάντων γὰρ κρατέεις μούνη, καὶ πᾶσιν ἀνάσσεις.
ἀλλά, θεά, μόλε μυστιπόλοις ἐπιτάῤῥοθος αἰεί,
ῥυομένη νούσων χαλεπῶν κακόποτμον ἀνίην.

LXIX. ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ θυμίαμα, ἀρώματα.

Κλῦτε, θεαὶ πάντιμοι, ἐρίβρομοι, εὐάστειραι,
Τισιφόνη τε καὶ Ἀλληκτώ, καὶ δῖα Μέγαιρα·
νυκτέριαι, μύχιαι, ὑπὸ κεύθεσιν οἰκί' ἔχουσαι
ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι, παρὰ Στυγὸς ἱερὸν ὕδωρ·
οὐχ ὁσίαις βουλῇσι βροτῶν πεποτημέναι αἰεὶ
λυσσήρεις, ἀγέρωχοι, ἐπευάζουσαι ἀνάγκαις,
θηρόπεπλοι, τιμωροί, ἐρισθενέες, βαρυαλγεῖς,

Ἀΐδεω χθόνιαι φοβεραὶ κόραι αἰολόμορφοι,
ἠέριαι, ἀφανεῖς, ὠκύδρομοι ὥστε νόημα.
αἵτ᾽ αἰεὶ θνητῶν πάντων ἐπ᾽ ἀπείρονα φῦλα
ὄμμα Δίκης ἐφορᾶτε, δικασπόλοι αἰὲν ἐοῦσαι.
ἀλλά, θεαὶ Μοῖραι, ὀφιοπλόκαμοι, πολύμορφοι,
πρηΰνοον μετάθεσθαι βίου μαλακόφρονα δόξαν.

LXX. ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ θυμίαμα, ἀρώματα.

Κλῦτέ μευ, Εὐμενίδες μεγαλώνυμοι, εὔφρονι βουλῇ,
ἁγναὶ θυγατέρες μεγάλοιο Διὸς χθονίοιο,
Φερσεφόνης τ᾽, ἐρατῆς κούρης καλλιπλοκάμοιο,
αἳ πάντων καθορᾶτε βίον θνητῶν ἀσεβούντων,
τῶν ἀδίκων τιμωροί, ἐφεστηκυῖαι ἀνάγκη,
κυανόχρωτοι ἄνασσαι, ἀπαστράπτουσαι ἀπ᾽ ὄσσων
δεινὴν ἀνταυγῆ φάεος σαρκοφθόρον αἴγλην·
ἀΐδιοι, φοβερῶπες, ἀπόστροφοι, αὐτοκράτειραι,
λυσιμελεῖς οἴστρῳ, βλοσυροί, νύχιαι, πολύποτμοι
νυκτέριαι κοῦραι, ὀφιοπλόκαμοι, φοβερῶπες,
ὑμέας κικλήσκω γνώμαις ὁσίῃσι πελάζειν.

LXXI. ΜΗΛΙΝΟΗΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

Μηλινόην καλέω, νύμφην χθονίην, κροκόπεπλον,
ἣν παρὰ Κωκυτοῦ προχοαῖς ἐλοχεύσατο σεμνὴ
Φερσεφόνη, λέκτροις ἱεροῖς Ζηνὸς Κρονίοιο·
ᾗ ψευσθεὶς Πλούτων᾽ ἐμίγη δολίαις ἀπάτῃσιν,
θυμῷ Φερσεφόνης δὲ δισώματον ἔσπασε χροιήν.
ἣ θνητοὺς μαίνει φαντάσμασιν ἠερίοισιν,
ἀλλοκότοις ἰδέαις μορφῆς τύπον ἐκπροφανοῦσα,

ἄλλοτε μὲν προφανής, ποτὲ δὲ σκοτόεσσα, νυχαυγής,
ἀνταίαις ἐφόδοισι κατὰ ζοφοειδέα νύκτα.
ἀλλά, θεά, λίτομαί σε, καταχθονίων βασίλεια,
ψυχῆς ἐκπέμποις οἶστρον ἐπὶ τέρματα γαίης,
εὐμενὲς εὐΐερον μύσταις φαίνουσα πρόσωπον.

LXXII. ΤΥΧΗΣ θυμίαμα, λίβανον.

Δεῦρο, Τύχη, καλέω σ᾽, ἀγαθὴν κράντειραν ἐπ᾽ εὐχαῖς,
μειλιχίην, ἐνοδῖτιν, ἐπ᾽ εὐόλβοις κτεάτεσσιν,
Ἄρτεμιν ἡγεμόνην, μεγαλώνυμον, Εὐβουλῆος
αἵματος ἐκγεγαῶσαν, ἀπρόσμαχον εὖχος ἔχουσαν,
τυμβιδίην, πολύπλαγκτον, ἀοίδιμον ἀνθρώποισιν.
ἐν σοὶ γὰρ βίοτος θνητῶν παμποίκιλός ἐστιν·
οἷς μὲν γὰρ τεύχεις κτεάνων πλῆθος πολύολβον,
οἷς δὲ κακὴν πενίην, θυμῷ χόλον ὁρμαίνουσα.
ἀλλά, θεά, λίτομαί σε μολεῖν βίῳ εὐμενέουσαν,
ὄλβοισιν πλήθουσαν ἐπ᾽ εὐόλβοις κτεάτεσσιν.

LXXIII. ΔΑΙΜΟΝΟΣ θυμίαμα, λίβανον.

Δαίμονα κικλήσκω, μέγαν, εὐηγήτορα, φρικτόν,
μειλίχιον Δία, παγγενέτην, βιοδώτορα θνητῶν,
Ζῆνα μέγαν, πολύπλαγκτον, ἀλάστορα, παμβασιλῆα·
πλουτοδότην, ὁπόταν γε βρυάζων οἶκον ἐσέλθῃ,
ἔμπαλι δὲ ψύχοντα βίον θνητῶν πολυμόχθων.
ἐν σοὶ γὰρ λύπης τε χαρᾶς τε κλῆδες ὀχοῦνται.
τοιγάρ τοι, μάκαρ, ἁγνέ, πολύστονα κήδε᾽ ἐλάσσας,
ὅσσα βιοφθορίην πέμπει κατὰ γαῖαν ἅπασαν,
εὔδοξον βιοτῆς γλυκερὸν τέλος ἐσθλὸν ὀπάζοις.

LXXIV. *ΛΕΥΚΟΘΕΑΣ* θυμίαμα, ἀρώματα.

Λευκοθέην καλέω Καδμηΐδα, δαίμονα σεμνήν,
εὐδύνατον, θρέπτειραν ἐϋστεφάνου Διονύσου.
κλῦθι, θεὰ πόντοιο βαθυστέρνοιο μέδουσα,
κύμασι τερπομένη, θνητῶν σώτειρα μεγίστη.
ἐν σοὶ γὰρ νηῶν πελαγοδρόμος ἄστατος ὁρμή,
μούνη δὲ θνητῶν οἰκτρὸν μόρον εἰν ἁλὶ λύεις,
οἷς ἂν ἐφορμαίνουσα φίλη σωτήριος ἔλθῃς.
ἀλλά θεὰ δέσποινα, μόλοις ἐπαρωγὸς ἐοῦσα
νηυσὶν ἐπ᾽ εὐσέλμοις σωτήριος εὔφρονι βουλῇ,
μύσταις ἐν πόντῳ ναυσίδρομον οὖρον ἄγουσα.

LXXV. *ΠΑΛΑΙΜΟΝΟΣ* θυμίαμα, μάνναν.

Σύντροφε Βακχεχόροιο Διωνύσου πολυγηθοῦς,
ὃς ναίεις πόντοιο βυθοὺς βαθυκύμονας ἁγνούς,
κικλήσκω σε, Παλαῖμον, ἐπ᾽ εὐϊέροις τελετῇσιν
ἐλθεῖν εὐμενέοντα, νέῳ γήθοντα προσώπῳ,
καὶ σώζειν μύστας κατά τε χθόνα καὶ κατὰ πόντον.
ποντοπλάνοις γὰρ ἀεὶ νηυσὶν χειμῶνος ἐναργὴς
φαινομένου σωτὴρ μοῦνος θνητοῖς ἀναφαίνῃ,
ῥυόμενος μῆνιν χαλεπὴν κατὰ πόντιον οἶδμα.

LXXVI. *ΜΟΥΣΩΝ* θυμίαμα, λίβανον.

Μνημοσύνης καὶ Ζηνος ἐριγδούποιο θύγατρες,
Μοῦσαι Πιερίδες μεγαλώνυμοι, ἀγλαόφημοι,
θνητοῖς, οἷς κε παρῆτε, ποθεινόταται, πολύμορφοι,
πάσης παιδείης ἀρετὴν γεννῶσαι ἄμεμπτον·
θρέπτειραι ψυχῆς, διανοίας ὀρθοδότειραι,

καὶ νόου εὐδυνάτοιο καθηγήτειραι ἄνασσαι,
αἳ τελετὰς θνητοῖς ἀνεδείξατε μυστιπολεύτους,
Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε, Μελπομένη τε,
Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρανίη τε,
Καλλιόπη σὺν μητρί, μάλ' εὐδύνατοι θεαὶ ἁγναί.
ἀλλὰ μόλοιτε, θεαί, μύσταις, πολυποίκιλοι, ἁγναί,
εὔκλειαν ζῆλόν τ' ἐρατὸν πολύυμνον ἄγουσαι.

LXXVII. ΜΝΗΜΟΣΥΝΗΣ θυμίαμα, λίβανον.

Μνημοσύνην καλέω, Ζηνὸς σύλλεκτρον, ἄνασσαν,
ἣ Μούσας τέκνωσ' ἱεράς, ὁσίας, λιγυφώνους,
ἐκτὸς ἔχουσα κάκης μνήμην βλαψίφρονος αἰεί,
πάντα νόον συνέχουσα βροτῶν ψυχῇσι σύνοικον,
εὐδύνατον κρατερὸν θνητῶν αὔξουσα λογισμόν,
ἡδυτάτη, φιλάγρυπνος, ὑπομνήσκουσά τε πάντα,
ὧν ἂν ἕκαστος ἀεὶ στέρνοις γνώμην κατάθηται.
οὔτι παρεκβαίνουσ', ἐπεγείρουσα φρένα πᾶσιν.
ἀλλά, μάκαιρα θεά, μύσταις μνήμην ἐπέγειρε
εὐϊέρου τελετῆς, λήθην δ' ἀπὸ τῶνδ' ἀπόπεμπε.

LXXVIII. ΗΟΥΣ θυμίαμα, μάνναν.

Κλῦθι, θεὰ θνητοῖς φαεσίμβροτον ἦμαρ ἄγουσα,
Ἠὼς λαμπροφαής, ἐρυθαινομένη κατὰ κόσμον,
ἀγγελίεια θεοῦ μεγάλου Τιτῆνος ἀγανοῦ,
ἣ νυκτὸς ζοφόεντα κελαινόχρωτα πορείην
ἀντολίαις ταῖς σαῖς πέμπεις ὑπὸ νέρτερα γαίης·
ἔργων ἡγήτειρα, βίου πρόπολε θνητοῖσιν·
ᾗ χαίρει θνητῶν μερόπων γένος· οὐδέ τις ἐστιν,
ὃς φεύγει τὴν σὴν ὄψιν καθυπέρτερον οὖσαν,

ἡνίκα τὸν γλυκὺν ὕπνον ἀπὸ βλεφάρων ἀποσείσῃς,
πᾶς δὲ βροτὸς γήθει, πᾶν ἑρπετόν, ἄλλά τε φῦλα
τετραπόδων, πτηνῶν τε, καὶ εἰναλίων πολυεθνῶν·
πάντα γὰρ ἐργάσιμον βίοτον θνητοῖσι πορίζεις.
ἀλλά, μάκαιρ᾽, ἁγνή, μύσταις ἱερὸν φάος αὔξοις.

LXXIX. ΘΕΜΙΔΟΣ θυμίαμα, λίβανον.

Οὐρανόπαιδ᾽ ἁγνὴν καλέω, Θέμιν εὐπατέρειαν,
Γαίης τὸ βλάστημα νέον, καλυκώπιδα κούρην,
ἣ πρώτη κατέδειξε βροτοῖς μαντήϊον ἁγνὸν
Δελφικῷ ἐν κευθμῶνι, θεμιστεύουσα θεοῖσιν,
Πυθίῳ ἐν δαπέδῳ, ὅτε Πυθοῖ ἐμβασίλευεν·
ἣ καὶ Φοῖβον ἄνακτα θεμιστοσύνας ἐδίδαξεν.
πάντιμ᾽, ἀγλαόμορφε, σεβάσμιε, νυκτιπόλευτε·
πρώτη γὰρ τελετὰς ἁγίας θνητοῖς ἀνέφηνας,
Βακχιακὰς ἀνὰ νύκτας ἐπευάζουσα ἄνακτα·
ἐκ σέο γὰρ τιμαὶ μακάρων, μυστήριά θ᾽ ἁγνά.
ἀλλά, μάκαιρ᾽, ἔλθοις κεχαρημένη εὔφρονι βουλῇ
εὐϊέρους ἐπὶ μυστιπόλους τελετὰς σέο, κούρη.

LXXX. ΒΟΡΕΟΥ θυμίαμα, λίβανον.

Χειμερίοις αὔρῃσι δονῶν βαθὺν ἠέρα κόσμου,
κρυμοπαγὴς Βορέα, χιονώδεος ἔλθ᾽ ἀπὸ Θρήκης·
λῦέ τε παννέφελον στάσιν ἠέρος ὑγροκελεύθου,
ἰκμάσι ῥιπίζων νοτεραῖς ὀμβρηγενὲς ὕδωρ,
αἴθρια πάντα τιθείς, θαλερόμματον αἰθέρα τεύχων
ἀκτῖσιν λάμπουσαν ἐπὶ χθονὸς ἠελίοιο.

LXXXI. ΖΕΦΥΡΟΥ θυμίαμα, λίβανον.

Αὖραι ποντογενεῖς Ζεφυρίτιδες, ἠεροφοῖτοι,
ἡδύπνοοι, ψιθυραί, καμάτου ἀνάπαυσιν ἔχουσαι,

εἰαριναί, λειμωνιάδες, πεποθημέναι ὅρμοις,
σύρουσαι νηυσὶν τρυφερὸν πόρον, ἠέρα κοῦφον,
ἔλθοιτ' εὐμενέουσαι, ἐπιπνείουσαι ἀμεμφεῖς,
ἠέριαι, ἀφανεῖς, κουφόπτεροι, ἠερόμορφοι.

LXXXII. ΝΟΤΟΥ θυμίαμα, λίβανον.

Λαιψηρὸν πήδημα δι' ἠέρος ὑγροπόρευτον,
ὠκείαις πτερύγεσσι δονούμενον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἔλθοις σὺν νεφέλαις νοτίαις, ὄμβροιο γενάρχα.
τοῦτο γὰρ ἐκ Διός ἐστι σέθεν γέρας ἠερόφοιτον,
ὀμβροτόκους νεφέλας ἐξ ἠέρος εἰς χθόνα πέμπειν.
τοιγάρ τοι λιτόμεσθα, μάκαρ, ἱεροῖσι χαρέντα
πέμπειν καρποτρόφους ὄμβρους ἐπὶ μητέρα γαῖαν.

LXXXIII. ΩΚΕΑΝΟΥ θυμίαμα, ἀρώματα.

Ὠκεανὸν καλέω, πατέρ' ἄφθιτον, αἰὲν ἐόντα,
ἀθανάτων τε θεῶν γένεσιν θνητῶν τ' ἀνθρώπων,
ὃς περικυμαίνει γαίης περιτέρμονα κύκλον·
ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα,
καὶ χθόνιοι γαίης πηγόῤῥυτοι ἰκμάδες ἁγναί.
κλῦθι, μάκαρ, πολύολβε, θεῶν ἅγνισμα μέγιστον,
τέρμα φίλον γαίης, ἀρχὴ πόλου, ὑγροκέλευθε,
ἔλθοις εὐμενέων μύσταις κεχαρισμένος αἰεί.

LXXXIV. ΕΣΤΙΑΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

Ἱστίη εὐδυνάτοιο Κρόνου θύγατερ βασίλεια,
ἣ μέσον οἶκον ἔχεις πυρὸς ἀενάοιο μεγίστου,
τούςδε σὺ ἐν τελεταῖς ὁσίους μύστας ἀναδείξαις,
θεῖσ' αἰειθαλέας, πολυόλβους, εὔφρονας, ἁγνούς·
οἶκε θεῶν μακάρων, θνητῶν στήριγμα κραταιόν.

ἀΐδίη, πολύμορφε, ποθεινοτάτη, χλοόμορφε,
μειδιόωσα, μάκαιρα, τάδ' ἱερὰ δέξο προθύμως,
ὄλβον ἐπιπνείουσα καὶ ἠπιόχειρ' ὑγίειαν.

LXXXV. ΥΠΝΟΥ θυμίαμα, μετὰ μήκωνος.

Ὕπνε, ἄναξ μακάρων πάντων, θνητῶν τ' ἀνθρώπων,
καὶ πάντων ζώων, ὁπόσα τρέφει εὐρεῖα χθών·
πάντων γὰρ κρατέεις μοῦνος, καὶ πᾶσι προσέρχῃ,
σώματα δεσμεύων ἐν ἀχαλκεύτοισι πέδησιν.
λυσιμέριμνε, κόπων ἡδεῖαν ἔχων ἀνάπαυσιν,
καὶ πάσης λύπης ἱερὸν παραμύθιον ἔρδων·
καὶ θανάτου μελέτην ἐπάγεις, ψυχὰς διασώζων·
αὐτοκασίγνητος γὰρ ἔφυς Λήθης Θανάτου τε.
ἀλλά, μάκαρ, λίτομαί σε κεκραμένον ἡδὺν ἱκάνειν,
σώζοντ' εὐμενέως μύστας θείοισιν ἐπ' ἔργοις.

LXXXVI. ΟΝΕΙΡΟΥ θυμίαμα, ἀρώματα.

Κικλήσκω σε, μάκαρ, τανυσίπτερε, οὖλε Ὄνειρε,
ἄγγελε μελλόντων, θνητοῖς χρησμῳδὲ μέγιστε.
ἡσυχίῃ γὰρ ὕπνου γλυκεροῦ σιγηλὸς ἐπελθὼν
προσφωνῶν ψυχαῖς θνητῶν, νόον αὐτὸς ἐγείρεις,
καὶ γνώμας μακάρων αὐτὸς καθ' ὕπνους ὑποπέμπεις,
σιγῶν σιγώσαις ψυχαῖς μέλλοντα προφαίνων,
οἷσιν ἐπ' εὐσεβίῃσι θεῶν νόος ἐσθλὸς ὁδεύει,
ὡς ἂν ἀεὶ τὸ καλὸν μᾶλλον, γνώμῃσι προληφθέν,
τερπωλαῖς ὑπάγῃ βίον ἀνθρώπων προχαρέντων,
τῶν δὲ κακῶν ἀνάπαυλαν, ὅπως θεὸς αὐτὸς ἐνίσπῃ,

εὐχωλαῖς θυσίαις τε χόλον λύσωσιν ἀνάκτων.
εὐσεβέσιν γὰρ ἀεὶ τὸ τέλος γλυκερώτερόν ἐστιν·
τοῖς δὲ κακοῖς οὔ κεν φαίνοι μέλλουσαν ἀνάγκην
ὄψις ὀνειρήεσσα, κακῶν ἐξάγγελος ἔργων,
ὄφρα κεν εὕρωνται λύσιν ἄλγευς ἐρχομένοιο.
ἀλλά, μάκαρ, λίτομαί σε θεῶν μηνύματα φράζειν,
ὡς ἂν ἀεὶ γνώμαις ὀρθαῖς κατὰ πάντα πελάζῃς,
μηδέν᾽ ἐπ᾽ ἀλλοκότοισι κακῶν σημεῖα προφαίνων.

LXXXVII. ΘΑΝΑΤΟΥ θυμίαμα, μάνναν.

Κλῦθί μευ, ὃς πάντων θνητῶν οἴηκα κρατύνεις,
πᾶσι διδοὺς χρόνον ἁγνόν, ὅσων πόῤῥωθεν ὑπάρχεις.
σὸς γὰρ ὕπνος ψυχὴν θραύει καὶ σώματος ὁλκόν,
ἡνίκ᾽ ἂν ἐκλύῃς φύσεως κεκρατημένα δεσμά,
τὸν μακρὸν ζωοῖσι φέρων αἰώνιον ὕπνον,
κοινὸς μὲν πάντων, ἄδικος δ᾽ ἐνίοισιν ὑπάρχων,
ἐν ταχυτῆτι βίου παύων νεοήλικας ἀκμάς.
ἐν σοὶ γὰρ μούνῳ πάντων τὸ κριθὲν τελεοῦται·
οὔτε γὰρ εὐχῇσιν πείθῃ μόνος οὔτε λιτῇσιν.
ἀλλά, μάκαρ, μακροῖσι χρόνοις ζωῆς σε πελάζειν
αἰτοῦμαι, θυσίῃσι καὶ εὐχωλαῖς λιτανεύων,
ὡς ἂν ἔοι γέρας ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισι τὸ γῆρας.

LXXXVIII. Ὕμνος εἰς ΑΡΕΑ.

Ἆρες ὑπερμενέτα, βρισάρματε, χρυσεοπήληξ,
ὀμβριμόθυμε, φέρασπι, πολισσόε, χαλκοκορυστά,
καρτερόχειρ, ἀμόγητε, δορυσθενές, ἕρκος Ὀλύμπου,
Νίκης εὐπολέμοιο πάτερ, συνάρωγε Θέμιστος,
ἀντιβίοισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγὲ φωτῶν,

ἠνορέης σκηπτοῦχε, πυραυγέα κύκλον ἑλίσσων
αἰθέρος ἑπταπόροις ἐνὶ τείρεσιν, ἔνθα σε πῶλοι
ζαφλεγέες τριτάτης ὑπὲρ ἄντυγος αἰὲν ἔχουσιν·
κλῦθι, βροτῶν ἐπίκουρε, δοτὴρ εὐθαρσέος ἥβης,
πρηῢ κατάστιλψον σέλας ὑψόθεν ἐς βιότητα
ἡμετέρην, καὶ κάρτος ἀρήϊον, ὥς κε δυναίμην
σεύεσθαι κακότητα πικρὴν ἀπ᾽ ἐμοῖο καρήνου,
καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὁρμήν,
θυμοῦ τ᾽ αὖ μένος ὀξὺ κατισχέμεν, ὅς μ᾽ ἐρέθησιν
φυλόπιδος κρυερῆς ἐπιβαινέμεν. ἀλλὰ σὺ θάρσος
δός, μάκαρ, εἰρήνης τε μένειν ἐν ἀπήμοσι θεσμοῖς,
δυσμενέων προφυγόντα μόθον, κῆράς τε βιαίας.

Λ Ι Θ Ο Ι

Λ Ι Θ Ο Ι

ΛΙΘΙΚΑ

ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΗΣ ΠΟΙΗΜΑ ΟΡΦΕΩΣ ΠΕΡΙ ΛΙΘΩΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟΥ ΜΟΣΧΟΥ.

Θειοδάμαντι τῷ Πριάμου συνήντησεν Ὀρφεὺς μετὰ τῶν ἑταίρων τινῶν πρὸς θυσίαν Ἡλίου, ἣν ἐτέλει κατ᾽ ἔτος, εἰς ὄρος ἀνερχόμενος· καὶ αὐτῷ τῆς νενομισμένης ταύτης ἐτησίου θυσίας τὴν αἰτίαν ἀφηγεῖται, λέγων ὑπὸ δράκοντος αὐτὸν παῖδα ὄντα ποτὲ ἀναιρεθῆναι κινδυνεύοντα, καταφυγεῖν εἰς τὸ ἐκεῖ ποῦ πλησίον ἱερὸν τοῦ Ἡλίου. ὑφ᾽ οὗ καὶ σωθέντα ὡς ὁ πατὴρ περιεποιήσατο, τῆς τοῦ παιδὸς σωτηρίας κατ᾽ ἔτος ἦγεν Ἡλίῳ θύματα. μεταστάντος δὲ ἐκείνου τῶν ἐντεῦθεν, αὐτὸς Ὀρφεὺς ἀντὶ τοῦ πατρὸς

τῆς τοιαύτης θυσίας καθίσταται διάδοχος· ἣν νῦν ἀφοσιούμενος ἄνεισι, συμπαραλαβὼν καὶ Θειοδάμαντα· οὗτος δὲ καθ' ὁδὸν τῷ ποιητῇ περὶ δυνάμεώς τε λίθων καὶ χρήσεως διεξέρχεται, οἵτινες αὐτῶν χρήσιμοι πρὸς τῶν θυόντων κρατούμενοι, ὅπως αὐτοῖς τὰ τῶν εὐχῶν ἐξανύοιτο, καὶ οἱ πρὸς τὰς ἰοβόλους τῶν δήξεων θεραπείας. ὅθεν οἶμαι καὶ Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ὕστερον ὁρμηθεὶς συνέγραψε τὰ θηριακά. Ἰστέον δὲ, ὡς δύο τινὰ προοίμια τοῦ παρόντος προτίθεται ποιήματος· ἐν μὲν τῷ πρώτῳ αὐτήν τε τὴν ἀρετὴν καὶ σοφίαν ἅπασαν ἐξυμνῶν, καὶ τοὺς πάλαι τῶν ἡρώων, κατ' αὐτὴν γενομένους ἐνδόξους, καὶ ἰσοθέους νομισθέντας, ὧν καὶ μητέρα τὴν ἀρετὴν προσείρηκεν· ἐν ταυτῷ δὲ καὶ τῶν ἰδιωτῶν καθάπτεται, ὡς ἐπιφθόνως ἐχόντων πρὸς τοὺς τὴν ἀρετὴν διώκοντας, καὶ τούτοις ἀεὶ φιλαπεχθημόνως ἐπικειμένων. ἐν θατέρῳ δὲ ὁ πρὸς αὐτὸν καὶ Θειοδάμαντα γίνεται διάλογος.

ΟΡΦΕΩΣ ΠΕΡΙ ΛΙΘΩΝ

Δῶρον ἀλεξικάκοιο Διὸς θνητοῖσιν ὀπάσσαι
κεκλόμενος Μαίης ἐριούνιος ἦλθε κομίζων
υἱός, ὅπως ἂν ἔχωμεν ὀϊζύος ἀτρεκὲς ἄλκαρ.
γηθόσυνοι δέχνυσθε βροτοί, πινυτοῖσιν ἐνίσπω,
οἷς ἀγαθὴ κραδίη, καὶ πείθεται ἀθανάτοισιν·
νηπυτίοισι δ' ὄνειαρ ἀκήρατον οὐ θέμις εὑρεῖν.
τῷ δ' αὐτῷ καὶ πρόσθεν ἀγαλλομένους ἐπὶ δώρῳ
υἷά τε Λητοΐδης ἀκεσίμβροτον ἀθανάτοισιν
ἶξεν ἄγων ἐς Ὄλυμπον ἀγάννιφον, ἠδὲ σαόφρων
Παλλὰς Ἀθηναίη λαοσσόον Ἡρακλῆα·
ἆλτο δὲ καὶ ταναὸν Κρονίδης ὑπὲρ αἰθέρα Χείρων,
σευάμενος πρὸς Ὄλυμπον, ἐπεὶ μάθεν ἄμβροτα δῶρα.
ἀλλ' ἤτοι κείνους μὲν ἀμώμητοι Διὸς οἶκοι
χαίροντες δέξαντο, θεηγενέων ὄχ' ἀρίστους·
ἡμῖν δ' ἐν γαίῃ κέλεται Χρυσόῤῥαπις ὄλβῳ
ζώειν τερπομένοισιν, ἀπειρήτοις κακότητος.
ὃν δέ κεν ἀνθρώπων πεπνυμένον ἦτορ ἀνώγῃ
ἐς πολυήρατον ἄντρον ἐσελθέμεν Ἑρμείαο,
ἔνθ' ὅγε παντοίων ἀγαθῶν κατέθηκεν ὅμιλον,
αἶψά κεν ἀμφοτέρῃσιν ὀνείατα πολλὰ κομίζων
οἴκαδ' ἀποστείχοι, προφυγὼν πολύδακρυν ὀϊζύν,

οὐδέ ἑ νοῦσος ἄκικυς ἐνὶ μεγάροισι δαμάσσει,
οὐδ᾽ ὅγε δυςμενέων ποθ᾽ ὑποτρέσσας μένος αἰνὸν
ἂψ ἀναχωρήσει, προλιπὼν ἐριγηθέα νίκην·
οὐδέ οἱ ἀθλητῆρι κονισσαμένῳ ἐν ἀγῶνι
ἀντιβίην τινὰ θυμὸς ἐφορμήσει μενεαίνειν,
οὐδ᾽ εἰ χάλκεα γυῖα καὶ ἄγναμπτον σθένος ἀνὴρ
ἄντικρυ στεφάνοιο πόθῳ κομίσας ἐριδαίνοι.
ναί μιν καὶ θήρεσσιν ὀρεσκῴοισι λέοντα
δεινόν, καὶ λαοῖσιν ἐοικότα δαίμονι τεύξω.
καί οἱ καὶ βασιλεῦσι διοτρεφέεσσιν ὀπάσσω
ῥεῖα, καὶ ἀλλοδαποῖσι μετ᾽ ἀνθρώποισι τίεσθαι.
τὸν δὲ καὶ ἠΐθεοι τερενόχροες ἱμερτῇσιν
αἰὲν ἐφορμήσουσι περιπτύσσειν παλάμῃσιν
καὶ μαλακὴ λέχος αἰὲν ἐπὶ χρύσειον ἐρύσσει
ἄλληκτον κούρη, ἐπιϊεμένη φιλότητος.
εὐχομένου τε πρὸς οὔατ᾽ ἀφίξεται αἰὲν ἐόντων
εὐχή· καὶ πόντοιο κυκωμένου οὐκ ἀλεγίζων
βήσετ᾽ ἐπὶ τραφερὴν ἅλ᾽ ἀκυμάντοισι πόδεσσιν.
τὸν καὶ ληϊστῆρες ἀνάρσιοι οἷον ἐόντα
φεύξονται· καὶ δμῶες, ὀϊόμενοι πατέρ᾽ εἶναι,
τίσουσιν, καὶ οἶκον ἑοῦ στέρξουσιν ἄνακτος.
ἴδμεναι αἴκ᾽ ἐθέλῃσι, δαήσεται, ὅσσα τε φῶτες
κρυπτάδια σφετέρῃσιν ἐνὶ φρεσὶ μηχανόωνται,
ὅσσά τε κεκλήγασι μετὰ σφίσιν ἠεροφοῖται,
ἀνθρώποις ἄφραστον ἰακχάζοντες ἀοιδήν,
οἰωνοί, μεγάλοιο Διὸς κραιπνοὶ ὑποφῆται.
ῥοιζόν τε στῆσαι χαμαὶ ἐρχομένοιο δράκοντος
εἴσεται, ἠδ᾽ ὄφεων ἰὸν σβέσαι ἑρπυστήρων.
δώσω οἱ καὶ φῶτα ῥοπῇ πίπτοντα σελήνης

ῥύσασθαι, καὶ νοῦσον ἀταρτηρὴν ἐλέφαντος·
καὶ ψυχὴν ἐλάσαι τεθνειότος, αἴκεν ἐρεμνοῦ
ἐξ ἄϊδος προμολοῦσα ποτιχρίμπτοιτο, ἑκάστην.
ἄλλαι ἀπειρέσιοι πολυμήτιος Ἑρμείαο
δωτῖναι κομίσαντος ἐνὶ σπήλυγγι κέονται,
ἄμβροτοι, ἀτρεκέες, ῥίμφα πρήσσουσαι ἕκαστα·
τάων ἡμίθεός τε καὶ ὄλβιος ὅς κ᾽ ἐφίκηται·
τὰς ἐμὲ κηρύσσειν λαοσσόος Ἀργειφόντης
ἀνθρώποισιν ὄρινε, μελιγλώσσοιο κελεύσας
φθόγγον ἀπὸ στήθεσφιν ἀοιδῆς γηρύσασθαι.
Ἀλλ᾽ οὐ πάγχυ βροτοῖσι σαοφροσύνης ἀλεγίζειν
ἵμερος, ἀλλὰ σέ, πρέσβα δαημοσύνη, ἀτίουσιν·
μητέρα δ᾽ ἡρώων ἀρετὴν ἀπάτερθε κλύοντες
προτρυπάδην φεύγουσιν, ἀοσσητῆρα δὲ μόχθον,
μόχθον ἀοσσητῆρα βίου μάλα πεφρίκασιν.
οὐδέ σφιν κρείων ἐνὶ δώμασιν ὄλβος ὁμιλεῖ,
οὐδέ τις οἶδε θεοὺς ἐποπιζέμεν αἰὲν ἐόντας·
ἐκ δ᾽ οἵγε πτολίων τε καὶ ἀγρῶν ἤλασαν ἐσθλὴν
(ἆ δειλοί) σοφίην, Ἐριούνιον ὑβρίζοντες.
ὤλετο δὲ προτέροις πεπονημένον ἡμιθέοισιν
ἔργον· ὃ δ᾽ ἀργαλέος καὶ ἀπεχθὴς αὐτίκα πᾶσιν,
τῷ κεν ἐπωνυμίην λαοὶ τεύξωσι μάγοιο.
καί ῥ᾽ ὃ μὲν ἐν κονίῃσιν ὑπ᾽ ἄορι κρατὸς ἀμερθεὶς
λευγαλέῳ θανάτῳ δῖος φὼς ἐκτετάνυσται·
οἱ δ᾽ ἴκελοι θήρεσσιν, ἄϊδριες ἠδ᾽ ἀδίδακτοι,
χήτεϊ δαιμονίοιο νοήματος, οὔθ᾽ ὑπ᾽ ἀρωγὴν
θεσπεσίην φυγέτην Φαεσιμβρότου ἐκ κακότητος,
οὔτέ τι θέσκελον ἔργον ὃ κεν μάλα θαυμάζοιτο,
ἴσασ᾽· ἀλλά σφιν νεφέλη πραπίδεσσι κελαινὴ

ἀμφιπεριπλασθεῖσα, βαδιζέμεν ἀνθεμόεντα
εἰς ἀρετῆς λειμῶνα πολυστέφανόν τε μεγαίρει.
ἀλλ᾽ ἐμέθεν στεῦμαι κειμήλια πειθομένοισιν
ἀφνειοῦ χρυσοῖο πολὺ προφερέστερα δείξειν.
φῶτα δὲ δίζημαι ταλακάρδιον, ὅς κεν ἑκάστου
ἐμμεμαὼς πειρῷτο, μενοινήσαι τε, κάμοι τε,
ὅς τε διδάσκηται, καὶ ὃς εἰδότας ἐξερεείνῃ.
οὐ γὰρ ἄτερ καμάτοιο τέλος μύθοισι καὶ ἔργοις
εὐρύοπα Κρονίδης ἐθέλει δόμεν· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἐς δύσιν ἀσθμαίνοντες ἀν᾽ αἰθέρα λαμπετόωσαν
ἠέλιον φαέθοντα σὺν ἅρματι πῶλοι ἄγουσιν.
μᾶλλον ἐγὼ πινυτοῖο παραίφασιν ἀνέρος εὑρὼν
τέρψομαι, ἤπερ χρυσὸν ἁπάντων κοίρανον ἀνδρῶν
ἠελίῳ γὰρ ἄγων ἱερήϊον ἀντεβόλησα
ἀγρόθεν ἄστυδ᾽ ἰόντι περίφρονι Θειοδάμαντι·
καί μιν ἑλὼν χερὶ χεῖρα προσηύδων ὧδ᾽ ἐπέεσσιν·
Ἐς πόλιν (εἰ μὴ πάμπαν ἐπισπέρχουσιν ἀνάγκαι)
ῥηϊδίως, ὦ ἑταῖρε, καὶ αὔριον ἔσσεθ᾽ ἱκέσθαι·
νῦν δέ σε μοι στείχοντι μετ᾽ εἰλαπίνην θεὸς αὐτὸς
ὦρσεν ὑπαντιάσαι· τῷ μοι πρόφρων ὑπόνευσον
ἕσπεσθαι θυσίαι ἱεροπρεπέες τελέθουσιν,
ἃς ἀγαθοὶ ῥέζουσι βροτοί· γάνυται δὲ φίλον κῆρ
ἀθανάτων, εὖτ᾽ ἂν σφι χοροὺς ἀνάγωσιν ἄριστοι.
ἄξω δ᾽ οὐ μακρὴν ἐς ἀταρπιτόν· εἰσοράᾳς γὰρ
ἡμετέρων με κιόντα πρὸς ἀγρῶν ἀκρώρειαν.
ἔνθα νεογνὸς ἐὼν ἔτλην ποτὲ μοῦνος ἀνελθεῖν,
λαιψηρὼ πέρδικε μετασπόμενος προφυγόντε·
οἱ δ᾽ ἤτοι τείως μὲν ἀκούων οὔνομ᾽ ἕκαστος
ἱστάμενος μίμνεσκεν, ὀρεξάμενον δὲ δοκεύσας,

πρὶν μάρψαι χείρεσσιν, ἀλυσκάζων προφύγεσκεν.
αὐτὰρ ἐγὼ σπουδῇ κεν ἐπὶ στόμα κάππεσον ἐλθών·
ὀψ δ᾽ αὖτις γαίηθεν ἀναΐξας ἐδίωκον.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ κορυφῆνδε μετασπόμενος κίον ἄκρην,
οἳ μὲν ἄρ᾽ ἐξαπίνης ἰαχὴν ὀξεῖαν ὄρονιες
αἰγανέης ἔσσυντο θοώτερον ἠὲ βελέμνου,
ὑψίκομον ποτὶ φηγόν, ἐπεσσύμενον προϊδόντες
αἰνὸν ὄφιν, πετάσαντα γένυν πλείην θανάτοιο.
τὸν δ᾽ ἐγὼ ἐγχριμφθεὶς ὑπεναντίον ἀΐξαντα
οὐκ ἴδον, (ὀφθαλμοὶ δέ μοι ὀρνίθων λελίηντο.)
πρίν περ ἀναστήσαντος ἀπὸ χθονὸς αὐχένα δεινὸν
ἐφρασάμην, ἤδη τε δέμας μεμαῶτα λαφύξαι·
ἔνθ᾽ εἴτις σπεύδοντα παλίσσυτον εἰσενόησεν,
οὔτε με περδίκεσσιν ἀελλοπόδεσσιν ἔπεσθαι,
οὔτε με νηπιάχοισιν ὀΐσσατο ποσσὶ φέρεσθαι.
κέκλετο γάρ μοι δεῖμα τανύπτερον αἰετὸν εἶναι,
καὶ πνοιὴν ἀνέμου. παρὰ γὰρ ποσσὶν κακὸν ἦεν.
πολλάκι δ᾽ εἵματος ἄκρον ἐπιψαύεσκεν ἀκωκαῖς·
καί κεν ὑπὲρ μοῖράν με πελώριος ἀμφέχανεν θήρ,
εἰ μή μοι νόος ὦρτο θοῶς ἐπὶ βωμὸν ὀροῦσαι,
τόν ῥα παλαιότεροι Φαεσιμβρότῳ ἱδρύσαντο.
τῷ δ᾽ ἄρ᾽ ἔπι τρύφος αὖον ἐλαϊνέης ἐλέλειπτο
σχίζης, ἥντε μαρανθὲν ἀδηφάγον ἐξέλιπεν πῦρ·
τὴν ἐγὼ ἁρπάξας ὀλοοῦ κατένωπα δράκοντος
ἐστρέφθην. μαίμησε δ᾽ ὑρεσκῴου μένος αἰνὸν
μάρνασθαι, μεμαῶτα ἰδών. εἴλυτο δὲ πυκνῶς,
γνάμπτων εὐκύκλως ταναὴν ῥάχιν· αὐτὰρ ἐπ᾽ ἄλλῳ
ἄλλος, ἔπειτα δ᾽ ἔπ᾽ ἄλλος ἑλισσομένου τροχὸς ἦεν.
ἠδ᾽ ἔτι καὶ βωμοῦ ὕπερ αὐχένας ἠέρταζεν,

συρίζων βοόωντος ἐμῆς πολὺ μεῖζον ἀϋτῆς.
καὶ τύπτων ἄῤῥηκτον ὀρεσκῴοιο κάρηνον,
ἀμφ᾽ αὐτῷ θραύεσκον ὑπέκπυρον ὄζον ἄκικυν.
οὐδ᾽ ἄρα μόρσιμος ἦα δαφοινῷ θηρὶ δαμῆναι.
τοὔνεκεν αἰπολίοισιν ἀπόπροθι βοσκομένοισιν
ἑσπομένω δύο πατρὸς ἐμοῦ κύνε κεκλήγοντα
γνόντες ἐπεδραμέτην· μάλα γάρ σφισι μείλιχος ἔσκον.
χ᾽ ὣ μὲν ἐπέσσυτο τοῖϊν, ἐγὼ δ᾽ ἐς γαῖαν ὀρούσας
προτροπάδην, ὥς τις τε Διὸς γαμψώνυχα φεύγων
αἰετὸν ἐν πυκινοῖσι λάθεν θάμνοισι λαγωός,
τῷ ἴκελος, μήλοισι μιγείς, ὀλοοῦ ἀπὸ θηρὸς
ἐκρύφθην, μέσσοισιν ἐνὶ πτήξας ἐρίφοισιν.
ὄφρα μὲν οὖν ἀκάκητα πατὴρ ἐμέθεν ζώεσκεν,
αἰεὶ μόσχον ἄγεσκεν ἐμὸν πρὸς ἀμύντορα βωμόν,
τίνων Ἠελίῳ ζωάγρια παιδὸς ἑοῖο·
αὐτὰρ ἐγὼν ἀγέληθεν ἐλάσσας πίονα μόσχον
εἰαρινόν, θαλέθοντα νεήνιδος οὔθατι μητρός,
ἔρχομ᾽ ἐς ἀκρώρειαν, ἄγων χορὸν ἡδὺν ἑταίρων·
σὺν δέ σφιν καὶ τώδε δρακοντοφόνω κύνε βήτην
αὐτομάτω. γλυκερὴ δὲ πέλει περὶ βωμὸν ἄνακτος
τερπωλή, χλοερόν τε πέδον, μαλακαί τ᾽ ἔπι ποῖαι,
καὶ λασίαις πτελέῃσιν ὕπο σκιή. ἄγχι δ᾽ ἄρ᾽ αὐτῶν
ὕδωρ ἀέναον λισσῆς ὑπὸ πυθμένα πέτρης
λευκὸν ἀναβλύζον κελαρύζεται εἴκελον ᾠδῇ.
ἴομεν· οὔτοι δαῖτα θεῶν θέμις ἀρνήσασθαι.
 Ὣς ἐφάμην. ὃ δέ μ᾽ ὧδε προσηύδα δαιμόνιος φώς·
 Ἀλλά σε μὲν κρείων Φαεσίμβροτος ἐξ ἀλεγεινῆς
αἰὲν ἄγοι κακότητος, ἀδακρύτοιό τε πέμποι
ὄλβου πρὸς μέγα δῶμα, φιλοφροσύνης ἕνεκα σφῆς.

οὐδὲ μὲν οὐδέ σ᾽ ἐγώ περ ἀμοιβῆς αὐτὸς ἀμέρσω·
ἀλλ᾽ ἐπεὶ οὖν ἄξων ἱερήϊον εἰςαναβαίνεις,
ὄφρα τοι εὐχομένοιο κλύοι θεός, ἐγγυαλίξω.
Κρύσταλλον φαέθοντα διαυγέα λάζεο χερσὶν
λᾶαν, ἀπόῤῥοιαν πυριφεγγέος ἀμβρότου αἴγλης·
αἴθεϊ δ᾽ ἀθανάτων μέγα τέρπεται ἄφθιτον ἦτορ.
τόν κ᾽ εἴπερ μετὰ χεῖρας ἔχων παρὰ νηὸν ἵκηαι,
οὔτις τοι μακάρων ἀρνήσεται εὐχωλῇσιν.
κέκλυθι δ᾽, ὄφρα μάθοις μένος ἀργεννοῖο λίθοιο·
εἰ γὰρ ἄτερ κρατεροῖο θέλεις πυρὸς ἐκ φλόγας ὄρσαι,
κέκλομαι αὐαλέων μιν ὑπὲρ δαΐδων καταθεῖναι·
αὐτὰρ ὅγ᾽ ἠελίοιο καταντίον αὐγάζοντος
αὐτίχ᾽ ὑπὲρ δαΐδων ὀλίγην ἀκτῖνα τανύσσει.
ἡ δ᾽ ὅτε καρφαλέης τε θίγῃ καὶ πίονος ὕλης,
καπνόν, ἔπειτα δὲ πῦρ ὀλίγον, μετὰ δὲ φλόγα πολλὴν
ὄρσει· τὴν δ᾽ ἄρα φασὶ παλαιγενέες ἱερὸν πῦρ.
τάων οὐχ ἑτέρας μᾶλλον φλόγας ἔλπομ᾽ ἔγωγε
ἀθανάτοις οὕτω κεχαρισμένα μηρία καίειν.
πρὸς δ᾽ ἔτι σοι καὶ τοῦτο, φίλος, μέγα θαῦμα πιφαύσκω·
αὐτός, ὅτις πέλεται φλογὸς αἴτιος, αἴκε μάλ᾽ ὦκα
ἐκ πυρὸς ἁρπάξαις, ψυχρὸς πέλει ἀμφαφάασθαι.
ἀμφὶ δὲ καὶ νεφροῖσι δεθεὶς κάμνοντα σαώσει.
Δεύτερον εὐχομένῳ τοι ἀρηγόνα λᾶαν ὀπάσσω,
θεσπεσίοιο γάλακτος ἐνίπλεον, ἠΰτε μαζὸν
πρωτοτόκου νύμφης, ἢ μηκάδος οὐθατοέσσης·
τόν ῥα παλαιγενέες μὲν ἀνακτίτην ἀδάμαντα
κλεῖον, ὅτι γνάμπτει μακάρων νόον, ὄφρα θυηλὰς
ἁζόμενοι ἐθέλωσιν ἐπιχθονίους ἐλεαίρειν·
οἱ δ᾽ ἄρα μιν λήθαιον ἐφήμισαν, οὕνεκεν αἰεὶ

μεμνῆσθαι κακότητος ὀϊζυρῆς ἀπερύκει
θνητοὺς ἀθανάτους τε· νόον δ' ἐριούνιον εἶναι
θέλγει, ἐποτρύνων ἀγανὰ φρεσὶ βουλεύεσθαι.
ἄλλοι δ' ἐσκήψαντο γαλακτίδα φέρτερον εἶναι
κικλήσκειν πέτρην, ὅτι τοι τρίψαντι γάλακτος
ἐκπρορέει λευκοῖο πανείκελος ἔνδοθεν ἰχώρ.
πεῖρα δέ τοι καὶ τοῦδε παρέσσεται, αἴκ' ἐθέλησθα.
οὔθατα γὰρ μήλων ὅτε κεν μινύθοντα ἴδηαι,
πῶς ἔρξεις, φίλε τέκνον, ἐπὴν ἐρίφοισι τεοῖσιν,
οὕς ποτε θῆρα πέλωρον ὑπεκπροφυγεῖν ἱκέτευες,
τοῖσι παρασταίης τετληόσιν, οἳ δ' ἐνὶ σηκῷ
ἀμφί σε λεπταλέοι γοερὸν περιμυκήσωνται;
τῶν μὲν ἀκηχεμένας ἐπιτέλλεο μητέρας αἰὲν
λούειν πηγάων κυαναυγέων ἐν δίνῃσιν·
στήσας δ' ἠελίου κατεναντίον ἀντέλλοντος,
ἁγνίζειν μὲν πρῶτον ἐποιχόμενος πέρι πάσας,
ἅλμην δ' ἐν κρητῆρι καὶ ἄλφιτα λεπτὰ λίθοιο
χευάμενος, διὰ πῶϋ καὶ αἰγῶν ἔρχευ ὅμιλον,
ῥαίνων καρποφόρῳ λάσιον κάτα νῶτον ἑκάστης
θαλλῷ· ταὶ δ' ἄρα πᾶσαι, ἰαινόμεναι περὶ σηκούς,
ἐξαπίνης μετὰ τέκνα φερεγλαγέες τελέθουσιν·
οἳ δ' ἄρ' ὑπαὶ μαζοῖσι κορεσσάμενοι γαλαθηνοὶ
σκιρτηθμῶν ἐξαῦτις ἀναμνήσοντ' ἀγέρωχοι.
σὴν δὲ μελικρήτοιο μετὰ γλυκεροῖο μιγέντα
ὄρνυε πινέμεναι νύμφην, ἵνα νήπιον υἷα
μαστοῖσιν μεθύοντα παρ' εὐναίοισι κομίζοι.
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐχένι παιδὸς ἀερτάζουσα τιθήνη
λᾶαν, ἐρητύσει κακομήτιος ὄσσε Μεγαίρης.
καὶ δέ σε καὶ βασιλῆες ἀμύμονες αἰδέσσονται

ἐν χερὶ λᾶαν ἔχοντα, καὶ ἄπλετα φῦλ᾽ ἀνθρώπων.
ἀθάνατοι δὲ μάλιστα νόῳ καταθύμια σεῖο
πάντα τελευτήσουσιν, ἐπ᾽ ἀράων ἀΐοντες.

Χρὴ δὲ καὶ εὐπέταλον πετρήκεα λᾶαν ἔχοντας
ἀρᾶσθαι παρὰ βωμόν, ἐναιρομένης ἑκατόμβης.

Εἰ καὶ δενδροφύτοιο φέροις τρύφος ἐν χερὶ πέτρης,
μᾶλλόν κεν τέρποιτο θεῶν νόος αἰὲν ἐόντων.
δένδρεα γὰρ μάλα πολλὰ κατόψεαι, ὡς ἐνὶ κήπῳ
ἀνθεμόεντι, κλάδοισιν ἐπασσυτέροις κομόωντα.
τοὔνεκά οἱ καὶ φῶτες ἀχάτῃ δενδρήεντι
θῆκαν ἐπωνυμίην, ὅτι οἱ τὸ μὲν ἔπλετ᾽ ἀχάτου,
ἄλλο δ᾽ ἔχει λασίης ὕλης δέμας εἰσοράασθαι.
τόνδε τεοῖσι βόεσσιν ἀνασχίζουσιν ἄρουραν
ἀμφὶ κέρα δοίω βαλέειν, ἢ καρτερὸν ἀμφὶς
ὦμον ἀροτρεύοντος ἀτειρέος ἀγροιώτου·
καί κεν ἀπ᾽ οὐρανόθεν σταχυοπλόκαμος Δημήτηρ
μεστὸν ἴοι φερέκαρπον ἐς αὔλακα κόλπον ἔχουσα.

Σκέπτεο, καὶ θηητὸν ἔχων ἐλάφοιο πέλαζε
ἀθανάτοισι κέρας· ποτὶ γὰρ νόος οὐρανιώνων
μειδιάει, φύσιος πολυδαιδάλου ἔργον ἰδόντων,
ἐκ κεφαλῆς ἐλάφοιο. φύει γε μὲν οὔ ποτὶ κόρσην
πέτρη, ἀλλ᾽ ἔμπης πέλεται κρατερή στερεή τε.
οὐδέ κεν ἂν γνοίης κέρας ἀτρεκές, ἢ λίθος ἐστίν,
πρίν κέ μιν ἀμφαφόων εὕρῃς νημερτέα λᾶαν.
αἰεί τοι θήσει λασίην ἐπὶ κράατι λάχνην,
εἰ καὶ ψεδνοκάρηνος ἔοις. εἰ γάρ μιν ἐλαίῳ
τριβόμενον χρίοις κροτάφους πάντ᾽ ἤματα σεῖο,
αἳ δὲ νέαι περὶ βρέγμα τεὸν τρίχες ἀνθήσουσιν.

πρωτόγαμον δ᾽ αἰζηὸς ἄγων ἐς δέμνια κούρην
τερπωλῆς ἐρατῆς ἐπιμάρτυρα τόνδε φέροιτο
λᾶαν· ὃ δ᾽ ἀῤῥήκτοισιν ὁμοφροσύνῃσιν ἅμ᾽ ἄμφω
ὕστατον ἐς γῆράς καὶ ἐς ἤματα πάντα καθέξει.
Ποιμένι δ᾽ ἀγραύλων ταύρων, Διὸς αἰγιόχοιο
υἱέϊ κισσοχίτωνι, λίθον καταθύμιον εἶναι
βάρβαρον ἀγγέλλω, Συριηγενέος κελαδεινοῦ
ὕδασιν Εὐφρήταο διαινόμενον ζαθέοισιν·
ὅς τοι φυταλιῆς ἕνεκεν ῥέξαντι θυηλὰς
κλήμασιν αὐτίκα σεῖο φερεσταφύλοισιν ἀλωὰς
ἀμφιέσας, πολλόν τοι ἀφύσσασθαι μέθυ δώσει.
Καὶ γλαφυρὸν κομίσας ἐαρόχροον αἴκεν ἴασπιν
ἱερά τις ῥέζῃ, μακάρων ἰαίνεται ἦτορ,
καί οἱ καρφαλέας νεφέλαις κορέσουσιν ἀρούρας·
ἧδε γὰρ αὐχμηρῇσιν ἄγει πολὺν ὄμβρον ἀρούραις.
Λύχνι, σὺ δ᾽ ἐκ πεδίου ῥόθιόν τ᾽ ἀπόεργε χάλαζαν
ἡμετέρου, καὶ κῆρας, ὅσαι στιχόωσιν ἐπ᾽ ἀγρούς.
καί σε γὰρ ἀθανάτων φιλέει νόος, ἐκ δ᾽ ἄρα βωμῶν,
ἠΰτε περ κρύσταλλος, ἄνευ πυρὸς ἔκ φλόγα πέμπεις·
ἐν δέ σοι ἀντίπαλον κεῖται μένος· ὁππότε δὴ πῦρ
νηδὺν ἀμφιέσῃσιν ἐνιπλείοιο λέβητος,
ψυχρὸν ἐπειγομένοιο πυρὸς μένει ἔνδυθεν ὕδωρ.
εἰ δέ τις ἐν ψυχρῇσι λίποι κονίῃσι λέβητα,
παφλάζει κρατεροῖο κυκωμένου ἔνδοθι χαλκοῦ.
Ἐσθλοὶ δ᾽ αὖτ᾽ ἐπὶ τοῖσι καὶ ὑαλοειδέες εἶναι
κλείονται θνητοῖσι θυηπολίῃσι τόπαζοι.
Φημὶ δέ τοι τέρπειν καὶ ὀπάλλιον οὐρανίωνας
ἀγλαόν, ἱμερτοῦ τέρενα χρόα παιδὸς ἔχοντα·
καί ἑ καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἀοσσητῆρα τετύχθαι.

Καὶ πίτυος δάκρυσσι λίθου μένος ὀψιανοῖο,
καὶ σμύρνην μίσγειν εὐώδεα, καὶ φολίδεσσιν
ἀργυφέσιν λεπιδωτὸν ἀποστίλβοντα κελεύω.
αὐτίκα γάρ δώσουσι θεοπροπίας ἀγαθῶν τε
ἐσσομένων, λυγρῶν τε· καὶ εἴσεαι ἅσσ᾽ ἐθέλῃσθα.
καὶ νεύρων ἀλεγεινὰ πάθη λεπιδωτὸς ἀμύνει.
Δοιὼ δ᾽ Ἠελίου χρυσότριχε λᾶε πέλονται,
ἄμφω θεσπεσίω· θάμβος δέ τοι ἔσσετ᾽ ἰδόντι.
ἀμφοτέροις ἀκτῖνες ἐτήτυμοι ἐμπεφύασιν,
ὀρθαί, λαμπετόωσαι· ἰδεῖν γε μὲν οἷον ἔθειραι,
εἶδος δέ σφι λίθων ἄλλων. τὸν μέν τε νοήσεις
κρύσταλλον γενεήν· ὃ δὲ χρυσολίθῳ δέμας ἄντην
εἴκελος εἰσιδέειν· εἰ δ᾽ οὐκ ἔχεν οὐδ᾽ ὅγ᾽ ἐθείρας,
χρυσόλιθός κεν ἔην· ἀτὰρ ἐσθλὼ φημὶ τετύχθαι.
ἐν γάρ σφιν μέγα δή τι φερέσβιος ἔμβαλε πνεῦμα
Ἠέλιος, ῥέζειν ἐρικυδέας αὐτίκα φῶτας,
σεμνοτέρους τ᾽ ἰδέειν· καί τοι σέβας ἔσσεται αὐτῶν
αἶψα γὰρ ἡρώων σφιν ἐπέρχεται εἶδος ἀγαυόν,
οἵ κε θεοῦ μέγα δῶρον ἐπισταμένως φορέωσιν.
Τόλμα δ᾽ ἀθανάτους καὶ ἐνηεῖ μειλίσσεσθαι
Μαγνήσσῃ, τήν τ᾽ ἔξοχ᾽ ἐφίλατο θούριος Ἄρης,
οὕνεκεν, ὁππότε κεν πελάσῃ πολιοῖο σιδήρου,
ἠΰτε παρθενικὴ ἀγανόφρονα χερσὶν ἑλοῦσα
ἠΐθεον στέρνῳ προσπτύσσεται ἱμερόεντι,
ὣς ἥγ᾽ ἁρπάζουσα ποτὶ σφέτερον δέμας αἱρεῖ,
καὶ πάλιν οὐκ ἐθέλει μεθέμεν πολεμιστὰ σίδηρον.
ἤτοι μέν μιν φασὶ καὶ Ἠελίοιο πέλεσθαι
ἀμφίπολον κούρης, ὅτε κεν θέλγητρα παλύνῃ·
καί μιν ὑπερθύμοιο τεκεκτόνος Αἰήταο

κύδηνεν κούρη πολυμήχανος. αὐτὰρ ἔγωγε
σῆς ἀλόχου κέλομαί σε δαήμεναι, εἰ ἔθεν ἁγνὸν
ἀνδρὸς ἀπ' ἀλλοτρίοιο λέχος καὶ σῶμα φυλάσσει.
ἐς γάρ μιν κομίσας, ὑπὸ δέμνια κάτθεο λάθρη,
χείλεσιν ἀείδων θελξίμβροτον ἀτρέμας ᾠδήν·
ἣ δὲ κατακνώσσουσα καὶ ἤδει περ μάλ' ἐν ὕπνῳ,
ἀμφί σε χεῖρ' ὀρέγουσα ποτιπτύσσειν μενεαίνει·
εἰ δέ ἑ μαχλοσύνῃσιν ἐλαύνει δῖ' Ἀφροδίτη,
ὑψόθεν ἐς γαῖαν τετανύσσεται ἐκπροπεσοῦσα.
καὶ δοιὼ Μάγνησσαν ἀδελφειὼ φορεόντων,
θυμὸν ἀπειρεσίης φυγέειν ἔριδος ποθέοντε.
καὶ λαοὺς ἀγορῆνδε συναγρομένους ὀπὶ καλῇ
θέλξεις, ἐν στήθεσσιν ἄγων μελιηδέα πειθώ.
καί τοι πολλά κεν ἄλλα δυνησόμενος καταλέξαι
θέςκελα τοῖο λίθοιο, τί τοι πλέον οὐρανιώνων
φθέγξομαι, ὧν ἦγ' αἶψα καὶ ὑψόθι περ μάλ' ἐόντων
ἦτορ ἐπιγνάμπτει καὶ ἐφέλκεται, ὄφρά κε σεῖο
ὦκα μάλ', ὥςτε τοκῆες, ἐέλδωρ ἐκτελέσωσιν.
ἀλλ' ἤτοι τάδε μὲν καὶ ἐπαυτίκα πειρηθῆναι
πάντα μάλ', ὅσσ' ἀγόρευσα, παρέσσεται, εἴ κ' ἐπὶ βωμὸν
ἔλθωμεν. καὶ γάρ τοι ἐπισπόμενός μοι ὅγ' ἀνὴρ
ὤμοισιν κρατεροῖσι λίθων φέρει αἰόλον ὕλην.

Νῦν δ' ἐπεὶ ἀτραπιτοῖο πολὺ πλέον ἄμμι λέλειπται,
σεῖο δέ τοι κλονέει κραδίην μέγα δέργμα δράκοντος,
μάνθανε καὶ δολιχῶν ὄφεων μὴ δειδέμεν ἰούς.
τρίψαι γὰρ λεπτὴν ὀφιήτιδα κέκλεο πέτρην,
ἥν ποτέ τις κρατεροῖσι πεπαρμένος ἔλθῃ ὀδοῦσιν,

καί μιν ἐφ' ἕλκεϊ πάσσε· καὶ ἀτρεκὲς ἔσσετ' ὄνειαρ.
σὺν δὲ καὶ ὀστρίτην οἴνῳ λίθον ἐντρίψαντας
ἀκρήτῳ, κέλομαι πίνειν, ὀδυνήφατον εἰδώς.
Αὐτοκασιγνήτη πολιῆς καὶ ὁμώνυμ' ἐχίδνης,
ἣ ῥά ποτ' εἰναετῆ λώβην ἀμενηνὸν ἔθηκας
ῥίμφα Φιλοκτήταο, Μαχαονίης ὑπὸ τέχνης.
οὐ μέν πως κείνην Ποιάντιος ἔλπετο θυμῷ
νοῦσον ὑπεκφεύξεσθαι ἀταρτηρήν, ποθέων περ·
ἀλλ' ὅγ' ἀλεξικάκοιο μαθὼν παρὰ πατρὸς ἀρωγήν,
λᾶαν, ὅτις κ' ἀκέοιτο, βαλὼν ἔπι φάρμακα μηρῷ,
σεῦεν ἐπὶ Τρώεσσιν Ἀλεξάνδροιο φονῆα·
τόν ῥα μεθ' ὑσμίνην ἥκειν ποσὶν ἀρτεμέεσσιν
Πριαμίδης Πάρις αὐτός, ἀποθνήσκων περ, ἀπίστει.
ἔκτανε δ' ἠπεροπῆα Πάριν Ποιάντιος ἥρως,
κεκλομένου Δαναοῖς Ἑλένου Τροίηνδε κομίσσαι
λοιγὸν ἀδελφειοῖο μιαιφόνον ἐκ Λήμνοιο.
τῷ γὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἔχειν λίθον αὐδήεντα
δῶκε, σιδηρίτην νημερτέα· τόν ῥα βροτοῖσιν
ἥνδανεν ἄλλοισιν καλέειν ἔμψυχον ὀρείτην,
γυρόν, ὑποτρηχύν, στιβαρόν, μελανόχροα, πυκνόν.
ἀμφὶ δέ μιν κύκλῳ πέρι τ' ἀμφί τε πάντοθεν ἶνες
ἐμφερέες ῥυτίδεσσιν ἐπιγράβδην τανύονται.
ἤματα μὲν τρὶς ἐφ' ἑπτὰ βίην Ἑλένοιο πέπυσμαι
θηλυτέρης τε λέχος φεύγειν καὶ κοινὰ λοετρά,
καὶ μίμνειν ἀμίαντον ἐδωδῆς ἐμψύχοιο·
ἀενάῳ δ' ἐνὶ πέτρον ἐχέφρονα πίδακι λούων,
φάρεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἅτε βρέφος, ἀλδήσασκε,
καὶ θεὸν ὣς λιπαροῖσιν ἀρεσσάμενος θυέεσσιν,
λᾶαν ὑπερμενέεσσιν ἀοιδαῖς ἔμπνοον ἔρδεν.

ἐν καθαρῷ δὲ φάος μεγάρῳ λύχνοισιν ἀνάπτων,
χερσὶν ἑαῖς ἀτίταλλε, θεουδέα πέτρον ἀείρας,
μητέρι νήπιον υἱὸν ἐοικὼς ἀγκὰς ἐχούσῃ.
καὶ σὺ δ', ἐπὴν ἐθέλῃς ὄπα δαιμονίην ἐπακοῦσαι,
ὧδ' ἔρδειν, ἵνα θαῦμα μετὰ φρεσὶ σῇσι δαείῃς·
ὁππότε γάρ μιν πάγχυ κάμῃς ἐνὶ χείρεσι πάλλων,
ἐξαπίνης ὄρσει νευγιλοῦ παιδὸς ἀϋτήν,
μαίης ἐν κόλπῳ κεκληγότος ἀμφὶ γάλακτι.
χρὴ δέ σε τετληῶτι νόῳ ἀκταινέμεν αἰεί,
μή πως ἠπεδανοῖο λυθεὶς ὑπὸ δείματος ἔξω
ἐκ χειρῶν οὖδάςδε βαλών, χόλον αἰνὸν ὀρίνῃς
ἀθανάτων. τόλμα δὲ θεοπροπίην ἐρεείνειν·
πάντα γὰρ ἐξερέει νημερτέα. καί μιν ἔπειτα
πλησίον ὀφθαλμῶν, ὅτε κεν λούσῃς γε, πελάσσας,
δέρκεο· θεσπεσίως γὰρ ἀποψύχοντα νοήσεις.
ὧδε μὲν Ἀτρείδῃσιν ἁλώσιμον ἔφρασε πάτρην
Λαομεδοντιάδης, φοιβήτορι λᾶϊ πιθήσας.
σοὶ δ' ἔτι καὶ σθένος ἄλλο σιδηρίταο πιφαύσκω·
ἑρπετὰ γὰρ δὴ πάμπαν ὑποτρομέοντι ἔοικας.
σεῖο δ' ἔχεν πολὺ μεῖζον ἀκοίμητόν τε νόοιο
δεῖμα Φιλοκτήτης, μεμνημένος αἰὲν ἐχίδνης.
τοὔνεκα Πριαμίδαο σαόφρονος οὔποτε νόσφιν
ἤθελεν ἔρχεσθαι, γουνούμενος, ὄφρά τιν' εἴποι
θαλπωρήν, ἥνπέρ ποτ' ἐπὶ χθόνα μητέρα θηρῶν
ἔρχηται, πῶς κεν πολιὸν γένος ἐκπροφύγῃσιν.
τῷ δ' ὅγε Λητοΐδην ἐπέων ἐπιμάρτυρα Φοῖβον
κικλήσκων ἀγόρευε, τὰ δὴ νῦν σοι καταλέξω.

Εὖτέ με παῖδ' ἐδίδασκεν Ἀκερσεκόμης ἀγορεύειν
μαντοσύνας, μέγαν ὅρκον ἐκέκλετο πρῶτον ὀμόσσαι,

ψευδέα μήποτε μῦθον ἐνισπεῖν ἀνθρώποισιν.
τοὔνεκεν ἀτρεκέως μάλα τοι ἐρέω τὰ ἕκαστα.
φράζεο νῦν, ἥρως ἑκατηβόλε, μῦθον ἐμεῖο.

Αὐτὴ γαῖα μέλαινα πολυκλαύτοισι βροτοῖσιν
τίκτει καὶ κακότητα καὶ ἄλγεος ἄλκαρ ἑκάστου·
γαῖα μὲν ἑρπετὰ τίκτε, τέκεν δ᾽ ἐπὶ τοῖσιν ἀρωγήν·
ἐκ γαίης δὲ λίθων πάντων γένος, ἐν δ᾽ ἄρα τοῖσιν
κάρτος ἀπειρέσιον καὶ ποικίλον. ὅσσα δύνανται
ῥίζαι, τόσσα λίθοι. μέγα μὲν σθένος ἔπλετο ῥίζης·
ἀλλὰ λίθου πολὺ μεῖζον· ἐπεὶ μένος ἄφθιτον αἰεὶ
γεινομένῳ μήτηρ καὶ ἀγήραον ἐγγυάλιξεν·
ἡ δὲ καταθνήσκει τε, μινυνθάδιον θαλέθουσα,
καὶ τόσον αὐτῆς κάρτος, ἐφ᾽ ὁππόσον ἔμπνοός ἐστιν·
εἰ δέ κ᾽ ἀποπνεύσῃ, τίς ἔτ᾽ ἐλπωρὴ παρὰ νεκρῆς;
ἐν μὲν δὴ βοτάναις ῥίζας λυγρῶν τε καὶ ἐσθλῶν
δήεις, ἐν δὲ λίθοις ἄτην οὔ ῥεῖά κεν εὕροις,
ἦτοι ὅσαι βοτάναι, τόσσοι λίθοι. Ἀλλὰ σύ γ᾽, ἥρως,
λᾶϊ σιδηρίτῃ πεφυλαγμένος, ἑρπετὰ πάντα
θαρσαλέως, εἰ καί τοι ὁμιλαδὸν ἀντιόῳεν,
ἔρχεσθαι διὰ μέσσα, κελαινῆς οὐκ ἀλεγίζων
λώβης. οὐ γάρ ἔτι σφι θέμις μεμνῆσθαι ὀδόντων,
οὐδ᾽ εἴ κεν στείχοντος ἐνιχρίμπτοιντο πόδεσσιν.
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ μένειν περ ἔτι προφανέντα δύνανται,
ἀλλὰ μετὰ σφίσι θάμβος, ἐλαυνομένοισι δ᾽ ὁμοῖα
ἔσσονται. τὰ δὲ καί περ ἐναντίον ἀΐξαντα,
ἂψ ὀπίσω παλίνορσα μεθερπύζειν μενεαίνει·
καὶ σφίσιν ἐξαπίνης ῥόθος ἵσταται, οὐδέ τι πρόσσω
νίσσεται, ἀλλ᾽ ὀρέγοντα πέλας περιμήκεα δειρὴν
γλώσσῃσιν μεμάασι περισσαίνειν, σκύλακες ὥς.

πολλάκι καὶ κατέδαρθε δαφοινῶν ἄγχι δρακόντων
ἀμφὶ κυνηγεσίῃσι μένων ἐν τάρφεσιν Ἴδης
θηρητὴρ Εὔφορβος, ἀρωγῇ τῇδε πεποιθώς.
δῶκα γάρ ἀντομένῳ λίθον ἱερόν· οὐδέ ποτ᾽ αὐτῷ
ἐκ μάλα περ πολλῶν ἐλθεῖν κατεναντίον ἔτλη.
τέρπετο δ᾽ Εὐφόρβῳ περικαλλέϊ φέρτατος ἀνδρῶν
αἰχμητὴς Μελάνιππος, ἀνεψιὸς ἐσθλὸς ἐμεῖο,
εἶδος ἀμώμητον, καὶ ἐπ᾽ εἴδεϊ κάρτος ἄρειον
αἰζηοῦ ποθέων δουρικλυτοῦ, εὐπλοκάμοιο.
τοὔνεκα καὶ μετὰ θῆρας ἀλωμένου οὔ ποτε νόσφιν
ἔσθενεν Εὐφόρβοιο μένειν Ἱκετάονος υἱός·
ἀλλ᾽ αἰεὶ λασίοισιν ἐν οὔρεσιν ἀντιθέοιο
καγχαλόων κούροιο μετ᾽ ἴχνια σύν τε κύνεσσιν
ἕσπετο σύν θ᾽ ἑτάροις, ἔθελέν τέ οἱ οἶος ἕπεσθαι.
ἦ μέν κέν μιν πολλὰ πατὴρ μενέαινεν ἐρύκειν,
ἀσχαλόων ἑὸν υἷα φίλον θήρεσσι μάχεσθαι.
καὶ Πριάμοιο βίη κεν ἐρήτυεν· οὐδ᾽ ὅγε θυμῷ
πείθετ᾽, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκέ ποτ᾽ Εὐφόρβοιο λιπέσθαι.
ῥεῖά γε μὴν ἀέκοντα μέλας ἠρύκακεν ὕδρος,
νέρθεν ὑπὸ κνήμης ὀλεσίμβροτον ἰὸν ἐλάσσας·
τὸν μὲν ἔπειτ᾽ ὀλοὸς πυρετὸς λάβεν, οὕνεκ᾽ ἔμελλεν
αὖθι λελείψεσθαι. τό ῥά μιν καὶ μᾶλλον ἔτειρεν.
οἰκτείρων δ᾽ ὀρέγοντα χέρας ποτὶ γούνατ᾽ ἐμεῖο,
αὐτοῦ τοῦδε λίθοιο διατρίψαντα κέλευσα
λεπταλέην ἄχνην ἐπιπασσέμεν ἕλκεϊ λυγρῷ·
καί ῥα μάλ᾽ αὐτίκα φῶτα κραταιὴ κάλλιπε νοῦσος.
τοῖον γαῖα βροτοῖσιν ἀρηγόνα τίκτεν ὀρείτην,
ὅστε καὶ οὐταμένοις ἄκος ἡρώεσσι κομίζει,
καὶ στείρῃσι γυναιξὶ τεκεῖν φίλα τέκνα δίδωσιν.

ποικίλα γὰρ θνητοῖσι θεοὺς ἔρδειν ἀγορεύω.
ὡς καὶ ἐῆς ποτὲ μητρὸς Ἀβαρβαρέης ἐπάκουσας,
ἀνδρῶν εὖ μάλα νοῦσον ἐπισταμένης ἀκέσασθαι,
Βουκολίδης Εὔφορβος ἀγανοῦ φάσκεν ὀφίτου
φάρμακα, μὴ μούνων ὄφεων κατένωπα δύνασθαι,
ἀλλὰ καὶ ὀφθαλμοῖσι φέρειν φάος, ἠδὲ βαρεῖαν
ἐκ κεφαλῆς ἕλκειν ὀδύνην. ἤδη δέ τιν' ἀνδρῶν
οὔασι δηθύνοντα καθήρας ὤπασεν αἶψα
καὶ δὴ καὶ λεπτῆς ἐριήκοον ἔμμεν' ἀοιδῆς.
ἤδη καί τινα φῶτα, χόλῳ χρυσέης Ἀφροδίτης
ἔργα πρὸς ἱμερόεντα γάμων ἀμενηνὸν ἐόντα,
μεμνῆσθαι φιλότητος ἀκεσσάμενος προΐαλλεν.
ἐν πυρὶ δ' εἴ κε βάλῃς μιν, ὀδωδὴν ἑρπετὰ τοῖο
φεύξεται, οὐδ' ἔτι πω μενέει σχεδόν, οὐδ' ἐνὶ χειῇ.

Φεύγει καὶ κνίσσῃσι γαγάτην ὀρνυμένῃσιν,
τείροντα θνητοὺς ἐχεπευκεῖ πάντας ἀϋτμῇ.
χροιῇ δ' αἰθαλόεις, πλατύς, οὐ μέγας ἔπλετ' ἰδέσθαι
καρφαλέῃ δ' ἴκελον πεύκῃ φλόγα δῖαν ὀρίνει.
ἀλλ' ὀλοὸν ποτὶ ῥῖνας ἄγει μένος· οὐδ' ὅγε φῶτας
λήσεται, ὧν κ' ἐθέλοις ἱερὴν ἄπο νοῦσον ἐλέγξαι.
γνάμψει γὰρ σφέας αἶψα χαμαὶ προπρηνέας ἕλκων·
οἳ δ' ἄρ' ἀπὸ σφετέρου πεπαλαγμένοι ἀφλοισμοῖο
στρωφῶντ' ἔνθα καὶ ἔνθα κυλινδόμενοι κατὰ γαῖαν.
τοῖσι δὲ χωομένη φρένα τέρπεται, ὁππότ' ἴδῃσιν
πήματα πάσχοντας κεραὴ πόδας ὠκέα Μήνη.
θηλυτέρη δ' εἴ κεν πολυφάρμακον ἀμφιβεβῶσα
καπνόν, ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἀναΐσσοντα δέχηται,
ἀθρόος ἔνδοθεν ὦκα μέλας καταλείβεται ἰχώρ,
ὅστε γυναικείῃ νεάτῃ μίμνων ἐνὶ γαστρὶ

κέκλεισται. τότε δ' αὖτις ὑπὸ πνοιῇσι λίθοιο
δερκομένη γάνυταί οἱ ἄφαρ θολὸν ἐκβλύζοντα
νηδύος. ἐκ γὰρ νοῦσον ἀπειρεσίην ἀλεείνει.
ἄλλά τε πόλλ' ἐπὶ τοῖσι γαγάτην θέσκελα ῥέζειν
οἶδα· σὲ δὲ κνίσσῃσιν ἐλαύνων ἑρπετὰ τέρψει.
Σκορπίε, σεῖο δὲ λᾶαν ὁμώνυμον ἔμμεναι ἥρως
ἀγλαὸς Ὠρίων οὐκ ἔκλυεν· ἦ γάρ, ὀΐω,
πικρῇσιν τότε γυῖα πεπαρμένος ἀμφ' ὀδύνῃσιν,
μᾶλλον σφωϊτέρων κεν ἔχειν ἐθέλεσκέ μιν ἄστρων.
Οὐδ' ὅγε κορσήεντα λίθον κλύεν, οὕνεκα μιχθεὶς
δριμέος ἐν σκορόδοιο καρήατι, τοξευτῆρα
πευκεδανῶν ὤκιστα βελέμνων σκορπίον εἴργει.
τὸν μὲν ἐγὼ κόρσῃ μάλ' ἐοικότα φημὶ βροτείῃ
παύειν, ὀξυτάτῳ τετριμμένον ἄμμιγα Βάκχῳ,
ἀμφίπολον θανάτοιο κελαινῆς ἀσπίδος ἰόν.
πέτρον δ' ὅς κεν μίξῃ ἐνὶ ῥοδόεντι ἐλαίῳ,
βάψας ἐκ πυρὸς ὀπτόν, ἐναυχενίαις ὀδύνῃσιν
ἄλκαρ ἄγει· μέλιτος δὲ μετὰ γλυκεροῖο κερασθείς,
ὕδατος ἀτηρὴν ὀλέκει κατὰ γαστέρος ἰλύν,
ἥ τε καταΐγδην ὑπὸ νέρτερα νηδύος ἀνδρῶν
δυομένη, φέρει ὄγκον ἀεικέα βουβώνεσσιν.
Ἴσθι δ' ἀμαλδύνειν σκορπήϊα κέντρα δύνασθαι
καὶ Περσηϊάδαο μένος μέγα κουραλίοιο,
ἠδὲ παλαμναίην ἀνεμώλιον ἀσπίδα θεῖναι.
τόνδε δέ μοι πάντων περιώσιον, ὅσσα φύονται,
Φοῖβος ἀκερσεκόμης φύσιν ἔμμεναι ἐξ ἑτέροιο
μυθεῖτ' εἰς ἕτερον στρωφώμενον εἶδος· ὅ τις τοι
ψεῦδός κεν φαίῃ. τὸ δ' ἐτήτυμον οἶδα τετύχθαι.
χλωρὴ γὰρ βοτάνη πρῶτον φύει· οὐδ' ἐνὶ γαίῃ,

ἥν γε φυτῶν ἴσμεν στερεὴν τροφόν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
ἀτρυγέτῳ, ἵνα φῦκι', ἵνα βρύα γίγνετ' ἐλαφρά.
αὐτὰρ ἐπεί κ' ἔλθῃσι μαραινομένη ποτὶ γῆρας,
ἤτοι μέν οἱ φύλλα περιφθινύθουσιν ὑφ' ἅλμης·
αὐτὴ δ' ἐν βένθεσσι πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
νήχεται, ὄφρα ἑ κύματ' ἀποπτύσῃ αἰγιαλόνδε.
ενθα δ' ἄρ' ἐξαπίνης μιν ἀναπλεύσασαν ὑπ' αἴθρην,
βάζουσ', οἵπερ ἴδοντο, κρατυνομένην ὁράασθαι.
δηρὸν δ' οὐ πετέπειτα πάγῳ περιπαχνωθεῖσα
πετροῦται, καὶ χερσὶν ἓν ὀκριόεντα τεῇσιν
ἀμφαφάεις λίθον, ὃς πρὶν ἔχων ὑγρὸν δέμας ἦεν.
σχῆμα μὲν οὖν βοτάνης ἔτι οἱ μένει, οἷον ἔην περ,
οἵ τε κλάδοι, ὅσα τέ σφιν ἀκρόδρυα προσπεφύασιν,
ᾗ τέ οἱ ἐβλάστησε καὶ ἐτράφη εἰν ἁλὶ ῥίζα·
φλοιός θ' ὅσπερ ἔην· φλοιός δέ γε λάϊνός ἐστιν.
τερπωλὴ δ' ἡδεῖα θεωμένου ἐς φρένα σεῖο
βήσετ'· ἐγὼ δ' οὐκ οἶδ' ὅ τι μοι θέλγητρον ἰδόντι
αἰὲν ἐπὶ πραπίδας καταλείβεται· οὐδὲ δύνανται
ὄσσε κορεσθῆναι θηευμένου, ἀλλά με θάμβος
σεύει ἐνὶ στέρνοισιν ὀϊόμενον τέρας εἶναι·
καί οἱ πιστεύων περ, ἔολπα μὲν εἶναι ἄπιστον·
ἀλλ' οὐ Γοργείην μὲν ἐτώσιος ἀνθρώποισιν
σμερδαλέην κεφαλὴν φάτις ἔμμεναι· οὐδ' ἄρα Περσεὺς
ὠκυπέτης πέλεται ψευδὲς τέρας ἡγήσασθαι.
Γοργόνα γὰρ Περσῆϊ δρακοντοέθειραν ἀκούεις
Ἄτλαντος νεάτοισιν ὑπὸ κρημνοῖσι δαμῆναι,
παρθένον ἀργαλέην, ἐρεβώπιδα, κῆρα μέλαιναν
ἀνθρώπων, οἷσίν κεν ἐπ' ἀνδροφόνῳ βάλεν ὄσσε·
οἵ μιν δεῖμα πέλωρον ἀάσχετον ἀθρήσαντες

αἴσῃ λαϊνέῃ τεθνηότες ἑστήκασιν.
τὴν δ᾽ οὔτ᾽ εὐρύστερνος ἐναντίον Ἀτρυτώνη
δέρκεσθαι μενέαινεν, ἀδείμαντός περ ἐοῦσα,
οὔτε κασιγνήτῳ κέλετο, κρατερόφρονι φωτί,
χρυσοπάτρῳ Περσῆϊ φονευομένην περ ἰδέσθαι,
ἀλλὰ δόλῳ θήρειον ἀφάρπασεν αὐχένα κούρης,
ἦκα μάλ᾽ ἐξόπιθεν γαμψώνυχον οὐ προϊδούσης
ἀμφιβαλὼν ἅρπην Κυλληνίδα λευκανίῃσιν.
τῆς δ᾽ ἄρα καὶ φθιμένης περ ὀλέθριος ἔσκεν ὀπωπή,
καὶ στυγεροῦ Κρονίδαο μολεῖν ὑπὸ δῶμα κελαινὸν
πολλοῖς αἴσιμον ἔπλετ᾽ ἐναιρομένοις ὑπὸ νεκρῆς.
ἀλλὰ τότ᾽ αἰγιαλόνδε φόνῳ πεπαλαγμένος ἥρως
ἐλθών, εἰςόκε λύθρον ἀποπλύνειε θαλάσσῃ,
θερμὴν ἐξ ὁμάδου κεφαλὴν ἔτι καὶ τρομέουσαν
Γοργείην κατέθηκεν ἐπὶ χλοεραῖς βοτάνῃσιν.
ὄφρα δ᾽ ὅγ᾽ ἐν δίνῃσιν ἀναψύχεσκε φίλον κῆρ,
στείχων ἔκ τ᾽ ὀλοοῖο πόνου, δολιχῆς τε κελεύθου,
τόφρα δὲ πορφυρέοιο διαινόμενοι κορέσαντο
αἵματος, οἵ ῥα κέχυντο χαμαὶ ὑπὸ κράατι θάμνοι.
ἀμφὶ δ᾽ ἄρα σφίσιν αἶψα θοαὶ πόντοιο θύγατρες
λύθρον ἐπεσσύμεναι θάμνοις περιπήγνυον αὖραι,
πήγνυον, ὥςτέ σε πάγχυ λίθον στερεὴν ὀΐσασθαι·
οὐδέ τ᾽ ἔην ὀΐσασθαι, ἐπεὶ στερεὴ λίθος ἦεν.
ἐκ δ᾽ ὄλεσεν βοτάνης ὑγρὸν δέμας· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
ὀλλυμένης πάμπαν βοτάνης οὐκ ὤλεσεν εἶδος.
τὴν μὲν ἄρα χροιὴν ἐξ αἵματος ἔσχεν ἐρυθρήν.
ἀμφασίη δ᾽ ἥρωα λάβεν θρασύν, ὡς ἐνόησεν
ἐξαπίνης μέγα θαῦμα· τὸ καὶ πέλας αἶψα κιοῦσα
Διογενὴς πολύμητις ἐθαύμασεν Ὀβριμοπάτρη.

θῆκε δ᾽, ἀδελφειοῦ κλέος ἄφθιτον ὥς κε πέλοιτο,
αἰεὶ κουράλιον προτέρην φύσιν ἀλλάσσεσθαι.
ἐν δὲ βίην οἱ δῶκεν ἀπειρεσίην Ἀγελείη,
φῦλα φυλασσέμεναι κρυερὴν εἰς φύξιν ἰόντα,
ἢ δολιχὴν ἕρπων ἐς ἀταρπιτὸν εἴ μιν ἔχοι τις,
ἢ πεζῶν ἅλα δῖαν ἐϋσσέλμῳ ἐνὶ νηΐ.
καὶ γὰρ Ἐνυαλίοιο θοὸν δόρυ μαινομένοιο,
καὶ λόχον ἀνδροφόνων φεύγειν ἀπὸ ληϊστήρων,
καὶ πολιὸν Νηρῆα κυκώμενον ἐξυπαλύξαι
ἐσθλὴ κουραλίοιο βίη θνητοῖσιν ὀπάσσαι.
γλαυκὴν δ᾽ ἐγρεκύδοιμον ἀταρβέα Τριτογένειαν
σφωϊτέρων καμάτων ἐπαμύντορα κικλήσκουσιν.
φάρμακα δ᾽ ὅσσα πέλονται ἀτάσθαλα, καὶ κατά-
δεσμοι,
ἀραί τ᾽ ἀγνάμπτοισιν Ἐριννύσι πάγχυ μέλουσαι,
εἴτε μύσος κεύθων οἰκοφθόρον οὐκ ἐνόησεν
ἀνήρ, εἴθ᾽ ὅσα λύματ᾽ ἐπὶ σφίσιν ἠδ᾽ ἐπαοιδὰς
σχέτλιοι ἀλλήλοισι μεγαίροντες τελέουσιν,
πάντων ἀντίλυτρον δήεις κρατερώτατον εἶναι.
κύψας δὲ σπεῖρον ξανθῇ Δημήτερι μίσγων·
καί τοι λοιγὸν ἅπαντα τεῆς ἀπάτερθεν ἀρούρης,
αὐχμούς τ᾽ ἐξελάσει σταχύων γλάγος ἐκπίνοντας·
ἀτηρήν τε χάλαζαν, ἀπειρεσίοισι βελέμνοις
ἀγρῷ τραῦμα φέρουσαν ἀμήχανον ἐξακέσασθαι.
βρωτήρων τ᾽ ἐπὶ τοῖσι γένος πάντων ἀλαπάξει,
εὐλάς τε, κάμπας τε, καὶ αἰθερίην ἐρυσίβην,
ἥτε κατ᾽ οὐρανόθεν πταμένη ποτὶ καρπὸν ἐρυθρή,
ἀμφὶ περὶ σταχύεσσι περισμύχουσα κάθηται.
ἔκ τε μυῶν ἀγέλας, ἔκ τ᾽ ἀκρίδος ἄπλετον ἔθνος

ῥαίσει, καὶ Κρονίδαο παραΐσσουσι κεραυνοί,
παιδὸς ἑοῦ κλέος οὔτοι ἐτώσιον ἀζομένοιο.
κεῖνο πολὺ πρώτιστον ἀνερχόμενος περάτηθεν
κουράλιον θνητοῖσι φέρων πόρεν Ἀργειφόντης.
τύνη δ᾽ ἀκρήτοιο μετ᾽ οἴνου πινέμεν αἰεὶ
μέμνεο, πευκεδανοῦ ἕνεκ᾽ ἀσπίδος, ὥςπερ ἔειπον.
Καὶ πολυειδέα πῖνε μετ᾽ ἀκρήτου Βρομίοιο,
μορφὴν παντοίην ἐπιειμένον, ἐσθλὸν ἀχάτην.
πολλὰ μὲν οὖν ῥέα γ᾽ ἐστὶν ἀχάτου χρώματ᾽ ἰδέσθαι·
ἐν γάρ οἱ δήεις ὀρόων ὑάλωπιν ἴασπιν,
σάρδιά θ᾽ αἱματόεντα, καὶ αἰγλήεντα μάραγδον.
ἐν δ᾽ ὅγε μιλτοπάρῃος· ἀτὰρ καὶ χαλκὸν ἐν αὐτῷ
δήεις, καὶ χροιὴν ἐαροτρεφέος μήλοιο.
ἀλλ᾽ οἷος πάντων προφερέστατος, εἴκέ μιν εὕρῃς
εἶδος ἔχοντα δαφοινὸν ἀμαιμακέτοιο λέοντος·
τῷ καί μιν προτέροισι λεοντοδέρην ὀνομῆναι
ἥνδανεν ἡμιθέοισι, κατάστικτον σπιλάδεσσιν
πυρσῇσιν, λευκαῖς τε, μελαινομέναις, χλοεραῖς τε.
τὸν δ᾽, εἰ σκορπείην ὀλοφυρόμενός τις ἀκωκὴν
ἔλθοι, ἀερτάζειν περὶ ἕλκεϊ κέκλεο λυγρῷ,
ἢ ἔπι οἱ πάσσειν· ἄπο γὰρ μινύθουσιν ἀνίαι.
ἱμερτόν τε γυναιξὶ δυνήσεαι ἀνέρα θεῖναι,
καὶ θέλξεις μύθοισι βροτούς, καὶ πάντα κομίζων,
ἅσσά κεν αἰτήσειας, ἀφίξεαι οἴκαδε χαίρων.
καὶ νούσῳ κάμνοντα σαωθῆναι θέμις ἐστίν,
ὅς μιν ἐνὶ σφετέρῃσι λαβὼν χείρεσσι κατάσχοι·
εἰ δὲ Ζεύς τοι τόν γε βιωσέμεν ἀρνήσαιτο,
ἀλλὰ νόει σὺ τεῇσιν ἐνὶ φρεσίν, οὕνεκεν αὐτῷ
ῥῆξε λίνον Κλωθώ· τῷ δ᾽ ἔρχεται ὕστατον ἦμαρ.

εἰ δὲ πυριφλεγέθων ἑτερήμερος ἄνδρα θαμίζων
ἢ κρυερὸς μάρπτων πυρετὸς παρενήνοθε γυίοις,
ἠὲ τεταρταίης πῆμα βραδύ, μήποτε λήγειν
βουλομένης, ἀλλ' αἰέν, ὅπῃ πελάσῃσι, μενούσης,
τὸν σύ γ' ἰήσασθαι δι' ἀμύμονος αὐτίκ' ἀχάτου.
οὗτος γὰρ προτέρων πολὺ φέρτερος. αἶψα δὲ σῆμα
ἐξερέω, τό περ ὦκα βίην δείκνυσι λίθοιο.
ἐν γάρ μιν κρεάεσσι βαλὼν μέσον ἑψομένοισιν,
τυτθὸν ἀνασχέσθαι· τὰ δὲ τήκεται ἔνδοθι πάντα.
Οὐ μέντοι καὶ τόνδε γ' ἐφ' ἑρπετὰ φημὶ δύνασθαι·
ἀλλ' ἕτερον δώσω χατέοντί τοι ἰητῆρα
οὐρανόθεν γεγαῶτα· σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
εὖτε γὰρ αἰγλῆεν σφέτερον δέμας εὐρύστερνος
οὐρανός, ὠμηστῆρος ὑπαὶ παλάμῃσι Κρόνοιο
δῃωθείς, εἵλιξεν ἀπειρεσίην ἐπὶ γαῖαν,
αἰθέρος ἐκ δίης πεσέειν οὐδάςδε μενοινῶν,
ὄφρα κε πάντ' ἀΐδηλα, πολύτριχον ἀμφιπετάσσας
νῶτον ἑόν, τεύξῃ, μηδ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος
θυμὸν ἀνιήσας Κρόνος οὐρανὸν εἰςέτι ναίῃ·
δὴ τότ' ἀπ' ἀμβροσίοιο κατειβόμεναι φορέοντο
αἵματος ὠτειλῆθεν ἐπὶ τραφερὴν ῥαθάμιγγες,
τὰς οὐ μόρσιμον ἦεν ἀπ' ἀθανάτοιο κιούσας
σώματος ὄλλυσθαι· μενέμεν δ' ἐριβώλακι Μοῖραι
ἐν γαίῃ προγόνοιο θεῶν σύον αἷμα κέλοντο.
μεῖνε μὲν οὖν, αὖον δὲ πυρίγληνοι θέσαν ἵπποι
Ἠελίου. καί κέν τις ἐπιψαύων ἐρίσειεν
λᾶαν ἔχειν ἐνὶ χερσίν, ἔχοι δέ κεν αἷμα πεπηγός.
ἐν γὰρ δὴ χρὼς αὐτὸς ἐτήτυμος αἵματός ἐστιν,
ἐν δὲ καὶ ὕδατι ῥεῖα δαμασθεὶς ἀτρεκὲς αἷμα

γίγνεται· αἱματόεις δὲ καὶ οὔνομα λᾶας ἔτ᾽ ἀνδρῶν
ἐκ προτέρων κέκληται, ἀκήρατα δ᾽ οὕνεκ᾽ ἔοικεν
φάρμακ᾽ ἔχειν, νημερτὲς ἀπόῤῥοιάν μιν ἀοιδοὶ
οὐρανίην καλέουσιν ἐς ἀνθρώπους ἀφικέσθαι.
οὐ γὰρ ὅγ᾽ οὔτε νέην ἐθέλει θνητοῖσιν ὀϊζὺν
ἔρχεσθαι προτὶ ὄσσε, παλαιοτέρην τ᾽ ἀπερύκει,
μιγνύμενος λευκοῖο μετὰ γλάγεος· κεράσας δὲ
ἰχῶρι σφετέρῳ, μέλιτι γλυκερῷ τε διάνας,
ἐκ βλεφάρων ἄπο πᾶσαν ἄγεις νόσον. ἀσχαλάᾳ γὰρ
εἴργεσθαι θνητοὺς ὁράαν ἐρατεινὰ πρόσωπα
πρεσβυτάτου μακάρων στροβελοβλεφάρου βασιλῆος.
καὶ γλήνῃσι τεῇσιν, ὁμιλήσας κυλίκεσσιν,
ἀνδρός τ᾽ αἰδοίων ἄκος ἔσσεται, ὅς κε πίῃσιν.
καί μιν ἐγὼν Αἴαντι δαΐφρονι πόλλ᾽ ἐπέτελλον,
ἔντεσι δηρινθῆναι ἀμύμονος ἀμφ᾽ Ἀχιλῆος
ἐσσυμένῳ, νίκης ἐπαρηγόνα χερσὶ κομίζειν.
καί κεν Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἀντίον, αὐτῷ
κῦδος Ἀθηναίη περσέπτολις ἐγγυάλιξεν·
ἀλλ᾽ οὔ οἱ μοῖρ᾽ ἔσκε παραιφαμένοιο πιθέσθαι.
τοὔνεκα θεσπεσίοιο λίθου ἀθέριξεν ὄνειαρ,
λάζετο δ᾽ οὐλοὸν ἆορ. ἀτὰρ σύ γε τοῖο μὲν αἶσαν
ἅζεο, πρὸς δὲ μέλαιναν ὀλισθηροῖο γενέθλην
ἑρπετοῦ αἱματόεντα δαεὶς λίθον, αἰὲν ἑταίρους
πινέμεναι νύμφαις ἐνὶ νηϊάδεσσι κέλευε.
καὶ μὲν ἐγὼ λαιψηρὸν ἐμὸν θεράποντα Δόλωνα
αὐτοκασιγνήτῳ μεμαὼς φίλον Ἕκτορι θεῖναι,
πρόφρων ὤπασα λᾶαν Ὀλύμπιον αἰτήσαντι·
αὐτὰρ ὅγ᾽ ἐξαπίνης Τρώων προπάροιθεν ἁπάντων
Ἕκτορι Πριαμίδῃ κεχαρισμένος ἔπλεθ᾽ ἑταῖρος.

τοῖο δ' ἕκητί μ' ἐκεῖνος ἀμοιβήδην ἀρέσασθαι
ἱέμενος, Λιπαραῖον ἐπίκλησιν παρὰ πατρὸς
ὤπασεν ἀφνειοῖο λαβὼν λίθον, ὅν ποτ' ἄρ' αὐτὸς
ἐλθὼν Ἰλιόθεν κρατερὸν μετὰ Μέμνονα κῆρυξ,
σήματ' ἐμεῖο πορόντος ἀνευρών, Ἀσσυρίηθεν
χρυσοῦ τιμήεντος ἀρείονα δεῦρο κόμισσεν,
μυρία κεῖθι μάγοισι πορὼν πολυΐδμοσι δῶρα.
εἰ δ' ἄγε δέχνυσο μῦθον· ἐγὼ δ' ἐδάην, τά κε λέξω.
Πρῶτα μὲν οὖν σπένδοντας ἀναιμάκτων ἐπὶ βωμῶν,
(οὐ γὰρ ἄγειν θέμις ἐστὶ θυηλὴν ἐμψύχοιο)
ἥλιον εὐρύοπα κλήζειν ὕμνοισιν ἄνωγα,
καὶ χθόνα πίειραν, πάντων τροφὸν οὐθατόεσσαν.
δεύτερον αὖτ' αἴθωνος ὕπερ λίθον Ἡφαίστοιο
τήκειν, ἡδείῃ ταναοὺς θέλγοντα δράκοντας
ὀδμῇ, τὴν ἄρα κεῖνοι ἀνερχομένην ἐσορῶντες,
σπερχόμενοι ποτὶ βωμόν, ἀολλέες ἐκπρομολόντες
χηραμόθεν, ῥώονται ἐφερπύζοντες ἀϋτμήν.
αὐτὰρ ἔπειτα λίνοιο νεόπλυτα φάρεα κοῦροι
ἑσσάμενοι τρεῖς, ὀξὺ φέρων ἄμφηκες ἕκαστος
ἆορ, ἀναρπάζειν ὄφιν αἰόλον, ὅς κε μάλιστα
κνίσσης ἱμείρων πυρὸς ἐγγύθι δινεύηται.
τοῦ δὲ διαμελεϊστὶ δαΐζειν ἐννέα μοίρας·
τρεῖς μὲν ἐπικλήζειν πανδερκέος ἠελίοιο,
τρεῖς δ' ἑτέρας γαίης ἐριβώλου λαοβοτείρης,
τρεῖς δὲ θεοπροπίης πολυΐδμονος, ἀψεύστοιο·
τὰς δὲ λέβης κεράμοιο τετυγμένος αἱματοέσσας
δεξάσθω· καὶ δῶρον ἐλάϊνον Ἀτρυτώνης,
ἠδὲ μέθυ Βρομίοιο καλεσσιχόρου καταχεύειν,
ἓν δ' ἅλας ἀργεννοὺς βαλέειν, θεράποντας ἐδωδῆς.

ἐν δέ σφιν καὶ δριμὺν ἐπήλυδα κόκκον ἄνωγα
μίξαι ῥυσσοχίτωνα, μελαγχροίην, ἐρίτιμον·
ἐν δὲ καὶ ὅσσά περ ἄλλα μετ᾽ ἀλλήλοισι μιγέντα
ἵμερον ἐσπέμπουσιν ἐδητύος ἀνθρώποισιν.
ὄφρα δ᾽ ἐπὶ τρίποδος κρέα γάστρης δάμναται ἐντός,
τόφρα δὲ κικλήσκειν μακάρων ἄῤῥητον ἑκάστων
οὔνομα. τέρπονται γάρ, ἐπεί κέ τις ἐν τελετῇσιν
μυστικὸν ἀείδῃσιν ἐπώνυμον οὐρανιώνων.
ἀρᾶσθαι δὲ Μέγαιραν ἀπόπροθι παφλάζοντος
σευέμεναι τρίποδος κακομήχανον· ἐς δ᾽ ἄρα τούς γε
πνεῦμα διϊπετὲς ἔνδον ἄγειν ἱερὰς ἐπὶ μοίρας.
ὁππότε δ᾽ ἑψομένοισιν ἐπὶ κρεάεσσιν ἵκωνται,
δαίνυσθαι τότ᾽ ἔπειτα, κορέννυσθαι μεμαῶτας,
αὐτόθεν ἐκ τρίποδος· (τὰ δὲ λείψανα γαῖα καλύπτοι)
καί σφιν ἐπισπεῖσαι λευκὸν γάλα, καὶ μέθυ ἡδύ,
καὶ λίπα τ᾽, ἠδ᾽ ἐρατόν τε μελίσσης ἄνθιμον εἶδαρ·
καὶ στέψαι πλέξαντας ἀκρόδρυα καρποφόροιο
παρθενικῆς ἀφελόντας ἐλαίης, μηδ᾽ ἀκορέστους
σφωϊτέροις πέπλοις ἑλέειν οἴκόνδε κιόντας·
μηδὲ μετασιρωφᾶσθαι, ἐπεί κ᾽ ἄπο νόσφι τράπησθε,
ἀλλ᾽ αἰεὶ προτέρην ἐς ἀταρπιτὸν ὄσσε φέροντας
ἔρχεσθ᾽ ἐς μέγαρον, μηδὲ προτιμυθήσασθαι,
εἴ κέν τις ξύμβληται ὁδίτης, ἔστ᾽ ἂν ἵκησθε
ἐς δόμον· ἔνθα δ᾽ ἔπειτα θυηλὰς ἀθανάτοισιν
ἐξαῦτις ῥέζοντας, ἀρώματα ποικίλα καίειν.

Ταῦτ᾽ ἐγὼ ἐκτελέσας, ὅσά τ᾽ ἔσσεται, ὅσσά τε κοῦφοι
ὄρνιθες κλάζουσιν, ἐπίσταμαι, ὅσσά τε θῆρες
ὠμησταὶ τετράπεζοι ἐνὶ σφίσιν ὠρύονται.

Ἔνθεν ἐγὼν ἐδάην καὶ Βακχικὰ νεβρίταο

δῶρα λίθου, Βρομίῳ κεχαρισμένα· τόν περ ἔχοντος
ἀνθρώπου θυέων τε καὶ ἀράων ἀΐουσιν
Οὐρανίδαι. γυμνῷ δὲ ῥάχιν ποδὶ πευκεδανοῖο
εἴ κέν τις θλίψας ὄφιος, διὰ σάρκας ἀκάνθη
δηώσῃ σφετέρας, ὀδυνήφατος ἔσσεται αὐτῷ
νεβρίτης. ἔρδει δ' ἀλόχῳ πόσιν ἱμερόεντα.
ἔνθεν καὶ κατένωπα κελαινῆς ἀσπίδος ἔγνων
καρτερὰ φάρμακα σεῖο, βροτοσσόε θέςκελε πέτρη,
τῆς ὄνομα χροιή τε πέλει χλοεροῖο πράσοιο.
Ἔνθεν καὶ σέο, δῖε χαλάζιε, πειρηθῆναι
ἐν θυμῷ βαλόμην, καὶ σεῦ μένος εὗρον ἄριστον.
ἄμφω γάρ, καὶ νοῦσον ἀναψύχεις πυρόεσσαν,
καί μοι σκορπιόθεν βεβλημένῳ ἦρα κομίζεις.
Λητοΐδης ἕο με χρησμοῦ, Ποιάντιος ἥρως,
ἐσσυμένοις τάδε πάντ' ἐπαρήγονα φησὶ πιφαύσκειν.
αὐτοκασιγνήτην κεχολωμένος Ἀργυρότοξος
Κασσάνδρην ἐκέλευσεν ἀκουόντεσσιν ἄπιστα
θεσπίζειν Τρώεσσιν, ἐτήτυμά περ φρονέουσαν.
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ πρόσθεν ἀπώμοσα καρτερὸν ὅρκον,
ψευδέα μήποτε μῦθον ἐνισπεῖν ἀνθρώποισιν·
καὶ νῦν ἀτρεκέως μάλα τοι λέξαντος ἕκαστα,
ἡμετέροις, ἥρως ἑκατηβόλε, πείθεο μύθοις.
Ὣς ἄρ' ἔφη Πριάμοιο διοτρεφέος φίλος υἱός,
ἀτρέστου θεράποντι φέρων χάριν Ἡρακλῆος.
νῶϊ δὲ ποιήεσσαν ἐς ἀκρώρειαν ἰοῦσιν
τρηχεῖαν μάλα μῦθοι ἀταρπιτὸν ἐπρήϋναν.

ΟΡΦΕΩΣ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ

I.

Iustinus Martyr in *παραινετικῷ λόγῳ*· *Ὀρφεὺς ὁ τῆς πολυθεότητος ὑμῶν, ὡς ἂν εἴποι τις, πρῶτος διδάσκαλος γεγονὼς, οἷα πρὸς τὸν υἱὸν Μουσαῖον, καὶ τοὺς λοιποὺς ἀκροατὰς ὕστερον περὶ τοῦ μόνου Θεοῦ κηρύττει λέγων, ἀναγκαῖον ὑπομνῆσαι ὑμᾶς. Ἔφη δὲ οὕτως.*

Φθέγξομαι οἷς θέμις ἐστί· θύρας δ᾽ ἐπίθεσθε βεβήλοις
πᾶσιν ὁμοῦ· σὺ δ᾽ ἄκουε, φαεσφόρου ἔκγονε μήνης
Μουσαῖ᾽· ἐξερέω γὰρ ἀληθέα, μηδέ σε τὰ πρὶν
ἐν στήθεσσι φανέντα φίλης αἰῶνος ἀμέρσῃ.
εἰς δὲ λόγον θεῖον βλέψας τούτῳ προσέδρευε,
ἰθύνων κραδίης νοερὸν κύτος, εὖ τ᾽ ἐπίβαινε
ἀτραπιτοῦ, μοῦνον δ᾽ ἐσόρα κόσμοιο ἄνακτα.
εἷς ἔστ᾽, αὐτογενής, ἑνὸς ἔκγονα πάντα τέτυκται·
ἐν δ᾽ αὐτοῖς αὐτὸς περινίσσεται· οὐδέ τις αὐτὸν
εἰσοράᾳ θνητῶν· αὐτὸς δέ γε πάντας ὁρᾶται.

οὗτος δ' ἐξ ἀγαθοῖο κακὸν θνητοῖσι δίδωσι,
καὶ πόλεμον κρυόεντα, καὶ ἄλγεα δακρυόεντα.
οὐδέ τις ἔσθ' ἕτερος χωρὶς μεγάλου βασιλῆος.
αὐτὸν δ' οὐχ ὁρόω· περὶ γὰρ νέφος ἐστήρικται.
πᾶσιν γὰρ θνητοῖς θνηταὶ κόραι εἰσὶν ἐν ὄσσοις,
ἀσθενέες δ' ἰδέειν Δια τὸν πάντων μεδέοντα.
οὗτος γὰρ χάλκειον ἐς οὐρανὸν ἐστήρικται
χρυσέῳ εἰνὶ θρόνῳ, γαίης δ' ἔπι ποσσὶ βέβηκε,
χεῖρά τε δεξιτερὴν ἐπὶ τέρματος ὠκεανοῖο
πάντοθεν ἐκτέτακεν· πέρι γὰρ τρέμει οὔρεα μακρά,
καὶ ποταμοί, πολιῆς τε βάθος χαροποῖο θαλάσσης.

II.

Eusebius praepar. 13, 12 ponit ista *ἐκ τῶν Ἀριστοβούλου βασιλεῖ Πτολεμαίῳ προςπεφωνημένων.*

Φθέγξομαι οἷς θέμις ἐστί, θύρας δ' ἐπίθεσθε
βεβήλοις
φεύγοντες δικαίων θεσμοὺς θείοιο τεθέντος
πᾶσι νόμου. σὺ δ' ἄκουε φαεςφόρου ἔκγονε μήνης
Μουσαῖ· ἐξερέω γὰρ ἀληθέα, μηδέ σε τὰ πρὶν
ἐν στήθεσσι φανέντα, φίλης αἰῶνος ἀμέρσῃ,
εἰς δὲ λόγον θεῖον βλέψας, τούτῳ προςέδρευε,
ἰθύνων κραδίης νοερὸν κύτος· εὖ δ' ἐπίβαινε
ἀτραπιτοῦ, μοῦνον δ' ἐςόρα κόσμοιο τυπωτὴν
ἀθάνατον. παλαιὸς δὲ λόγος περὶ τοῦδε φαείνει.
εἷς ἔστ' αὐτοτελής, αὐτοῦ δ' ὕπο πάντα τελεῖται,
ἐν δ' αὐτοῖς αὐτὸς περινίσσεται· οὐδέ τις αὐτὸν
εἰςοράα ψυχῶν θνητῶν, νῷ δ' εἰςοραᾶται.

αὐτὸς δ᾽ ἐξ ἀγαθῶν θνητοῖς κακὸν οὐκ ἐπιτέλλει
ἀνθρώποις· αὐτῷ δὲ χάρις καὶ μῖσος ὀπηδεῖ,
καὶ πόλεμος καὶ λοιμός, ἰδ᾽ ἄλγεα δακρυόεντα.
οὐδέ τις ἔσθ᾽ ἕτερος. σὺ δέ κεν ῥέα πάνπ᾽ ἐσορήσαις,
αἴ κεν ἴδῃς αὐτόν· πρὶν δή ποτε δεῦρ᾽ ἐπὶ γαῖαν,
τέκνον ἐμόν, δείξω σοι, ὁπηνίκα δέρκομαι αὐτοῦ
ἴχνια, καὶ χεῖρα στιβαρὴν κρατεροῖο θεοῖο.
αὐτὸν δ᾽ οὐχ ὁρόω· περὶ γὰρ νέφος ἐστήρικται
λοιπὸν ἐμοί, πᾶσιν δὲ δέκα πτυχαὶ ἀνθρώποισιν.
οὐ γάρ κέν τις ἴδοι θνητῶν μερόπων κραίνοντα,
εἰ μὴ μουνογενής τις ἀποῤῥὼξ φύλου ἄνωθεν
Χαλδαίων· ἴδρις γὰρ ἔην ἄστροιο πορείης,
καὶ σφαίρης κίνημ᾽ ἀμφὶ χθόνα ὡς περιτέλλει
κυκλοτερής, ἐν ἴσῳ τε κατὰ σφέτερον κνώδακα.
πνεύματα δ᾽ ἡνιοχεῖ περί τ᾽ ἠέρα καὶ περὶ χεῦμα
νάματος· ἐκφαίνει δὲ πυρὸς σέλας ἰφιγενήτου.
αὐτὸς δὴ μέγαν αὖθις ἐπ᾽ οὐρανὸν ἐστήρικται
χρυσέῳ εἰνὶ θρόνῳ. γαίης δ᾽ ἔπι ποσσὶ βέβηκεν.
χεῖρα δὲ δεξιτερὴν ἐπὶ τέρμασιν ὠκεανοῖο
ἐκτέτακεν, ὀρέων δὲ τρέμει βάσις ἔνδοθι θυμῷ,
οὐδὲ φέρειν δύναται κρατερὸν μένος. Ἔστι δὲ πάντως
αὐτὸς ἐπουράνιος, καὶ ἐπὶ χθονὶ πάντα τελευτᾷ,
ἀρχὴν αὐτὸς ἔχων καὶ μέσσατον ἠδὲ τελευτήν,
ὡς λόγος ἀρχαίων, ὡς ὑλογενὴς διέταξεν,
ἐκ θεόθεν γνώμαισι λαβὼν κάτα δίπλακα θεσμόν.
ἄλλως οὐ θεμιτόν σε λέγειν· τρομέω δέ γε γυῖα
ἐν νόῳ. ἐξ ὑπάτου κραίνει περὶ πάντ᾽ ἐνὶ τάξει.
ὦ τέκνον, σὺ δὲ τοῖσι νόοισι πελάζεο, γλώσσην
εὖ μάλ᾽ ἐπικρατέων, στέρνοισι δὲ ἔνθεο φήμην.

III.

Clem. Alex. Strom. 5 p. 724, 11 ex quo repetit Euseb. Praep. 13, 13. Ro. Steph. p. 401 sq.

Αἰθέρος ἠδ᾽ ἀΐδου πόντου γαίης τε τύραννε,
ὃς βρονταῖς σείεις βριαρὸν δόμον οὐλύμποιο·
δαίμονες ὃν φρίσσουσι, θεῶν δὲ δέδοικεν ὅμιλος·
ᾧ μοῖραι πείθονται, ἀμείλικτοί περ ἐοῦσαι.
ἄφθιτε μητροπάτωρ, οὗ θυμῷ πάντα δονεῖται·
ὃς κινεῖς ἀνέμους, νεφέλῃσι δὲ πάντα καλύπτεις,
πρηστῆρσι σχίζων πλατὺν αἰθέρα. σὴ μὲν ἐν ἄστροις
τάξις ἀναλλάκτοισιν ἐφημοσύναισι τρέχουσα·
σῷ δὲ θρόνῳ πυρόεντι παρεστᾶσιν πολύμοχθοι
ἄγγελοι, οἷσι μέμηλε, βροτοῖς ὡς πάντα τελεῖται.
σὸν μὲν ἔαρ λάμπει νέον ἄνθεσι πορφυρέοισι,
σὸς χειμὼν ψυχροῖσιν ἐπερχόμενος νεφέλαισιν,
σάς ποτε βακχευτὴς βρόμιος διένειμεν ὀπώρας.

Εἶτα ἐπιφέρει ῥητῶς παντοκράτορα ὀνομάζων τὸν θεὸν

ἄφθιτον, ἀθάνατον, ῥητὸν μόνον ἀθανάτοισιν.
ἐλθέ, μέγιστε θεῶν πάντων κρατερῇ σὺν ἀνάγκῃ,
φρικτός, ἀήττητος, μέγας ἄφθιτος, ὃν στέφει αἰθήρ.

IV.

Macrob. Satur. 1, 18.

Solem Liberum esse manifeste pronunciavit Orpheus hoc versu.

Ἥλιος, ὃν Διόνυσον ἐπίκλησιν καλέουσιν.

Et is quidem versus absolutior: ille vero eiusdem vatis operosior,

εἷς Ζεύς, εἷς Ἀΐδης, εἷς Ἥλιος, εἷς Διόνυσος.

Hunc laudans Iustinus M. addit et istum Coh. p. 78, 1 Hutchini,

εἷς θεὸς ἐν πάντεσσι, τί σοι δίχα ταῦτ᾽ ἀγορεύω.

V.

Ὅρκοι Orphici

Iust. M. Coh. p. 78, 23 et Cyrill. contra Iulia 1 p. 23.

Οὐρανὸν ὁρκίζω σε, θεοῦ μεγάλου σοφοῦ ἔργον,
αὐδὴν ὁρκίζω σε πατρός, τὴν φθέγξατο πρῶτον,
ἡνίκα κόσμον ἅπαντα ἑαῖς στηρίξατο βουλαῖς.

Hanc *αὐδὴν* Iustinus interpretatur *λόγον*. *Ἐνταῦθα*, ait, *τὸν λόγον αὐδὴν διὰ τὸ ποιητικὸν ὀνομάζει μέτρον· ὅτι δὲ τοῦθ᾽ οὕτως ἔχει, δῆλον ἀπὸ τοῦ μικρῷ πρόσθεν, τοῦ μέτρου συγχωροῦντος αὐτῷ, λόγον αὐτὸν ὀνομάζειν· ἔφη γὰρ*

εἰς δὲ λόγον θεῖον βλέψας, τούτῳ προσέδρευε.

Theo Smyrnaeus *περὶ τῶν κατὰ μαθηματικοὺς χρησίμων εἰς τὴν τοῦ Πλάτωνος ἀνάγνωσιν* p. 164. (edit. Petau. 1644, 4) refert *Ὀρφικοὺς ὅρκους* hosce:

ναὶ μὴν ἀθανάτων γεννήτορας αἰὲν ἐόντας,
πῦρ καὶ ὕδωρ, γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἠδὲ σελήνην·
ἠέλιόν τε, φάνητα μέγαν, καὶ νύκτα μέλαιναν·

et confert relatam ab Euandro ἐν Αἰγυπτιακῇ στήλῃ γραφήν·

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΡΕΑΣ ΠΡΕΣΒΥΤΑΤΟΣ ΠΑΝΤΩΝ ΟΣΙΡΙΣ ΘΕΟΙΣ ΑΘΑΝΑΤΟΙΣ. ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΚΑΙ ΟΥΡΑΝΩ. ΗΛΙΩ ΚΑΙ ΣΕΛΗΝΗ. ΚΑΙ ΓΗ. ΚΑΙ ΝΥΚΤΙ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑ. ΚΑΙ ΠΑΤΡΙ ΤΩΝ ΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΕΣΟΜΕΝΩΝ.

ΕΡΩ ΤΕ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΑΡΕΤΗΣ ΒΙΟΥ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

VI.

Proclus in Platonis Timaeum 2 p. 95, 34.

Ταῦτα πατὴρ ποίησε κατὰ σπέος ἠεροειδές.

Deinde v. 42. ὁ Ὀρφεὺς καὶ ὄνομα αὐτῷ προςήνεγκεν — ὁ γὰρ παρ' αὐτῷ Ζεύς, ὁ πρὸ τῶν τριῶν Κρονιδῶν, οὗτός ἐστιν ὁ τῶν ὅλων δημιουργός. Μετὰ γοῦν τὴν κατάποσιν τοῦ φάνητος αἱ ἰδέαι τῶν πάντων ἐν αὐτῷ πεφήνασιν, ὥς φησιν ὁ θεολόγος,

τοὔνεκα σὺν τῷ παντὶ Διὸς πάλιν ἐντὸς ἐτύχθη
αἰθέρος εὐρείης ἠδ' οὐρανοῦ ἀγλαὸν ὕψος,
πόντου τ' ἀτρυγέτου, γαίης τ' ἐρικυδέος εὔρη,
ὠκεανός τε μέγας, καὶ νείατα τάρταρα γαίης,
καὶ ποταμοί, καὶ πόντος ἀπείριτος, ἄλλα τε πάντα·
πάντες τ' ἀθάνατοι μάκαρες θεοὶ ἠδὲ θέαιναι,
ὅσσα τ' ἔην γεγαῶτα, καὶ ὕστερον ὁππόσ' ἔμελλεν
γίγνεσθαι, Ζηνὸς δ' ἐνὶ γαστέρι σύῤῥα πεφύκει.

Pergit Proclus v. 49. *Τῶν δὲ ἰδεῶν πλήρης ὤν, διὰ τούτων ἐν ἑαυτῷ τὰ ὅλα περιείληφε, ὡς καὶ τοῦτο ἐνδεικνύμενος ὁ θεολόγος ἐπήγαγε.*

Ζεὺς πρῶτος γένετο, Ζεὺς ὕστατος ἀρχικέραυνος,
Ζεὺς κεφαλή, Ζεὺς μέσσα. Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτυκται.
Ζεὺς ἄρσην γένετο, Ζεὺς ἄμβροτος ἔπλετο νύμφη.
Ζεὺς πυθμὴν γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
Ζεὺς πνοιὴ ἀνέμων, Ζεὺς ἀκαμάτου πυρὸς ὁρμή.
Ζεὺς πόντου ῥίζα, Ζεὺς ἥλιος ἠδὲ σελήνη·
Ζεὺς βασιλεύς, Ζεὺς αὐτὸς ἁπάντων ἀρχιγένεθλος.
ἓν κράτος, εἷς δαίμων γένετο, μέγας ἀρχὸς ἁπάντων,
ἓν δὲ δέμας βασίλειον, ἐν ᾧ τάδε πάντα κυκλεῖται
πῦρ, καὶ ὕδωρ, καὶ γαῖα, καὶ αἰθήρ, νύξ τε, καὶ ἦμαρ.
καὶ Μῆτις, πρῶτος γενέτωρ, καὶ Ἔρος πολυτερπής·
πάντα γὰρ ἐν Ζηνὸς μεγάλῳ τάδε σώματι κεῖται.
τοῦ δή τοι κεφαλὴ μὲν ἰδεῖν καὶ καλὰ πρόσωπα
οὐρανὸς αἰγλήεις, ὃν χρύσεαι ἀμφὶς ἔθειραι
ἄστρων μαρμαρέων περικαλλέες ἠερέθονται,
ταύρεα δ' ἀμφοτέρωθε δύο χρύσεια κέρατα
ἀντολίη τε δύσις τε, θεῶν ὁδοὶ οὐρανιώνων.
ὄμματα δ' ἠέλιός τε καὶ ἀντιόωσα σελήνη.
νοῦς δέ οἱ ἀψευδής, βασιλήϊος, ἄφθιτος αἰθήρ·
ᾧ δὴ πάντα κλύει καὶ φράζεται, οὐδέ τις ἐστὶν
αὐδὴ οὔτ' ἐνοπή, οὔτ' αὖ κτύπος, οὐδὲ μὲν ὄσσα,
ἣ λήθει Διὸς οὖας ὑπερμενέος Κρονίωνος.
ὧδε μὲν ἀθανάτην κεφαλὴν ἔχει ἠδὲ νόημα·
σῶμα δέ οἱ πυριφεγγές, ἀπείριτον, ἀστυφέλικτον,
ἄτρομον, ὀβριμόγυιον, ὑπερμενές, ὧδε τέτυκτο.
ὦμοι μὲν καὶ στέρνα, καὶ εὐρέα νῶτα θεοῖο

ἀὴρ εὐρυβίης· πτέρυγες δέ οἱ ἐξεφύοντο,
τῇς ἐπὶ πάντα ποτᾶθ᾽· ἱερὴ δέ οἱ ἔπλετο νηδὺς
γαῖά τε παμμήτωρ, ὀρέων τ᾽ αἰπεινὰ κάρηνα,
μέσση δὲ ζώνη βαρυηχέος οἶδμα θαλάσσης
καὶ πόντου· πυμάτη δὲ βάσις χθονὸς ἔνδοθι ῥίζαι,
τάρταρα δ᾽ εὐρώεντα καὶ ἔσχατα πείρατα γαίης.
πάντα δ᾽ ἀποκρύψας, αὖτις φάος ἐς πολυγηθὲς
μέλλεν ἀπὸ κραδίης προφέρειν πάλι, θέσκελα ῥέζων.

VII.

Ex Macrobio Sat. 1, 18

De Phanete h. e. Sole ac Dionyso.

Τήκων αἰθέρα θεῖον, ἀκίνητόν περ ἐόντα,
ἐξανέφηνε θεοῖς ὥραν κάλλιστον ἰδέσθαι,
ὃν δὴ νῦν καλέουσι Φάνητά τε καὶ Διόνυσον,
Εὐβουλῆά τ᾽ ἄνακτα, καὶ Ἀνταύγην ἀρίδηλον·
ἄλλοι δ᾽ ἄλλο καλοῦσιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων.
πρῶτος δ᾽ ἐς φάος ἦλθε, Διώνυσος δ᾽ ἐπεκλήθη,
οὕνεκα δινεῖται κατ᾽ ἀπείρονα μακρὸν Ὄλυμπον·
ἀλλαχθεὶς δ᾽ ὄνομ᾽ ἔσχε, προςωνυμίας τε ἕκαστον
παντοδαπὰς κατὰ καιρόν, ἀμειβομένοιο χρόνοιο.

Et quibusdam interiectis,

Orpheus Liberum atque Solem unum esse Deum eundemque demonstrans, de ornatu vestituque eius in sacris Liberalibus ita scribit:

Ταῦτά γε πάντα τελεῖν ἱερᾷ σκευῇ πυκάσαντα,
σῶμα θεοῦ πλάττειν ἐριαυγοῦς Ἠελίοιο.
πρῶτα μὲν ἀργυφέαις ἐναλίγκιον ἀκτίνεσσιν

πέπλον φοινίκεον πυρὶ εἴκελον ἀμφιβαλέσθαι.
αὐτὰρ ὕπερθε νεβροῖο παναιόλου εὐρὺ καθάψαι
δέρμα πολύστικτον θηρός, κατὰ δεξιὸν ὦμον,
ἄστρων δαιδαλέων μίμημ᾽ ἱεροῦ τε πόλοιο.
εἶτα δ᾽ ὕπερθε νεβρῆς χρύσεον ζωστῆρα βαλέσθαι,
παμφανόωντα, πέριξ στέρνων φορέειν, μέγα σῆμα
εὐθὺς ὅτ᾽ ἐκ περάτων γαίης φαέθων ἀνορούσων
χρυσείαις ἀκτῖσι βάλῃ ῥόον ὠκεανοῖο,
αὐγὴ δ᾽ ἄσπετος ᾖ, ἀνὰ δὲ δρόσῳ ἀμφιμιγεῖσα
μαρμαίρῃ δίνῃσιν ἑλισσομένη κατὰ κύκλον
πρόσθε θεοῦ, ζώνη δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὸ στέρνων ἀμετρήτων
φαίνετ᾽ ἄρ᾽ ὠκεανοῦ κύκλος, μέγα θαῦμ᾽ ἐσιδέσθαι.

Et 1, 23

Solem esse omnia et Orpheus testatur, his versibus:

Κέκλυθι τηλεπόρου δίνης ἑλικαυγέα κύκλον
οὐρανίαις στροφάλιγξι περίδρομον αἰὲν ἑλίσσων,
ἀγλαὲ Ζεῦ, Διόνυσε, πάτερ πόντου, πάτερ αἴης,
Ἥλιε παγγενέτορ, Πὰν αἰόλε, χρυσεοφεγγές.

Et 1, 17 p. 195.

Apollinem *πατρῷον* cognominaverunt, ut auctorem progenerandarum omnium rerum – ut ait Orpheus:

πατρὸς ἔχοντα νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.

VIII.

De Phanete ac Titanibus ex Proclo et aliis.

In Tim. 2 p. 102, 37.

Πάλαι ὁ Θεολόγος ἔν γε τῷ Φάνητι τὴν δημιουργικὴν αἰτίαν ἀνύμνησεν. Ἐκεῖ γὰρ ἦν τε καὶ προσῆν, ὥσπερ ἔφη καὶ αὐτός,

— *Βρόμιός τε μέγας, καὶ Ζεὺς ὁ πανόπτης.*

Et paucis interiectis habet versum,

καὶ Μῆτις πρῶτος γενέτωρ, καὶ Ἔρως πολυτερπής,

αὐτός τε ὁ Διόνυσος καὶ Φάνης καὶ Ἠρικεπαῖος συνεχῶς ὀνομάζεται.

Et p. 99, 9.

ὡς τότε πρωτογόνοιο χανὸν μένος Ἠρικεπαίου
τῶν πάντων δέμας εἶχεν ἑῇ ἐνὶ γαστέρι κοίλῃ,
μίξε δ᾽ ἑοῖς μελέεσσι θεοῦ δύναμίν τε καὶ ἀλκήν.
τοὔνεκα σὺν τῷ παντὶ Διὸς πάλιν ἐντὸς ἐτύχθη.

Ex Athenagora apol. p. 72.

ἂν δὲ Φάνης ἄλλην γενεὴν τεκνώσατο δεινὴν
νηδύος ἐξ ἱερῆς, προσιδεῖν φοβερωπὸν ἔχιδναν,
ἧς χαῖται μὲν ἀπὸ κρατός, καλόν τε πρόσωπον
ἦν ἐσιδεῖν, τὰ δὲ λοιπὰ μέρη φοβεροῖο δράκοντος
αὐχένος ἐξ ἄκρου.

Proclus in Tim. 3 p. 137, 11.

Ὁ θεολόγος μόνον παράγει τὸν Φάνητα,
σπέρμα φέροντα θεὸν κλυτόν. —

Οὐρανὸς μὲν γὰρ μετὰ τῆς γῆς πρόεισιν,
ἡ δὲ πάλιν γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτικτε —

Κατὰ τὴν τρίτην γονὴν ἡ γῆ προήγαγεν

ἑπτὰ μὲν εὐειδεῖς κούρας, ἑλικώπιδας, ἁγνάς,
ἑπτὰ δὲ παῖδας ἄνακτας ἐγείνατο λαχνήεντας.

— Ὁ δέ γε Φάνης μόνος τε πρόεισιν, καὶ ὁ αὐτὸς ἀνυμνεῖται θῆλυς καὶ γενέτωρ —

αὐτὸς ἑῆς γὰρ παιδὸς ἀφείλετο κούριον ἄνθος.

Et ibid. p. 137, 26.

Τὰ λόγια τὸν μέγιστον τοῦτον θεὸν (Φάνητα) πηγὴν πηγῶν προσαγορεύει, καὶ μόνον ἀπογεννῆσαι τὰ πάντα φησίν.

ἔνθεν ἄδην θρώσκει γένεσις πολυποικίλου ὕλης,
ἔνθεν συρόμενος πρηστὴρ, ἀμυδροῦ πυρὸς ἄνθος,
κόσμων ἐνθρώσκων κοιλώμασι. πάντα γαρ ἔνθεν
ἄρχεται εἰς τὸ κάτω τείνειν ἀκτῖνας ἀγητάς.

Et L. 5 p. 295, 30 conferenda cum v. 14 sq.

Τίκτει ἡ γῆ λαθοῦσα τὸν οὐρανὸν, ὥς φησιν ὁ θεολόγος,

ἑπτὰ μὲν εὐειδεῖς κούρας, ἑπτὰ δὲ παῖδας ἄνακτας.
θυγατέρας μὲν, Θέμιν καὶ εὔφρονα Τηθὺν,
Μνημοσύνην τε βαθυπλόκαμον, Θείαν τε μάκαιραν.
ἡ δὲ Διώνην τίκτεν, ἀριπρεπὲς εἶδος ἔχουσαν,
Φοίβην τε Ῥείην τε, Διὸς γενέτειραν ἄνακτος.
Παῖδας δὲ ἄλλους τοσούτους,
Κοῖόν τε Κροῖόν τε μέγαν, Φόρκυν τε κραταιόν,
καὶ Κρόνον, Ὠκεανόν θ', Ὑπερίονά τ', Ἰαπετόν τε.

Deinde, in fine paginae, de Caelo s. Urano,

ὥς ἐνόησ' αὐτοὺς ἀμείλιχον ἦτορ ἔχοντας,
καὶ φύσιν ἐκνομίην·
ῥίπτε βαθὺν γαίης ἐς τάρταρον.

Et statim p. 296, 1.

Τῶν ἄλλων Τιτάνων εἰς τὴν κατὰ τοῦ πατρὸς ἐπιβουλὴν ἱεμένων, ὁ Ὠκεανὸς ἀπαγορεύει τε

πρὸς τὰς τῆς μητρὸς ἐπιτάξεις, καὶ ἐνδοιάζει περὶ τῆς τάξεως.

ἔνθ᾽ οὖν Ὠκεανὸς μὲν ἐνὶ μεγάροισιν ἔμιμνεν,
ὁρμαίνων, ποτέρωσε νόον τράποι, ἢ πατέρα ὃν
γυιώσῃ τε βίης, καὶ ἀτάσθαλα λωβήσαιτο
σὺν Κρόνῳ ἠδ᾽ ἄλλοισιν ἀδελφοῖς, οἳ πεπίθοντο
μητρὶ φίλῃ, ἢ τούς γε λιπὼν μένοι ἔνδον ἕκηλος.
πολλὰ δὲ πορφύρων, μένεν ἥμενος ἐν μεγάροισι,
σκυζόμενος ᾗ μητρὶ κασιγνήτοισι δὲ μᾶλλον.

Idem in Tim. 1 p. 57 extr. de Titanibus, victos esse ab Olympiis,

καὶ κρατεροί περ ἐόντες ἀμείνονος ἀντιάσαντες,
ὕβριος ἀντ᾽ ὀλοῆς καὶ ἀτασθαλίης ὑπερόπλου.

Athenag. apol. p. 66.

κούρους δ᾽ οὐρανίωνας ἐγείνατο πότνια γαῖα,
οὓς δὴ καὶ Τιτῆνας ἐπίκλησιν καλέουσιν,
οὕνεκα τισάσθην μέγαν οὐρανὸν ἀστερόεντα.

Procl. in Tim. 2 p. 100, 3.

οἳ Ζηνὶ βροντήν τε πόρον, τεῦξάν τε κεραυνόν,
πρῶτοι τεκτονόχειρες, οἳ Ἥφαιστον καὶ Ἀθήνην
δαίδαλα πάντ᾽ ἐδίδαξαν, ὅσ᾽ οὐρανὸς ἐντὸς ἐέργει.

Procl. in Tim. L. 3 p. 184, 47.

ἑπτὰ δὲ πάντα μέρη κούρου (Bacchi) *διεμοιρήσαντο,*
φησὶν ὁ θεολόγος περὶ τῶν Τιτάνων.

Id. L. 1 — apud Eschenb. Epig. p. 55.

Τιτῆνες κακομῆτοι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντες.

IX.

Procl. in Tim. 4 p. 283, 11.
Luna ἀντίχθων.

Μήσατο δ᾽ ἄλλην γαῖαν ἀπείρατον, ἥντε σελήνην
ἀθάνατοι κλήζουσιν, ἐπιχθόνιοι δέ τε μήνην·
ἣ πόλλ᾽ οὔρε᾽ ἔχει, πόλλ᾽ ἄστεα, πολλὰ μέλαθρα.

Addit Eschenb. Epig. p. 160 ex eod. libro
ὄφρ᾽ ἐν μηνὶ τρέπῃ, ὅπερ ἥλιος εἰς ἐνιαυτόν.

X.

Procl. in Tim. 2 p. 63, 49 Dei Opificis cum Nocte deliberatio.

Ὁ τοῦ παντὸς ποιητὴς — πρὸς τὴν Νύκτα τῷ Θεολόγῳ πεποίηται λέγων·

Μαῖα, θεῶν ὑπάτη, Νὺξ ἄμβροτε, πῶς τάδε, φράζε,
πῶς δεῖ μ᾽ ἀθανάτων ἀρχὴν κρατερόφρονα θέσθαι;

καὶ ἀκούει παρ᾽ αὐτῆς,

αἰθέρι πάντα πέριξ ἀφάτῳ λάβε, τῷ δ᾽ ἐνὶ μέσσῳ
οὐρανῷ —

καὶ περὶ πάσης ἑξῆς ἀναδιδάσκεται τῆς κοσμοποιΐας.

Πρὸς δὲ τὸν Κρόνον πάλιν, μετὰ τοὺς δεσμοὺς, μόνον οὐκ εὐχόμενος, φησίν·

ὄρθου δ᾽ ἡμετέρην γενεήν, ἀριδείκετε δαῖμον.

Similis dialogismus est apud eundem in Tim. 2 p. 96, 2.

πῶς δέ μοι ἕν τι τὰ πάντ᾽ ἔσται, καὶ χωρὶς ἕκαστον;
αἰθέρι πάντα πέριξ ἀφάτῳ λαβέ· τῷ δ᾽ ἐνὶ μέσσῳ

οὐρανόν, ἓν δέ τε γαῖαν ἀπείριτον, ἓν δὲ θάλασσαν,
ἓν δέ τε τείρεα πάντα, τά τ᾽ οὐρανὸς ἐστεφάνωται.

Καὶ δὴ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων ὑποθεμένη δημιουργημάτων, ἐπήνεγκεν,

αὐτὰρ ἐπεὶ δεσμὸν κρατερὸν ἐπὶ πᾶσι τανύσσῃς,
σειρὴν χρυσείην ἐξ αἰθέρος ἀρτήσαντα.

XI.

Stobaeus Serm. 77 (LXXIX.) p. 455, 28.
Iustitia Dei.

Ζεὺς δ᾽ ἐφορᾷ γονέων ὁπόσοι τίουσι θέμιστας,
ἠδ᾽ ὅσοι οὐκ ἀλέγουσιν, ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντες·
καὶ τοῖς μὲν πρόφρων τε καὶ ἤπιος ἐσθλὰ δίδωσι,
τοῖς δὲ κακὰ φρονέων νεμεσίζεται Εὐμενίδεσσι.
δειναὶ γὰρ κατὰ γαῖαν Ἐριννύες εἰσὶ τοκήων.

XII.

Sextus Empir. contra Math. 2, 31 et 9, 15.
Vita ante leges.

Ἦν χρόνος, ἡνίκα φῶτες ἀπ᾽ ἀλλήλων βίον εἶχον
σαρκοδακῆ· κρείσσων δὲ τὸν ἥττονα φῶτα δάϊζε.

XIII.

Plato Philebo extr. p. 94, H. et Plutarch. p. 391, C.

Ἕκτῃ δ᾽ ἐν γενεᾷ (φησὶν Ὀρφεὺς) καταπαύσατε
κόσμον ἀοιδῆς.

XIV.

Plato Cratylo p. 265, A, ubi Orphicam et Heracliticam Philosophiam comparat.

Λέγει δέ που καὶ Ὀρφεύς, ὅτι

K

Ὠκεανὸς πρῶτος καλλιῤῥόου ἦρξε γάμοιο,
ὅς ῥα κασιγνήτην ὁμομήτορα Τηθὺν ὄπυιεν.

XV.

Dio Chrysost. Corinth. p. 458.

Ἐγένετο δὲ καὶ τῶν νεῶν ἅμιλλα· καὶ Ἀργὼ ἐνίκα· καὶ μετὰ ταῦτα οὐκ ἔπλευσεν, ἀλλ' αὐτὴν ἀνέθηκεν ὁ Ἰάσων ἐνταῦθα (Corinthi) τῷ Ποσειδῶνι. καὶ τὸ ἐπίγραμμα ἐπέγραψεν, ὃ λέγουσιν Ὀρφέως εἶναι·

Ἀργὼ τὸ σκάφος εἰμί, θεῷ δ' ἀνέθηκεν Ἰάσων,
Ἴσθμια, καὶ Νεμέοις στεψάμενον πίτυσιν.

XVI.

Clemens Alex. Cohort. p. 17 extr. et hinc Euseb. Praepar. 2, 3. Baubo Cererem exhilarat.

Παραθήσομαι δέ σοι αὐτὰ τοῦ Ὀρφέως τὰ ἔπη, ἵν' ἔχῃς μάρτυρα τῆς ἀναισχυντίας τὸν μυσταγωγόν.

Ὣς εἰποῦσα πέπλους ἀνεσύρατο, δεῖξέ τε πάντα
σώματος οὔτι πρέποντα τύπον· παῖς δ' ἦεν Ἴακχος,
χειρί τε μιν ῥίπτασκε γελῶν Βαυβοῦς ὑπὸ κόλποις.
ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ἐνόησε θεά, μείδησ' ἐνὶ θυμῷ,
δέξατο δ' αἰόλον ἄγγος, ἐν ᾧ κυκεὼν ἐνέκειτο.

Arnobius adversus gentes L. 5 p. 175.

XVII.

Clemens Alex. Cohort. p. 15, 8.

Symbola quaedam mysteriorum Bacchi s. Dionysi.

Ὁ τῆς τελετῆς ποιητὴς Ὀρφεύς φησιν ὁ Θρᾴκιος·

Κῶνος καὶ ῥόμβος καὶ παίγνια καμπεσίγυια,
μῆλά τε χρύσεα καλὰ παρ' Ἑσπερίδων λιγυφώνων.

Arnobius adv. Gentes L. 5 p. 169.

XVIII.

Clemens Alex. Strom. L. 6. p. 738, 10.
Orphei versus ab Homero usurpati.

Ὀρφέως ποιήσαντος,

Ὣς οὐ κύντερον ἦν καὶ ῥίγιον ἄλλο γυναικός·

Ὅμηρος ἄντικρυς λέγει (*Οδ. Λ*, 426)
ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός.

Et p. 751, 22.

Εὕροις δ' ἂν καὶ Ὅμηρον, τὸν μέγαν ποιητὴν, ἐκεῖνα τὰ ἔπη,

Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης,

(*Ιλ.* Ρ, 53) *καὶ τὰ ἑξῆς, κατὰ λέξιν μετενηνοχότα παρ' Ὀρφέως ἐκ τοῦ Διονύσου ἀφανισμοῦ· ἔν τε τῇ θεογονίᾳ ἐπὶ τοῦ Κρόνου Ὀρφεῖ πεποίηται·*

κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα, κὰδ δέ μιν ὕπνος
ᾕρει πανδαμάτωρ.

Ταῦτα δὲ Ὅμηρος (*Οδ.* Ι, 372) *ἐπὶ τοῦ Κύκλωπος μετέθηκεν.*

Athenag. Legat. c. 15 p. 64 Dechair.

Ὁμήρου μὲν λέγοντος (*Ιλ.* Ξ, 201 et 302)
Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν.

Ὀρφέως δὲ, — ᾧ καὶ Ὅμηρος τὰ πολλά, καὶ περὶ θεῶν μάλιστα ἕπεται, —

Ὠκεανός, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται.

Iusti. M. Cohortat. c. 16 p. 81 extr Hutchini.
Τοῦ Ὀρφέως

Μῆνιν ἄειδε Θεὰ Δημήτερος ἀγλαοκάρπου

ἐν ἀρχῇ τῆς ποιήσεως εἰρηκότος, αὐτὸς *Μῆνιν ἄειδε Θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος* γέγραφεν.

Clem. Alex. Strom. L. 5 p. 718, 30.

Υἱὲ Διὸς μεγάλοιο, Πάτερ Διὸς αἰγιόχοιο.

XIX.

Physica quaedam et Geographumena.

Proclus in Timaeum L. I p. 29, 29.

Καὶ φύσεως κλυτὰ ἔργα μένει, καὶ ἀπείριτος αἰών.

Clemens Alex. Strom. L. 6 p. 746, 11.

Ὀρφέως ποιήσαντος,

ἔστιν ὕδωρ ψυχῇ θάνατος δ᾽ ὑδάτεσσιν ἀμοιβή.
ἐκ δ᾽ ὕδατος γαίη, τὸ δ᾽ ἐκ γαίης πάλιν ὕδωρ.
ἐκ τοῦ δὲ ψυχή, ὅλον αἰθέρα ἀλλάσσουσα.

Ἡράκλειτος ἐκ τούτων συνιστάμενος τους λόγους. ὧδέ πως γράφει, ψυχῆσι θάνατος, ὕδωρ γενέσθαι· ὕδατι δὲ θάνατος, γῆν γενέσθαι· ἐκ γῆς δὲ ὕδωρ γίνεται, ἐξ ὕδατος δὲ ψυχή.

Idem Strom. 5 p. 672 extr. e Dionysio Thrace Grammatico mentionem facit symboli *τῶν θαλλῶν* (ramorum) *τῶν διδομένων τοῖς προσκυνοῦσιν*, additque,

φησὶ γὰρ Ὀρφεὺς ὁ Θρᾴκιος,

θαλλῶν δ᾽ ὅσσα βροτοῖσιν ἐπὶ χθονὸς ἔργα μέμηλεν.
οὐδὲν ἔχει μίαν αἶσαν ἐπὶ φρεσίν, ἀλλὰ κυκλεῖται
πάντα πέριξ· στῆναι δὲ καθ᾽ ἓν μέρος οὐ θέμις ἐστίν.

ἀλλ' ἔχει, ὡς ἤρξαντο, δρόμου μέρος ἶσον ἕκαστος.

οἱ θαλλοὶ ἤτοι τῆς πρώτης τροφῆς σύμβολον ὑπάρχουσι κ. τ. λ.

Ibid. p. 673, 25.

Βέδυ τοὺς Φρύγας τὸ ὕδωρ φησὶ καλεῖν, καθὸ καὶ Ὀρφεύς,

καὶ βέδυ νυμφάων καταλείβεται ἀγλαὸν ὕδωρ.

Procl. Tim. 1 p. 38, 7 Οὐ μόνοι οἱ Μαθηματικοὶ λέγουσι περὶ τοῦ μὴ πᾶν κλίμα πρὸς ἀνθρώπων οἴκησιν σύμμετρον, ἀλλὰ καὶ Ὀρφεὺς οὑτωσὶ διορίζων. Διώρισε δ' ἀνθρώποις

χωρὶς ἀπ' ἀθανάτων ναίειν ἕδος, ᾗ μέσος ἄξων
ἠελίου τρέπεται ποτινεύμενος, οὔτε τι λίην
ψυχρὸς ὑπὲρ κεφαλῆς, οὔτ' ἔμπυρος, ἀλλὰ μεσηγύς.

XX.

Proclus in Platonis Theol. 6, 8 p. 363, 20.
Dice s. Iustitia.

Ὁ Ὀρφεὺς — ἤδη βασιλεύοντι [τῷ ὅλων δημιουργῷ] καὶ διακοσμεῖν ἀρχομένῳ τὸ πᾶν ἕπεσθαί φησι τὴν ὅλην Δίκην·

τῷ δὲ Δίκη πολύποινος ἐφείπετο πᾶσιν ἀρωγός.

XXI.

Scholia ad Apollo. Argon. 3, 1.
Musae.

Ὅτι θαλιῶν εἰσι προστάτιδες αἱ Μοῦσαι, ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς δεδήλωται.

Οὐδέ τι λήθονται Μουσέων βροτοί, αἳ γὰρ ἔασι
κοίρανοι, αἷσι μέμηλε χορός, θαλίαι τ' ἐρατειναί.

Et mox, Ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς εὑρέτις ὀρχήσεως ἡ Ἐρατὼ παραδίδοται.

XXII.

Schol. Apollo. 3, 26.

Ἐν τοῖς εἰς Ὀρφέα (in his quae ad Orpheum auctorem referuntur) Κρόνου [παῖς ὁ Ἔρως] γενεαλογεῖται.

Αὐτὰρ Ἔρωτα Κρόνος καὶ πνεύματα πάντ᾽ ἐτέκνωσε.

XXIII.

Procl. in Plato. Polit. p. 380, 6.

Species quibus se videndos praebent Dii.

Οἱ θεοὶ πολλὰς ἑαυτῶν προτείνουσι μορφάς, πολλὰ δὲ σχήματα ἐξαλλάττοντες φαίνονται — Καὶ ταῦτα καὶ ἡ θεοπαράδοτος μυσταγωγία παραδίδωσι. Ταῦτα γάρ φησιν ἐπιφωνήσασα,

Πῦρ ἴκελον σκιρτηδὸν ἐπ᾽ ἠέρος οἶδμα τιταῖνον
ἢ καὶ πῦρ ἀτύπωτον, ὅθεν φάνην προθέουσαν,
ἢ φῶς πλησίον ἀμφὶ γύην ῥιζαῖον ἑλιχθέν.
ἀλλὰ καὶ ἵππον ἰδεῖν φωτὸς πλέον ἀστράπτοντα,
ἢ καὶ παῖδα θοοῖς νώτοις ἐποχούμενον ἵππου,
ἔμπυρον, ἢ χρυσῷ πεπυκασμένον, ἢ πάλι γυμνόν,
ἢ καὶ τοξεύοντα καὶ ἑστηῶτ᾽ ἐπὶ νώτοις,

καὶ ὅσα τούτοις ἐφεξῆς τὰ λόγια προστίθησιν, οὔτε ἀλλοίωσιν, οὔτε ποικιλίαν, ἀλλὰ τὰς μεθέξεις αὐτοῦ (int. Θεοῦ) διαφόρους ἐπιδεικνύοντα.

XXIV.

Proclus in Timaeum L. 2 p. 124, 33.

Deus pater animarum.

— *Γλυκερὸν δὲ τέκος Διὸς ἐξεκαλεῖτο.*

Et mox, cum provocasset ad *τὴν θεοπαράδοτον θεολογίαν,*

Λέγοι γοῦν ἡ ψυχὴ περὶ τοῦ Διὸς — τοῦ δημιουργήσαντος τὸ πᾶν,

— — — *μετὰ δὴ πατρικὰς διανοίας*
ψυχὴ ἐγὼ ναίω, θέρμη ψυχῶσα τὰ πάντα.

Κατέθετο γὰρ

νοῦν μὲν ἐνὶ ψυχῇ, ψυχὴν δ' ἐνὶ σώματι ἀργῷ,
ἡμέας ἐγκατέθηκε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

XXV.

Procl. in Tim. L. 1 p. 4, 32.

De natura, *φύσει*, loquens ait,

Τοιαύτη δὲ οὖσα προελήλυθεν ὑπὸ τῆς ζωογόνου θεᾶς.

Νώτοις δ' ἀμφὶ θεᾶς φύσις ἄπλετος αἰώρηται. —

ἄρχει δ' αὖ φύσις ἀκαμάτη κόσμων τε καὶ ἔργων,

φησὶ τὸ λόγιον,

οὐρανὸς ὄφρα θέῃ δρόμον ἀΐδιον κατασύρων.

Hunc versum habet etiam, et *τοῖς λογίοις* tribuit in Tim. 5 p. 323, 17. Et ibid. p. 308 extr. de Sole:

Τοῦτον γὰρ ἐπέστησε τοῖς ὅλοις ὁ Δημιουργός,
καὶ φύλακ᾽ αὐτὸν ἔτευξε, κέλευσέ τε πᾶσιν ἀνάσσειν,
ὥς φησιν Ὀρφεύς.

XXVI.

Proclus in Tim. L. 5 p. 336, 7.

Εἶπε περὶ τῆς μονάδος τῶν νέων θεῶν ὁ Ὀρφεύς,
Κραῖνε μὲν οὖν Ζεὺς πάντα πατήρ, Βάκχος δ᾽ ἐπέκραινε.

Et mox, *φησὶ δὲ καὶ τὸ λόγιον,*
ταῦτα πατὴρ ἐνόησε, βροτὸς δέ οἱ ἐψύχωτο.

Ex Proclo etiam adfert H. Steph. p. 107 hos duo:
τῷ πυρὶ γὰρ βροτὸς ἐμπελάσας θεόθεν φάος ἕξει.
Et
δηθύνοντι βροτῷ κραιπνοὶ μάκαρες τελέθουσι.

XXVII.

Procl. Theol. Plat. 4, 16 p. 206.
Adrastea.

Παρ᾽ Ὀρφεῖ φρουρεῖν λέγεται (Ἀδραστεία) τὸν ὅλων δημιουργόν, καὶ
Χάλκεα ῥόπτρα λαβοῦσα, καὶ τύμπανον αἴγηκες οὕτως ἠχεῖν, ὥστε πάντας ἐπιστρέφειν εἰς αὐτὴν τοὺς Θεούς.

Id. in Tim. 5 p. 323, 24.

Καὶ γὰρ ὁ Δημιουργός, ὥς ὁ Ὀρφεύς φησι, τρέφεται μὲν ἀπὸ τῆς Ἀδραστείης, σύνεστι δὲ τῇ ἀνάγκῃ, γεννᾷ δὲ τὴν εἱμαρμένην,

XXVIII.

Io. Diac. Allegor. in Hesiod. p. 305, 2.
Nomenclaturae Deorum.

Μαρτυρεῖ καὶ ἐν τῷ μικροτέρῳ κρατῆρι Ὀρφεὺς, τάδε λέγων·

ΕΡΜΗΣ δ' ἑρμηνεὺς τῶν πάντων ἄγγελός ἐστιν·
ΝΥΜΦΑΙ ὕδωρ· πῦρ ΗΦΑΙΣΤΟΣ. σῖτος ΔΗΜΗΤΗΡ·
ἡ δὲ θάλασσα ΠΟΣΕΙΔΑΩΝ μέγας, ἠδ' Ἐνοσίχθων·
καὶ πόλεμος μὲν ΑΡΗΣ, εἰρήνη δ' ἐστ' ΑΦΡΟΔΙΤΗ.
οἶνος, τὸν φιλέουσι θεοὶ, θνητοί τ' ἄνθρωποι,
ὅντε βροτοῖς εὗρεν λυπέων κηλήτορα πασέων
ταυρογενὴς ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ἐϋφροσύνην πόρε θνητοῖς
ἡδίστην, πάσῃσι τ' ἐπ' εἰλαπίνῃσι πάρεστι.
καὶ ΘΕΜΙΣ, ἥπερ ἅπασι θεμιστεύει τὰ δίκαια,
ἥλιος, ὃν καλέουσιν ΑΠΟΛΛΩΝΑ κλυτότοξον,
ΦΟΙΒΟΝ ἑκηβελέτην, μάντιν πάντων ἑκάεργον,
ἰητῆρα νόσων, ΑΣΚΛΗΠΙΟΝ· ἓν τάδε πάντα.

Ὅτι δὲ ἐκ τῆς Μνημοσύνης αἱ Μοῦσαι γεννῶνται, καὶ ὅτι ὁ Ζεὺς καὶ Αἰθὴρ λέγεται, ἄκουε τοῦ εἰρημένου Ὀρφέως·

ΖΕΥΣ δέ τε πάντων ἐστὶ θεός, πάντων τε κεραστής,
πνεύμασι συρίζων, φωνῆσιν τ' ἠερομίκτοις.

Ἠ γὰρ οὐ δῆλός ἐστι τὸν αἰθέρα καλῶν οὕτως;
ταυτὸ καὶ ἁρμονίῃ Μουσέων, ταῖς τ' ὄργανα πάντα
μνημοσύνη πάντων πρῶτον πόρεν, οὔτ' ἀνεφάνθη.
ἀλλὰ χρόνος λήθῃ κατεχρήσατο καὶ κατέκρυψε.

νῦν δὲ τέχναι τε, λόγοι τὲ, νόμοι θ', ὅσα τ' ἔργα τέτυκται,
πάντα διὰ μνήμην διασώζεται ἀνθρώποισιν.

XXIX.

Procl. in Tim. L. 1 p. 41, 17 de Minerva.

Ηδε γὰρ ἀθανάτων προφερεστάτη ἄστὶν επασέων
ἱστὸν ἐποίχεσθαι, φησὶν Ὀρφεύς.

Id. in Tim. L. 1 p. 51, 34 Minervam e capite Iovis nascentem facit

ὅπλοις λαμπομένην χαλκήϊον ἄνθος ἰδέσθαι.

Ibid. p. 52 pluscula de eadem, et v. 17 *Λέγει οὖν ὁ Θεολόγος, ὅτι παρήγαγεν αὐτὴν ὁ πατὴρ,*

ὄφρ' αὐτῷ μεγάλων ἔργων κράντειρα γένοιτο.

Et v. 34 de eadem Minerva, *ἀρετῆς δ' οὔνομα ἐσθλὸν κλήζεται, φησὶν Ὀρφεύς.*

De ead. in Plato. Polit. p. 377, 30.

δεινὴ γὰρ Κρονίδαο νόου κράντειρα τέτυκται.

Et p. 387 extr. *Καὶ γὰρ οἱ πρώτιστοι Κουρῆτες τάγε ἄλλα τῇ τάξει τῆς Ἀθηνᾶς ἀνεῖνται, καὶ περιεστέφθαι λέγονται τῷ θαλλῷ τῆς ἐλαίας, ὥς φησιν Ὀρφεύς.*

Io. Stobaeus Ecl. Phys. Ser. 3 p. 38, 13 ex Prooemio de Gemmis laudat versum, quem ibi non invenis:

ἀλλὰ Θεοὶ σοφίης ἐριλαμπέος ἡγεμονῆες

κέκλυτε.

In his Minervam esse, non est dubium.

XXX.

Falso adscripta Orpheo.

Gregor. Nazianz. in Iulia. s. Or. 3 p. 104, A.

Ὀρφεὺς παρίτω μετὰ τῆς κιθάρας, καὶ τῆς πάντα ἑλκούσης ᾠδῆς, ἐπιβρεμέτω Διῒ τὰ μεγάλα καὶ ὑπερφυῆ τῆς θεολογίας ῥήματα καὶ νοήματα.

Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε Θεῶν, εἰλυμένε κόπρῳ,

ὅση τὲ μηλείη, ὅση τὲ ἵππων, ὅση τὲ ἡμιόνων· ἵν' ἐντεῦθεν, οἶμαι, δειχθῇ τὸ ζωογόνον τοῦ θεοῦ καὶ φερέσβιον.

Sed verius forte, certe emendatius Philostratus Heroic. 2, 19 p. 693 pr. ubi Homerum praefert Orpheo, Musaeo, Pampho, *Καὶ μὴν καὶ Παμφῶ σοφῶς μὲν ἐνθυμηθέντος, ὅτι Ζεὺς εἴη τὸ ζωογονοῦν, δι' οὗ ἀνίσταται ἐκ τῆς γῆς πάντα, εὐηθέστερον δὲ χρησαμένου τῷ λόγῳ, καὶ καταβεβλημένα ἔπη ἐς τὸν Δία ᾄσαντος· ἔστι γὰρ τὰ τοῦ Παμφῶ ἔπη,*

Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε Θεῶν, εἰλυμένε κόπρῳ
μηλείῃ τε καὶ ἱππείῃ, καὶ ἡμιονείῃ· κ. τ. λ.

Sic Geoponic. 2, 35 ex Didymo, *Φέρεται καὶ Ὀρφέως ταῦτα ἔπη,*

δειλοί, πάνδειλοι, κυάμων ἄπο χεῖρας ἔχεσθε,
καὶ
ἶσόν τοι κυάμους τε φαγεῖν κεφαλάς τε τοκήων.

Quos versiculos ad Empedoclem auctorem refert Gell. 4, 11.

XXXI.

Io. Tzetzes ad Hesiodi *Ἔρ.* 504 p. 125, a.

Τὰ δὲ ἔπη ἐκ τῶν Ὀρφέως μετεβλήθη· φησὶ γὰρ Ὀρφεύς·

Πολλαὶ δ' οὐρανόθεν καὶ ἐπαρτέες ἐκ νεφελάων
τῆμος ἐπόρνυνται φηγοῖς καὶ δένδρεσιν ἄλλοις,
οὔρεσί τε, σκοπέλοις τε, καὶ ἀνθρώποις ἐριθύμοις
πηγυλίδες, καὶ ἔσυνται ἀμειδέες· αἵδε γὰρ ὄντως
τρύουσιν καὶ θῆρας ἐν οὔρεσιν, οὐδέ τις ἀνδρῶν
προβλώσκειν μεγάρων δύναται κατὰ γυῖα δαμασθεὶς
ψύχεϊ λευγαλέῳ· πάχνῃ δ' ὑπὸ γαῖα μέμυκε.

XXXII.

Io. Malela Chronographiae p. 88
(ed. Oxon. 1691. 8)
ex *θεογονίᾳ* Orphei has illius preces refert,

Ὦ ἄνα, Λητοῦς υἱ', ἑκατηβόλε, φοῖβε, κραταιέ,
πανδερκές, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσων,
ἠέλιε χρυσέῃσιν ἀειρόμενε πτερύγεσσιν,
δωδεκάτην δὴ τήνδε παραί σεο ἔκλυον ὀμφήν,
σεῦ φαμένου, σὲ δέ γ' αὐτόν, ἑκηβόλε, μάρτυρα θείην.

Idem p. 91 de conditione hominum, qui brutis animalibus non sint meliores, istos de pluribus versus ponit:

θῆρές τ' οἰωνοί τε, βροτῶν τ' ἀλιτήρια φῦλα,
ἄχθεα γῆς, εἴδωλα τετυγμένα, μηδαμὰ μηδὲν
εἰδότες, οὔτε κακοῖο προσερχομένοιο νοῆσαι
φράδμονες, οὔτ' ἄποθεν μάλ' ἀποστρέψαι κακότητος,
οὔτ' ἀγαθοῦ παρεόντος ἐπιστρέψαι τε καὶ ἔρξαι
ἴδριες, ἀλλὰ μάτην ἀδαήμονες, ἀπρονόητοι.

XXXIII

Procl. ad Euclid. Elem. 2 p. 43 post med. dum suo more *θεολογεῖ* de circulo, citat haec Orphei,

— — — *Τὸ δ' ἀπειρέσιον κατὰ κύκλον*
ἀτρύτως ἐφορεῖτο.

XXXIV.

Nomenclaturae quaedam et Synonymiae Deorum (cf. Fr. 28) Io. Diac. allegor. ad Hesiodi Theog. p. 268 med.

Εὑρίσκω, τὸν Ὀρφέα καὶ τὴν ΤΥΧΗΝ ΑΡΤΕΜΙΝ προσαγορεύοντα (Hymno 71, 5) *ἀλλὰ καὶ τὴν ΣΕΛΗΝΗΝ ΕΚΑΤΗΝ*

Εἰνοδίην Ἑκάτην κλήζω, τριοδῖτιν ἐραννήν.

Procl. Theol. Plato. 5, 11 p. 267, 43 *Κατ᾽ Ὀρφέα τῷ μὲν Κρόνῳ συνοῦσα — ΡΕΑ καλεῖται· τὸν δὲ Δία παράγουσα, καὶ μετὰ Διὸς ἐμφαίνουσα τούς τε ὅλους καὶ τοὺς μερικοὺς διακόσμους τῶν Θεῶν, ΔΗΜΗΤΗΡ.*

Franc. Patric. Discuss. Peripatt. 3, 5 p. 326 nescio unde.

ΡΕΙΗ τοι νοερῶν μακάρων πηγή τε ῥοή τε.
πάντων γὰρ πρώτη δυνάμει κόλποισιν ἀφράστοις
δεξαμένη γενεὴν ἐπὶ πᾶν προχέει τροχάουσαν.

Procl. in Tim. 2 extr. p. 139, 9:

Καὶ γὰρ ὁ Θεολόγος τὴν κόρην ΜΟΥΝΟΓΕΝΕΙΑΝ εἴωθε προσαγορεύειν. Sic certe H. 28, 2.

XXXV.

Procl. in Tim. L. 1 p. 53, 29.

Οἱ Θεολόγοι — φασὶ — τὸν Ἄτλαντα ἐν τοῖς πρὸς Ἑσπέραν τόποις ἱδρύσθαι, ἀνέχοντα τὸν οὐρανόν.

Ἄτλας δ᾽ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ᾽ ἀνάγκης
πείρασιν ἐν γαίης.

Idem in Parmenidem Platonis L. 4, ut dedit e MS. Eschenbach. Epig. p. 78.

αὕτη δὲ, Ζηνὸς καὶ ἐν ὄμματι, πατρὸς ἄνακτος,

ναίουσ᾽ ἀθάνατοί τε θεοί, θνητοί τ᾽ ἄνθρωποι,
ὅσσα τε ἦν γεγαῶτα, καὶ ὕστερον ὅσσα ἔμελλεν.

XXXVI.

Voces quaedam Orphicae.

Tzetz. ad Lycophron. 83.

Ἀρύκαρπα πᾶσαν ὀπώραν, ὥς που φησὶν ἐν ταῖς δωδεκαετηρίσιν Ὀρφεὺς

Βάλλειν ἔρνεα πάντα, τά τε ΔΡΥΟΣ ΑΚΡΑ λέγονται.

Ibid. ad 523 Δείκνυσι δὲ καὶ Ὀρφεὺς τὴν τούτων διαφοράν, οὑτωσὶ λέγων ἐν ταῖς δωδεκαετηρίσιν,

ἔσται δ᾽ αὖτις ἀνὴρ ἢ ΚΟΙΡΑΝΟΣ, ἠὲ ΤΥΡΑΝΝΟΣ,

ἢ ΒΑΣΙΛΕΥΣ, ὃς τῆμος ἐς οὐρανὸν ἵξεται αἰπύν.

Procl. in Tim. L. 5 p. 293, 21 Τὴν ἕνωσιν καὶ συμπλοκὴν τῶν δυνάμεων ἀδιαίρετον — εἰώθασι ΓΑΜΟΝ οἱ θεολόγοι προσαγορεύειν — καθ᾽ ἅ φησιν ὁ θεολόγος. ΠΡΩΤΗΝ γὰρ ΝΥΜΦΗΝ ἀποκαλεῖ τὴν γῆν, καὶ ΠΡΩΤΙΣΤΟΝ ΓΑΜΟΝ τὴν ἕνωσιν αὐτῆς πρὸς τὸν οὐρανόν κ. τ. λ.

Id. ibid. L. 1. p. 35, 27 Οἱ θεολόγοι τὴν ἡλιακὴν πρόνοιαν καὶ εἰς τὰ θνητὰ διὰ τῶν ΔΑΚΡΥΩΝ (allegoriam fabulae Phaethontis persequitur) σημαίνουσι·

ΔΑΚΡΥΑ μὲν σέθεν ἐστὶ πολυτλήτων γένος ἀνδρῶν.
In libro Θεολογούμενα ἀριθμητικὰ p. 37 fin.

Τὴν ΕΞΑΔΑ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΝ προσηγόρευον οἱ Πυθαγορικοὶ κατακολουθοῦντες Ὀρφεῖ.

Procl. ad Hesiodi Dies p. 168, b fin.
Ὁ μὴν ἐν αὐτῇ (*τῇ ἀρχῇ* primus dies mensis) *παρ᾽ Ὀρφεῖ προςαγορεύεται ΜΟΝΟΚΕΡΩΣ ΜΟΣΧΟΣ. Ἁπλῶς μὲν γὰρ ὁ ΜΗΝ λέγεται ΒΟΥΣ κ. τ. λ.* et add. si tanti est Io. Protospath. ibid. p. 182, b med.

Pollux 2, 39 de cranio,
Τὸ ἔγκοιλον αὐτοῦ κορυφή, ὃ καὶ ΜΕΣΟΚΡΑΝΟΝ ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς ὀνομάζεται μέτροις.

XXXVII.

Tzetz. Chiliad. 12, 150 probaturus, Orphea fuisse Astrologum, ad libros illius provocat.

Καὶ τῶν μὲν ἐφημερίδων Ὀρφέως ἀρχὴ τόδε·

Πάντ᾽ ἐδάης, Μουσαῖε θεόφραδες, εἰ δέ σ᾽ ἀνώγει
θυμός, ἐπωνυμίας μήνης κατὰ μοῖραν ἀεῖσαι,
ῥεῖά τοι ἐξερέω, σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.

Τῶν δωδεκαετηρίδων δὲ ἡ καταρχὴ τοιάδε·

Δεῦρό νυν οὔατά μοι καθαρὰς ἀκοάς τε πετάσσας,
κέκλυθι τάξιν ἅπασαν, ὅσην τεκμήρατο δαίμων,
ἔκ τε μιᾶς νυκτός, ἠδ᾽ ἐξ ἑνὸς ἤματος αὔτως.

XXXVIII.

Procl. in Tim. 3 p. 155, 48 ex iis, quae vocat *λόγια.*

Ἔργα νοήσας γὰρ πατρικὸς νόος αὐτογένεθλος,
πᾶσιν ἐνέσπειρεν δεσμὸν πυριβριθῆ ἔρωτος,
καὶ τὴν αἰτίαν προςέθηκεν,
ὄφρα τὰ πάντα μένῃ χρόνον εἰς ἀπέραντον ἐρῶντα,
μηδὲ πάσῃ τὰ πατρὸς νοερῶς ὑφασμένα φέγγει.
διὰ γὰρ τοῦτον τὸν ἔρωτα πάντα ἥρμοσται ἀλλήλοις,
ὡς ἐν ἔρωτι μένῃ κόσμου στοιχεῖα θέοντα.

XXXIX.

Ioannes Diac. Allegor ad Hesiodi Theog. p. 278, b med.

Ἔστιν δὴ πάντων ἀρχὴ Ζεύς· Ζεὺς γὰρ ἔδωκε,
ζῶά τ' ἐγέννησεν· καὶ ΖΗΝ' αὐτὸν καλέουσι,
καὶ ΔΙΑ τ' ἤδ', ὅτι δὴ διὰ τοῦτον ἅπαντα τέτυκται.
εἷς δὲ πατὴρ οὗτος πάντων, θηρῶν τε βροτῶν τε.

XL.

Plutar. Sympos. 8, 4 p. 723, E.

Ὁ φοῖνιξ μακρόβιόν ἐστιν ἐν τοῖς μάλιστα τῶν φυτῶν, ὥς που καὶ τὰ Ὀρφικα ταῦτα μεμαρτύρηκε,

— — Ζῶον δ' ἶσον ἀκροκόμοισι
φοινίκων ἔρνεσσι.

XLI.

Ἀστρολογούμενα quaedam.

Io. Tzetzes ad Hes. Ἔργα καὶ ἡμ. p. 170, b reprehendens Hesiodum, ait illum scripsisse δεινῶς καὶ συγκεχυμένως, ἔτι δὲ ψευδῶς· καὶ οὐχ ὥςπερ ὁ μέγας Ὀρφεὺς διδασκαλικῶς τε καὶ τεταγμένως πρὸς εὐκρίνειαν, καὶ τὸ πλέον τεχνικωτέρως, καὶ ἀληθῶς. Ἐκεῖνος μὲν οὕτω φησί·

Πρῶτον μὲν πρώτῳ ἐνὶ ἤματι φαίνεται Ἄρης.
μήνη δ' εἰς τ' Ἄρην ἐπιτέλλεται. ἴσχεο δ' ἔργων,
τὴν δὲ γὰρ ἐξανύσασα φύσις δίκερων ἀναφαίνει.
αὐτὰρ ἐπὴν τρίτον ἦμαρ ἀπόπροθεν ἠελίοιο,
πᾶσιν ἐπιχθονίοισι φυτοσπόρου αἰτίη ἀλκῆς.
τετράδι δ' αὐξομένη πολυφεγγέα λαμπάδα τείνει,
καὶ καθεξῆς πέντε, ἕξ, μέχρι τῆς λ. κ. τ. λ.

Id. ibid. p. 175, a. *Ὀρφεὺς δὲ ἐκεῖνος ὁ Θράκιος ἐν τῇ περὶ γεωργίας οὐ τὴν ἁπλῶς ἡμέραν τῆς σελήνης τὴν τοιάνδε λέγει λυσιτελεῖν, ἢ καὶ ἀνόητον· ἀλλ' ὅταν τοιῶσδε σχηματισθῇ καὶ συντρέχῃ ζωδίοις τε καὶ τοῖς ἀστράσιν.*

Et p. 178, b. *Εἰ δέ, ὥς φησιν Ὀρφεύς, τῇ ἄτῃ ἀνεῖται ἡ ἑπτακαιδεκάτη, καὶ διὰ τοῦτο τῇ τε τομῇ τῆς ὕλης ἐστὶν οἰκεία, καὶ τῇ τοῦ καρποῦ γυμνώσει τῶν περικαρπίων.*

Id. ad *Ἐργ.* p. 130, b. *Ὀρφεὺς μαθηματικῶς πάντα παρακελεύεται δρᾷν· οἷον σελήνης τρεχούσης περὶ παρθένον, πάντα φυτεύειν πλὴν μόνων ἀμπέλων· μισεῖ γὰρ ἡ παρθένος τὸν ἄμπελον, διὰ τὸν πατέρα Ἰκάριον. Διὸς ὑδροχόου* (f. *ὑδροχόον*) *περιπολεύοντος, μὴ πλεύσῃς· χαλεπὴ γὰρ τότε λίαν ἐστὶν ἡ θάλασσα. Τοῦ αὐτοῦ Διὸς ἐν ἰχθύσιν ὄντος, καλὸν γάμους ποιεῖν, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως.*

XLII.

De Saturno quaedam.

Procl. ad Hesiodi *Ἐρ.* p. 44, b post pr. *ὁ Ὀρφεὺς τοῦ ἀργυροῦ γένους βασιλεύειν φησὶ τὸν Κρόνον.*

Ibid. p. 39, a fi. *Τὸν Κρόνον ἀεὶ μελαίνας ἔχειν τὰς ἐπὶ τοῦ γενείου τρίχας, φησὶν Ὀρφεύς.*

Et in Plato. Theol. 5, 10 pr. *Καὶ ὁ τῶν Ἑλλήνων θεολόγος Ὀρφεὺς — ἀεὶ μελαίνας τὰς τοῦ Κρονίου προσώπου τρίχας μυστικῶς λέγει, καὶ μηδαμῶς γίγνεσθαι πολιάς.* Deinde refert versus illius truncatos, de hominibus saeculi Ionis (argentei; vt modo)

— — — — *ὑπὸ Ζηνὶ Κρονίωνι*
ἀθάνατον αἰῶνα καμεῖν, καθαροῖο γενείου.
— — — *διερὰς χαίτας εὐώδεας, οὐδὲ*

[f. Γήραος] ἠπεδανοῖο μιγήμεναι ἄνθεϊ λευκῷ.
ἀλλ' — — — ἐριθηλέα λάχνην.

XLIII.

Hippa

Procl. in Tim. 2 p. 124, 25.

Ἡ μὲν γὰρ Ἵππα τοῦ παντὸς οὖσα ψυχὴ καὶ οὕτω κεκλημένη παρὰ τῷ θεολογῳ — λίκνον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς θεμένη, καὶ δράκοντι αὐτὸ περιστρέψασα τὸ κραδιαῖον, ὑποδέχεται Διόνυσον, — ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ μηροῦ τοῦ Διὸς πρόεισιν εἰς αὐτήν. — διὸ καὶ συλλαμβάνεσθαι καὶ Ἵππα λέγεται τίκτοντι τῷ Διί. Vid. Hym. 48, 1.

XLIV.

Eustath. ad Dionys. Perieg. 1.

Καθὰ καὶ Ὀρφεὺς ἐν τῷ περὶ Διὸς καὶ Ἥρας φησὶ λέγων,

Κύκλον ἀκαμάτου καλλιῤῥόου ὠκεανοῖο
ὃς γαῖαν δίνῃσι πέριξ ἔχει ἀμφιελίξας.

ὡς τοῦ ὠκεανοῦ περιειληφότος τὴν γῆν. (cf. fragm. ined. 31.)

XLV.

Procl. in Tim. 5 p. 330, 17 de vita beata agens, Ἧς καὶ οἱ παρ' Ὀρφεῖ τῷ Διονύσῳ καὶ τῇ Κόρῃ τελούμενοι τυχεῖν εὔχονται

Κύκλου τ' ἂν λῆξαι καὶ ἀναπνεῦσαι κακότητος.

XLVI

Tzetz. ad Lycophr. 275, ubi Poeta memorat Λειβηθρίην δ' ὕπερθε Πιμπλείας σκοπήν· citat versum Orphei

Νῦν δ' ἄγε μοι κούρη Πιμπληϊὰς ἔννεπε Μοῦσα.

Et in fine Scholii addit, *Ἐπείπερ Ὀρφεύς, ἀρχὴ καὶ πατὴρ ὑπάρχων τῶν ποιητῶν, κατῴκει περὶ τὸν Ἑλικῶνα καὶ τὸ Λειβήθριον, ἐμυθολογήθη, ὡς αἱ Μοῦσαι περὶ τοὺς ἐκεῖσε τόπους οἰκοῦσι.*

Idem ad vs. 410 repetit versum: et pro *Πιμπληϊὰς* habet *Λειβηθριάς*. Sed Chil. 7, 949 *Λειβηθριάς*. Rursus *Πιμπληϊὰς* est in carmine Maximi v. 141. Versus est Maximi.

Io. Tzetzes exeg. Hom. MS. fol. 9. a. *τοῦτο δὲ Ὀρφεὺς σαφέστερον παραδείκνυσι. Λειβήθριος γὰρ ὢν φησί·*

νῦν δ᾽ ἄγε μοι κούρη Λειβηθριὰς ἔννεπε Μοῦσα.

Idem ib. fol. 13. b. *φησὶ γὰρ ἐκεῖνος* (Orpheus) *Λειβήθριος ὤν,*

νῦν δ᾽ ἄγε μοι κούρη Κωνσταντιὰς ἔννεπε Μοῦσα.

XLVII.

Lactant. 1, 13, 11 Orpheus — aperte Saturnum in terra et apud homines regnasse commemorat.

Πρώτιστος μὲν ἄναξ ἐκέπιχθονίων Κρόνος ἀνδρῶν·
ἐκ δὲ Κρόνου γένετ᾽ αὐτὸ ς ἄναξ μέγας εὐρυόπα Ζεύς.

XLVIII.

Franc. Patric. Discuss. Peripatt. 3, 5 p. 326.

Τύνη δ᾽ ἐσσὶ πατήρ, καὶ μητέρος ἀγλαὸν εἶδος,
καὶ τεκέων τέρεν ἄνθος, ἐν εἴδεσιν εἶδος ὑπάρχων,
καὶ ψυχή, καὶ πνεῦμα, καὶ ἁρμονίη, καὶ ἀριθμός.

XLIX.

Porphyr. de antro Nymphar. p. 118 Barnes.

Οὕτω παρὰ τῷ Ὀρφεῖ ἡ Κόρη, ἥπερ ἐστὶ παντὸς τοῦ σπειρομένου ἔφορος, ἱστουργοῦσα παραδίδο-

ται. — Παρὰ τῷ Ὀρφεῖ ὁ Κρόνος μέλιτι ὑπο Διὸς ἐνεδρεύεται. πλησθεὶς γὰρ μέλιτος μεθύει καὶ σκοτοῦται, ὡς ἀπὸ οἴνου, καὶ ὑπνοῖ — οὔπω γὰρ οἶνος ἦν. φησὶ γὰρ παρ' Ὀρφεῖ ἡ Νὺξ τῷ Διῒ ὑποτιθεμένη (ut consiliaria V. Fr. 10) τὸν δια μέλιτος δόλον,

Εὖτ' ἂν δή μιν ἴδηαι ὑπὸ δρυσὶν ὑψοκόμοισιν
ἔργοισιν μεθύοντα μελισσάων ἐριβόμβων,
αὐτίκα μιν δῆσον.

Ὃ καὶ πάσχει ὁ Κρόνος, καὶ δεθεὶς ἐκτέμνεται, ὡς Οὐρανός.

L.

Etymol. M. Voc. Γίγας ex octavo τοῦ ἱεροῦ λόγου.

Οὓς καλέουσι γίγαντας ἐπώνυμον ἐν μακάρεσσιν,
οὕνεκα Γῆς ἐγένοντο καὶ αἵματος Οὐρανίοιο.

LI.

Diodorus Siculus I, 12.

Γῆ μήτηρ πάντων, Δημήτηρ πλουτοδότειρα.

LII.

Orus ap. Etym. M. p. 787, 29.

Τὸν δὴ καλέουσι Φάνητα,
ὅτι πρῶτος ἐν αἰθέρι φαντὸς ἐγένετο.

LIII.

Suidas in v. τριτοπατορες.

Δήμων ἐν τῇ Ἀτθίδι φησὶν ἀνέμους εἶναι τοὺς τριτοπάτορας. Φιλόχορος δὲ τοὺς τριτοπάτρεις πάντων γεγονέναι πρώτους. τὴν μὲν γὰρ γῆν καὶ τὸν ἥλιόν φησιν, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα καλεῖ, γονεῖς αὐτῶν ἠπίσταντο τότε οἱ ἄνθρωποι. τοὺς δὲ ἐκ τούτων τρίτους πα-

τερας. Φανόδημος δὲ ἐν ἕκτῳ φησὶν ὅτι μόνοι οἱ Ἀθηναῖοι θύουσί τε καὶ εὔχονται αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως παίδων, ὅταν γαμεῖν μέλλωσιν. ἐν δὲ Ὀρφέως φυσικῷ ὀνομάζεσθαι τοὺς τριτοπάτορας Ἀμαλκείδην καὶ Πρωτοκλέα καὶ Πρωτοκλέοντα, θυρωροὺς καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων. ὁ δὲ τὸ ἐξηγητικὸν ποιήσας Οὐρανοῦ καὶ Γῆς φησὶν αὐτοὺς εἶναι παῖδας, ὀνόματα δὲ αὐτοῖς Κόττον, Βριάρεων, καὶ Γύγην. Eadem fere leguntur apud Etym. M. p. 768, 1. nisi quod ἐν τοῖς φυσικοῖς laudatur Orpheus, et Πρωτοκλείαν καὶ Πρωτοκρέοντα, hoc ultimum recte, scribitur.

LIV.

Suidas v. ἵππος Νισαῖος.

Ἐν δὲ Δίκτυϊ Ὀρφεὺς λέγει· ἡ Νίσα τόπος ἐστὶν ἐν Ἐρυθρᾷ κείμενος.

LV.

Schol. Pind. ad Pyth. III. 96.

Λέγεται δὲ ὁ Ἀσκληπιὸς χρυσῷ δελεασθεὶς ἀναστῆσαι Ἱππόλυτον τεθνηκότα· οἱ δὲ Τυνδάρεων· ἕτεροι Καπανέα· οἱ δὲ Γλαῦκον· οἱ δὲ Ὀρφικοὶ Ὑμέναιον.

LVI.

Schol. Vict. ad Hom. Iliad. XVIII. 570. apud Heynium vol. VII. p. 803. ἡ δὲ καλουμένη Σφαῖρα ποίημά ἐστιν εἰς τὸν Λίνον. ἀναφέρεται δὲ εἰς Ὀρφέα.

Monadici versus, quorum de contexto dicere operae pretium visum non est.

Procl. Tim. 2 p. 121 pr.

Ἔστ' ἂν Ῥείη παῖδα τέκοι Κρόνῳ ἐν φιλότητι.

Procl. in Tim. 1 -- ap. Eschenb. Epig. p. 99.
Ἡ δὲ πάλιν Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν εὐρὺν ἔτικτε.

Athenag. Legat. p. 79, 26.
Ἡνίκα κόσμον ἅπαντα ἑαῖς στηρίξατο βουλαῖς.

In fragm. Esch. p. 245, 1.
Καὶ τὸ δικαιοσύνης τε καὶ εὐσεβίης μέγ' ὄνειαρ.

Ibid. ex Iustino M.
Πᾶσιν γὰρ θνητοῖς θνηταὶ κόραι εἰσὶν ἐν ὄσσοις.

Ex Apollo. Schol. ad 3, 467. Eschenb. Epig. p. 105.

Καὶ τότε δὴ Ἑκάτην Δηὼ τέκεν εὐπατέρειαν.
Ex Procl. Tim. 1 - - Esch. Epig. p. 55.

Μῆτίς τε κέλομαι, καὶ κέρδεσι.

Οἷσιν ἐπεμβεβαὼς δαίμων μέγας αἰὲν ἐπ' ἴχνη
ex Proclo MS. Bentl. ad Mill. p. 4 pr. (cf. Frag. ined. 15.)

Κρίας, ταυρείους, ὄφιος, χαροποῦ τε λέοντος
[*κεφαλὰς*] fert *Φάνης* Orphicus Procl. ap. Eschenb. Epig. p. 77.

Τῷ λαμπρῷ βλέπομεν, τοῖς δ' ὄμμασιν οὐδὲν ὁρῶμεν.

Stob. Ecl. Phys. 1 p. 121 pr.

Τὸ γὰρ Ὡρμήθη δ' ἀνὰ κύκλον ἀθέσφατον,
περὶ ταύτης εἴρηται τῷ Θεολόγῳ τῆς θεότητος
Procl. in Tim. 3 p. 160, 40 de figura mundi sphaerica agens.

Ἠδ' ὕλην πρώτιστ' αἰσχρῶν δώτειραν ἁπάντων,
pro Orphico laudat Fr. Patric. Discuss. Peripatt. 2, 6 p. 238.

ORPHEI
FRAGMENTA INEDITA.

1. Hermias Commentario MS. in Platonis Phaedrum.

Οὐδένα γὰρ ἐνθουσιασμὸν ἄνευ τῆς ἐρωτικῆς ἐπιπνοίας συμβαίνει γίνεσθαι. Ὁρᾷς πῶς ὁ Ὀρφεὺς πάσας ἐπιτηδεύσας φαίνεται, ὡς δεομένας καὶ ἐχομένας ἀλλήλων; τελεστικώτατον μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ μαντικώτατον πορειλήφαμεν, καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος κινούμενον, ἔτι ποιητικώτατον, ὅν γε δι' αὐτὸ τοῦτο καὶ Καλλιόπης υἱὸν γενέσθαι φασίν. Ἐρωτικώτατός τε ἐστὶν, ὡς αὐτὸς λέγων φαίνεται πρὸς τὸν Μουσαῖον καὶ προτείνων αὐτῷ τὰ θεῖα ἀγαθὰ, καὶ τελειῶν αὐτόν.

2. Ibid.

Καὶ τρεῖς δὲ λέγονται Ὀρφεῖς παρὰ Θρᾳξὶ γενέσθαι.

3. Ibid.

Οὐ πρῶτος δὲ ὁ Πλάτων ἡνίοχον καὶ ἵππους παρέλαβεν, ἀλλὰ πρὸ αὐτοῦ οἱ ἔνθεοι τῶν ποιητῶν, Ὅμηρος, Ὀρφεὺς, Παρμενίδης.

4. Ibid.

Αὐτῷ δὲ τούτῳ πρώτῳ τῷ δεσπότῃ Φάνητι καὶ πτέρυγας δίδωσι· Χρυσέαις πτερύγεσσι φορευμένος ἔνθα καὶ ἔνθα.

5. Ibid.

Τετρὰς δὲ ὁ Φάνης, ὥς Ὀρφεὺς φησὶ, Τέτρασιν ὀφθαλμοῖσιν ὁρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα.

6. Ibid.

Ὁ γάρ τοι Ὀρφεὺς περὶ τῆς νυκτὸς λέγων, θεῶν γὰρ ἔχει φησὶ (sic), *καὶ μαντοσύνην δέ οἱ δῶκεν ἔχειν ἀψευδέα πάντη.*

7. Ibid.

Ἔξω γὰρ προῆλθον πρῶτοι ἀπὸ Φάνητος οὐρανὸς καὶ γῆ δεῖξαί τ᾽ ἐξ ἀφανῶν φανεροὺς οἵτ᾽ εἰσὶ γενέθλην. καὶ πρῶτος καταλάμπεται ὁ οὐρανὸς ὑπὸ τοῦ θείου φωτὸς τοῦ Φάνητος. τὴν γὰρ νύκτα ἡνῶσθαι αὐτῷ φησι πρωτόγονόν γέ μεν ὅστις ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν, εἰ μὴ νὺξ ἱερὴ μούνη, οἱ δ᾽ ἄλλοι ἐθαύμαζον καθορῶντες ἐν αἰθέρι φέγγος ἄληπτον· τοῖον ἀπέστραπται χροὸς ἀθανάτοιο Φάνητος.

Binos posteriores versus, paulo aliter scriptos, citat Bentleius Epist. ad Millium p. 3.

8. Ibid.

Τριῶν γὰρ παραδεδομένων νυκτῶν παρ᾽ Ὀρφεῖ, τῆς μὲν ἐν αὐτῷ μενούσης τῆς πρώτης, τῆς δὲ τρίτης ἔξω προελθούσης τῆς μέσης τούτων, τὴν μὲν πρώτην μαντεύειν φησὶν, ὅ ἐστι τῆς ἐπιστήμης, τὴν δὲ μέσην αἰδοίην καλεῖ, ὅ ἐστι τῆς σωφροσύνης, τὴν δὲ τρίτην ἀποτίκτειν φησὶ τὴν δικαιοσύνην.

9. Ibid.

Ἀδράστεια κεκλημένη, διὰ τὸ τὰ ὑπ᾽ αὐτῆς τεθέντα καὶ νομοθετηθέντα ἀναπόδραστα εἶναι. διὸ καὶ πρὸ τοῦ ἄντρου τῆς νυκτὸς ἠχεῖν λέγεται· παλάμησι δὲ χάλκεα ῥόπτρα· Δῶκεν Ἀδραστείῃ. ἐν τοῖς προθύ-

ροις γὰρ τοῦ ἄντρου τῆς νυκτὸς κάθηται ὁ Φάνης· ἐν μέσῳ δὲ ἡ νὺξ, μαντεύουσα τοῖς θεοῖς θεσμούς. (cf. Fr. 27.)

10 Proclus Commentario in Platonis Parmenidem.

Αὐτὸν τὸν Δία καὶ τὸν Διόνυσον παῖδας καὶ νέους ἡ θεολογία καλεῖ, καίπερ ὄντε νέω, φησὶν ὁ Ὀρφεύς.

11. Ibid.

Ὁ μὲν γὰρ Ὀρφεὺς μετὰ τὴν κατάποσιν τοῦ Φάνητος ἐν τῷ Διῒ τὰ πάντα γεγονέναι φησί. ἐπειδὴ πρώτως μὲν καὶ ἡνωμένως ἐν ἐκείνῳ, δευτέρως δὲ καὶ διακεκριμένως ἐν τῷ δήμιουργῷ τὰ πάντων ἀνεφάνη τῶν ἐγκοσμίων αἴτια. ἐκεῖ γὰρ ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη, καὶ ὁ οὐρανὸς αὐτὸς, καὶ τὰ στοιχεῖα, καὶ ὁ ἔρως ὁ ἑνοποιὸς, καὶ πάντα ἁπλῶς ἐν γεγονότα. Ζηνωνὸς (sic) *δ' ἐνὶ γαστέρι σύῤῥα πέφυκε.*
v. Bentl. Ep. ad Mill. p. 3. (cf. Fr. 6, 8.)

12. Ibid.

Οὐκ ἂν θαυμασώμεθα τῶν Ὀρφέως ἀκούοντες ἐπῶν, ἐν οἷς φησιν ὁ θεολόγος·
Αὔτη δὲ Ζηνὸς καὶ ἐν ὄκμασι (sic) *πατρὸς ἄνακτος*
ναίουσ' ἀθάνατοί τε θεοὶ, θνητοί τ' ἄνθρωποι,
ὅσα τε ἦν γεγαῶτα, καὶ ὕστερον ὅπως ἔμελλε.

13. Ibid.

Χρόνος δὲ ὑπὸ Ὀρφέως ὀνομάζεται, κατὰ δή τινα θαυμαστὴν ἀναλογίαν. γενέσεις γὰρ ὁ θεολόγος τῶν ἀγεννήτων μυστικὰς παραδοὺς, καὶ τὸ αἴτιον τῆς ἐκφάνσεως τῶν θείων χρόνων συμβολικῶς ὠνόμασεν. ὅπου γὰρ γένεσις, ἐκεῖ καὶ χρόνος.

14. Proclus Comm. in Alcibiadem I.

Ὁ θεολόγος ὁ παρ' Ἕλλησιν, ἀνόμματον ἀποκαλεῖ τὸν ἔρωτα ἐκεῖνον· Ποιμαίνων πραπίδεσσιν ἀνόμματον ὠκὺν ἔρωτα.

15. Ibid.

Καί μοι δοκεῖ καὶ ὁ Πλάτων, εὑρὼν παρ' Ὀρφεῖ τὸν αὐτὸν τοῦτον θεὸν καὶ ἔρωτα καὶ δαίμονα μέγαν ἀποκαλούμενον, ἀγαπήσειαι καὶ αὐτὸς ἐπὶ τοῦ ἔρωτος τὸν τοιοῦτον ὕμνον. περὶ μὲν γὰρ τοῦ νοητοῦ νοῦ λέγων ὁ θεολόγος, ἁβρὸς ἔρως φησὶ, καὶ μῆτις ἀτάσθαλος, καὶ πάλιν, οἷσιν ἐπεμβεβαὼς δαίμων μέγας αἰὲν ἐπίσχνη· (sic duo MSS. cf. p. 404, 8.) *περὶ δὲ τοῦ νοεροῦ νοῦ καὶ ἀμεθέκτου, καὶ μῆτις πρῶτος γενέτωρ, καὶ ἔρως πολυτερπής* (cf. Fr. 8, 2.), *καὶ πάλιν, ἓν κράτος, εἷς δαίμων γένετο μέγας ἀρχὸς ἁπάντων.* v. Bentl. Ep. ad Mill. p. 3. 4.

16. Ibid.

Παρὰ τῷ Ὀρφεῖ λέγει που πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα τὸν Κρόνον ὁ Ζεύς· Ὄρθου δ' ἡμετέρην γενεὴν ἀριδείκετε δαίμων. (cf. Fr. 10, 4.)

17. Ibid.

Καί μοι δοκεῖ, καθάπερ Ὀρφεὺς ἐφίστησι τῷ βασιλεῖ Διονύσῳ τὴν μονάδα τὴν Ἀπολλωνιακὴν ἀποτρέπουσαν αὐτὸν τῆς εἰς τὸ Τιτανικὸν πλῆθος προόδου, καὶ τῆς ἐξαναστάσεως τοῦ βασιλείου θρόνου, καὶ φρουροῦσαν αὐτὸν ἄχραντον ἐν τῇ ἑνώσει, τοιαῦτα δὴ καὶ ὁ Σωκράτους δαίμων περιάγειν μὲν αὐτὸν εἰς τὴν νοερὰν περιωπὴν, ἐπέχειν δὲ τῶν πρὸς τοὺς πολλοὺς συνουσιῶν.

18. Ibid.

Πάρεδρος ὁ νόμος τοῦ Διὸς, ὥς φησιν ὁ Ὀρφεύς.

19. Olympiodorus Comm. in Alcibiadem I.

Ἀλλὰ μὴν καὶ ὑλῶοι λέγονται, οἱ τήνδε τὴν ὕλην ἐξάπτοντες τῆς τῶν οὐρανίων, καὶ διὰ τούτου φρουροῦντες αὐτὴν, καὶ μὴ συγχωροῦντες ῥευστὴν οὖ-

σαν, πάντη φθείρεσθαι. φησὶ γὰρ καὶ ὁ Ὀρφεύς·
Ὕλης οὐρανίης καὶ ἀστερίης καὶ ἀβύσσου.

20. Olympiodorus Comm. in Phaedonem.

Καὶ ἔστι τὸ μυθικὸν ἐπιχείρημα τοιοῦτον παρὰ τῷ Ὀρφεῖ. τέσσαρες βασιλεῖαι παραδίδονται. πρώτη μὲν, ἡ τοῦ Οὐρανοῦ, ἣν ὁ Κρόνος διεδέξατο, ἐκτεμὼν τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρός. μετὰ δὲ τὸν Κρόνον, ὁ Ζεὺς ἐβασίλευσεν καταταρταρώσας τὸν πατέρα. εἶτα τὸν Δία διεδέξατο ὁ Διόνυσος, ὅν φασι κατ᾽ ἐπιβουλὴν τῆς Ἥρας τοὺς περὶ αὐτὸν Τιτᾶνας σπαράττειν, καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ ἀπογεύεσθαι. καὶ τούτους ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσε, καὶ ἐκ τῆς αἰθάλης τῶν ἀτμῶν τῶν ἀναδοθέντων ἐξ αὐτῶν, ὕλης γενομένης γενέσθαι τοὺς ἀνθρώπους.

21. Ibid.

Διόπερ καὶ παρῳδεῖ ἔπος Ὀρφικὸν τὸ λέγον, ὅτι ὅστις δ᾽ ἡμῶν ἀτέλεστος, ὥσπερ ἐν βορβόρῳ κείσεται ἐν ᾅδου.

22. Ibid.

Καὶ ὅτι τὸ ζῶν καὶ τὸ τεθνεὸς ἐξ ἀλλήλων, κατασκευάζει ἡ λέξις, ἐκ τῆς μαρτυρίας τῶν παλαιῶν ποιητῶν, ἀπὸ Ὀρφέως φημὶ λέγοντος· Οἱ δ᾽ αὐτοὶ πατέρες καὶ υἱέες ἐν μεγάροισιν ἠδ᾽ ἄλοχοι σεμναὶ κεδναί τε θύγατρες. πανταχοῦ γὰρ ὁ Πλάτων παρῳδεῖ τὰ Ὀρφέως.

23. Ibid.

Ὁ Διόνυσος λυσεώς ἐστιν αἴτιος. διὸ καὶ λυσεὺς ὁ θεός. καὶ Ὀρφεύς φησιν·

— Ἄνθρωποι δὲ τεληέσσας ἑκατόμβας
πέμψουσιν πάσῃσιν ἐν ὥραις ἀμφιέτῃσιν
ὄργια ἐκτελέσουσι, λύσιν προγόνων ἀθεμίστων

μαιόμενοι. σὺ δὲ τοῖσιν ἔχων κράτος, οὓς κ' ἐθέλησθα
λύσεις ἔκ τε πόνων χαλεπῶν καὶ ἀπείρονος οἴστρου.

24. Ibid.

Ὅτι παλαιὸς ὁ λόγος, Ὀρφικός τε γὰρ καὶ Πυθαγόρειος, ὃ πάλιν ἄγων τὰς ψυχὰς εἰς τὸ σῶμα, καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ σώματος ἀνάγων, καὶ τοῦτο κύκλῳ πολλάκις.

25. Ibid.

Ὅτι οἱ παραδιδόμενοι τέσσαρες ποταμοὶ κατὰ τὴν Ὀρφέως παράδοσιν, τοῖς ὑπογείοις ἀναλογοῦσι δ' στοιχείοις τε καὶ κέντροις, κατὰ δύο ἀντιθέσεις. ὁ μὲν γὰρ Πυριφλεγέθων, τῷ πυρὶ καὶ τῇ ἀνατολῇ, ὁ δὲ Κωκυτὸς, τῇ γῇ καὶ τῇ δύσει, ὁ δὲ Ἀχέρων, ἀέρι τε καὶ μεσημβρίᾳ. τούτους μὲν Ὀρφεὺς οὕτω διέταξεν, αὐτὸς δὲ τὸν Ὠκεανὸν, τῷ ὕδατι καὶ τῇ ἄρκτῳ προσοικειοῖ.

26. Olympiodorus Comm. in Philebum.

— ἐν δέ γε τῷ φανερῷ ὁ νοῦς βασιλεύει· διὸ καὶ Ὀρφευς φησί· νοῦς δὲ οἷα ψευδὴς βασιλήϊος.

27. Ibid.

— εἴτε (μνήμη) ἡ θεὸς αὐτὴ, ἀφ' ἧς πᾶσα ἡ ἰδιότης ἐπιγίνεται, εἴτε ἡ παρὰ τῷ Ὀρφεῖ Μνημὼ, εἴτε καὶ ἄλλη τις οὖσα τυγχάνει.

28. Ibid.

Καὶ μὴν ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς ἐν τῷ μυθευομένῳ ᾠῷ, τὰς τρεῖς ἐκφανῆναι μονάδας φησίν.

29. Orion Thebanus περὶ ἐτυμολογιῶν, MS. in Bibl. Reg.

Χεῖρες ἀπὸ τῆς χρήσεως, ὡςανεὶ χρήσιες οὖσαι, ἢ χρεῖαι. οὐδεμία γὰρ τέχνη προκόπτει δίχα χειρῶν. Ὀρφεύς· Χειρῶν ὀλλυμένων ἔῤῥεν πολυεργὸς Ἀθήνη.

30. Etymologicum MS. Bibl. Regiae.

Μίνθη, ἥν τινες ἡδύοσμον καλοῦσιν. ἔστι δὲ καλάμινθος ἄγριον ἡδύοσμον, ὅπερ λυπουμένη ἡ Δημήτηρ ἰδοῦσα ἐμίσησε καὶ ἄκαρπον ἐποίησε. Ὀρφεύς· Τὸ πρίνιον μέγα δένδρον ἐπὶ χθονὶ καὶ φερέκαρπον.

31. Scholiastes MS. in Dionysium Perieges. vs. 1.

Καὶ Ὀρφεὺς ἐν τῷ περὶ Διὸς καὶ Κόρης φησίν· Κύκλον τ᾽ ἀέναον καλλιῤῥόου ὠκεανοῖο, γαῖαν δίνησι περί νιν ἔχει ἀμφιέλισσε. Hoc fragmentum aliter legitur apud Eustathium l. c. (cf. Fr. XLIV.)

32 Scholiastes MS. in Aphthonii Progymnasmata.

Ὀρφεὺς ὁ παῖς Οἰάγρου που φησὶν ἐν λόγοις·
Ἐν θήρεσσι λέοντες ὀρειλεχέες χαμαιεῦναι
γίνονται, δάφναι δ᾽ ἐν δένδρεσιν ἠϋκόμοισι.

33. Io. Tzetzes Exeg. Hom. MS. fol. 8.

Εὑρίσκω γὰρ αὐτὸν (Homerum) *ἃ μέν τινα τῶν Ὀρφέως ἐπῶν καθ᾽ ὁλοκληρίαν πρὸς τὴν αὐτοῦ μετοχετεύσαντα ποίησιν, ἕτερα δὲ πάλιν καθ᾽ ἡμίσειαν παρασπάσαντα· ἔστι δ᾽ ἃ καὶ μεταφράσαντα ἢ καὶ ἀλληνάλλως μεταστρέψαντα ποίησιν· ὡς τὸ*

σηκάζειν πυρσοὺς τε καὶ ἀστάχυας κατ᾽ ἀλωάς,
ἀνδρῶν λικμώντων ὅτε τε ξανθὴ μήτηρ
κρίνῃ ἐπειγομένων ἀνέμων καρπόν τε καὶ ἄχνας.

καὶ τὸ,

ἕκτον ἔτος· τὸ μὲν οὔτις ἐπέφρασεν οὐδ᾽ ἐνόησεν.

καὶ τὸ,

μῆνιν ἄειδε θεὰ Δημήτερος ἀγλαοκάρπου.

πρὸς δὲ καὶ τὸ,

ἕκτη ἐνήριγεν εἰροδοδακτύλῳ ἀργυροπέζῃ.

καὶ τὸ,

ἱστὸν ἐποιχομένην ἀτελῆ πόνον ἀνθεμόεσσαν.

καὶ τὸ,

σμήνεα δ᾽ ἐργάζεο μελισσάων ἀδινάων.
ὁμοίως δὲ καὶ τὸ,

Ζεὺς Κρονίδης βασιλεὺς ὑψίζυγος αἰθέρι ναίων.
καὶ κατὰ μετάφρασιν, ὡς τὸ,

οὐδ᾽ ἦν Ἰφίκλοιο θοώτερος αὐδάζοιο
ὅστε καὶ ἀνθερίκεσσιν ἐπέτρεχεν, οὐδέ τι καρπὸν
σίνετ᾽ ἀήσυρα ἐλαφρὰ γυῖα φέρων ἐπὶ λήϊον αἶον.

καὶ ἕτερα μυρία.

34. Idem fol. 1. a. b.

Ὁ παλαιὸς γὰρ Ὀρφεὺς ἀφ᾽ οὔπερ ὁ ἐμὸς χρυσοῦς Ὅμηρος πολλὰ ἀνθεμουργὸν μέλισσαν ἄνθη ἐπῶν ἀπεδρέψατο, ἐν ταῖς ἑαυτοῦ δωδεκαετηρίσιν, οὐ νήδυμον φησὶν ἀλλὰ ἥδυμον, λέγων οὑτωσί.

ὧδε γὰρ ἂν μίμνοι καθαρός τε . . ἔμπλεος οἶνος
ἥδυμος εὐώδης τε· καλὸν δ᾽ ἔτος ἐστὶ φυτείης.

καί ἀλλαχοῦ πάλιν φησίν.

ὕπνον ὅς οὐκ ἐᾷ με λιγὺν ἐπὶ βλεφάροισιν ἰαύειν,
ἱστάμενος ἁπαλοῖς ἐν ὀνείρασιν ἂν πᾶσαν ὄρφνην.

τὸ δὲ λιγὺς ταυτὸν ἐστὶν τῷ ἥδυμος.

35. Idem fol. 9. b.

Καὶ ὁ Ὀρφεὺς·

ἡ μὲν γὰρ στείχησιν ἐπ᾽ ἀργειοῖο θεοῖο.

36. Idem fol. 11 b.

Ῥήτωρ ὡς ἤδη εἰρήκειν γεγονὼς ὁ Ἀλέξανδρος (Priami f.) πολλὰ συγγεγράφηκεν, οἶμαι δὲ καὶ ἀρχαιογονίας λόγους ἐξέθετο, πῶς οὐρανός τε γαῖά τ᾽ ἦν μορφὴ μία, ἐπεὶ δ᾽ ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα, τίκτουσι πάντα, κἀπέδωκαν εἰς φάος, καθὰ φησὶν Ὀρφεύς τε ὁ παλαιὸς καὶ Ἡσίοδος, Ἐμπεδοκλῆς τε σὺν αὐτοῖς ὁ Ἀκραγαντῖνος, καὶ Ἀναξαγόρας ὁ Κλαζομένιος, καὶ ὁ τοῦ Ἀναξαγόρου τουτουὶ μαθητὴς Εὐριπίδης, οὗτινός εἰσιν ἔπη καὶ οἱ τανῦν ῥηθέντες μοι ἴαμβοί.

ΠΡΟΚΛΟΥ ΥΜΝΟΙ.

(Anthol. Palat. Tom. I. VII, 341.)

ΑΔΗΛΟΝ.

Πρόκλος ἐγὼ Λύκιος γενόμην γένος, ὃν Συριανὸς
ἐνθάδ᾽ ἀμοιβὸν ἑῆς θρέψε διδασκαλίης.
ξυνὸς δ᾽ ἀμφοτέρων ὅδε σώματα δέξατο τύμβος,
αἴθε δὲ καὶ ψυχὰς χῶρος ἕεις λελάχοι.

I.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ.

Κλῦθι πυρὸς νοεροῦ βασιλεῦ, χρυσήνιε Τιτὰν,
κλῦθι φάους ταμία, ζωαρκέος, ὦ ἄνα, πηγῆς
αὐτὸς ἔχων κληῖδα, καὶ ὑλαίοις ἐνὶ κόσμοις
ὑψόθεν ἁρμονίης ῥύμα πλούσιον ἐξοχετεύων.
κέκλυθι· μεσσατίην γὰρ ἔχων ὑπὲρ αἰθέρος ἕδρην,
καὶ κόσμου κραδιαῖον ἔχων ἐριφεγγέα κύκλον,
πάντα τεῆς ἔπλησας ἐγερσινόοιο προνοίης.
ζωσάμενοι δὲ πλάνητες ἀειθαλέας σέο πυρσοὺς,
αἰὲν ὑπ' ἀλλήκτοισι καὶ ἀκαμάτοισι χορείαις,
ζωογόνους πέμπουσιν ἐπιχθονίοις ῥαθάμιγγας.
πᾶσα δ' ὑφ' ὑμετέρῃσι παλιννόστοισι διφρείαις,
Ὡράων κατὰ θεσμὸν, ἀνεβλάστησε γενέθλα.
στοιχείων δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντων
παύσατο, σεῖο φανέντος ἀπ' ἀῤῥήτου γενετῆρος.
σοὶ δ' ὑπὸ Μοιράων χορὸς εἴκαθεν ἀστυφέλικτος·
ἂψ δὲ μεταστρωφῶσιν ἀναγκαίης λίνον αἴσης,
εὖτ' ἐθέλεις· πέρι γὰρ κρατέεις πέρι δ' ἶφι ἀνάσσεις.
σειρῆς δ' ὑμετέρης βασιλεὺς θεοπειθέος οἴμης
ἐξέθορεν Φοῖβος· κιθάρῃ δ' ὕπο θέσκελα μέλπων,
εὐνάζει μέγα κῦμα βαρυφλοίσβοιο γενέθλης.
σῆς δ' ἀπὸ μειλιχόδωρος ἀλεξικάκου θιασείης

Παιήων βλάστησεν, ἑὴν δ' ἐπέτασσεν ὑγείην,
πλήσας ἁρμονίης παναπήμονος εὐρέα κόσμον.
σὲ κλυτὸν ὑμνείουσι Διωνύσοιο τοκῆα·
ὕλης δ' αὖ νεάτοις ἐνὶ βένθεσιν εὔϊον Ἄττιν,
ἄλλοι δ' ἁβρὸν Ἄδωνιν ἐπευφήμισσαν ἀοιδοί.
δειμαίνουσι δὲ σεῖο θοῆς μάστιγος ἀπειλὴν
δαίμονες ἀνθρώπων δηλήμονες, ἀγριόθυμοι,
ψυχαῖς ἡμετέραις δειλῶν κακὰ πορσύνοντες,
ὄφρ' αἰεὶ κατὰ λαῖτμα βαρυσμαράγου βιότοιο
σώματος ὀτλεύωσιν ὕπο, ζυγόδεσμα ποθοῦσαι,
ὑψιτενοῦς δὲ λάθοιντο πατρὸς πολυφεγγέος αὐλῆς.
ἀλλὰ θεῶν πανάριστε, πυριστεφές, ὄλβιε δαῖμον,
εἰκὼν παγγενέταο θεοῦ, ψυχῶν ἀναγωγεῦ,
κέκλυθι, καί με κάθηρον ἁμαρτάδος αἰὲν ἁπάσης·
δέχνυσο δ' ἱκεσίην πολυδάκρυον, ἐκ δ' ἐμὲ λυγρῶν
ῥύεο κηλίδων, ποινῶν δ' ἀπάνευθε φυλάσσοις,
πρηΰνων θοὸν ὄμμα Δίκης, ἣ πάντα δέδορκεν.
αἰεὶ δ' ὑμετέραισιν ἀλεξικάκοισιν ἀγωγαῖς
ψυχῇ μὲν φάος ἁγνὸν ἐμῇ πολύολβον ὀπάζοις,
ἀχλὺν ἀποσκεδάσας ὀλεσίμβροτον, ἰολόχευτον·
σώματι δ' ἀρτεμίην τε καὶ ἀγλαόδωρον ὑγείην.
εὐκλείης τ' ἐπίβησον ἐμέ, προγόνων τ' ἐνὶ θεσμοῖς
Μουσάων ἐρασιπλοκάμων δώροισι μελοίμην.
ὄλβον δ' ἀστυφέλικτον ἀπ' εὐσεβίης ἐρατεινῆς,
εἴκε θέλῃς, δός, ἄναξ· δύνασαι γὰρ ἅπαντα τελέσσαι
ῥηϊδίως, κρατερὴν ὃς ἔχεις καὶ ἀπείριτον ἀλκήν.
εἰ δέ τι μοιριδίοισιν ἑλιξοπόροισιν ἀτράκτοις
ἀστεροδινήτοις ὑπὸ νήμασιν οὐλοὸν ἄμμιν
ἔρχεται, αὐτὸς ἔρυκε τεῇ μεγάλῃ τόδε ῥιπῇ.

II.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΜΟΥΣΑΣ.

Ὑμνέομεν, μερόπων ἀναγώγιον ὑμνέομεν φῶς,
ἐννέα θυγατέρας μεγάλου Διὸς ἀγλαοφώνους,
αἳ ψυχὰς, κατὰ βένθος ἀλωομένας βιότοιο,
ἀχράντοις τελετῆσιν ἐγερσινόων ἀπὸ βίβλων
γηγενέων ῥύσαντο δυσαντήτων ὀδυνάων,
καὶ σπεύδειν ἐδίδαξαν ὑπὲρ βαθυχεύμονα λήθην
ἴχνος ἔχειν, καθαρὰς δὲ μολεῖν ποτὶ σύννομον ἄστρον,
ἔνθεν ἀπεπλάγχθησαν, ὅτ' εἰς γενεθλήϊον ἀκτὴν
κάππεσον, ὑλοτραφέσσι περὶ κλήροισι μανεῖσαι.
ἀλλὰ, θεαὶ, καὶ ἐμεῖο πολυπτοίητον ἐρωὴν
παύσατε, καὶ νοεροῖς με σοφῶν βακχεύσατε μύθοις·
μηδέ μ' ἀποπλάγξειεν δεισιθέων γένος ἀνδρῶν
ἀτραπιτοῦ ζαθέης, ἐριφεγγέος, ἀγλαοκάρπου·
αἰεὶ δ' ἐξ ὁμάδοιο πολυπλάγκτοιο γενέθλης
ἕλκετ' ἐμὴν ψυχὴν παναλήμονα πρὸς φάος ἁγνὸν,
ὑμετέρων βρίθουσαν ἀεξινόων ἀπὸ βίβλων,
καὶ κλέος εὐεπίης φρενοθελγέος αἰὲν ἔχουσαν.
κλῦτε θεοὶ σοφίης ἱερῆς οἴηκας ἔχοντες,
οἳ ψυχὰς μερόπων, ἀναγώγιον ἁψάμενοι πῦρ,
ἕλκετ' ἐς ἀθανάτους, σκότιον κευθμῶνα λιπούσας,
ὕμνων ἀῤῥήτοισι καθηράμενοι τελετῆσι·
κλῦτε σαωτῆρες μεγάλοι, ζαθέων δ' ἀπὸ βίβλων
νεύσατ' ἐμοὶ φάος ἁγνὸν, ἀποσκεδάσαντες ὀμίχλην,
ὄφρα κεν εὖ γνώω θεὸν ἄμβροτον, ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
μηδ' ἐμὲ ληθαίοις ὑπὸ χεύμασιν οὐλοὰ ῥέζων

δαίμων αἰὲν ἔχοι, μακάρων ἀπάνευθεν ἐόντα.
μὴ κρυερῆς γενέθλης ἐνὶ κύμασι πεπτωκυῖαν
ψυχὴν οὐκ ἐθέλουσαν ἐμὴν ἐπὶ δηρὸν ἀλᾶσθαι
Ποινή τις κρυόεσσα βίου δεσμοῖσι πεδήσῃ.
ἀλλὰ θεοὶ σοφίης ἐριλαμπέος ἡγεμονῆες,
κέκλυτ', ἐπειγομένῳ δὲ πρὸς ὑψιφόρητον ἀταρπὸν
ὄργια καὶ τελετὰς ἱερῶν ἀναφαίνετε μύθων.

III.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ. Α.

Ὑμνέομεν Λυκίων βασιληΐδα Κυραφροδίτην
ἧς ποτ' ἀλεξικάκοιο περιπλήθοντες ἀρωγῆς
πατρίδος ἡμετέρης θεοφράδμονες ἡγεμονῆες
ἱερὸν ἱδρύσαντο κατὰ πτολίεθρον ἄγαλμα,
σύμβολ' ἔχον νοεροῖο γάμου, νοερῶν ὑμεναίων
Ἡφαίστου πυρόεντος ἰδ' οὐρανίης Ἀφροδίτης·
καί ἑ θεὴν ὀνόμηναν Ὀλύμπιον, ἧς διὰ κάρτος
πολλάκι μὲν θανάτοιο βροτοφθόρον ἔκφυγον ἰόν,
ἐς δ' ἀρετὴν ἔχον ὄμμα· τελεσσιγόνων δ' ἀπὸ λέκτρων
ἔμπεδος ἀγλαόμητις ἀνασταχύεσκε γενέθλη,
πάντη δ' ἠπιόδωρος ἔην βιότοιο γαλήνη.
ἀλλὰ καὶ ἡμετέρης ὑποδέχνυσο, πότνα, θυηλὴν
εὐεπίης· Λυκίων γὰρ ἀφ' αἵματος εἰμὶ καὶ αὐτός.
ψυχὴν δ' ἂψ ἀνάειρον ἀπ' αἴσχεος ἐς πολὺ κάλλος,
γηγενέος προφυγοῦσαν ὀλοίïον οἶστρον ἐρωῆς.

IV.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ. Β.

Ὑμνέομεν σειρὴν πολυώνυμον Ἀφρογενείης

καὶ πηγὴν μεγάλην βασιλήϊον, ἧς ἄπο πάντες
ἀθάνατοι πτερόεντες ἀνεβλάστησαν Ἔρωτες·
ὧν οἱ μὲν νοεροῖσιν ὀϊστεύουσι βελέμνοις
ψυχὰς, ὄφρα πόθων ἀναγώγια κέντρα λαχοῦσαι
μητέρος ἰσχανόωσιν ἰδεῖν πυριφεγγέας αὐλάς·
οἱ δὲ πατρὸς βουλῇσιν, ἀλεξικάκοις τε προνοίαις,
ἱέμενοι γενέῃσιν ἀπείρονα κόσμον ἀέξειν,
ψυχαῖς ἵμερον ὦρσαν ἐπιχθονίου βιότοιο.
ἄλλοι δ' ἐγγαμίων ὀάρων πολυειδέας οἴμους
αἰὲν ὀπιπτεύουσιν, ὅπως θνητῆς ἀπὸ φύτλης
ἀθάνατον τεύχωσι δυηπαθέων γένος ἀνδρῶν·
πᾶσιν δ' ἔργα μέμηλεν ἐρωτοτόκου Κυθερείης.
ἀλλὰ θεὰ, πάντη γὰρ ἔχεις ἀριήκοον οὖας,
εἴτε περισφίγγεις μέγαν Οὐρανὸν, ἔνθα σέ φασιν
ψυχὴν ἀενάου πέμπειν κόσμοιο θεείην·
εἴτε καὶ ἑπτὰ κύκλων ὕπερ ἄντυγας αἰθέρι ναίεις,
σειραῖς ἡμετέραις δυνάμεις προχέουσ' ἀδαμάστους·
κέκλυθι, καὶ πολύμοχθον ἐμὴν βιότοιο πορείην
ἰθύνοις σέο, πότνα, δικαιοτάτοισι βελέμνοις,
οὐχ ὁσίων παύουσα πόθων κρυόεσσαν ἐρωήν.

V.

ΕΚΑΤΗΣ ΚΑΙ ΙΑΝΟΥ.

Χαῖρε, θεῶν μῆτερ, πολυώνυμε, καλλιγένεθλε·
χαῖρ', Ἑκάτη προθυραῖα, μεγάσθενες· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
χαῖρ', Ἴανε, πρόπατορ, Ζεῦ ἄφθιτε· χαῖρ', ὕπατε Ζεῦ.
τεύχετε δ' αἰγλήεσσαν ἐμοῦ βιότοιο πορείην

βριθομένην ἀγαθοῖσι· κακὰς δ᾽ ἀπελαύνετε νού-
σους
ἐκ ῥεθέων, ψυχὴν δὲ περὶ χθονὶ μαργαίνουσαν
ἕλκετ᾽ ἐγερσινόοισι καθηραμένην τελετῇσι.
ναὶ, λίτομαι δότε χεῖρα, θεοφραδέας τε κελεύθους
δείξατέ μοι χατέοντι· φάος δ᾽ ἐρίτιμον ἀθρήσω,
κυανέης ὅθεν ἐστὶ φυγεῖν κακότητα γενέθλης.
ναὶ, λίτομαι, δότε χεῖρα, καὶ ὑμετέροισιν ἀήταις
ὅρμον ἐς εὐσεβίης με πελάσσετε κεκμηῶτα.
χαῖρε, θεῶν μῆτερ, πολυώνυμε, καλλιγένεθλε·
χαῖρ᾽, Ἑκάτη προθυραία, μεγάσθενες· ἀλλὰ καὶ
αὐτὸς
χαῖρ᾽, Ἴανε, πρόπατορ, Ζεῦ ἄφθιτε· χαῖρ᾽, ὕπατε Ζεῦ.

VI.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ ΠΟΛΥΜΗΤΙΝ.

Κλῦθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἣ γενετῆρος
πηγῆς ἐκπροθοροῦσα, καὶ ἀκροτάτης ἀπὸ σειρῆς,
ἀρσενόθυμε, φέρασπι, μεγάσθενες, ὀμβριμοπάτρη,
παλλὰς, τριτογένεια, δορυσσόε, χρυσεοπήληξ,
κέκλυθι· δέχνυσο δ᾽ ὕμνον ἐΰφρονι, πότνια, θυμῷ·
μήδ᾽ αὔτως ἀνέμοισιν ἐμόν ποτε μῦθον ἐάσῃς.
ἣ σοφίης πετάσασα θεοστιβέας πυλεῶνας,
καὶ χθονίων δαμάσασα θεήμαχα φῦλα γιγάντων.
ἣ πόθον Ἡφαίστοιο λιλαιομένοιο φυγοῦσα,
παρθενίης ἐφύλαξας ἑῆς ἀδάμαντα χαλινόν.
ἣ κραδίην ἐσάωσας ἀμιστύλλευτον ἄνακτος
αἰθέρος ἐν γυάλοισι, μεριζομένου ποτὲ Βάκχου
Τιτήνων ὑπὸ χερσί. πόρες δὲ ἑ πατρὶ φέρουσα,

ὄφρα νέος βουλῇσιν ὑπ' ἀῤῥήτοισι τοκῆος
ἐκ Σεμέλης περὶ κόσμον ἀνηβήσῃ Διόνυσος.
ἧς πέλεκυς θήρεια ταμὼν προθέλυμνα κάρηνα,
πανδερκοῦς Ἑκάτης παθέων ἠΐνασσε γενέθλην.
ἣ κράτος ἦραο σεμνὸν ἐγερσιβρότων ἀρετάων.
ἣ βίοτον κόσμησας ὅλον πολυειδέσι τέχναις,
δημιοεργείην νοερὴν ψυχαῖσι βαλοῦσα.
ἣ λάχες ἀκροπόληα καθ' ὑψιλόφοιο κολώνης,
σύμβολον ἀκροτάτης μεγάλης σέο, πότνια, σειρῆς·
ἣ χθόνα σωτιάνειραν ἐφίλαο, μητέρα βίβλων,
πατροκασιγνήτοιο βιασαμένη πόθον ἱρὸν,
οὔνομα δ' ἄστεϊ δῶκας ἔχειν σέο, καὶ φρένας ἐσθλάς
ἔνθα μάχης ἀρίδηλον, ὑπὸ σφυρὸν οὔρεος ἄκρον
σῆμα καὶ ὀψιγόνοισιν ἀνεβλάστησας ἐλαίην·
εὖτ' ἐπὶ Κεκροπίδῃσι Ποσειδάωνος ἀγωγῇ
μυρίον ἐκ πόντοιο κυκώμενον ἤλυθε κῦμα,
πάντα πολυφλοίσβοισιν ἑοῖς ῥεέθροισιν ἱμάσσον.
κλῦθί μευ, ἣ φάος ἁγνὸν ἀπαστάπτουσα προσώπῳ,
δός δέ μοι ὄλβιον ὅρμον ἀλωομένῳ περὶ γαῖαν·
δὸς ψυχῇ φάος ἁγνὸν ἀπ' εὐϊέρων σέο μύθων,
καὶ σοφίην καὶ ἔρωτα· μένος δ' ἔμπνευσον ἔρωτι
τοσσάτιον καὶ τοῖον, ὅσον χθονίων ἀπὸ κόλπων
αὖ ἐρύσει πρὸς ὄλυμπον, ἐς ἤθεα πατρὸς ἑῆος.
εἰ δέ τις ἀμπλακίη με κακὴ βιότοιο δαμάζει —
οἶδα γὰρ, ὡς πολλοῖσιν ἐρέχθομαι ἄλλοθεν ἄλλαις
πρήξεσιν, οὐχ ὁσίαις, τὰς ἤλιτον ἄφρονι θυμῷ —
ἵλαθι, μειλιχόβουλε, σαόμβροτε, μηδέ μ' ἐάσῃς
ῥιγεδαναῖς ποναῖσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,

κείμενον ἐν δαπέδοισιν, ὅτι τεὸς εὔχομαι εἶναι.
δὸς γυίοις μελέων σταθερὴν, καὶ ἀπήμον' ὑγείην,
σαρκοτάκων δ' ἀπέλαυνε πικρῶν ἀγελάσματα νούσων,
ναὶ, λίτομαι βασίλεια, καὶ ἀμβροσίῃ σέο χειρὶ
παῦσον ὅλην κακότητα μελαινάων ὀδυνάων.
δὸς βιότῳ πλώοντι γαληνιόωντας ἀήτας,
τέκνα, λέχος, κλέος ὄλβιον, εὐφροσύνην ἐρατεινὴν,
πειθὼ στωμυλίην φιλίης, νόον ἀγκυλομήτην,
κάρτος ἐπ' ἀντιβίοισι· προεδρίην ἐνὶ λαοῖς.
Κέκλυθι, κέκλυθ' ἄνασσα, πολύλλιστος δέ σ' ἱκάνω
χρειοῖ ἀναγκαίῃ· σὺ δὲ μείλιχον οὖας ὑπόσχες.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ᾽

ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ

Εἰπὲ, θεὰ, κρυφίων ἐπιμάρτυρα λύχνον ἐρώτων,
καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασσοπόρων ὑμεναίων,
καὶ γάμον ἀχλυόεντα, τὸν οὐκ ἴδεν ἄφθιτος Ἠώς,
καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον, ὅπη γάμος ἔννυχος Ἡροῦς.
νηχόμενόν τε Λέανδρον ὁμοῦ καὶ λύχνον ἀκούω,
λύχνον ἀπαγγέλλοντα διακτορίην Ἀφροδίτης,
Ἡροῦς νυκτιγάμοιο γαμοστόλον ἀγγελιώτην,
λύχνον, ἔρωτος ἄγαλμα, τὸν ὤφελεν αἰθέριος Ζεὺς
ἐννύχιον μετ᾽ ἄεθλον ἄγειν ἐς ὁμήγυριν ἄστρων,
καί μιν ἐπικλῆσαι νυμφοστόλον ἄστρον ἐρώτων,
ὅττι πέλεν συνέριθος ἐρωμανέων ὀδυνάων·
ἀγγελίην τ᾽ ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμεναίων,
πρὶν χαλεπὸν πνοιῇσιν ἀήμεναι ἐχθρὸν ἀήτην.
ἀλλ᾽ ἄγε μοι μέλποντι μίαν συνάειδε τελευτὴν
λύχνου σβεννυμένοιο, καὶ ὀλλυμένοιο Λεάνδρου.
Σηστὸς ἔην καὶ Ἄβυδος ἐναντίον, ἐγγύθι πόντου,
γείτονές εἰσι πόληες· Ἔρως δ᾽, ἀνὰ τόξα τιταίνων,
ἀμφοτέρῃς πτολίεσσιν ἕνα ξυνέηκεν ὀϊστὸν,
ἠΐθεον φλέξας καὶ παρθένον· οὔνομα δ᾽ αὐτῶν
ἱμερόεις τε Λέανδρος ἔην, καὶ παρθένος Ἡρώ.
ἡ μὲν Σηστὸν ἔναιεν, ὁ δὲ πτολίεθρον Ἀβύδου,
ἀμφοτέρων πολίων περικαλλέες ἀστέρες ἄμφω,
εἴκελοι ἀλλήλοισι. σὺ δ᾽, εἴ ποτε κεῖθι περήσεις,
δίζεό μοι τινὰ πύργον, ὅπη ποτὲ Σηστιὰς Ἡρὼ
ἵστατο, λύχνον ἔχουσα, καὶ ἡγεμόνευε Λεάνδρῳ

δίζεο δ᾽ ἀρχαίης ἁλιηχέα πορθμὸν Ἀβύδου,
εἰσέτι που κλαίοντα μόρον καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
ἀλλὰ πόθεν Λείανδρος, Ἀβυδόθι δώματα ναίων,
Ἡροῦς ἐς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ᾽ ἐνέδησε καὶ αὐτήν;
 Ἡρὼ μὲν χαρίεσσα, διοτρεφὲς αἷμα λαχοῦσα,
Κύπριδος ἦν ἱέρεια, γάμων δ᾽ ἀδίδακτος ἐοῦσα,
πύργον ἀπὸ προγόνων παρὰ γείτονι ναῖε θαλάσσῃ,
ἄλλη Κύπρις ἄνασσα· σαοφροσύνῃ δὲ καὶ αἰδοῖ
οὐδέποτ᾽ ἀγρομένῃσι μεθωμίλησε γυναιξὶν,
οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἥλικος ἥβης,
μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων·
καὶ γὰρ ἐπ᾽ ἀγλαΐῃ ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες·
ἀλλ᾽ αἰεὶ Κυθέρειαν ἱλασκομένη Ἀφροδίτην,
πολλάκι καὶ τὸν Ἔρωτα παρηγορέεσκε θυηλαῖς
μητρὶ σὺν οὐρανίῃ, φλογερὴν τρομέουσα φαρέτρην.
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὣς ἀλέεινε πυριπνείοντας ὀϊστούς.
 Δὴ γὰρ Κυπριδίη πανδήμιος ἦλθεν ἑορτὴ,
τὴν ἀνὰ Σηστὸν ἄγουσιν Ἀδώνιδι καὶ Κυθερείῃ,
πανσυδίῃ δ᾽ ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἦμαρ ἱκέσθαι,
ὅσσοι ναιετάεσκον ἁλιστεφέων σφυρὰ νήσων,
οἱ μὲν ἀφ᾽ Αἱμονίης, οἱ δ᾽ εἰναλίης ἀπὸ Κύπρου·
οὐδὲ γυνή τις ἔμιμνεν ἐνὶ πτολίεσσι Κυθήρων,
οὐ Λιβάνου θυόεντος ἐνὶ πτερύγεσσι χορεύων·
οὐδὲ περικτιόνων τις ἐλείπετο τῆμος ἑορτῆς,
οὐ Φρυγίης ναέτης, οὐ γείτονος ἀστὸς Ἀβύδου,
οὐδέ τις ἠϊθέων φιλοπάρθενος· ἦ γὰρ ἐκεῖνοι,
αἰὲν ὁμαρτήσαντες, ὅπη φάτις ἐστὶν ἑορτῆς,
οὐ τόσον ἀθανάτων ἀγέμεν σπεύδουσι θυηλὰς,
ὅσσον ἀγειρομένων διὰ κάλλεα παρθενικάων.

Ἡ δὲ θεῆς ἀνὰ νηὸν ἐπῴχετο παρθένος Ἡρώ,
μαρμαρυγὴν χαρίεντος ἀπαστράπτουσα προσώπου,
οἷά τε λευκοπάρηος ἐπαντέλλουσα σελήνη.
ἄκρα δὲ χιονέων φοινίσσετο κύκλα παρειῶν,
ὡς ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον· ἦ τάχα φαίης,
Ἡροῦς ἐν μελέεσσι ῥόδων λειμῶνα φανῆναι·
χροιὴν γὰρ μελέων ἐρυθαίνετο· νισσομένης δὲ
καὶ ῥόδα λευκοχίτωνος ὑπὸ σφυρὰ λάμπετο κούρης,
πολλαὶ δ᾽ ἐκ μελέων Χάριτες ῥέον οἱ δὲ παλαιοὶ
τρεῖς Χάριτας ψεύσαντο πεφυκέναι· εἷς δέ τις Ἡροῦς
ὀφθαλμὸς γελόων ἑκατὸν Χαρίτεσσι τεθήλει.
ἀτρεκέως ἱέρειαν ἐπάξιον εὕρατο Κύπρις.
  Ὣς ἡ μέν, περὶ πολλὸν ἀριστεύσασα γυναικῶν,
Κύπριδος ἀρήτειρα, νέη διεφαίνετο Κύπρις.
δύσατο δ᾽ ἠϊθέων ἁπαλὰς φρένας· οὐδέ τις ἀνδρῶν
ἦεν, ὃς οὐ μενέαινεν ἔχειν ὁμοδέμνιον Ἡρώ.
ἡ δ᾽ ἄρα καλλιθέμεθλον ὅπη κατὰ νηὸν ἀλᾶτο,
ἑσπόμενον νόον εἶχε, καὶ ὄμματα, καὶ φρένας
ἀνδρῶν.
καί τις ἐν ἠϊθέοισιν ἐθαύμασε, καὶ φάτο μῦθον·
  Καὶ Σπάρτης ἐπέβην, Λακεδαίμονος ἔδρακον ἄστυ,
ἧχι μόθον καὶ ἄεθλον ἀκούομεν ἀγλαϊάων·
τοίην δ᾽ οὔποτ᾽ ὄπωπα νέην, κεδνήν θ᾽, ἁπαλήν τε·
καὶ τάχα Κύπρις ἔχει Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων.
παπταίνων ἐμόγησα, κόρον δ᾽ οὐχ εὗρον ὀπωπῆς.
αὐτίκα τεθναίην λεχέων ἐπιβήμενος Ἡροῦς·
οὐκ ἂν ἐγὼ κατ᾽ Ὄλυμπον ἐφιμείρω θεὸς εἶναι,
ἡμετέρην παράκοιτιν ἔχων ἐνὶ δώμασιν Ἡρώ.
εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέοικε τεὴν ἱέρειαν ἀφάσσειν,

τοίην μοι, Κυθέρεια, νέην παράκοιτιν ὀπάσσαις.
Τοῖα μὲν ἠϊθέων τὶς ἐφώνεεν· ἄλλοθεν ἄλλος,
ἕλκος ὑποκλέπτων, ἐπεμήνατο κάλλεϊ κούρης.
Αἰνοπαθὲς Λείανδρε, σὺ δ', ὡς ἴδες εὐκλέα κούρην,
οὐκ ἔθελες κρυφίοισι κατατρύχειν φρένα κέντροις,
ἀλλὰ πυριπνεύστοισι δαμεὶς ἀδόκητον ὀϊστοῖς,
οὐκ ἔθελες ζώειν περικαλλέος ἄμμορος Ἡροῦς.
σὺν βλεφάρων δ' ἀκτῖσιν ἀέξετο πυρσὸς ἐρώτων,
καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνικήτου πυρὸς ὁρμῇ.
κάλλος γὰρ περίπυστον ἀμωμήτοιο γυναικὸς
ὀξύτερον μερόπεσσι πέλει πτερόεντος ὀϊστοῦ·
ὀφθαλμὸς δ' ὁδός ἐστιν· ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων
ἕλκος ὀλισθαίνει, καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὁδεύει.
εἷλε δέ μιν τότε θάμβος, ἀναιδείη, τρόμος, αἰδώς·
ἔτρεμε μὲν κραδίην, αἰδὼς δέ μιν εἶχεν ἁλῶναι·
θάμβεε δ' εἶδος ἄριστον, ἔρως δ' ἀπενόσφισεν αἰδῶ·
θαρσαλέως δ' ὑπ' ἔρωτος ἀναιδείην ἀγαπάζων,
ἠρέμα ποσσὶν ἔβαινε, καὶ ἀντίον ἵστατο κούρης.
λοξὰ δ' ὀπιπτεύων δολερὰς ἐλέλιξεν ὀπωπάς,
νεύμασιν ἀφθόγγοισι παραπλάζων φρένα κούρης.
αὐτὴ δ', ὡς συνέηκε πόθον δολόεντα Λεάνδρου,
χαῖρεν ἐπ' ἀγλαΐῃσιν· ἐν ἡσυχίῃ δὲ καὶ αὐτὴ
πολλάκις ἱμερόεσσαν ἑὴν ἔκρυψεν ὀπωπὴν,
νεύμασι λαθριδίοισιν ὑπαγγελέουσα Λεάνδρῳ,
καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. ὁ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἰάνθη,
ὅττι πόθον συνέηκε, καὶ οὐκ ἀπεσείσατο κούρη.
Ὄφρα μὲν οὖν Λείανδρος ἐδίζετο λάθριον ὥρην,
φέγγος ἀναστείλασα κατήϊεν ἐς δύσιν Ἠώς·
ἐκ περάτης δ' ἀνέφαινε βαθύσκιος Ἕσπερος ἀστήρ.

αὐτὰρ ὁ θαρσαλέως μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης,
ὡς ἴδε κυανόπεπλον ἐπιθρώσκουσαν ὀμίχλην·
ἠρέμα μὲν θλίβων ῥοδοειδέα δάκτυλα κούρης,
βυσσόθεν ἐστονάχιζεν ἀθέσφατον· ἡ δὲ σιωπῇ,
οἷά τε χωομένη, ῥοδέην ἐξέσπασε χεῖρα.
ὡς δ᾽ ἐρατῆς ἐνόησε χαλίφρονα νεύματα κούρης,
θαρσαλέως παλάμῃ πολυδαίδαλον ἕλκε χιτῶνα,
ἔσχατα τιμήεντος ἄγων ἐπὶ κεύθεα νηοῦ.
ὀκναλέοις δὲ πόδεσσιν ἐφέσπετο παρθένος Ἡρὼ,
οἷάπερ οὐκ ἐθέλουσα, τόσην δ᾽ ἀνενείκατο φωνὴν,
θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ·
Ξεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με, δύσμορε, παρθένον ἕλκεις;
ἄλλην δεῦρο κέλευθον· ἐμὸν δ᾽ ἀπόλειπε χιτῶνα.
μῆνιν ἐμῶν ἀλέεινε πολυκτεάνων γενετήρων.
Κύπριδος οὔ σοι ἔοικε θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν·
παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἱκέσθαι.
Τοῖα μὲν ἠπείλησεν, ἐοικότα παρθενικῇσιν.
θηλείης δὲ Λέανδρος ἐπεὶ κλύεν οἶστρον ἀπειλῆς,
ἔγνω πειθομένων σημήϊα παρθενικάων.
καὶ γὰρ ὅτ᾽ ἠϊθέοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
Κυπριδίων ὀάρων αὐτάγγελοί εἰσιν ἀπειλαί.
παρθενικῆς δ᾽ εὔοδμον, εὔχροον αὐχένα κύσας,
τοῖον μῦθον ἔειπε, πόθου βεβολημένος οἴστρῳ·
Κύπρι φίλη μετὰ Κύπριν, Ἀθηναίη μετ᾽ Ἀθήνην,
οὐ γὰρ ἐπιχθονίῃς ἴσην καλέω σε γυναιξὶν,
ἀλλά σε θυγατέρεσσι Διὸς Κρονίωνος ἐΐσκω,
ὄλβιος, ὅς σ᾽ ἐφύτευσε, καὶ ὀλβίη, ἣ τέκε, μήτηρ,
γαστὴρ, ἥ σ᾽ ἐλόχευσε, μακαρτάτη. ἀλλὰ λιτάων

ἡμετέρων ἐπάκουε, πόθου δ' οἴκτειρον ἀνάγκην.
Κύπριδος ὡς ἱέρεια, μετέρχεο Κύπριδος ἔργα.
δεῦρ' ἴθι, μυστιπόλευε γαμήλια θεσμὰ θεαίνης·
παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρήσσειν Ἀφροδίτῃ,
παρθενικαῖς οὐ Κύπρις ἰαίνεται. ἢν δ' ἐθελήσῃς
θεσμὰ θεῆς ἐρόεντα, καὶ ὄργια πιστὰ δαῆναι,
ἔστι γάμος καὶ λέκτρα. σὺ δ', εἰ φιλέεις Κυθέρειαν,
θελξινόων ἀγάπαζε μελίφρονα θεσμὸν ἐρώτων,
σὸν δ' ἱκέτην με κόμιζε, καί, ἢν ἐθέλῃς, παρακοίτην,
τόν σοι Ἔρως ἤγρευσεν ἑοῖς βελέεσσι κιχήσας.
ὡς θρασὺν Ἡρακλῆα θοὸς χρυσόῤῥαπις Ἑρμῆς
θητεύειν ἐκόμιζεν Ἰαρδανίην ποτὶ νύμφην.
σοὶ δέ με Κύπρις ἔπεμπε, καὶ οὐ σοφὸς ἤγαγεν Ἑρμῆς.
παρθένος οὔ σε λέληθεν ἀπ' Ἀρκαδίης Ἀταλάντη,
ἥ ποτε Μειλανίωνος ἐρασσαμένου φύγεν εὐνὴν,
παρθενίης ἀλέγουσα· χολωσαμένης δ' Ἀφροδίτης,
τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῃ θέτο πάσῃ.
πείθεο καὶ σὺ, φίλη, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρῃς.
Ὣς εἰπὼν, παρέπεισεν ἀναινομένης φρένα κούρης,
θυμὸν ἐρωτοτόκοισι παραπλάγξας ἐνὶ μύθοις.
παρθενικὴ δ' ἄφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπὴν,
αἰδοῖ ἐρυθριόωσαν ὑποκλέπτουσα παρείην,
καὶ χθονὸς ἔξεεν ἄκρον ὑπ' ἴχνεσιν, αἰδομένη δὲ
πολλάκις ἀμφ' ὤμοισιν ἑὸν συνέεργε χιτῶνα.
πειθοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα, παρθενικῆς δὲ
πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόσχεσίς ἐστι σιωπή.
ἤδη καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων,
θέρμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθένος Ἡρὼ,

κάλλεϊ δ' ἱμερόεντος ἀνεπτοίητο Λεάνδρου.
ὄφρα μὲν οὖν ποτὶ γαῖαν ἔχεν νεύουσαν ὀπωπὴν,
τόφρα δὲ καὶ Λείανδρος ἐρωμανέεσσι προσώποις
οὐ κάμεν εἰσορόων ἁπαλόχροον αὐχένα κούρης.
ὀψὲ δὲ Λειάνδρῳ γλυκερὴν ἀνενείκατο φωνὴν,
αἰδοῦς ὑγρὸν ἔρευθος ἀποστάζουσα προσώπου·
Ξεῖνε, τεοῖς ἐπέεσσι τάχ' ἂν καὶ πέτρον ὀρίναις.
τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους;
οἴ μοι! τίς σ' ἐκόμισσεν ἐμὴν ἐς πατρίδα γαῖαν;
ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγξαο· πῶς γὰρ ἀλήτης
ξεῖνος ἐὼν καὶ ἄπιστος, ἐμῇ φιλότητι μιγείης;
ἀμφαδὸν οὐ δυνάμεσθα γάμοις ὁσίοισι πελάσσαι·
οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν· ἢν δ' ἐθελήσῃς
ὡς ξεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμνειν,
οὐ δύνασαι σκοτόεσσαν ὑποκλέπτειν Ἀφροδίτην.
γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος· ἐν δὲ σιωπῇ
ἔργον ὅπερ τελέει τις, ἐνὶ τριόδοισιν ἀκούει.
εἰπὲ δὲ, μὴ κρύψῃς, τεὸν οὔνομα, καὶ σέο πάτρην.
οὐ γὰρ ἐμόν σε λέληθεν, ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Ἡρώ.
πύργος δ' ἀμφιβόητος ἐμὸς δόμος οὐρανομήκης,
ᾧ ἔνι ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνῃ
σηστιάδος πρὸ πόληος ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχθας,
γείτονα πόντον ἔχω, στυγεραῖς βουλῇσι τοκήων.
οὐδέ μοι ἐγγὺς ἔασιν ὁμήλικες, οὐδὲ χορεῖαι
ἠϊθέων παρέασιν· ἀεὶ δ', ἀνὰ νύκτα καὶ Ἠῶ,
ἐξ ἁλὸς ἠνεμόεντος ἐπιβρέμει οὔασιν ἠχή.
Ὣς φαμένη ῥοδέην ὑπὸ φάρεϊ κλέπτε παρειὴν,
ἔμπαλιν αἰδομένη, σφετέροις δ' ἐπεμέμφετο
μύθοις.

Λείανδρος δὲ πόθου βεβολημένος ὀξέϊ κέντρῳ
φράζετο, πῶς κεν ἔρωτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.
ἄνδρα γὰρ αἰολόμητις Ἔρως βελέεσσι δαμάσσας
καὶ πάλιν ἀνέρος ἕλκος ἀκέσσεται· οἷσι δ᾽ ἀνάσσει,
αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ βουληφόρος ἐστὶ βροτοῖσιν.
αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χραίσμησε Λεάνδρῳ.
ὀψὲ δ᾽ ἀλαστήσας πολυμήχανον ἔννεπε μῦθον·
Παρθένε, σὸν δι᾽ ἔρωτα καὶ ἄγριον οἶδμα περήσω,
εἰ πυρὶ παφλάζοιτο, καὶ ἄπλοον ἔσσεται ὕδωρ.
οὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα, τεὴν μετανεύμενος εὐνήν,
οὐ βρόμον ἠχήεντα περιπτώσσοιμι θαλάσσης.
ἀλλ᾽ αἰεὶ κατὰ νύκτα φορεύμενος ὑγρὸς ἀκοίτης,
νήξομαι Ἑλλήσποντον ἀγάῤῥοον· οὐχ ἕκαθεν γὰρ
ἀντία σεῖο πόληος ἔχω πτολίεθρον Ἀβύδου.
μοῦνον ἐμοὶ ἕνα λύχνον ἀπ᾽ ἠλιβάτου σέο πύργου
ἐκ περάτης ἀνάφαινε κατὰ κνέφας· ὄφρα νοήσας
ἔσσομαι ὁλκὰς Ἔρωτος, ἔχων σέθεν ἀστέρα λύχνον.
καί μιν ὀπιπτεύων δύντ᾽ ὄψομαι οὔτε Βοώτην,
οὐ θρασὺν Ὠρίωνα, καὶ ἄβροχον ὁλκὸν Ἀμάξης·
πατρίδος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν ὅρμον ἱκοίμην.
ἀλλά, φίλη, πεφύλαξο βαρυπνείοντας ἀήτας,
μή μιν ἀποσβέσσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσσω,
λύχνον, ἐμοῦ βιότοιο φαεσφόρον ἡγεμονῆα.
εἰ δ᾽ ἐτεόν γ᾽ ἐθέλεις ἐμὸν οὔνομα καὶ σὺ δαῆναι,
οὔνομά μοι Λείανδρος, ἐϋστεφάνου πόσις Ἡροῦς.
Ὣς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι,
καὶ νυχίην φιλότητα, καὶ ἀγγελίην ὑμεναίων,
λύχνου μαρτυρίῃσιν, ἐπιστώσαντο φυλάξειν,
ἡ μὲν φῶς τανύειν, ὁ δὲ κύματα μακρὰ περῆσαι.

παννυχίδας δ᾽ ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων,
ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίσθησαν ἀνάγκῃ,
ἡ μὲν ἑὸν ποτὶ πύργον, ὁ δ᾽, ὀρφναίην ἀνὰ νύκτα
μήτι παραπλάζοιτο, λαβὼν σημήϊα πύργου,
πλῶε βαθυκρήπιδος ἐπ᾽ εὐρέα δῆμον Ἀβύδου.
παννυχίων δ᾽ ὀάρων κρυφίους ποθέοντες ἀέθλους,
πολλάκις ἠρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄρφνην.
Ἤδη κυανόπεπλος ἀνέδραμε νυκτὸς ὀμίχλη,
ἀνδράσιν ὕπνον ἄγουσα, καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ·
ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ᾽ ἠϊόνεσσι θαλάσσης
ἀγγελίην ἀνέμιμνε φαεινομένην ὑμεναίων,
μαρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύστοιο δοκεύων,
εὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκόπον ἀγγελιώτην.
ὡς δ᾽ ἴδε κυανέης λιποφεγγέα νυκτὸς ὀμίχλην
Ἡρὼ, λύχνον ἔφαινεν· ἀναπτομένοιο δὲ λύχνου,
θυμὸν Ἔρως ἔφλεξεν ἐπειγομένοιο Λεάνδρου·
λύχνῳ καιομένῳ συνεκαίετο· πὰρ δὲ θαλάσσῃ
μαινομένων ῥοθίων πολυηχέα βόμβον ἀκούων,
ἔτρεμε μὲν τοπρῶτον, ἔπειτα δὲ, θάρσος ἀείρας,
τοίοισι προσέλεκτο παρηγορέων φρένα μύθοις·
Δεινὸς Ἔρως, καὶ πόντος ἀμείλιχος· ἀλλὰ θαλάσσης
ἐστὶν ὕδωρ, τὸ δ᾽ Ἔρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμυχον πῦρ.
λάζεο πῦρ, κραδίη, μὴ δείδιθι νήχυτον ὕδωρ.
δεῦρό μοι εἰς φιλότητα· τί δὴ ῥοθίων ἀλεγίζεις;
ἀγνώσσεις, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορός ἐστι θαλάσσης,
καὶ κρατέει πόντοιο, καὶ ἡμετέρων ὀδυνάων;
Ὣς εἰπὼν μελέων ἐρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον
ἀμφοτέρῃς παλάμῃσιν, ἑῷ δ᾽ ἔσφιγξε καρήνῳ,

ἠϊόνος δ᾽ ἐξῶρτο, δέμας δ᾽ ἔῤῥιψε θαλάσσῃ.
λαμπομένου δ᾽ ἔσπευδεν ἀεὶ κατεναντία λύχνου,
αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόστολος, αὐτόματος νηῦς.
Ἡρὼ δ᾽, ἠλιβάτοιο φαεσφόρος ὑψόθι πύργου,
λευγαλέῃς αὔρῃσιν ὅθεν πνεύσειεν ἀήτης,
φάρεϊ πολλάκι λύχνον ἐπέσκεπεν, εἰσόκε Σηστοῦ
πολλὰ καμὼν Λείανδρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτήν.
καί μιν ἑὸν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυράων
νυμφίον ἀσθμαίνοντα περιπτύξασα σιωπῇ,
ἀφροκόμους ῥαθάμιγγας ἔτι στάζοντα θαλάσσης,
ἤγαγε νυμφοκόμοιο μυχοὺς ἐπὶ παρθενεῶνος,
καὶ χρόα πάντα κάθηρε, δέμας δ᾽ ἔχριεν ἐλαίῳ
εὐόδμῳ, ῥοδέῳ, καὶ ἁλίπνοον ἔσβεσεν ὀδμήν.
εἰσέτι δ᾽ ἀσθμαίνοντα βαθυστρώτοις ἐνὶ λέκτροις
νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα, φιλήνορας ἴαχε μύθους·
Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἃ μὴ πάθε νυμφίος ἄλλος,
νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἅλις νύ τοι ἁλμυρὸν ὕδωρ,
ὀδμή τ᾽ ἰχθυόεσσα βαρυγδούποιο θαλάσσης·
δεῦρο, τεοὺς ἱδρῶτας ἐμοῖς ἐνικάτθεο κόλποις.
Ὣς ἡ μὲν ταῦτ᾽ εἶπεν· ὁ δ᾽ αὐτίκα λύσατο μίτρην,
καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀριστονόου Κυθερείης.
ἦν γάμος, ἀλλ᾽ ἀχόρευτος· ἔην λέχος, ἀλλ᾽ ἄτερ ὕμνων·
οὐ Ζυγίην Ἥρην τις ἐπευφήμησεν ἀοιδός·
οὐ δαΐδων ἤστραπτε σέλας θαλαμηπόλον εὐνήν·
οὐδὲ πολυσκάρθμῳ τις ἐπεσκίρτησε χορείῃ,
οὐχ ὑμέναιον ἄεισε πατὴρ, καὶ πότνια μήτηρ·
ἀλλὰ λέχος στορέσασα τελεσσιγάμοισιν ἐν ὥραις,

σιγὴ παστὸν ἔπηξεν, ἐνυμφοκόμησε δ᾽ Ὀμίχλη·
νὺξ μὲν ἔην κείνοισι γαμοστόλος, οὐδέ ποτ᾽ Ἠὼς
νυμφίον εἶδε Λέανδρον ἀριγνώτοις ἐνὶ λέκτροις·
νήχετο δ᾽ ἀντιπόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀβύδου
ἐννυχίων ἀκόρητος ἔτι πνείων ὑμεναίων.
Ἡρὼ δ᾽ ἑλκεσίπεπλος, ἑοὺς λήθουσα τοκῆας,
παρθένος ἠματίη, νυχίη γυνή. ἀμφότεροι δὲ
πολλάκις ἠρήσαντο κατελθέμεν ἐς δύσιν Ἠώ.
Ὣς οἳ μέν, φιλότητος ὑποκλέπτοντες ἀνάγκην,
κρυπταδίῃ τέρποντο μετ᾽ ἀλλήλων Κυθερείῃ.
ἀλλ᾽ ὀλίγον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, οὐδ᾽ ἐπὶ δηρὸν
ἀλλήλων ἀπόναντο πολυπλάγκτων ὑμεναίων·
ἀλλ᾽ ὅτε παχνήεντος ἐπήλυθε χείματος ὥρη,
φρικαλέας δονέουσα πολυστροφάλιγγας ἀέλλας,
βένθεα δ᾽ ἀστήρικτα, θεμείλιά θ᾽ ὑγρὰ θαλάσσης
χειμέριοι πνείοντες ἀεὶ στυφέλιζον ἀῆται,
λαίλαπι μαστίζοντες ὅλην ἅλα· τυπτομένης δὲ
ἤδη νῆα μέλαιναν ἀνείλκυσε διχθάδι χέρσῳ
χειμερίην καὶ ἄπιστον ἀλυσκάζων ἅλα ναύτης.
ἀλλ᾽ οὐ χειμερίης σε φόβος κατέρυκε θαλάσσης,
καρτερόθυμε Λέανδρε· διακτορίη δέ σε πύργου,
ἠθάδα σημαίνουσα φαεσφορίην ὑμεναίων,
μαινομένης ὤτρυνεν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
νηλειὴς καὶ ἄπιστος. ὄφελλε δὲ δύσμορος Ἡρὼ
χείματος ἱσταμένοιο μένειν ἀπάνευθε Λεάνδρου,
μηκέτ᾽ ἀναπτομένη μινυώριον ἀστέρα λέκτρων.
ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βιήσατο· θελγομένη δὲ
μοιράων ἀνέφαινε, καὶ οὐκέτι δαλὸν Ἐρώτων.
Νὺξ ἦν, εὖτε μάλιστα βαρυπνείοντες ἀῆται,

χειμερίης πνοιῇσιν ἀκοντίζοντες ἀῆται,
ἀθρόον ἐμπίπτουσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
δὴ τότε καὶ Λείανδρος, ἐθήμονος ἐλπίδι νύμφης,
δυσκελάδων πεφόρητο θαλασσαίων ἐπὶ νώτων.
ἤδη κύματι κῦμα κυλίνδετο, σύγχυτο δ' ὕδωρ·
αἰθέρι μίσγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἠχὴ
μαρναμένων ἀνέμων· Ζεφύρῳ δ' ἀντέπνεεν Εὖρος,
καὶ Νότος ἐς Βορέην μεγάλας ἀφέηκεν ἀπειλάς·
καὶ κτύπος ἦν ἀλίαστος ἐρισμαράγοιο θαλάσσης.
αἰνοπαθὴς δὲ Λέανδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις
πολλάκι μὲν λιτάνευσε θαλασσαίην Ἀφροδίτην,
πολλάκι δ' αὐτὸν ἄνακτα Ποσειδάωνα θαλάσσης·
Ἀτθίδος οὐ Βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης·
ἀλλά οἱ οὔτις ἄρηγεν, Ἔρως δ' οὐκ ἤρκεσε Μοίρας.
πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντέϊ κύματος ὁρμῇ
τυπτόμενος πεφόρητο, ποδῶν δέ οἱ ὤκλασεν ὁρμή,
καὶ σθένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμάων.
πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔῤῥεε λαιμῷ,
καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον ἀμαιμακέτου πίεν ἅλμης·
καὶ δὴ λύχνον ἄπιστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης,
καὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυτλήτοιο Λεάνδρου.
Ἡ δ', ἔτι δηθύνοντος, ἐπ' ἀγρύπνοισιν ὀπωπαῖς
ἵστατο, κυμαίνουσα πολυκλαύτοισι μερίμναις.
ἤλυθε δ' Ἠριγένεια, καὶ οὐκ ἴδε νυμφίον Ἡρώ.
πάντοθι δ' ὄμμα τίταινεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
εἴπου ἐσαθρήσειεν ἀλώμενον ὃν παρακοίτην

λύχνου σβεννυμένοιο. παρὰ κρηπῖδα δὲ πύργου
θρυπτόμενον σπιλάδεσσιν ὅτ᾽ ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην,
δαιδαλέον ῥήξασα περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ῥοιζηδὸν προκάρηνος ἀπ᾽ ἠλιβάτου πέσε πύργου.
κὰδ δ᾽ Ἡρὼ τέθνηκεν ἐπ᾽ ὀλλυμένῳ παρακοίτῃ,
ἀλλήλων δ᾽ ἀπόναντο καὶ ἐν πυμάτῳ περ ὀλέθρῳ.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ ΥΜΝΟΙ.

I.

ΥΜΝΟΣ
ΕΙΣ
ΔΙΑ.

v. 1-18

Ζηνὸς ἔοι τί κεν ἄλλο παρὰ σπονδῇσιν ἀείδειν
λώϊον, ἢ θεὸν αὐτὸν, ἀεὶ μέγαν, αἰὲν ἄνακτα,
Πηλαγόνων ἐλατῆρα, δικασπόλον οὐρανίδῃσι;
πῶς καί νιν, Δικταῖον ἀείσομεν, ἠὲ Λυκαῖον;
ἐν δοιῇ μάλα θυμός· ἐπεὶ γένος ἀμφήριστον.
Ζεῦ, σὲ μὲν Ἰδαίοισιν ἐν οὔρεσι φασὶ γενέσθαι,
Ζεῦ, σὲ δ' ἐν Ἀρκαδίῃ. πότεροι, πάτερ, ἐψεύσαντο;
Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται· καὶ γὰρ τάφον, ὦ ἄνα, σεῖο
Κρῆτες ἐτεκτήναντο, σὺ δ' οὐ θάνες· ἐσσὶ γὰρ αἰεί.
ἐν δέ σε Παῤῥασίῳ Ῥείη τέκεν, ᾗχι μάλιστα
ἔσκεν ὄρος θάμνοισι περισκεπές· ἔνθεν ὁ χῶρος
ἱερός· οὐδέ τί μιν κεχρημένον Εἰλειθυίης
ἑρπετὸν, οὐδὲ γυνὴ ἐπινίσσεται. ἀλλά ἑ Ῥείης
ὠγύγιον καλέουσι λεχώϊον Ἀπιδανῆες.
ἔνθα σ' ἐπεὶ μήτηρ μεγάλων ἀπεθήκατο κόλπων,
αὐτίκα δίζητο ῥόον ὕδατος, ᾧ κε τόκοιο
λύματα χυτλώσαιτο, τεὸν δ' ἐνὶ χρῶτα λοέσσαι.
Λάδων ἀλλ' οὔπω μέγας ἔῤῥεεν, οὐδ' Ἐρύμανθος,

λευκότατος ποταμῶν. ἔτι δ' ἄβροχος ἦεν ἅπασα
Ἀρκαδίη· (μέλλεν δὲ μάλ' εὔϋδρος καλέεσθαι
αὖτις) ἐπεὶ τημόσδε, Ῥέη ὅτ' ἐλύσατο μίτρην,
ἦ πολλὰς ἐφύπερθε σαρωνίδας ὑγρὸς Ἰάων
ἤειρεν, πολλὰς δὲ Μέλας ὤχησεν ἁμάξας,
πολλὰ δὲ Καρνίωνος ἄνω, διεροῦ περ ἐόντος,
ἰλυοὺς ἐβάλοντο κινώπετα· νίσσετο δ' ἀνὴρ
πεζὸς ὑπὲρ Κρᾶθίν τε, πολύστειόν τε Μετώπην
διψαλέος· τὸ δὲ πολλὸν ὕδωρ ὑπὸ ποσσὶν ἔκειτο.
καί ῥ' ὑπ' ἀμηχανίης σχομένη φάτο πότνια Ῥείη·
Γαῖα φίλη, τέκε καὶ σύ· τεαὶ δ' ὠδῖνες ἐλαφραί.
εἶπε, καὶ ἀντανύσασα θεὰ μέγαν ὑψόθι πῆχυν,
πλῆξεν ὄρος σκήπτρῳ· τὸ δέ οἱ δίχα πουλὺ διέστη,
ἐκ δ' ἔχεεν μέγα χεῦμα. τόθι χρόα φαιδρύνασα,
ὦνα, τεὸν σπείρωσε, Νέδη δέ σε δῶκε κομίσσαι
κευθμῶν' ἐς Κρηταῖον, ἵνα κρύφα παιδεύοιο,
πρεσβυτάτη νυμφέων, αἵ μιν τότε μαιώσαντο,
πρωτίστη γενεῇ, μετά γε Στύγα τε, Φιλύρην τε.
οὐδ' ἁλίην ἀπέτισε θεὴ χάριν· ἀλλὰ τὸ χεῦμα
κεῖνο Νέδην ὀνόμηνε· τὸ μέν ποθι πουλὺ κατ' αὐτὸ
Καυκώνων πτολίεθρον, ὃ Λέπρειον πεφάτισται,
συμφέρεται Νηρῆϊ· παλαιότατον δέ μιν ὕδωρ
υἱωνοὶ πίνουσι Λυκαονίης ἄρκτοιο.
εὖτε Θενὰς ἀπέλειπεν, ἐπὶ Κνωσσοῖο φέρουσα,
Ζεῦ πάτερ, ἡ Νύμφη σε, (Θεναὶ δ' ἔσαν ἐγγύθι Κνωσσοῦ)
τουτάκι τοι πέσε, δαῖμον, ἀπ' ὀμφαλός· ἔνθεν ἐκεῖνο
Ὀμφάλιον μετέπειτα πέδον καλέουσι Κύδωνες.
Ζεῦ, σὲ δὲ Κυρβάντων ἕταραι προσεπηχύναντο

Δικταῖαι Μελίαι, σὲ δὲ κοίμισεν Ἀδρήστεια
λίκνῳ ἐνὶ χρυσέῳ· σὺ δ᾽ ἐθήσαο πίονα μαζὸν
αἰγὸς Ἀμαλθείης, ἐπὶ δὲ γλυκὺ κηρίον ἔβρως.
γέντο γὰρ ἐξαπιναῖα Πανακρίδος ἔργα μελίσσης
Ἰδαίοις ἐν ὄρεσσι, τά τε κλείουσι Πάνακρα.
οὖλα δὲ Κούρητές σε περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο
τεύχεα πεπλήγοντες, ἵνα Κρόνος οὔασιν ἠχὴν
ἀσπίδος εἰσαΐοι, καὶ μή σεο κουρίζοντος.
Καλὰ μὲν ἠέξευ, καλὰ δ᾽ ἐτράφευ, οὐράνιε Ζεῦ.
ὀξὺ δ᾽ ἀνήβησας, ταχινοὶ δέ τοι ἦλθον ἴουλοι.
ἀλλ᾽ ἔτι παιδνὸς ἐὼν ἐφράσσαο πάντα τέλεια·
τῷ τοι καὶ γνωτοὶ, προτερηγενέες περ ἐόντες,
οὐρανὸν οὐκ ἐμέγηραν ἔχειν ἐπιδαίσιον οἶκον.
δηναιοὶ δ᾽ οὐ πάμπαν ἀληθέες ἦσαν ἀοιδοί.
φάντο πάλον Κρονίδῃσι διὰ τρίχα δώματα νεῖμαι·
τίς δέ κ᾽ ἐπ᾽ Οὐλύμπῳ τε καὶ Ἄϊδι κλῆρον ἐρύσσαι,
ὃς μάλα μὴ νενίηλος; ἐπ᾽ ἰσαίῃ γὰρ ἔοικε
πήλασθαι· τὰ δὲ τόσσον ὅσον διὰ πλεῖστον ἔχουσι.
ψευδοίμην ἀΐοντος ἅ κεν πεπίθοιεν ἀκουήν.
οὔ σε θεῶν ἐσσῆνα πάλοι θέσαν, ἔργα δὲ χειρῶν,
ἥ τε Βίη, τό, τε Κάρτος, ὃ καὶ πέλας εἵσαο δίφρου.
θήκαο δ᾽ οἰωνὸν μέγ᾽ ὑπείροχον ἀγγελιώτην
σῶν τεράων· ἅτ᾽ ἐμοῖσι φίλοις ἐνδέξια φαίνοις.
εἵλεο δ᾽ αἰζηῶν ὅ, τι φέρτατον· οὐ σύ γε νηῶν
ἐμπεράμους, οὐκ ἄνδρα σακέσπαλον, οὐ μὲν ἀοιδόν.
ἀλλὰ τὰ μὲν μακάρεσσιν ὀλίζοσιν αὖθι παρῆκας,
ἄλλα μέλειν ἑτέροισι. σὺ δ᾽ ἐξέλεο πτολιάρχους
αὐτοὺς, ὧν ὑπὸ χεῖρα γεωμόρος, ὧν ἴδρις αἰχμῆς,
ὧν ἐρέτης, ὧν πάντα· τί δ᾽ οὐ κρατέοντος ὑπ᾽ ἰσχύν;

αὐτίκα χαλκῆας μὲν ὕδείομεν Ἡφαίστοιο·
τευχηστὰς δ᾽ Ἄρηος· ἐπακτῆρας δὲ Χιτώνης
Ἀρτέμιδος· Φοίβου δὲ, λύρης εὖ εἰδότας οἴμους.
ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ἐπεὶ Διὸς οὐδὲν ἀνάκτων
θειότερον. τῷ καί σφι τεὴν ἐκρίναο λᾶξιν·
δῶκας δὲ πτολίεθρα φυλασσέμεν· ἵζεο δ᾽ αὐτὸς
ἄκρῃς ἐν πτολίεσσιν, ἐπόψιος οἵ τε δίκῃσι
λαὸν ὑπὸ σκολιῇς, οἵ τ᾽ ἔμπαλιν ἰθύνουσιν.
ἐν δὲ ῥυηφενίην ἔβαλές σφισιν, ἐν δ᾽ ἅλις ὄλβον·
πᾶσι μὲν, οὐ μάλα δ᾽ ἶσον. ἔοικε δὲ τεκμήρασθαι
ἡμετέρῳ μεδέοντι· περὶ πρὸ γὰρ εὐρὺ βέβηκεν.
ἑσπέριος κεῖνός γε τελεῖ τά κεν ἦρι νοήσῃ·
ἑσπέριος τὰ μέγιστα, τὰ μείονα δ᾽, εὖτε νοήσῃ.
οἱ δὲ τὰ μὲν πλειῶνι, τὰ δ᾽ οὐχ ἑνί· τῶν δ᾽ ἀπὸ πάμπαν
αὐτὸς ἄνην ἐκόλουσας, ἐνέκλασας δὲ μενοινήν.
Χαῖρε μέγα, Κρονίδη πανυπέρτατε, δῶτορ ἐάων,
δῶτορ ἀπημονίης· τεὰ δ᾽ ἔργματα τίς κεν ἀείδοι;
οὐ γένετ᾽, οὐκ ἔσται· τίς κεν Διὸς ἔργματ᾽ ἀείσει;
χαῖρε, πάτερ, χαῖρ᾽ αὖθι· δίδου δ᾽ ἀρετήν τ᾽ ἄφενός τε.
οὔτ᾽ ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ἐπίσταται ἄνδρας ἀέξειν,
οὔτ᾽ ἀρετὴ ἀφένοιο. δίδου δ᾽ ἀρετήν τε καὶ ὄλβον.

II.

ΥΜΝΟΣ
ΕΙΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

v. 1—17

Οἷον ὁ Τὠπόλλωνος ἐσείσατο δάφνινος ὅρπηξ,
οἷα δ᾽ ὅλον τὸ μέλαθρον. ἑκὰς, ἑκὰς, ὅστις ἀλιτρός.
καὶ δή που τὰ θύρετρα καλῷ ποδὶ Φοῖβος ἀράσσει.
οὐχ ὁράας; ἐπένευσεν ὁ Δήλιος ἡδύ τι φοῖνιξ
ἐξαπίνης, ὁ δὲ κύκνος ἐν ἠέρι καλὸν ἀείδει.
αὐτοὶ νῦν κατοχῆες ἀνακλίνεσθε πυλάων,
αὐταὶ δὲ κληῖδες· ὁ γὰρ θεὸς οὐκέτι μακράν.
οἱ δὲ νέοι μολπήν τε καὶ ἐς χορὸν ἐντύνεσθε.
Ὡπόλλων οὐ παντὶ φαείνεται, ἀλλ᾽ ὅτις ἐσθλός.
ὅς μιν ἴδῃ, μέγας οὗτος· ὃς οὐκ ἴδε, λιτὸς ἐκεῖνος.
ὀψόμεθ᾽, ὦ Ἑκάεργε, καὶ ἐσσόμεθ᾽ οὔποτε λιτοί.
μήτε σιωπηλὴν κίθαριν, μήτ᾽ ἄψοφον ἴχνος
τοῦ Φοίβου τοὺς παῖδας ἔχειν ἐπιδημήσαντος,
εἰ τελέειν μέλλουσι γάμον, πολιήν τε κερεῖσθαι,
ἑστήξειν δὲ τὸ τεῖχος ἐπ᾽ ἀρχαίοισι θεμέθλοις.
ἠγασάμην τοὺς παῖδας, ἐπεὶ χέλυς οὐκέτ᾽ ἀεργός.
εὐφημεῖτ᾽ ἀΐοντες ἐπ᾽ Ἀπόλλωνος ἀοιδῇ.

εὐφημεῖ καὶ πόντος, ὅτε κλείουσιν ἀοιδοὶ
ἢ κίθαριν, ἢ τόξα, Λυκωρέος ἔντεα Φοίβου.
οὐδὲ Θέτις Ἀχιλῆα κινύρεται αἴλινα μήτηρ,
ὁππότ᾽ ἰὴ παιῆον, ἰὴ παιῆον ἀκούσῃ.
καὶ μὲν ὁ δακρυόεις ἀναβάλλεται ἄλγεα πέτρος,
ὅστις ἐνὶ Φρυγίῃ διερὸς λίθος ἐστήρικται,
μάρμαρον ἀντὶ γυναικὸς ὀϊζυρόν τι χανούσης.
ἰὴ, ἰὴ φθέγγεσθε· κακὸν μακάρεσσιν ἐρίζειν.
ὃς μάχεται μακάρεσσιν, ἐμῷ βασιλῆϊ μάχοιτο·
ὅστις ἐμῷ βασιλῆϊ, καὶ Ἀπόλλωνι μάχοιτο.
τὸν χορὸν Ὡπόλλων, ὅτι οἱ κατὰ θυμὸν ἀείδει,
τιμήσει· δύναται γὰρ, ἐπεὶ Διῒ δεξιὸς ἧσται.
οὐδ᾽ ὁ χορὸς τὸν Φοῖβον ἐφ᾽ ἓν μόνον ἦμαρ ἀείσει,
ἔστι γὰρ εὔυμνος· τίς ἂν οὐ ῥέα Φοῖβον ἀείδοι;
Χρύσεα τὠπόλλωνι τό, τ᾽ ἐνδυτὸν, ἥ τ᾽ ἐπι-
πορπὶς,
ἥ τε λύρη, τό, τ᾽ ἅεμμα τὸ Λύκτιον, ἥ τε φαρέτρη·
χρύσεα καὶ τὰ πέδιλα. πολύχρυσος γὰρ Ἀπόλλων,
καί τε πολυκτέανος· Πυθῶνί κε τεκμήραιο.
καὶ μὲν ἀεὶ καλὸς, καὶ ἀεὶ νέος· οὔποτε Φοίβου
θηλείαις, οὐδ᾽ ὅσσον, ἐπὶ χνόος ἦλθε παρειαῖς.
αἱ δὲ κόμαι θυόεντα πέδῳ λείβουσιν ἔλαια.
οὐ λίπος Ἀπόλλωνος ἀποστάζουσιν ἔθειραι,
ἀλλ᾽ αὐτὴν πανάκειαν· ἐν ἄστει δ᾽ ᾧ κεν ἐκεῖναι
πρῶκες ἔραζε πέσωσεν, ἀκήρια πάντ᾽ ἐγένοντο.
τέχνῃ δ᾽ ἀμφιλαφὴς οὔ τις τόσον, ὅσσον Ἀπόλλων.
κεῖνος ὀϊστευτὴν ἔλαχ᾽ ἀνέρα, κεῖνος ἀοιδόν·
Φοίβῳ γὰρ καὶ τόξον ἐπιτρέπεται καὶ ἀοιδή.
κείνου δὲ θριαὶ, καὶ μάντιες· ἐκ δέ νυ Φοίβου

ἰητροὶ δεδάασιν ἀνάβλησιν θανάτοιο.
Φοῖβον καὶ Νόμιον κικλήσκομεν, ἐξέτι κείνου,
ἐξότ᾽ ἐπ᾽ Ἀμφρυσσῷ ζευγήτιδας ἔτρεφεν ἵππους,
ἠϊθέου ὑπ᾽ ἔρωτι κεκαυμένος Ἀδμήτοιο.
ῥεῖά κε βουβόσιον τελέθοι πλέον, οὐδέ κεν αἶγες
δεύοιντο βρεφέων ἔπι μηκάδες, ᾗσιν Ἀπόλλων
βοσκομένῃς ὀφθαλμὸν ἐπήγαγεν· οὐδ᾽ ἀγάλακτες
ὄϊες, οὐδ᾽ ἄκυθοι, πᾶσαι δέ κεν εἶεν ὕπαρνοι·
ἡ δέ κε μουνοτόκος, διδυματόκος αἶψα γένοιτο.
Φοίβῳ δ᾽ ἑσπόμενοι πόλιας διεμετρήσαντο
ἄνθρωποι· Φοῖβος γὰρ ἀεὶ πολίεσσι φιληδεῖ
κτιζομέναις, αὐτὸς δὲ θεμείλια Φοῖβος ὑφαίνει.
τετραέτης τὰ πρῶτα θεμείλια Φοῖβος ἔπηξε
καλῇ ἐν Ὀρτυγίῃ, περιηγέος ἐγγύθι λίμνης.
Ἄρτεμις ἀγρώσσουσα καρήατα συνεχὲς αἰγῶν
κυνθιάδων φορέεσκεν, ὁ δ᾽ ἔπλεκε βωμὸν Ἀπόλλων.
δείματο μὲν κεράεσσιν ἐδέθλια, πῆξε δὲ βωμὸν
ἐκ κεράων, κεραοὺς δὲ πέριξ ὑπεβάλλετο τοίχους.
ὧδ᾽ ἔμαθεν τὰ πρῶτα θεμείλια Φοῖβος ἐγείρειν.
Φοῖβος καὶ βαθύγειον ἐμὴν πόλιν ἔφρασε Βάττῳ·
καὶ Λιβύην ἐσιόντι κόραξ ἡγήσατο λαῷ
δεξιὸς οἰκιστῆρ, καὶ ὤμοσε τείχεα δώσειν
ἡμετέροις βασιλεῦσιν· ἀεὶ δ᾽ εὔορκος Ἀπόλλων.
Ὤπολλον, πολλοί σε Βοηδρόμιον καλέουσι,
πολλοὶ δὲ Κλάριον· (πάντη δέ τοι οὔνομα πουλύ·)
αὐτὰρ ἐγὼ Καρνεῖον· ἐμοὶ πατρώϊον οὕτω.
Σπάρτη τοι, Καρνεῖε, τό γε πρώτιστον ἔδεθλον.
δεύτερον αὖ Θήρη, τρίτατόν γε μὲν ἄστυ Κυρήνης.

ἐκ μέν σε Σπάρτης ἕκτον γένος Οἰδιπόδαο
ἤγαγε Θηραίην ἐς ἀπόκτισιν· ἐκ δέ σε Θήρης
οὖλος Ἀριστοτέλης Ἀσβυστίδι πάρθετο γαίῃ.
δεῖμε δέ τοι μάλα καλὸν ἀνάκτορον· ἐν δὲ πόληϊ
θῆκε τελεσφορίην ἐπετήσιον, ᾗ ἔνι πολλοὶ
ὑστάτιον πίπτουσιν ἐπ' ἰσχίον, ὦ ἄνα, ταῦροι.
ἰή, ἰή, Καρνεῖε πολύλλιτε, σεῖο δὲ βωμοὶ
ἄνθεα μὲν φορέουσιν ἐν εἴαρι, τόσσα περ ὧραι
ποικίλ' ἀγινεῦσι, ζεφύρου πνείοντος ἐέρσην,
χείματι δὲ κρόκον ἡδύν· ἀεὶ δέ τοι ἀέναον πῦρ,
οὐδέ ποτε χθιζὸν περιβόσκεται ἄνθρακα τέφρη.
ἦ ῥ' ἐχάρη μέγα Φοῖβος, ὅτε ζωστῆρες Ἐνυοῦς
ἀνέρες ὠρχήσαντο μετὰ ξανθῇσι Λιβύσσης,
τέθμιαι εὖτέ σφιν Καρνειάδες ἤλυθον ὧραι.
οἱ δ' οὔπω πηγῇς Κυρῆς ἐδύναντο πελάσσαι
Δωριέες, πυκινὴν δὲ νάπαις Ἄζιλιν ἔναιον.
τοὺς μὲν ἄναξ ἴδεν αὐτοῦ, ἑῇ δ' ἐπεδείξατο νύμφῃ,
στὰς ἐπὶ Μυρτούσης κερατώδεος· ᾗχι λέοντα
ὑψηῒς κατέπεφνε, βοῶν σίνιν Εὐρυπύλοιο.
οὐ κείνου χορὸν εἶδε θεώτερον ἄλλον Ἀπόλλων,
οὐδὲ πόλει τόσ' ἔνειμεν ὀφέλσιμα, τόσσα Κυρήνῃ,
μνωόμενος προτέρης ἁρπακτύος· οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
Βαττιάδαι Φοίβοιο πλέον θεὸν ἄλλον ἔτισαν.
Ἰὴ, ἰὴ παιῆον ἀκούομεν· οὕνεκα τοῦτο
Δελφός τοι πρώτιστον ἐφύμνιον εὕρετο λαός,
ἦμος ἑκηβολίην χρυσέων ἐπεδείκνυσο τόξων.
Πυθώ τοι κατιόντι συνήντετο δαιμόνιος θήρ,
αἰνὸς ὄφις. τὸν μὲν σὺ κατήναρες, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
βάλλων ὠκὺν ὀϊστόν· πηΰτησε δὲ λαός,

ἰὴ, ἰὴ παιῆον, ἵει βέλος· εὐθύ σε μήτηρ
Γείνατ' ἀοσσητῆρα· τὸ δ' ἐξέτι κεῖθεν ἀείδῃ.
Ὁ φθόνος Ἀπόλλωνος ἐς οὔατα λάθριος εἶπεν
οὐκ ἄγαμαι τὸν ἀοιδὸν, ὃς οὐχ, ὅσα πόντος, ἀείδει
τὸν φθόνον Ὡπόλλων ποδί τ' ἤλασεν, ὧδέ τ' ἔειπεν·
Ἀσσυρίου ποταμοῖο μέγας ῥόος, ἀλλὰ τὰ πολλὰ
λύματα γῆς καὶ πολλὸν ἐφ' ὕδατι συρφετὸν ἕλκει.
Δηοῖ δ' οὐκ ἀπὸ παντὸς ὕδωρ φορέουσι Μέλισσαι,
ἀλλ' ἥτις καθαρή τε καὶ ἀχράαντος ἀνέρπει
πίδακος ἐξ ἱερῆς ὀλίγη λιβὰς, ἄκρον ἄωτον.
χαῖρε ἄναξ· ὁ δὲ Μῶμος, ἵν' ὁ φθόνος, ἔνθα νέοιτο.

III.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

v. 1–7

Ἄρτεμιν (οὐ γὰρ ἐλαφρὸν ἀειδόντεσσι λαθέσθαι)
ὑμνέομεν, τῇ τόξα λαγωβολίαι τε μέλονται,
καὶ χορὸς ἀμφιλαφὴς, καὶ ἐν οὔρεσιν ἑψιάασθαι.
ἀρχόμεν' ὥς ὅτε πατρὸς ἐφεζομένη γονάτεσσι,
παῖς ἔτι κουρίζουσα, τάδε προσέειπε γονῆα·
Δός μοι παρθενίην αἰώνιον, ἄππα, φυλάσσειν,
καὶ πολυωνυμίην· ἵνα μή μοι Φοῖβος ἐρίζῃ.

δὸς δ᾽ ἰοὺς καὶ τόξα· ἔα, πάτερ. οὔ σε φαρέτρην,
οὐδ᾽ αἰτέω μέγα τόξον· ἐμοὶ Κύκλωπες ὀϊστοὺς
αὐτίκα τεχνήσονται, ἐμοὶ δ᾽ εὐκαμπὲς ἄεμμα·
ἀλλὰ φαεσφορίην τε, καὶ ἐς γόνυ μέχρι χιτῶνα
ζώννυσθαι λεγνωτόν, ἵν᾽ ἄγρια θηρία καίνω.
δὸς δέ μοι ἑξήκοντα χορίτιδας Ὠκεανίνας,
πάσας εἰνέτεας, πάσας ἔτι παῖδας ἀμίτρους.
δὸς δέ μοι ἀμφιπόλους Ἀμνισίδας εἴκοσι νύμφας,
αἵτε μοι ἐνδρομίδας τε, καί, ὁππότε μηκέτι λύγκας
μήτ᾽ ἐλάφους βάλλοιμι, θοοὺς κύνας εὖ κομέοιεν.
δὸς δέ μοι οὔρεα πάντα. πόλιν δέ μοι ἥντινα νεῖμον,
ἥντινα λῇς· σπαρνὸν γάρ, ὅτ᾽ Ἄρτεμις ἄστυ κάτεισιν.
οὔρεσιν οἰκήσω· πόλεσιν δ᾽ ἐπιμίξομαι ἀνδρῶν
μοῦνον ὅτ᾽ ὀξείῃσιν ὑπ᾽ ὠδίνεσσι γυναῖκες
τειρόμεναι καλέουσι βοηθόον· ᾗσί με μοῖραι
γεινομένην τὸ πρῶτον ἐπεκλήρωσαν ἀρήγειν·
ὅττι με καὶ τίκτουσα καὶ οὐκ ἤλγησε φέρουσα
μήτηρ, ἀλλ᾽ ἀμογητὶ φίλων ἀπεθήκατο κόλπων.
Ὣς ἡ παῖς εἰποῦσα, γενειάδος ἤθελε πατρὸς
ἅψασθαι, πολλὰς δὲ μάτην ἐτανύσσατο χεῖρας,
μέχρις ἵνα ψαύσειε. πατὴρ δ᾽ ἐπένευσε γελάσσας·
φῆ δὲ καταῤῥέζων, Ὅτε μοι τοιαῦτα θέαιναι
τίκτοιεν, τυτθόν κεν ἐγὼ ζηλήμονος Ἥρης
χωομένης ἀλέγοιμι. φέρευ, τέκος, ὅσσ᾽ ἐθελημὸς
αἰτίζεις, καὶ τ᾽ ἄλλα πατὴρ ἔτι μείζονα δώσει.
τρὶς δέκα τοι πτολίεθρα καὶ οὐχ ἕνα πύργον ὀπάσσω·
τρὶς δέκα τοι πτολίεθρα, τὰ μὴ θεὸν ἄλλον ἀέξειν
εἴσεται, ἀλλὰ μόνον σέ, καὶ Ἀρτέμιδος καλέεσθαι·
πολλὰς δὲ ξυνῇ πόλιας διαμετρήσασθαι

μεσσόγεως, νήσους τε· καὶ ἐν πάσῃσιν ἔσονται
Ἀρτέμιδος βωμοί τε καὶ ἄλσεα· καὶ μὲν ἀγυιαῖς
ἔσσῃ καὶ λιμένεσσιν ἐπίσκοπος. Ὣς ὁ μὲν εἰπὼν
μῦθον ἐπεκρήηνε καρήατι. βαῖνε δὲ κούρη
λευκὸν ἔπι, Κρηταῖον ὄρος, κεκομημένον ὕλῃ·
ἔνθεν ἐπ' Ὠκεανόν· πολέας δ' ἐπελέξατο νύμφας,
πάσας εἰνέτεας, πάσας ἔτι παῖδας ἀμίτρους.
χαῖρε δὲ Καίρατος ποταμὸς μέγα, χαῖρε δὲ Τηθὺς
οὕνεκα θυγατέρας Λητωΐδι πέμπεν ἀμορβούς.
Αὖθι δὲ Κύκλωπας μετεκίαθε. τοὺς μὲν ἔτετμε
νήσῳ ἐνὶ Λιπάρῃ (Λιπάρη νέον, ἀλλὰ τότ' ἔσκεν
οὔνομά οἱ Μελιγουνίς) ἐπ' ἄκμοσιν Ἡφαίστοιο
ἑσταότας περὶ μύδρον· ἐπείγετο γὰρ μέγα ἔργον.
ἱππείην τετύκοντο Ποσειδάωνι ποτίστρην.
αἱ νύμφαι δ' ἔδδεισαν, ὅπως ἴδον αἰνὰ πέλωρα,
πρηόσιν Ὀσσαίοισιν ἰοικότα, (πᾶσι δ' ὑπ' ὀφρὺν
φάεα μουνόγληνα, σάκει ἶσα τετραβοείῳ,
δεινὸν ὑπογλαύσσοντα,) καὶ ὁππότε δοῦπον ἄκουσαν
ἄκμονος ἠχήσαντος, ἐπὶ μέγα πουλύ τ' ἄημα
φυσάων, αὐτῶν τε βαρὺν στόνον. αὖε γὰρ Αἴτνη,
αὖε δὲ Τρινακρίη, Σικανῶν ἕδος, αὖε δὲ γείτων
Ἰταλίη, μεγάλην δὲ βοὴν ἐπὶ Κύρνος ἀΰτει,
εὖθ' οἵ γε ῥαιστῆρας ἀειράμενοι ὑπὲρ ὤμων,
ἢ χαλκὸν ζείοντα καμινόθεν, ἠὲ σίδηρον,
αμβολαδὶς τετύποντες, ἐπὶ μέγα μοχθήσειαν.
τῷ σφέας οὐκ ἐτάλασσαν ἀκηδέες Ὠκεανῖναι
οὔτ' ἄντην ἰδέειν, οὔτε κτύπον οὔασι δέχθαι.
οὐ νέμεσις· κείνους δὲ καὶ αἳ μάλα μηκέτι τυτθαὶ
οὐδέποτ' ἀφρικτὶ μακάρων ὁρόωσι θύγατρες.

ἀλλ' ὅτε κουράων τὶς ἀπειθέα μητέρι τεύχει,
μήτηρ μὲν Κύκλωπας ἑῇ ἐπὶ παιδὶ καλιστρεῖ,
Ἄργην, ἢ Στερόπην· ὁ δὲ δώματος ἐκ μυχάτοιο
ἔρχεται Ἑρμείης, σποδιῇ κεχρημένος αἰθῇ.
αὐτίκα τὴν κούρην μορμύσσεται· ἡ δὲ τεκούσης
δύνει ἔσω κόλπους, θεμένη ἐπὶ φάεσι χεῖρας.
κοῦρα, σὺ δὲ προτέρω περ, ἔτι τριέτηρος ἐοῦσα,
εὖτ' ἔμολεν Λητώ, σὲ μετ' ἀγκαλίδεσσι φέρουσα,
Ἡφαίστου καλέοντος, ὅπως ὀπτήρια δοίη,
βρόντεώ σε στιβαροῖσιν ἐφεσσαμένου γονάτεσσι,
στήθεος ἐκ μεγάλου λασίης ἐδράξαο χαίτης,
ὤλοψας δὲ βίηφι· τὸ δ' ἄτριχον εἰσέτι καὶ νῦν
μεσσάτιον στέρνοιο μένει μέρος, ὡς ὅτε κόρσῃ
φωτὸς ἐνιδρυνθεῖσα κόμην ἐπενείματ' ἀλώπηξ.
τῷ μάλα θαρσαλέη σφε τάδε προσελέξαο τῆμος·
Κύκλωπες, καί μοί τι Κυδώνιον, εἰ δ' ἄγε, τόξον,
ἠδ' ἰοὺς, κοίλην τε κατακληῗδα βελέμνων
τεύξατε· καὶ γὰρ ἐγὼ Λητωϊάς, ὥσπερ Ἀπόλλων.
αἲ δέ κ' ἐγὼ τόξοις μόνιον δάκος, ἤ τι πέλωρον
θηρίον ἀγρεύσω, τόδε κεν Κύκλωπες ἔδοιεν.
ἔννεπες· οἱ δ' ἐτέλεσσαν· ἄφαρ δ' ὡπλίσσαο, δαῖμον.

Αἶψα δ' ἐπὶ σκύλακας πάλιν ἤϊες· ἵκεο δ' αὖλιν
Ἀρκαδικὴν ἔπι Πανός. ὁ δὲ κρέα λυγκὸς ἔταμνε
μαιναλίης, ἵνα οἱ τοκάδες κύνες εἶδαρ ἔδοιεν.
τὶν δ' ὁ γενειήτης δύο μὲν κύνας ἥμισυ πηγοὺς,
τρεῖς δὲ παρουατίους, ἕνα δ' αἰόλον, (οἵ ῥα λέοντας
αὐτοὺς αὖ ἐρύοντες, ὅτε δράξαιντο δεράων,
εἷλκον ἔτι ζώοντας ἐπ' αὐλίον,) ἑπτὰ δ' ἔδωκε

θάσσονας αὐράων κυνοσουρίδας, αἵ ῥα διῶξαι
ὤκισται νεβρούς τε καὶ οὐ μύοντα λαγωὸν,
καὶ κοίτην ἐλάφοιο, καὶ ὕστριχος ἔνθα καλιαὶ
σημῆναι, καὶ ζορκὸς ἐπ᾽ ἴχνιον ἡγήσασθαι.
ἔνθεν ἀπερχομένη (μετὰ καὶ κύνες ἐσσεύοντο)
εὗρες ἐπὶ προμολῇς ὄρεος τοῦ Παῤῥασίοιο
σκαιρούσας ἐλάφους, μέγα τι χρέος· αἱ μὲν ἐπ᾽ ὄχθῃς
αἰὲν ἐβουκολέοντο μελαμψηφῖδος Ἀναύρου,
μάσσονες ἢ ταῦροι· κεράων δ᾽ ἀπελάμπετο χρυσός.
ἐξαπίνης δ᾽ ἔταφές τε καὶ ὃν ποτὶ θυμὸν ἔειπες·
τοῦτό κεν Ἀρτέμιδος πρωτάγριον ἄξιον εἴη.
πέντ᾽ ἔσαν αἱ πᾶσαι· πίσυρας δ᾽ ἕλες ὦκα θέουσα,
νόσφι κυνοδρομίης, ἵνα τοι θοὸν ἅρμα φέρωσι.
τὴν δὲ μίαν, Κελάδοντος ὑπὲρ ποταμοῖο φυγοῦσαν,
Ἥρης ἐννεσίῃσιν, ἀέθλιον Ἡρακλῆϊ
ὕστατον ὄφρα γένοιτο, πάγος Κερύνειος ἔδεκτο.
Ἄρτεμι παρθενίη, Τιτυοκτόνε, χρύσεα μέν τοι
ἔντεα καὶ ζώνη, χρύσεον δ᾽ ἐζεύξαο δίφρον,
ἐν δ᾽ ἐβάλευ χρύσεια, θεὰ, κεμάδεσσι χαλινά.
ποῦ δέ σε τὸ πρῶτον κερόεις ὄχος ἤρξατ᾽ ἀείρειν;
Αἵμῳ ἔπι Θρήϊκι· τόθεν βορέαο καταΐξ
ἔρχεται ἀχλαίνοισι δυσαέα κρυμὸν ἄγουσα.
ποῦ δ᾽ ἔταμες πεύκην; ἀπὸ δὲ φλογὸς ἥψαο ποίης;
μυσῷ ἐν Οὐλύμπῳ· φάεος δ᾽ ἐνέηκας ἀϋτμὴν
ἀσβέστου, τό ῥα πατρὸς ἀποστάζουσι κεραυνοί.
ποσσάκι δ᾽ ἀργυρέοιο, θεὴ, πειρήσαο τόξου;
πρῶτον ἐπὶ πτελέην, τὸ δὲ δεύτερον ἧκας ἐπὶ δρῦν,
τὸ τρίτον αὖτ᾽ ἐπὶ θῆρα· τὸ τέτρατον οὐκέτ᾽ ἐπὶ δρῦν,

ἀλλά μιν εἰς ἀδίκων ἔβαλες πόλιν, οἵ τε περί σφεας,
οἵ τε περὶ ξείνους ἀλιτήμονα πόλλ᾽ ἐτέλεσκον.
σχέτλιοι, οἷς τύνη χαλεπὴν ἐμμάξεαι ὀργήν.
κτήνεά φιν λοιμὸς καταβόσκεται, ἔργα δὲ πάχνη·
κείρονται δὲ γέροντες ἐφ᾽ υἱάσιν· αἱ δὲ γυναῖκες,
ἢ βληταὶ θνήσκουσι λεχωΐδες, ἠὲ φυγοῦσαι
τίκτουσιν· τῶν δ᾽ οὐδὲν ἐπὶ σφυρὸν ὀρθὸν ἀνέστη.
οὓς δέ κεν εὐμειδής τε καὶ ἵλαος αὐγάσσηαι,
κείνοις εὖ μὲν ἄρουρα φέρει στάχυν, εὖ δὲ γενέθλη
τετραπόδων, εὖ δ᾽ ὄλβος ἀέξεται, οὐδ᾽ ἐπὶ σῆμα
ἔρχονται, πλὴν εὖτε πολυχρόνιόν τι φέρωσιν.
οὐδὲ διχοστασίη τρώει γένος, ἥτε καὶ εὖ περ
οἴκους ἑστηῶτας ἐσίνατο· ταὶ δὲ θυωρὸν
εἰνάτερες γαλόῳ τε μίαν πέρι δίφρα τίθενται.
πότνια, τῶν εἴη μὲν, ἐμοὶ φίλος ὅστις ἀληθὴς,
εἴην δ᾽ αὐτὸς, ἄνασσα· μέλοι δέ μοι αἰὲν ἀοιδὴ,
τῇ ἔνι μὲν Λητοῦς γάμος ἔσσεται, ἐν δὲ σὺ πολλὴ,
ἐν δὲ καὶ Ἀπόλλων, ἐν δ᾽ οἱ σέο πάντες ἄεθλοι,
ἐν δὲ κύνες, καὶ τόξα, καὶ ἄντυγες, αἵτε σε ῥεῖα
θηητὴν φορέουσιν, ὅτ᾽ ἐς Διὸς οἶκον ἐλαύνεις.
ἔνθά τοι ἀντιόωντες ἐνὶ προμολῇσι δέχονται,
ὅπλα μὲν Ἑρμείης Ἀκακήσιος, αὐτὰρ Ἀπόλλων
θηρίον, ὅ,ττι φέρησθα· πάροιθε δὲ, πρίν περ ἱκέσθαι
καρτερὸν Ἀλκείδην· νῦν δ᾽ οὐκ ἔτι τοῦτον ἄεθλον
Φοῖβος ἔχει. τοῖος γὰρ ἀεὶ Τιρύνθιος ἄκμων
ἕστηκε πρὸ πυλέων, ποτιδέγμενος, εἴ τι φέρουσα
νεῖαι πῖον ἔδεσμα. θεοὶ δ᾽ ἐπὶ πάντες ἐκείνῳ
ἄλληκτον γελόωσι, μάλιστα δὲ πενθερὴ αὐτὴ,
ταῦρον ὅτ᾽ ἐκ δίφροιο μάλα μέγαν, ἢ ὅγε χλούνην

κάπρον ὀπισθιδίοιο φέρων ποδὸς ἀσπαίροντα,
κερδαλέῳ μύθῳ σε, θεή, μάλα τῷδε πινύσκει·
βάλλε κακοὺς ἐπὶ θῆρας, ἵνα θνητοί σε βοηθὸν
ὡς ἐμὲ, κικλήσκωσιν. ἔα πρόκας ἠδὲ λαγωοὺς
οὔρεα βόσκεσθαι· τί δέ κεν πρόκες ἠδὲ λαγωοὶ
ῥέξειαν; σύες ἔργα, σύες φυτὰ λυμαίνονται.
καὶ βόες ἀνθρώποισι κακὸν μέγα· βάλλ᾽ ἐπὶ καὶ τούς.
Ὣς ἔνεπεν, ταχινὸς δὲ μέγαν περὶ θῆρα πονεῖται.
οὐ γὰρ ὅγε, Φρυγίῃ περ ὑπὸ δρυῒ γυῖα θεωθεὶς,
παύσατ᾽ ἀδηφαγίης· ἔτι οἱ πάρα νηδὺς ἐκείνη,
τῇ ποτ᾽ ἀροτριόωντι συνήντετο Θειοδάμαντι.
σοὶ δ᾽ Ἀμνισιάδες μὲν ὑπὸ ζεύγληφι λυθείσας
ψήχουσιν κεμάδας, παρὰ δέ σφισι πουλὺ νέμεσθαι
Ἥρης ἐκ λειμῶνος ἀμησάμεναι φορέουσιν
ὠκύθοον τριπέτηλον, ὃ καὶ Διὸς ἵπποι ἔδουσι·
ἐν καὶ χρυσείας ὑποληνίδας ἐπλήσαντο
ὕδατος, ὄφρ᾽ ἐλάφοισι ποτὸν θυμάρμενον εἴη.
αὐτὴ δ᾽ ἐς πατρὸς δόμον ἔρχεαι· οἱ δέ σ᾽ ἐφ᾽ ἕδρην
πάντες ὁμῶς καλέουσι· σὺ δ᾽ Ἀπόλλωνι παρίζεις.
ἡνίκα δ᾽ αἱ νύμφαι σε χορῷ ἔνι κυκλώσονται
ἀγχόθι πηγάων Αἰγυπτίου Ἰνωποῖο,
ἢ Πιτάνης, (καὶ γὰρ Πιτάνη σέθεν,) ἢ ἐνὶ Λίμναις,
ἢ ἵνα, δαῖμον, Ἁλὰς Ἀραφηνίδας οἰκήσουσα
ἦλθες ἀπὸ Σκυθίης, ἀπὸ δ᾽ εἴπαο τέθμια Ταύρων·
μὴ νειὸν τημοῦτος ἐμαὶ βόες εἵνεκα μισθοῦ
τετράγυον τέμνοιεν ὑπ᾽ ἀλλοτρίῳ ἀροτῆρι.
ἦ γάρ κεν γυῖαί τε καὶ αὐχένα κεκμηυῖαι
κόπρον ἔπι προγένοιντο, καὶ εἰ Τυμφαιΐδες εἶεν,
εἰναετιζόμεναι, κερεαλκέες· αἳ μέγ᾽ ἄρισται

τέμνειν ὦλκα βαθεῖαν· ἐπεὶ θεὸς οὔποτ' ἐκεῖνον
ἦλθε πάρ' Ἠέλιος καλὸν χορόν· ἀλλὰ θεῆται
δίφρον ἐπιστήσας, τὰ δὲ φάεα μηκύνονται.
Τίς δέ νύ τοι νήσων, ποῖον δ' ὄρος εὔαδε πλεῖστον;
τίς δὲ λιμήν; ποίη δὲ πόλις; τίνα δ' ἔξοχα νυμφέων
φίλαο, καὶ ποίας ἡρωΐδας ἔσχες ἑταίρας;
εἰπέ, θεά, σὺ μὲν ἄμμιν, ἐγὼ δ' ἑτέροισιν ἀείσω.
νήσων μὲν Δολίχη, πολίων δέ τοι εὔαδε Πέργη,
Τηΰγετον δ' ὀρέων, λιμένες γε μὲν Εὐρίποιο.
ἔξοχα δ' ἀλλάων Γορτυνίδα φίλαο νύμφην,
ἐλλοφόνον Βριτόμαρτιν, ἐΰσκοπον· ἧς ποτε Μίνως
πτοιηθεὶς ὑπ' ἔρωτι κατέδραμεν οὔρεα Κρήτης.
ἡ δ' ὁτὲ μὲν λασίῃσιν ὑπὸ δρυσὶ κρύπτετο νύμφη,
ἄλλοτε δ' εἰαμενῇσιν. ὁ δ' ἐννέα μῆνας ἐφοίτα
παίπαλά τε κρημνούς τε· καὶ οὐκ ἀνέπαυσε διωκτύν,
μέσφ' ὅτε, μαρπτομένη καὶ δὴ σχεδόν, ἥλατο πόντον
πρηόνος ἐξ ὑπάτοιο· καὶ ἔνθορεν εἰς ἁλιήων
δίκτυα, τά σφ' ἐσάωσεν. ὅθεν μετέπειτα Κύδωνες
νύμφαν μὲν Δίκτυναν, ὄρος δ', ὅθεν ἥλατο νύμφη,
Δικταῖον καλέουσιν· ἀνεστήσαντο δὲ βωμούς,
ἱερά τε ῥέζουσι· τὸ δὲ στέφος ἤματι κείνῳ,
ἢ πίτυς, ἢ σχῖνος· μύρτοιο δὲ χεῖρες ἄθικτοι.
δὴ τότε γὰρ πέπλοισιν ἐνέσχετο μύρσινος ὄζος
τῆς κούρης, ὅτ' ἔφευγεν· ὅθεν μέγα χώσατο μύρτῳ.
Οὖπι ἄνασσ' εὐῶπι, φαεσφόρε, καὶ δέ σε κείνης
Κρηταέες καλέουσιν ἐπωνυμίην ἀπὸ νύμφης.
καὶ μὴν Κυρήνην ἑταρίσσαο, τῇ ποτ' ἔδωκας
αὐτὴ θηρητῆρε δύω κύνε, τοῖς ἔνι κούρη

ὑψηλὶς παρὰ τύμβον Ἰώλκιον ἔμμορ᾽ ἀέθλου.
καὶ Κεφάλου ξανθὴν ἄλοχον Δηϊονίδαο,
πότνια, σὴν ὁμόθηρον ἐθήκαο· καὶ δέ σε φασὶ
καλὴν Ἀντίκλειαν ἴσον φαέεσσι φιλῆσαι,
αἳ πρῶται θοὰ τόξα καὶ ἀμφ᾽ ὤμοισι φαρέτρας
ἰοδόκους ἐφόρησαν· ἀσύλωτοι δέ φιν ὦμοι
δεξιτεροὶ, καὶ γυμνὸς ἀεὶ παρεφαίνετο μαζός.
ᾔνησας δ᾽ ἔτι πάγχυ ποδοῤῥώην Ἀταλάντην
κούρην Ἰασίοιο συοκτόνον Ἀρκασίδαο,
καί ἑ κυνηλασίην τε καὶ εὐστοχίην ἐδίδαξας.
οὔ μιν ἐπίκλητοι Καλυδωνίου ἀγρευτῆρες
μέμφονται κάπροιο· τὰ γὰρ σημήϊα νίκης
Ἀρκαδίην εἰσῆλθεν, ἔχει δ᾽ ἔτι θηρὸς ὀδόντας.
οὐδὲ μὲν Ὑλαῖόν τε καὶ ἄφρονα Ῥοῖκον ἔολπα,
οὐδέ περ ἐχθαίροντας, ἐν Ἄϊδι μωμήσεσθαι
τοξότιν· οὐ γάρ σφιν λαγόνες συνεπιψεύσονται,
τάων Μαιναλίη νᾶεν φόνῳ ἀκρώρεια.
Πότνια, πουλυμέλαθρε, πολύπτολι, χαῖρε, Χιτώνη,
Μιλήτῳ ἐπίδημε· σὲ γὰρ ποιήσατο Νηλεὺς
ἡγεμόνην, ὅτε νηυσὶν ἀνήγετο Κεκροπίηθεν.
Χησιὰς, Ἰμβρασίη, πρωτόθρονε· σοὶ δ᾽ Ἀγαμέμνων
πηδάλιον νηὸς σφετέρης ἐγκάτθετο νηῷ,
μείλιον ἀπλοΐης, ὅτε οἱ κατέδησας ἀήτας,
Τεύκρων ἡνίκα νῆες Ἀχαιΐδες ἄστεα κήδειν
ἔπλεον, ἀμφ᾽ Ἑλένῃ Ῥαμνουσίδι θυμωθεῖσαι.
ἦ μέν τοι Προῖτός γε δύω ἐκαθίσσατο νηούς·
ἄλλον μὲν Κορίης, ὅτι οἱ συνελέξαο κούρας
οὔρεα πλαζομένας Ἀζήνια· τὸν δ᾽ ἐνὶ Λούσσοις

ἱμέρῃ· οὕνεκα θυμὸν ἀπ' ἄγριον εἵλεο παίδων.
σοὶ καὶ Ἀμαζονίδες, πολέμου ἐπιθυμήτειραι,
ἔν κοτε παρῥαλίῃ Ἐφέσου βρέτας ἱδρύσαντο
φηγῷ ὑπὸ πρέμνῳ· τέλεσεν δέ τοι ἱερὸν Ἱππώ.
αὐταὶ δ', Οὖπι ἄνασσα, περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο,
πρῶτα μὲν ἐν σακέεσσιν ἐνόπλιον, αὖθι δὲ κύκλῳ
στησάμεναι χορὸν εὐρύν· ὑπήεισαν δὲ λιγεῖαι
λεπταλέον σύριγγες, ἵνα πλήσσωσιν ὁμαρτῇ·
(οὐ γάρ πω νέβρεια δι' ὀστέα τετρήνοντο,
ἔργον Ἀθηναίης ἐλάφῳ κακόν) ἔδραμε δ' ἠχὼ
Σάρδιας, ἔς τε νομὸν Βερεκύνθιον· αἱ δὲ πόδεσσιν
οὖλα κατεκροτάλιζον, ἐπεψόφεον δὲ φαρέτραι.
κεῖνο δέ τοι μετέπειτα περὶ βρέτας εὐρὺ θέμεθλον
δωμήθη· τοῦ δ' οὔτι θεώτερον ὄψεται Ἠώς,
οὐδ' ἀφνειότερον· ῥέα κεν Πυθῶνα παρέλθοι.
τῷ ῥα καὶ ἠλαίνων ἀλαπαξέμεν ἠπείλησε
Λύγδαμις ὑβριστής· ἐπὶ δὲ στρατὸν ἱππημολγῶν
ἤγαγε Κιμμερίων, ψαμάθῳ ἴσον, οἵ ῥα παρ' αὐτὸν
κεκλιμένοι ναίουσι βοὸς πόρον Ἰναχιώνης.
ἆ δειλὸς βασιλέων, ὅσον ἤλιτεν· οὐ γὰρ ἔμελλεν
οὔτ' αὐτὸς Σκυθίηνδε παλιμπετὲς, οὔτε τις ἄλλος,
ὅσσων ἐν λειμῶνι Καΰστρίῳ ἔσταν ἅμαξαι,
νοστήσειν· Ἐφέσου γὰρ ἀεὶ τεὰ τόξα πρόκειται.

Πότνια Μουνυχίη, λιμενοσκόπε, χαῖρε, Φεραίη.
μή τις ἀτιμήσῃ τὴν Ἄρτεμιν· οὐδὲ γὰρ Οἰνεῖ
βωμὸν ἀτιμήσαντι καλοὶ πτόλιν ἦλθον ἀγῶνες.
μηδ' ἐλαφηβολίην, μηδ' εὐστοχίην ἐριδαίνειν·
οὐδὲ γὰρ Ἀτρείδης ὀλίγῳ ἐπεκόμπασε μισθῷ.
μηδέ τινα μνᾶσθαι τὴν παρθένον· οὐδὲ γὰρ Ὦτος,

οὐδὲ μὲν Ὠαρίων ἀγαθὸν γάμον ἐμνήστευσαν.
μηδὲ χορὸν φεύγειν ἐνιαύσιον· οὐδὲ γὰρ Ἱππὼ
ἀκλαυτεὶ περὶ βωμὸν ἀπείπατο κυκλώσασθαι.
χαῖρε, μέγα κρείουσα, καὶ εὐάντησον ἀοιδῇ.

IV.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΔΗΛΟΝ.

Τὴν ἱερὴν, ὦ θυμὲ, τίνα χρόνον ἤ ποτ' ἀείσεις
Δῆλον, Ἀπόλλωνος κουροτρόφον; ἦ μὲν ἅπασαι
Κυκλάδες, αἳ νήσων ἱερώταται εἰν ἁλὶ κεῖνται,
εὔυμνοι· Δῆλος δ' ἐθέλει τὰ πρῶτα φέρεσθαι
ἐκ Μουσέων, ὅτι Φοῖβον ἀοιδάων μεδέοντα
λοῦσέ τε καὶ σπείρωσε, καὶ ὡς θεὸν ἤνεσε πρώτη.
ὡς Μοῦσαι τὸν ἀοιδὸν, ὃ μὴ Πίμπλειαν ἀείσει,
ἔχθουσιν, τὼς Φοῖβος ὅτις Δήλοιο λάθηται.
Δήλῳ νῦν οἴμης ἀποδάσσομαι, ὡς ἂν Ἀπόλλων
Κύνθιος αἰνήσῃ με, φίλης ἀλέγοντα τιθήνης.
κείνη δ' ἠνεμόεσσα καὶ ἄτροπος, οἷά θ' ἁλιπλὴξ,
αἰθυίης καὶ μᾶλλον ἐπίδρομος ἠέπερ ἵπποις,
πόντῳ ἐνεστήρικται· ὁ δ' ἀμφί ἑ πουλὺς ἑλίσσων,
Ἰκαρίου πολλὴν ἀπομάσσεται ὕδατος ἄχνην.
τῷ σφε καὶ ἰχθυβολῆες ἁλίπλοοι ἐννάσαντο.

ἀλλά οἱ οὐ νεμεσητὸν ἐνὶ πρώτῃσι λέγεσθαι,
ὁππότ᾽ ἐς Ὠκεανόν τε καὶ ἐς Τιτηνίδα Τηθὺν
νῆσοι ἀολλίζονται· ἀεὶ δ᾽ ἔξαρχος ὁδεύει.
ἡ δ᾽ ὄπιθεν Φοίνισσα μετ᾽ ἴχνια Κύρνος ὀπηδεῖ,
οὐκ ὀνοτή· καὶ Μάκρις Ἀβαντιὰς Ἑλλοπιήων,
Σαρδώ θ᾽ ἱμερόεσσα, καὶ ἣν ἐπενήξατο Κύπρις
ἐξ ὕδατος τὰ πρῶτα· σαοῖ δέ μιν ἀντ᾽ ἐπιβάθρων.
κεῖναι μὲν πύργοισι περισκεπέεσσιν ἐρυμναὶ,
Δῆλος δ᾽ Ἀπόλλωνι. τί δὲ στιβαρώτερον ἕρκος;
τείχεα μὲν καὶ λᾶες ὑπαὶ ῥιπῆς κε πέσοιεν
Στρυμονίου Βορέαο· θεὸς δ᾽ ἀεὶ ἀστυφέλικτος.
Δῆλε φίλη, τοῖός σε βοηθόος ἀμφιβέβηκεν.
εἰ δὲ λίην πολέες σε περιτροχόωσιν ἀοιδαὶ,
ποίῃ ἐνιπλέξω σε; τί τοι θυμῆρες ἀκοῦσαι;
ἢ ὡς τὰ πρώτιστα μέγας θεὸς οὔρεα θείνων
ἄορι τριγλώχινι, τό οἱ Τελχῖνες ἔτευξαν,
νήσους εἰναλίας εἰργάζετο; νέρθε δὲ πάσας
ἐκ νεάτων ὤχλισσε καὶ εἰσεκύλισσε θαλάσσῃ;
καὶ τὰς μὲν κατὰ βένθος, ἵν᾽ ἠπείροιο λάθωνται,
πρυμνόθεν ἐῤῥίζωσε· σὲ δ᾽ οὐκ ἔθλιψεν ἀνάγκη,
ἀλλ᾽ ἄφετος πελάγεσσιν ἐπέπλεες· οὔνομα δ᾽ ἦν σοι
Ἀστερίη τὸ παλαιὸν, ἐπεὶ βαθὺν ἥλαο τάφρον
οὐρανόθεν, φεύγουσα Διὸς γάμον, ἀστέρι ἴση.
τόφρα μὲν οὔπω σοὶ χρυσέη ἐπεμίσγετο Λητὼ,
τόφρα δ᾽ ἔτ᾽ Ἀστερίη σὺ, καὶ οὐδέ πω ἔκλεο Δῆλος.
πολλάκις ἐκ Τροιζῆνος ἀπὸ Ξάνθοιο πολίχνης
ἐρχόμενοι Ἐφύρηνδε, Σαρωνικοῦ ἔνδοθι κόλπου
ναῦται ἐπεσκέψαντο· καὶ ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντες,
οἱ μὲν ἔτ᾽ οὐκ ἴδον αὖθι· σὺ δὲ στεινοῖο παρ᾽ ὀξὺν

ἔδραμες Εὐρίποιο πόρον καναχηδὰ ῥέοντος.
Χαλκιδικῆς δ᾽ αὐτῆμαρ ἀνηναμένη ἁλὸς ὕδωρ,
μέσφ᾽ ἐς Ἀθηναίων προσενήξαο Σούνιον ἄκρον,
ἢ Χίον, ἢ νήσοιο διάβροχον ὕδατι μαστὸν
Παρθενίης, (οὔπω γὰρ ἔην Σάμος,) ἧχί σε νύμφαι
γείτονος Ἀγκαίου Μυκαλησίδες ἐξείνισσαν.
ἡνίκα δ᾽ Ἀπόλλωνι γενέθλιον οὖδας ὑπέσχες,
τοῦτό τοι ἀντημοιβὸν ἁλίπλοοι οὔνομ᾽ ἔθεντο,
οὕνεκεν οὐκέτ᾽ ἄδηλος ἐπέπλεες, ἀλλ᾽ ἐνὶ πόντου
κύμασιν Αἰγαίοιο ποδῶν ἐνεθήκαο ῥίζας.
οὐδ᾽ Ἥρην κοτέουσαν ὑπέτρεσας· ἡ μὲν ἁπάσαις
δεινὸν ἐπεβρωμᾶτο λεχωΐσιν, αἳ Διῒ παῖδας
ἐξέφερον· Λητοῖ δὲ διακριδὸν, οὕνεκα μούνη
Ζηνὶ τεκεῖν ἤμελλε φιλαίτερον Ἄρεος υἷα.
τῷ ῥα καὶ αὐτὴ μὲν σκοπιὴν ἔχεν αἰθέρος εἴσω,
σπερχομένη μέγα δή τι καὶ οὐ φατόν. εἶργε δὲ Λητὼ
τειρομένην ὠδῖσι· δύω δέ οἱ εἵατο φρουροὶ
γαῖαν ὑποπτεύοντες. ὁ μὲν πέδον ἠπείροιο,
ἥμενος ὑψηλῆς κορυφῆς ἔπι Θρήϊκος Αἵμου,
θοῦρος Ἄρης ἐφύλασσε σὺν ἔντεσι· τὼ δέ οἱ ἵππω
ἑπτάμυχον Βορέαο παρὰ σπέος ηὐλίζοντο.
ἡ δ᾽ ἐπὶ νησάων ἑτέρη σκοπὸς εὐρειάων
ἧστο, κόρη Θαύμαντος, ἐπαΐξασα Μίμαντι.
ἔνθ᾽ οἱ μὲν πολίεσσιν, ὅσαις ἐπεβάλλετο Λητὼ,
μίμνον ἀπειλητῆρες, ἀπετρώπων δὲ δέχεσθαι.
φεῦγε μὲν Ἀρκαδίη, φεῦγεν δ᾽ ὄρος ἱερὸν Αὔγης
παρθένιον· φεῦγεν δ᾽ ὁ γέρων μετόπισθε Φενειός·
φεῦγε δ᾽ ὅλη Πελοπηῒς, ὅση παρακέκλιται Ἰσθμῷ,
ἔμπλην Αἰγιαλοῦ τε καὶ Ἄργεος. οὐ γὰρ ἐκείνας

ἀτραπιτοὺς ἐπάτησεν, ἐπεὶ λάχεν Ἴναχον Ἥρη.
φεῦγε καὶ Ἀονίη τὸν ἕνα δρόμον· αἱ δ᾽ ἐφέποντο
Δίρκη τε, Στροπίη τε, μελαμψήφιδος ἔχουσαι
Ἰσμηνοῦ χέρα πατρός. ὁ δ᾽ εἵπετο πολλὸν ὄπισθεν
Ἀσωπὸς βαρύγουνος, ἐπεὶ πεπάλακτο κεραυνῷ.
ἡ δ᾽ ὑποδινηθεῖσα χοροῦ ἀπεπαύσατο νύμφη
αὐτόχθων Μελίη, καὶ ὑπόχλοον ἔσχε παρειήν,
ἥλικος ἀσθμαίνουσα περὶ δρυὸς, ὡς ἴδε χαίτην
σειομένην Ἑλικῶνος. ἐμαὶ θεαὶ, εἴπατε, Μοῦσαι,
ἦ ῥ᾽ ἐτεὸν ἐγένοντο τότε δρύες, ἡνίκα νύμφαι;
νύμφαι μὲν χαίρουσιν, ὅτε δρύας ὄμβρος ἀέξει,
νύμφαι δ᾽ αὖ κλαίουσιν, ὅτε δρυσὶν οὐκέτι φύλλα;
ταῖς μὲν ἔτ᾽ Ἀπόλλων ὑποκόλπιος αἰνὰ χολώθη,
φθέγξατο δ᾽ οὐκ ἀτέλεστον, ἀπειλήσας ἐπὶ Θήβῃ·
Θήβη, τίπτε τάλαινα τὸν αὐτίκα πότμον ἐλέγχεις;
μήπω μή μ᾽ ἀέκοντα βιάζεο μαντεύεσθαι.
οὔπω μοι Πυθῶνι μέλει τριποδήϊος ἕδρη,
οὐδ᾽ ἔτι πω τέθνηκεν ὄφις μέγας, ἀλλ᾽ ἔτι κεῖνο
θηρίον αἰνογένειον, ἀπὸ Πλειστοῖο καθέρπον,
Παρνησὸν νιφόεντα περιστέφει ἐννέα κύκλοις.
ἀλλ᾽ ἔμπης ἐρέω τι τορώτερον, ἢ ἀπὸ δάφνης·
φεῦγε πρόσω· ταχινός σε κιχήσομαι, αἵματι λούσων
τόξον ἐμόν. σὺ δὲ τέκνα κακογλώσσοιο γυναικὸς
ἔλλαχες. οὐ σύ γ᾽ ἐμεῖο φίλη τροφὸς, οὐδὲ Κιθαιρὼν
ἔσσεται· εὐαγέων δὲ καὶ εὐαγέεσσι μελοίμην.
Ὣς ἄρ᾽ ἔφη· Λητὼ δὲ μετάτροπος αὖθις ἐχώρει.
ἀλλ᾽ ὅτ᾽ Ἀχαιΐάδες μιν ἀπηρνήσαντο πόληες
ἐρχομένην, Ἑλίκη τε Ποσειδάωνος ἑταίρη,

Βοῦρά τε, Δεξαμενοῖο βοόστασις Οἰκιάδαο,
ἂψ δ᾽ ἐπὶ Θεσσαλίην πόδας ἔτρεπε. φεῦγε δ᾽ Ἄναυρος,
καὶ μεγάλη Λάρισσα, καὶ αἱ Χειρωνίδες ἄκραι·
φεῦγε δὲ καὶ Πηνειὸς, ἑλισσόμενος διὰ Τεμπέων.
Ἥρη, σοὶ δ᾽ ἔτι τῆμος ἀνηλεὲς ἦτορ ἔκειτο,
οὐδὲ κατεκλάσθης τε καὶ ᾤκτισας, ἡνίκα πήχεις
ἀμφοτέρους ὀρέγουσα, μάτην ἐφθέγξατο τοῖα·
Νύμφαι Θεσσαλίδες, ποταμοῦ γένος, εἴπατε πατρὶ,
κοιμῆσαι μέγα χεῦμα· περιπλέξασθε γενείῳ,
λισσόμεναι, τὰ Ζηνὸς ἐν ὕδατι τέκνα δεχέσθαι.
Πηνειὲ Φθιῶτα, τί νῦν ἀνέμοισιν ἐρίζεις;
ὦ πάτερ, οὐ μὴν ἵππον ἀέθλιον ἀμφιβέβηκας.
ἦ ῥά τοι ὧδ᾽ αἰεὶ ταχινοὶ πόδες; ἢ ἐπ᾽ ἐμεῖο
μοῦνοι ἐλαφρίζουσι; πεποίησαι δὲ πέτεσθαι
σήμερον ἐξαπίνης; ὁ δ᾽ ἀνήκοος. ὦ ἐμὸν ἄχθος,
ποῖ σε φέρω; μέλεοι γὰρ ἀπειρήκασι τένοντες.
Πήλιον, ὦ Φιλύρης νυμφήϊον, ἀλλὰ σὺ μεῖνον·
μεῖνον, ἐπεὶ καὶ θῆρες ἐν οὔρεσι πολλάκι σεῖο
ὠμοτόκους ὠδῖνας ἀπηρείσαντο λέαιναι.
Τὴν δ᾽ ἄρα καὶ Πηνειὸς ἀμείβετο δάκρυα λείβων·
Λητοῖ, Ἀναγκαίη μεγάλη θεός. οὐ γὰρ ἔγωγε,
πότνια, σὰς ὠδῖνας ἀναίνομαι· οἶδα καὶ ἄλλας
λουσαμένας ἀπ᾽ ἐμεῖο λεχωΐδας· ἀλλά μοι Ἥρη
δαψιλὲς ἠπείλησεν. ἀπαύγασαι, οἷος ἔφεδρος
οὔρεος ἐξ ὑπάτου σκοπιὴν ἔχει, ὅς κέ με ῥεῖα
βυσσόθεν ἐξερύσειε. τί μήσομαι; ἦ ἀπολέσθαι
ἡδύ τί τοι Πηνειόν; ἴτω πεπρωμένον ἦμαρ·
τλήσομαι εἵνεκα σεῖο, καὶ εἰ μέλλοιμι, ῥοάων

διψαλέην ἄμπωτιν ἔχων, αἰώνιον ἔῤῥειν,
καὶ μόνος ἐν ποταμοῖσιν ἀτιμότατος καλέεσθαι.
ἠνίδ᾽ ἐγώ· τί περισσά; κάλει μόνον Εἰλήθυιαν.
Εἶπε, καὶ ἠρώησε μέγαν ῥόον. ἀλλά οἱ Ἄρης
παγγαίου προθέλυμνα καρήατα μέλλεν ἀείρας
ἐμβαλέειν δίνῃσιν, ἀποκρύψειν δὲ ῥέεθρα.
ὑψόθε δ᾽ ἐσμαράγησε, καὶ ἀσπίδα τύψεν ἀκωκῇ
δούρατος· ἡ δ᾽ ἐλέλιξεν ἐνόπλιον. ἔτρεμε δ᾽ Ὄσσης
οὔρεα, καὶ πεδίον Κρανώνιον, αἵ τε δυσαεῖς
ἐσχατιαὶ Πίνδοιο· φόβῳ δ᾽ ὠρχήσατο πᾶσα
Θεσσαλίη, τοῖος γὰρ ἀπ᾽ ἀσπίδος ἔβραχεν ἦχος.
ὡς δ᾽ ὁπότ᾽ Αἰτναίου ὄρεος πυρὶ τυφομένοιο
σείονται μυχὰ πάντα, κατουδαίοιο γίγαντος
εἰς ἑτέρην Βριαρῆος ἐπωμίδα κινυμένοιο,
θερμαστραί τε βρέμουσιν ὑφ᾽ Ἡφαίστοιο πυράγρης,
ἔργα θ᾽ ὁμοῦ, δεινὸν δὲ πυρίκμητοί τε λέβητες
καὶ τρίποδες, πίπτοντες ἐπ᾽ ἀλλήλοις, ἰαχεῦσι·
τῆμος ἔγεντ᾽ ἄραβος σάκεος τόσος εὐκύκλοιο.
Πηνειὸς δ᾽ οὐκ αὖθις ἐχάζετο, μίμνε δ᾽ ὁμοίως
καρτερὸς ὡς τὰ πρῶτα. θοὰς δ᾽ ἐστήσατο δίνας,
εἰσόκεν οἱ Κοιηῒς ἐκέκλετο· σώζεο χαίρων,
σώζεο· μὴ σύγ᾽ ἐμεῖο πάθῃς κακὸν εἵνεκα, τῆςδε
ἀντ᾽ ἐλεημοσύνης· χάριτος δέ τοι ἔσσετ᾽ ἀμοιβή.
Ἦ, καὶ πολλὰ πάροιθεν ἐπεὶ κάμεν, ἔστιχε νήσους
εἰναλίας· αἱ δ᾽ οὔ μιν ἐπερχομένην ἐδέχοντο,
οὐ λιπαρὸν νήεσσιν Ἐχινάδες ὅρμον ἔχουσαι,
οὐδ᾽ ἥτις Κέρκυρα φιλοξεινωτάτη ἄλλων·
Ἶρις ἐπεὶ πάσῃσιν ἀφ᾽ ὑψηλοῖο Μίμαντος

σπερχομένη μάλα πολλὸν ἀπέτραπεν· αἱ δ' ὑφ' ὁμοκλῆς
πασσυδίῃ φοβέοντο, κατὰ ῥόον ἥντινα τέτμοι.
Ὠγυγίην δ' ἤπειτα Κόων Μεροπηΐδα νῆσον
ἵκετο, Χαλκιόπης ἱερὸν μυχὸν ἡρωΐνης.
ἀλλά ἑ παιδὸς ἔρυκεν ἔπος τόδε· μὴ σύγε, μῆτερ,
τῇ με τέκοις. οὔτ' οὖν ἐπιμέμφομαι, οὐδὲ μεγαίρω
νῆσον, ἐπεὶ λιπαρή τε καὶ εὔβοτος, εἴ νύ τις ἄλλη·
ἀλλά οἱ ἐκ μοιρέων τὶς ὀφειλόμενος θεὸς ἄλλος
ἐστὶ, σαωτήρων ὕπατον γένος· ᾧ ὑπὸ μίτρην
ἵξεται, οὐκ ἀέκουσα Μακηδόνι κοιρανέεσθαι,
ἀμφοτέρη μεσόγεια, καὶ αἳ πελάγεσσι κάθηνται,
μέχρις ὅπου περάτη τε, καὶ ὁππόθεν ὠκέες ἵπποι
Ἠέλιον φορέουσιν· ὁ δ' εἴσεται ἤθεα πατρός.
καί νύ ποτε ξυνός τις ἐλεύσεται ἄμμιν ἄεθλος
ὕστατον, ὁππότ' ἂν οἱ μὲν ἐφ' Ἑλλήνεσσι μάχαιραν
βαρβαρικὴν καὶ Κελτὸν ἀναστήσαντες Ἄρηα
ὀψιγόνοι Τιτῆνες ἀφ' ἑσπέρου ἐσχατόωντος
ῥώσονται, νιφάδεσσιν ἐοικότες, ἢ ἰσάριθμοι
τείρεσιν, ἡνίκα πλεῖστα κατ' ἠέρα βουκολέονται.
φρούρια καὶ [κῶμαι Λοκρῶν, καὶ Δελφίδες ἄκραι]
καὶ πεδία Κρισσαῖα, καὶ ἤπειροι [ο πόληες]
ἀμφιπεριστείνωνται· ἴδωσι δὲ πίονα καρπὸν
γείτονος αἰθομένοιο, καὶ οὐκέτι μοῦνον ἀκουῇ,
ἀλλ' ἤδη περὶ νηὸν ἀπαυγάζοιντο φάλαγγας
δυσμενέων· ἤδη δὲ παρὰ τριπόδεσσιν ἐμεῖο
φάσγανα καὶ ζωστῆρας ἀναιδέας, ἐχθομένας τε
ἀσπίδας, αἳ Γαλάτῃσι κακὴν ὁδὸν, ἄφρονι φύλῳ,
στήσονται. τέων αἱ μὲν ἐμοὶ γέρας, αἱ δ' ἐπὶ Νείλῳ,

ἐν πυρὶ τοὺς φορέοντας ἀποπνεύσαντας ἰδοῦσαι,
κείσονται, βασιλῆος ἀέθλια πολλὰ καμόντος
ἐσσόμεναι. Πτολεμαῖε, τά τοι μαντήϊα φαίνω.
αἰνήσεις μέγα δή τι τὸν εἰν ἔτι γαστέρι μάντιν
ὕστερον ἤματα πάντα· σὺ δὲ ξυμβάλλεο, μῆτερ.
ἔστι διειδομένη τὶς ἐν ὕδατι νῆσος ἀραιὴ,
πλαζομένη πελάγεσσι· πόδες δέ οἱ οὐχ ἑνὶ χώρῳ,
ἀλλὰ παλιῤῥοίῃ ἐπινήχεται, ἀνθέρικος ὥς,
ἔνθα νότος, ἔνθ' εὖρος, ὅπῃ φορέῃσι θάλασσα.
τῇ με φέροις, κείνην γὰρ ἐλεύσεαι εἰς ἐθέλουσαν.
Αἱ μὲν, τόσσα λέγοντος, ἀπέτρεχον εἰν ἁλὶ νῆσοι·
Ἀστερίη φιλόμολπε, σὺ δ' Εὐβοίηθε κατήεις,
Κυκλάδας ὀψομένη περιηγέας· οὔ τι παλαιὸν,
ἀλλ' ἔτι τοι μετόπισθε Γεραίστιον εἵπετο φῦκος·
[ἔστης δ' ἐν μέσσῃσι· κατοικτείρασα δὲ Λητὼ,
Ἥρη αὐτίκ' ἔ] λεξας, ἐπεὶ περικαίεο κῆρι,
τλήμον' ὑπ' ὠδίνεσσι βαρυνομένην ὁρόωσα·
Ἥρη, τοῦτό με ῥέξον, ὅ τοι φίλον, οὐ γὰρ ἀπειλὰς
ὑμετέρας ἐφύλαξα· πέρα, πέρα εἰς ἐμὲ, Λητοῖ.
ἔννεπες· ἡ δ' ἄῤῥητον ἄλης ἀπεπαύσατο λυγρῆς·
ἵζετο δ' Ἰνωποῖο παρὰ ῥόον, ὅντε βάθιστον
γαῖα τότ' ἐξανίησιν, ὅτε πλήθοντι ῥεέθρῳ
Νεῖλος ἀπὸ κρημνοῖο κατέρχεται Αἰθιοπῆος·
λύσατο δὲ ζώνην, ἀπὸ δ' ἐκλίθη ἔμπαλιν ὤμοις
Φοίνικος ποτὶ πρέμνον, ἀμηχανίης ὑπὸ λυγρῆς
τειρομένη· νότιος δὲ διὰ χροὸς ἔῤῥεεν ἱδρώς.
εἶπε δ' ἀλυσθαίνουσα, Τί μητέρα, κοῦρε, βαρύνεις,
αὕτη τοι, φίλε, νῆσος ἐπιπλώουσα θαλάσσῃ.
γείνεο, γείνεο, κοῦρε, καὶ ἤπιος ἔξιθι κόλπου.

νύμφα Διὸς βαρύθυμε, σὺ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἄπυστος
δὴν ἔμεναι· τοίη σε προσέδραμεν ἀγγελιῶτις.
εἶπε δ' ἔτ' ἀσθμαίνουσα, φόβῳ δ' ἀνεμίσγετο μῦθος,
Ἥρη τιμήεσσα, πολὺ προὔχουσα θεάων,
σὴ μὲν ἐγώ, σὰ δὲ πάντα· σὺ δὲ κρείουσα κάθησαι
γνησίη Οὐλύμποιο, καὶ οὐ χέρα δείδιμεν ἄλλην
θηλυτέρην· σὺ δ', ἄνασσα, τὸν αἴτιον εἴσεαι ὀργῆς.
Λητώ τοι μίτρην ἀναλύεται ἔνδοθι νήσου.
ἄλλαι μὲν πᾶσαί μιν ἀπέστυγον, οὐδ' ἐδέχοντο·
Ἀστερίη δ' ὀνομαστὶ παρερχομένην ἐκάλεσσεν,
Ἀστερίη, πόντοιο κακὸν σάρον· οἶσθα καὶ αὐτή.
ἀλλά, φίλη, δύνασαι γάρ, ἀμύνειν, πότνια, δούλοις
ὑμετέροις, οἳ σεῖο πέδον πατέουσιν ἐφετμῇ.
Ἦ, καὶ ὑπὸ χρύσειον ἐδέθλιον ἶζε, κύων ὣς
Ἀρτέμιδος, ἥτις τε, θοῆς ὅτε παύσεται ἄγρης,
ἵζει θηρήτειρα παρ' ἴχνεσιν· οὔατα δ' αὐτῆς
ὀρθὰ μάλ', αἰὲν ἑτοῖμα θεῆς ὑποδέχθαι ὀμοκλήν.
τῇ ἰκέλη Θαύμαντος ὑπὸ θρόνον ἵζετο κούρη.
κείνη δ' οὐδέποτε σφετέρης ἐπιλήθεται ἕδρης,
οὐδ' ὅτε οἱ ληθαῖον ἐπὶ πτερὸν ὕπνος ἐρείσει·
ἀλλ' αὐτοῦ μεγάλοιο ποτὶ γλωχῖνα θρόνοιο
τυτθὸν ἀποκλίνασα καρήατα λέχριος εὕδει.
οὐδέποτε ζώνην ἀναλύεται, οὐδὲ ταχείας
ἐνδρομίδας· μή οἵ τι καὶ αἰφνίδιον ἔπος εἴπῃ
δεσπότις. ἣ δ' ἀλεγεινὸν ἀλαστήσασα προσηύδα.
Οὕτω νῦν, ὦ Ζηνὸς ὀνείδεα, καὶ γαμέοισθε
λάθρια, καὶ τίκτοιτε κεκρυμμένα, μηδ' ὅθι δειλαὶ

δυστοκέες μογέουσιν ἀλετρίδες, ἀλλ' ὅθι φῶκαι
εἰνάλιαι τίκτουσιν ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἐρήμοις.
Ἀστερίῃ δ' οὐδέν τι βαρύνομαι εἵνεκα τῆσδε
ἀμπλακίης, οὐδ' ἔστιν ὅπως ἀποθύμια ῥέξω,
τόσσα δέοι· (μάλα γάρ τε κακῶς ἐχαρίσσατο Λητοῖ·)
ἀλλά μιν ἔκπαγλόν τι σεβίζομαι, οὕνεκ' ἐμεῖο
δέμνιον οὐκ ἐπάτησε, Διὸς δ' ἀνθείλετο πόντον.
Ἡ μὲν ἔφη· κύκνοι δὲ θεοῦ μέλποντες ἀοιδοὶ
Μηόνιον Πακτωλὸν ἐκυκλώσαντο λιπόντες
ἑβδομάκις περὶ Δῆλον· ἐπήεισαν δὲ λοχείῃ
μουσάων ὄρνιθες, ἀοιδότατοι πετεηνῶν.
ἔνθεν ὁ παῖς τοσσάσδε λύρῃ ἐνεδήσατο χορδὰς
ὕστερον, ὁσσάκι κύκνοι ἐπ' ὠδίνεσσιν ἄεισαν.
ὄγδοον οὐκ ἔτ' ἄεισαν, ὁ δ' ἔκθορεν. αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν
νύμφαι Δηλιάδες, ποταμοῦ γένος ἀρχαίοιο,
εἶπαν Ἐλειθυίης ἱερὸν μέλος· αὐτίκα δ' αἰθὴρ
χάλκεος ἀντήχησε διαπρυσίην ὀλολυγήν.
οὐδ' Ἥρη νεμέσησεν, ἐπεὶ χόλον ἐξέλετο Ζεύς.
χρύσεά τοι τότε πάντα θεμείλια γείνετο, Δῆλε,
χρυσῷ δὲ τροχόεσσα πανήμερος ἔῤῥεε λίμνη,
χρύσειον δ' ἐκόμισσε γενέθλιον ἔρνος ἐλαίης·
χρυσῷ δὲ πλήμμυρε βαθὺς Ἰνωπὸς ἑλιχθείς.
αὐτὴ δὲ χρυσέοιο ἀπ' οὔδεος εἵλεο παῖδα,
ἐν δ' ἐβάλευ κόλποισιν, ἔπος δ' ἐφθέγξαο τοῖον·
Ὦ μεγάλη, πολύβωμε, πολύπτολι, πολλὰ φέρουσα,
πίονες ἤπειροί τε, καὶ αἳ περιναίετε νῆσοι,
αὕτη ἐγὼ τοιήδε δυσήροτος. ἀλλ' ἀπ' ἐμεῖο
Δήλιος Ἀπόλλων κεκλήσεται· οὐδέ τις ἄλλη

γαιάων τοσσόνδε θεῷ πεφιλήσεται ἄλλῳ·
οὐ Κερχνὶς κρείοντι Ποσειδάωνι Λεχαίῳ,
οὐ πάγος Ἑρμείῃ Κυλλήνιος, οὐ Διῒ Κρήτη,
ὡς ἐγὼ Ἀπόλλωνι· καὶ ἔσσομαι οὐκέτι πλαγκτή.
Ὧδε σὺ μὲν κατέλεξας· ὁ δὲ γλυκὺν ἔσπασε
μαζόν.
τῷ καὶ νησάων ἁγιωτάτη ἐξέτι κείνου
κλήζῃ, Ἀπόλλωνος κουροτρόφος· οὐδέ σ' Ἐνυώ,
οὐδ' Ἀΐδης, οὐδ' ἵπποι ἐπιστείβουσιν Ἄρηος.
ἀλλά τοι ἀμφιετεῖς δεκατηφόροι αἰὲν ἀπαρχαὶ
πέμπονται· πᾶσαι δὲ χοροὺς ἀνάγουσι πόληες,
αἵ τε πρὸς ἠοίην, αἵ θ' ἕσπερον, αἵ τ' ἀνὰ μέσσην
κλήρους ἐστήσαντο, καὶ οἳ καθύπερθε βορείης
οἰκία θινὸς ἔχουσι, πολυχρονιώτατον αἷμα.
οἱ μέντοι καλάμην τε καὶ ἱερὰ δράγματα πρῶτοι
ἀσταχύων φορέουσιν· ἃ Δωδώνηθε Πελασγοὶ
τηλόθεν ἐκβαίνοντα πολὺ πρώτιστα δέχονται
γηλεχέες, θεράποντες ἀσιγήτοιο λέβητος.
δεύτερον ἱερὸν ἄστυ, καὶ οὔρεα Μηλίδος αἴης
ἔρχονται· κεῖθεν δὲ διαπλώουσιν Ἀβάντων
εἰς ἀγαθὸν πεδίον Ληλάντιον. οὐδ' ἔτι μακρὸς
ὁ πλόος Εὐβοίηθεν· ἐπεὶ σέο γείτονες ὅρμοι.
πρῶταί τοι τάδ' ἔνεικαν ἀπὸ ξανθῶν Ἀριμασπῶν
Οὖπίς τε, Λοξώ τε, καὶ εὐαίων Ἑκαέργη,
θυγατέρες Βορέαο, καὶ ἄρσενες, οἳ τότ' ἄριστοι
ἠϊθέων. οὐδ' οἵγε παλιμπετὲς οἴκαδ' ἵκοντο·
εὔμοιροι δ' ἐγένοντο, καὶ ἀκλέες οὔποτ' ἐκεῖνοι.
ἦτοι Δηλιάδες μὲν, ὅτ' εὐήχης ὑμέναιος
ἤθεα κουράων μορμύσσεται, ἥλικα χαίτην

παρθενικαῖς, παῖδες δὲ θέρος τὸ πρῶτον ἰούλων
ἄρσενες ἠϊθέοισιν ἀπαρχόμενοι φορέουσιν.
Ἀστερίη θυόεσσα, σὲ μέν περί τ' ἀμφί τε νῆσοι
κύκλον ἐποιήσαντο, καὶ ὡς χορὸν ἀμφεβάλοντο·
οὔτε σιωπηλὴν, οὔτ' ἄψοφον οὖλος ἐθείραις
ἕσπερος, ἀλλ' αἰεί σε καταβλέπει ἀμφιβόητον.
οἱ μὲν ὑπαείδουσι νόμον Λυκίοιο γέροντος,
ὅν τοι ἀπὸ Ξάνθοιο θεοπρόπος ἤγαγεν Ὠλήν·
αἱ δὲ ποδὶ πλήσσουσι χορήτιδες ἀσφαλὲς οὖδας.
δὴ τότε καὶ στεφάνοισι βαρύνεται ἱρὸν ἄγαλμα
Κύπριδος ἀρχαίης ἀριήκοον· ἥν ποτε Θησεὺς
εἵσατο σὺν παίδεσσιν, ὅτε Κρήτηθεν ἀνέπλει.
οἳ χαλεπὸν μύκημα καὶ ἄγριον υἷα φυγόντες
Πασιφάης, καὶ γναμπτὸν ἕδος σκολιοῦ λαβυρίνθου,
πότνια, σὸν περὶ βωμὸν, ἐγειρομένου κιθαρισμοῦ,
κύκλιον ὠρχήσαντο· χοροῦ δ' ἡγήσατο Θησεύς.
ἔνθεν ἀειζώοντα θεωρίδος ἱερὰ Φοίβῳ
Κεκροπίδαι πέμπουσι τοπήϊα νηὸς ἐκείνης.
Ἀστερίη πολύβωμε, πολύλλιτε, τίς δέ σε ναύτης
ἔμπορος Αἰγαίοιο παρήλυθε νηῒ θεούσῃ;
οὐχ οὕτω μεγάλοι μιν ἐπιπνείουσιν ἀῆται,
χρειὼ δ' ὅττι τάχιστον ἄγει πλόον· ἀλλὰ τὰ λαίφη
ὠκέες ἐστείλαντο, καὶ οὐ πάλιν αὖθις ἔβησαν,
πρὶν μέγαν ἢ σέο βωμὸν ὑπὸ πληγῇσιν ἑλίξαι
ῥησσόμενον, καὶ πρέμνον ὀδακτάσαι ἁγνὸν ἐλαίης,
χεῖρας ἀποστρέψαντας. ἃ Δηλιὰς εὕρετο νύμφη
παίγνια κουρίζοντι καὶ Ἀπόλλωνι γελαστύν.
ἱστίη ὦ νήσων, εὐέστιε, χαῖρε μὲν αὐτὴ,
χαίροι δ' Ἀπόλλων τε, καὶ ἣν ἐλοχεύσατο Λητώ.

V.

Υ Μ Ν Ο Σ

ΕΙΣ ΛΟΥΤΡΑ

ΤΗΣ ΠΑΛΛΑΔΟΣ.

v. 1 – 19

Ὅσσαι λωτροχόοι τᾶς Παλλάδος, ἔξιτε πᾶσαι,
ἔξιτε. τᾶν ἵππων ἄρτι φρυασσομέναν
τᾶν ἱερᾶν ἐσάκουσα, καὶ ἁ θεὸς εὔτυκος ἕρπει·
σοῦσθέ νυν, ὦ ξανθαὶ, σοῦσθε, Πελασγιάδες.
οὔ ποκ᾽ Ἀθαναία μεγάλως ἀπενίψατο πάχεις,
πρὶν κόνιν ἱππείαν ἐξελάσαι λαγόνων·
οὐδ᾽ ὄκα δὴ, λύθρῳ πεπαλαγμένα πάντα φέροισα
τεύχεα, τῶν ἀδίκων ἦνθ᾽ ἀπὸ γηγενέων.
ἀλλὰ πολὺ πράτιστον ὑφ᾽ ἅρματος αὐχένας ἵππων
λυσαμένα, παγαῖς ἔκλυσεν Ὠκεανῶ
ἱδρῶ καὶ ῥαθάμιγγας· ἐφοίβασεν δὲ παγέντα
πάντα χαλινοφάγων ἀφρὸν ἀπὸ στομάτων.
ὦ ἴτ᾽, Ἀχαιϊάδες, καὶ μὴ μύρα, μηδ᾽ ἀλαβάστρως,
(συρίγγων ἀΐω φθόγγον ὑπαξονίων)
μὴ μύρα, λωτροχόοι, τᾷ Παλλάδι, μηδ᾽ ἀλαβάστρως
(οὐ γὰρ Ἀθαναία χρίματα μικτὰ φιλεῖ)
οἴσετε, μηδὲ κάτοπτρον· ἀεὶ καλὸν ὄμμα τὸ τήνας.
οὐδ᾽ ὅκα τὰν Ἴδαν Φρὺξ ἐδίκαζεν ἔριν,
οὐδ᾽ ἐς ὀρείχαλκον μεγάλα θεὸς, οὐδὲ Σιμοῦντος

ἔβλεψεν δίναν ἐς διαφαινομέναν·
οὐδ' Ἥρα· Κύπρις δὲ διαυγέα χαλκὸν ἑλοῖσα,
πολλάκι τὰν αὐτὰν δὶς μετέθηκε κόμαν.
ἁ δὲ, δὶς ἑξήκοντα διαθρέξασα διαύλως,
οἷα παρ' Εὐρώτᾳ τοὶ Λακεδαιμόνιοι
ἀστέρες, ἐμπεράμως ἐτρίψατο, λιτὰ λαβοῖσα
χρίματα, τᾶς ἰδίας ἔκγονα φυταλιᾶς.
ὦ κῶραι, τὸ δ' ἔρευθος ἀνέδραμε, πρώϊον οἷαν
ἢ ῥόδον ἢ σίβδας κόκκος ἔχει χροΐαν.
τῷ καὶ νῦν ἄρσεν τε κομίσσατε μῶνον ἔλαιον,
ᾧ Κάστωρ, ᾧ καὶ χρίεται Ἡρακλέης·
οἴσετε καὶ κτένα οἱ παγχρύσεον, ὡς ἀπὸ χαίταν
πέξηται, λιπαρὸν σμασαμένα πλόκαμον.
ἔξιθ', Ἀθαναία· παρά τοι καταθύμιος ἴλα,
παρθενικαὶ μεγάλων παῖδες Ἀκεστοριδᾶν.
Ὠθάνα, φέρεται δὲ καὶ ἁ Διομήδεος ἀσπὶς,
ὡς ἔθος Ἀργείων τοῦτο παλαιότερον
Εὐμήδης ἐδίδαξε, τεῒν κεχαρισμένος ἱρεύς·
ὅς ποτε βουλευτὸν γνοὺς ἐπί οἱ θάνατον
δᾶμον ἑτοιμάζοντα, φυγᾷ τεὸν ἱρὸν ἄγαλμα
ᾤχετ' ἔχων, Κρεῖον δ' εἰς ὄρος ᾠκίσατο·
Κρεῖον ὄρος· σὲ δὲ, δαῖμον, ἀποῤῥώγεσσιν ἔθηκεν
ἐν πέτραις, αἷς νῦν οὔνομα Παλλατίδες.
ἔξιθ', Ἀθαναία περσέπτολι, χρυσεοπήληξ,
ἵππων καὶ σακέων ἁδομένα πατάγῳ.
σάμερον, ὑδροφόροι, μὴ βάπτετε· σάμερον, Ἄργος,
πίνετ' ἀπὸ κρανᾶν, μηδ' ἀπὸ τῶν ποταμῶν.
σάμερον, αἱ δῶλαι, τὰς κάλπιδας ἢ ἐς Φυσάδειαν,
ἢ ἐς Ἀμυμώνην οἴσετε τὰν Δαναῶ.

καὶ γὰρ δὴ χρυσῷ τε καὶ ἄνθεσιν ὕδατα μίξας
  ἥξει φορβαίων Ἴναχος ἐξ ὀρέων,
Τἀθάνᾳ τὸ λοετρὸν ἄγων καλόν. ἀλλά, Πελασγέ,
  φράζεο, μὴ οὐκ ἐθέλων τὰν βασίλειαν ἴδῃς.
ὅς κεν ἴδῃ γυμνὰν τὰν Παλλάδα, τὰν πολιοῦχον,
  τὤργος ἐσοψεῖται τοῦτο πανυστάτιον.
πότνι' Ἀθαναία, σὺ μὲν ἔξιθι· μέσφα δ' ἐγώ τι
  ταῖσδ' ἐρέω· μῦθος δ' οὐκ ἐμός, ἀλλ' ἑτέρων.
παῖδες, Ἀθαναία νύμφαν μίαν ἔν ποκα Θήβαις
  πουλύ τι καὶ περὶ δὴ φίλατο τᾶν ἑταρᾶν,
ματέρα Τειρεσίαο, καὶ οὔ ποκα χωρὶς ἔγεντο.
  ἀλλὰ καὶ ἀρχαίων εὖτ' ἐπὶ Θεσπιέων,
ἢ 'πὶ Κορωνείας, ἢ εἰς Ἁλίαρτον ἐλαύνοι
  ἵππως, Βοιωτῶν ἔργα διερχομένα,
ἢ εἰς Χειρωνείαν, ἵνα οἱ τεθυωμένον ἄλσος,
  καὶ βωμοὶ ποταμῷ κεῖντ' ἐπὶ Κουραλίῳ·
πολλάκις ἁ δαίμων μιν ἑῷ ἐπεβάσατο δίφρῳ.
  οὐδ' ὄαροι νυμφᾶν, οὐδὲ χοροστασίαι
ἁδεῖαι τελέθεσκον, ὅθ' οὐχ ἁγεῖτο Χαρικλώ.
  ἀλλ' ἔτι καὶ τήναν δάκρυα πόλλ' ἔμενε,
καίπερ Ἀθαναίᾳ καταθύμιον εὖσαν ἑταίραν.
  δή ποτε γὰρ πέπλων λυσαμένα περόνας,
ἵππω ἐπὶ κράνᾳ Ἑλικωνίδι, καλὰ ῥεοίσᾳ,
  λῶντο· μεσαμβρινὰ δ' εἶχ' ὄρος ἁσυχία.
[ἀμφότεραι λώοντο, μεσαμβριναὶ δ' ἔσαν ὧραι·
  πολλὰ δ' ἁσυχία τῆνο κατεῖχεν ὄρος.]
Τειρεσίας δ' ἔτι μῶνος ἅμαι κυσὶν, ἄρτι γένεια
  περκάζων, ἱερὸν χῶρον ἀνεστρέφετο·
διψάσας δ' ἄφατόν τι, ποτὶ ῥόον ἤλυθε κράνας,

σχέτλιος· οὐκ ἐθέλων δ' εἶδε τὰ μὴ θέμιδες.
τὸν δὲ χολωσαμένα περ, ὅμως προσέφασεν Ἀθάνα·
τίς σε, τὸν ὀφθαλμὼς οὐκέτ' ἀποισόμενον,
ὦ Εὐηρείδα, χαλεπὰν ὁδὸν ἄγαγε δαίμων;
ἃ μὲν ἔφα, παιδὸς δ' ὄμματα νὺξ ἔβαλεν.
ἑστάθη δ' ἄφθογγος· ἐκόλλασαν γὰρ ἀνίαι
γώνατα, καὶ φωνὰν ἔσχεν ἀμηχανία.
ἁ νύμφα δ' ἐβόασε· τί μοι τὸν κῶρον ἔρεξας,
πότνια; τοιαῦται δαίμονες ἐστὲ φίλαι;
ὄμματά μοι τῶ παιδὸς ἀφείλεο. τέκνον ἄλαστε,
εἶδες Ἀθαναίας στήθεα καὶ λαγόνας·
ἀλλ' οὐκ ἀέλιον πάλιν ὄψεαι. ὦ ἐμὲ δειλάν·
ὦ ὄρος, ὦ Ἑλικὼν, οὐκέτι μοι παριτέ.
ἦ μεγάλ' ἀντ' ὀλίγων ἐπράξαο· δόρκας ὀλέσσας
καὶ πρόκας οὐ πολλὰς, φάεα παιδὸς ἔχεις.
ὣς φαμέν' ἀμφοτέραισι φίλον περὶ παῖδα λαβοῖσα
μάτηρ μὲν γοερῶν οἶκτον ἀηδονίδων
ἆγε, βαρὺ κλαίοισα· θεὰ δ' ἐλέησεν ἑταίραν,
καί μιν Ἀθαναία πρὸς τόδ' ἔλεξεν ἔπος·
δῖα γύναι, μετὰ πάντα βαλεῦ πάλιν, ὅσσα δι' ὀργὰν
εἶπας· ἐγὼ δ' οὔτοι τέκνον ἔθηκ' ἀλαόν.
οὐ γὰρ Ἀθαναίᾳ γλυκερὸν πέλει ὄμματα παίδων
ἁρπάζειν· Κρόνιοι δ' ὧδε λέγοντι νόμοι·
ὅς κέ τιν' ἀθανάτων, ὅκα μὴ θεὸς αὐτὸς ἕληται,
ἀθρήσῃ, μισθῷ τοῦτον ἰδεῖν μεγάλῳ.
δῖα γύναι, τὸ μὲν οὐ παλινάγρετον αὖθι γένοιτο
ἔργον, ἐπεὶ μοιρᾶν ὧδ' ἐπένευσε λίνα,
ἁνίκα τὸ πρῶτόν νιν ἐγείναο· νῦν δὲ κομίζευ,
ὦ Εὐηρείδα, τέλθος ὀφειλόμενον.

πόσσα μὲν ἁ Καδμηῒς ἐσύστερον ἔμπυρα καυσεῖ,
πόσσα δ' Ἀρισταῖος, τὸν μόνον εὐχόμενοι
παῖδα, τὸν ἁβατὰν Ἀκταίονα, τυφλὸν ἰδέσθαι.
καὶ τῆνος μεγάλας σύνδρομος Ἀρτέμιδος
ἔσσεται· ἀλλ' οὐκ αὐτὸν ὅ τε δρόμος, αἵ τ' ἐν ὄρεσσι
ῥυσεῦνται ξυναὶ τᾶμος ἑκαβολίαι,
ὁππόταν, οὐκ ἐθέλων περ, ἴδῃ χαρίεντα λόετρα
δαίμονος· ἀλλ' αὐταὶ τὸν πρὶν ἄνακτα κύνες
τουτάκι δειπνησεῦντι· τὰ δ' υἱέος ὀστέα μάτηρ
λεξεῖται, δρυμὼς πάντας ἐπερχομένα·
ὀλβίσταν τ' ἐρέει σὲ καὶ εὐαίωνα γενέσθαι,
ἐξ ὀρέων ἀλαὸν παῖδ' ὑποδεξαμέναν.
ὦ ἑτάρα, τῷ μή τι μινύρεο· τῷδε γὰρ ἄλλα
τεῦ χάριν ἐξ ἐμέθεν πολλὰ μενεῦντι γέρα,
μάντιν ἐπεὶ θησῶ νιν ἀοίδιμον ἐσσομένοισιν,
ἦ μέγα τῶν ἄλλων δή τι περισσότερον.
γνωσεῖται δ' ὄρνιθας, ὃς αἴσιος, οἵ τε πέτονται
ἤλιθα, καὶ ποίων οὐκ ἀγαθαὶ πτέρυγες.
πολλὰ δὲ Βοιωτοῖσι θεοπρόπα, πολλὰ δὲ Κάδμῳ
χρησεῖ, καὶ μεγάλοις ὕστερα Λαβδακίδαις.
δωσῶ καὶ μέγα βάκτρον, ὅ οἱ πόδας ἐς δέον ἀξεῖ,
δωσῶ καὶ βιότω τέρμα πολυχρόνιον.
καὶ μόνος, εὖτε θάνῃ, πεπνυμένος ἐν νεκύεσσι
φοιτασεῖ, μεγάλῳ τίμιος Ἀγεσίλᾳ.
ὣς φαμένα κατένευσε· τὸ δ' ἐντελές, ᾧ κ' ἐπινεύσῃ
Παλλάς, ἐπεὶ μώνᾳ Ζεὺς τόγε θυγατέρων
δῶκεν Ἀθαναίᾳ, πατρώϊα πάντα φέρεσθαι.
λωτροχόοι, μάτηρ δ' οὔτις ἔτικτε θεάν·
ἀλλὰ Διὸς κορυφά. κορυφὰ Διὸς οὐκ ἐπινεύει

ψεύδεα· [οὐδέ ποκ' ἂν ψεύδεται] ἁ θυγάτηρ.
ἔρχετ' Ἀθαναία νῦν ἀτρεκές· ἀλλὰ δέχεσθε
τὰν θεὸν, ὦ κῶραι, τὦργος ὅσαις μέλεται,
σύν τ' εὐαγορίᾳ, σύν τ' εὔγμασι, σύν τ' ὀλολυγαῖς.
χαῖρε θεά, κάδευ δ' Ἄργεος Ἰναχίω.
χαῖρε καὶ ἐξελάοισα, καὶ ἐς πάλιν αὖτις ἐλάσσαις
ἵππως, καὶ Δαναῶν κλᾶρον ἅπαντα σάω.

VI.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑ.

v.1-11

Τῶ καλάθω κατιόντος ἐπιφθέγξασθε γυναῖκες·
Δάματερ μέγα χαῖρε, πολύτροφε, πουλυμέδιμνε.
τὸν κάλαθον κατιόντα, (χαμαὶ θασεῖσθε βέβαλοι)
μηδ' ἀπὸ τῶ τέγεος, μηδ' ὑψόθεν αὐγάσσησθε,
μὴ παῖς, μηδὲ γυνά, μηδ' ἃ κατεχεύατο χαίταν,
μηδ' ἔτ' ἀπ' αὐαλέων στομάτων πτύωμες ἄπαστοι.
ἕσπερος ἐκ νεφέων ἐσκέψατο, πανίκα νεῖται·
ἕσπερος, ὅς τε πιεῖν Δαμάτερα μῶνος ἔπεισεν,
ἁρπαγίμας ὅκ' ἄπυστα μετέστιχεν ἴχνια κώρας.
πότνια, πῶς σε δύναντο πόδες φέρεν ἐς τ' ἐπὶ δυθμὰς,
ἔς τ' ἐπὶ τὼς μέλανας, καὶ ὅπα τὰ χρύσεα μᾶλα;

[οὐ πίες, οὔτ᾿ ἄρ᾿ ἔδες τῆνον χρόνον, οὐδ᾿ ἐλυέσσω.]
τρὶς μὲν δὴ διέβης Ἀχελώϊον ἀργυροδίναν,
τοσσάκι δ᾿ ἀενάων ποταμῶν ἐπέρασσας ἕκαστον,
τρὶς δ᾿ ἐπὶ Καλλί [στης νήσου δράμες ὀμφαλὸν Ἔνναν,]
τρὶς δ᾿ ἐπὶ Καλλι [χόρῳ χαμάδις ἐκαθίσσαο φρητὶ,]
αὐσταλέα, ἄποτός τε· καὶ οὐ φάγες, οὐδ᾿ ἐλοέσσω.
μὴ μὴ ταῦτα λέγωμες, ἃ δάκρυον ἄγαγε Δηοῖ.
κάλλιον, ὡς πολίεσσιν ἑαδότα τέθμια δῶκε·
κάλλιον, ὡς καλάμην τε καὶ ἱερὰ δράγματα πρᾶτα
ἀσταχύων ἀπέκοψε, καὶ ἐν βόας ἧκε πατῆσαι,
ἁνίκα Τριπτόλεμος ἀγαθὰν ἐδιδάσκετο τέχναν·
κάλλιον, ὡς, ἵνα καί τις ὑπερβασίας ἀλέηται,
[θήκατο βουπείνᾳ Τριόπεω γόνον οἰκτρὸν] ἰδέσθαι.
Οὔπω τὰν Κνιδίαν, ἔτι Δώτιον ἱρὸν ἔναιον,
τὶν δ᾿ αὐτᾷ καλὸν ἄλσος ἐποιήσαντο Πελασγοὶ,
δένδρεσιν ἀμφιλαφές· διά κεν μόλις ἦνθεν ὀϊστός.
ἐν πίτυς, ἐν μεγάλαι πτελέαι ἔσαν, ἐν δὲ καὶ ὄχναι,
ἐν δὲ καλὰ γλυκύμαλα· τὸ δ᾿, ὥστ᾿ ἀλέκτρινον, ὕδωρ
ἐξ ἀμαρᾶν ἀνέθυε· θεὰ δ᾿ ἐπεμαίνετο χώρῳ,
ὅσσον Ἐλευσῖνι, Τριόπῳ θ᾿ ὅσον, ὁκκόσον Ἔννᾳ.
ἀλλ᾿ ὄκα Τριοπίδαισιν ὁ δεξιὸς ἄχθετο δαίμων,
τουτάκις ἁ χείρων Ἐρυσίχθονος ἅψατο βωλά.
σεύατ᾿ ἔχων θεράποντας ἐείκοσι, πάντας ἐν ἀκμᾷ,
πάντας δ᾿ ἀνδρογίγαντας, ὅλαν πόλιν ἀρκίος ἆραι,
ἀμφότερον, πελέκεσσι καὶ ἀξίναισιν ὁπλίσσας.
ἐς δὲ τὸ τᾶς Δάματρος ἀναιδέες ἔδραμον ἄλσος.
ἦς δέ τις αἴγειρος, μέγα δένδρεον, αἰθέρι κῦρον·
τῶ δ᾿ ὕπο ταὶ νύμφαι ποτὶ τὤνδιον ἑψιόωντο·

ἃ πράτα πλαγεῖσα, κακὸν μέλος ἴαχεν ἄλλαις.
ᾔσθετο Δαμάτηρ, ὅτι οἱ ξύλον ἱερὸν ἀλγεῖ·
εἶπε δὲ χωσαμένα· τίς μοι καλὰ δένδρεα κόπτει;
αὐτίκα Νικίππᾳ, τάν οἱ πόλις ἀρήτειραν
δαμοσίαν ἔστασαν, ἐείσατο· γέντο δὲ χειρὶ
στέμματα καὶ μάκωνα, κατωμαδίαν δ᾽ ἔχε κλᾷδα.
φᾶ δὲ παραψύχοισα κακὸν καὶ ἀναιδέα φῶτα·
τέκνον, ὅτις τὰ θεοῖσιν ἀνειμένα δένδρεα κόπτεις,
τέκνον, ἐλίνυσον, τέκνον πολύθεστε τοκεῦσι,
παύεο, καὶ θεράποντας ἀπότρεπε· μή τι χαλεφθῇ
πότνια Δαμάτηρ, τᾶς ἱερὸν ἐκκεραΐζεις.
Τὰν δ᾽ ἄρ᾽ ὑποβλέψας χαλεπώτερον, ἠὲ κυναγὸν
ὤρεσιν ἐν Τμαρίοισιν ὑποβλέπει ἄνδρα λέαινα
ὠμοτόκος, (τᾶς φαντὶ πέλειν βλοσυρώτατον ὄμμα)
χάζευ, ἔφα· μή τοι πέλεκυν μέγαν ἐν χροῒ παξῶ.
ταῦτα δ᾽ ἐμὸν θησεῖ στεγανὸν δόμον, ᾧ ἔνι δαῖτας
αἰὲν ἐμοῖς ἑτάροισιν ἅδην θυμαρέας ἀξῶ.
Εἶπεν ὁ παῖς· Νέμεσις δὲ κακὰν ἐγράψατο φωνάν.
Δαμάτηρ δ᾽ ἄφατόν τι κοτέσσατο· γείνατο δ᾽ ἁ θεῦς.
ἴθματα μὲν χέρσῳ, κεφαλὰ δέ οἱ ἅψατ᾽ Ὀλύμπω.
οἱ μὲν ἄρ᾽ ἡμιθνῆτες, ἐπεὶ τὰν πότνιαν εἶδον,
ἐξαπίνας ἀπόρουσαν, ἐνὶ δρυσὶ χαλκὸν ἀφέντες.
ἁ δ᾽ ἄλλως μὲν ἔασεν, (ἀναγκαίᾳ γὰρ ἕποντο
δεσποτικὰν ὑπὸ χεῖρα) βαρὺν δ᾽ ἀπαμείψατ᾽ ἄνακτα·
ναί, ναί, τεύχεο δῶμα, κύον, κύον, ᾧ ἔνι δαῖτας
ποιησεῖς· θαμιναὶ γὰρ ἐς ὕστερον εἰλαπίναι τοι.
Ἁ μὲν τόσσ᾽ εἰποῖσ᾽ Ἐρυσίχθονι τεῦχε πονηρά.
αὐτίκα οἱ χαλεπόν τε καὶ ἄγριον ἔμβαλε λιμόν,

αἴθωνα, κρατερόν· μεγάλη δ' ἐστρεύγετο νούσῳ·
σχέτλιος, ὅσσα πάσαιτο, τόσων ἔχεν ἵμερος αὖτις.
εἴκατι δαῖτα πένοντο, δυώδεκα δ' οἶνον ἄφυσσον·
καὶ γὰρ τᾷ Δάματρι συνωργίσθη Διόνυσος·
τόσσα Διώνυσον γὰρ ἃ καὶ Δάματρα χαλέπτει.
οὔτε μιν εἰς ἐράνως οὔτε ξυνδείπνια πέμπον
αἰδόμενοι γονέες· προχανὰ δ' εὑρίσκετο πᾶσα.
ἦνθον Ἰτωνιάδος μιν Ἀθαναίας ἐπ' ἄεθλα
Ὀρμενίδαι καλέοντες· ἀπ' ὧν ἠρνήσατο μάτηρ·
οὐκ ἔνδοι, χθιζὸς γὰρ ἐπὶ Κρανῶνα βέβηκε,
τέλθος ἀπαιτήσων, ἑκατὸν βόας. ἦνθε Πολυξώ,
μάτηρ Ἀκτορίωνος, (ἐπεὶ γάμον ἄρτυε παιδὶ)
ἀμφότερον, Τριόπαν τε καὶ υἱέα, κικλήσκοισα.
τὰν δὲ γυνὰ βαρύθυμος ἀμείβετο δακρυχέοισα·
νεῖταί τοι Τριόπας· Ἐρυσίχθονα δ' ἤλασε κάπρος
Πίνδον ἀν' εὐάγκειαν, ὃ δ' ἐννέα φάεα κεῖται.
δειλαία, φιλότεκνε, τί τ' οὐκ ἐψεύσαο μᾶτερ;
δαίνυεν εἰλαπίνας τις; ἐν ἀλλοτρίοις Ἐρυσίχθων·
ἄγετό τις νύμφαν; Ἐρυσίχθονα δίσκος ἔτυψεν,
ἢ ἔπεσ' ἐξ ἵππων, ἢ ἐν Ὄθρυϊ ποίμνι' ἀμιθρεῖ.
ἐνδόμυχος δ' ἤπειτα πανάμερος εἰλαπιναστὰς
ἤσθιε μυρία πάντα· κακὰ δ' ἐξάλλετο γαστὴρ
αἰεὶ μᾶλλον ἔδοντι· τὰ δ' ἐς βυθὸν οἷα θαλάσσας
ἀλεμάτως ἀχάριστα κατέῤῥεεν εἴδατα πάντα.
ὡς δὲ Μίμαντι χιών, ὡς ἀελίῳ ἔνι πλαγγών,
καὶ τούτων ἔτι μεῖζον ἐτάκετο· μέσφ' ἐπὶ νευραῖς
δειλαίῳ ῥινός τε καὶ ὀστέα μῶνον ἔλιφθεν.
κλαῖε μὲν ἁ μάτηρ, βαρὺ δ' ἔστενον αἱ δύ' ἀδελφαί,
χὡ μαστός, τὸν ἔπινε, καὶ αἱ δέκα πολλάκι δῶλαι.

καὶ δ᾽ αὐτὸς Τριόπας πολιαῖς ἐπὶ χεῖρας ἔβαλλε,
τοῖα τὸν οὐκ ἀΐοντα Ποσειδάωνα καλιστρέων·
ψευδοπάτωρ, ἴδε τόνδε τεοῦ τρίτον, εἴπερ ἐγὼ μὲν
σεῦ τε καὶ Αἰολίδος Κανάκης γένος· αὐτὰρ ἐμεῖο
τοῦτο τὸ δείλαιον γένετο βρέφος. αἴθε γὰρ αὐτὸν
βλητὸν ὑπ᾽ Ἀπόλλωνος ἐμαὶ χέρες ἐκτερέϊξαν·
νῦν δὲ κακὰ βούβρωστις ἐν ὀφθαλμοῖσι κάθηται.
ἤ οἱ ἀπόστασον χαλεπὰν νόσον, ἠέ μιν αὐτὸς
βόσκε λαβών, ἁμαὶ γὰρ ἀπειρήκαντι τράπεζαι.
χῆραι μὲν μάνδραι, κενεαὶ δέ μοι αὔλιες ἤδη
τετραπόδων· ἤδη γὰρ ἀπηρνήσαντο μάγειροι·
ἀλλὰ καὶ οὐρῆας μεγαλᾶν ὑπέλυσαν ἁμαξᾶν.
καὶ τὰν βῶν ἔφαγεν, τὰν Ἑστίᾳ ἔτρεφε μάτηρ,
καὶ τὸν ἀεθλοφόρον καὶ τὸν πολεμήϊον ἵππον,
καὶ τὰν αἴλουρον, τὰν ἔτρεμε θηρία μικκά.
μέσφ᾽ ὅτε μὲν Τριόπαο δόμοις ἔνι χρήματα κεῖτο,
μῶνοι ἄρ᾽ οἰκεῖοι θάλαμοι κακὸν ἠπίσταντο.
ἀλλ᾽ ὅτε τὸν βαθὺν οἶκον ἀνεξήραινον ὀδόντες,
καὶ τόθ᾽ ὁ τῶ βασιλῆος ἐνὶ τριόδοισι καθῆστο,
αἰτίζων ἀκόλως τε καὶ ἔκβολα λύματα δαιτός.
Δάματερ, μὴ τῆνος ἐμὶν φίλος, ὅς τοι ἀπεχθής,
εἴη, μηδ᾽ ὁμότοιχος· ἐμοὶ κακογείτονες ἐχθροί.
εἴπατε, παρθενικαί, καὶ ἐπιφθέγξασθε τεκοῖσαι·
Δάματερ μέγα χαῖρε, πολύτροφε, πουλυμέδιμνε.
χ᾽ ὡς αἱ τὸν κάλαθον λευκότριχες ἵπποι ἄγοντι
τέσσαρες, ὣς ἁμῖν μεγάλα θεὸς εὐρυάνασσα
λευκὸν ἔαρ, λευκὸν δὲ θέρος, καὶ χεῖμα φέροισα,
ἥξεῖ, καὶ φθινόπωρον, ἔτος δ᾽ εἰς ἄλλο φυλαξεῖ.
ὡς δ᾽ ἀπεδίλωτοι καὶ ἀνάμπυκες ἄστυ πατεῦμες,

ὣς πόδας, ὣς κεφαλὰς παναπηρέας ἕξομες αἰεί.
ὡς αἱ λικνοφόροι (χρυσῶ) πλέα λίκνα φέροντι,
ὣς ἄμμες τὸν χρυσὸν ἀφειδέα πασαίμεσθα.
Μέσφα τὰ τᾶς πόλιος πρυτανήϊα τὰς ἀτελέστως
τᾶσδε τελεσφορίας· ποτὶ τὰν θεὸν ἄχρις ὁμαρτεῖν,
αἵτινες ἑξήκοντα κατώτεραι. αἱ δὲ βαρεῖαι,
χ᾽ ἅτις Ἐλειθυίᾳ τείνει χέρα, χ᾽ ἅτις ἐν ἄλγει,
ὣς ἅλις, ὡς αὐτᾶν ἱκανὸν γόνυ. ταῖσι δὲ Δηὼ
δωσεῖ πάντ᾽ ἐπίμεστα, καὶ ὡς ποτὶ νηὸν ἵκωνται.
Χαῖρε, θεά, καὶ τάνδε σάω πόλιν, ἔν θ᾽ ὁμονοίᾳ,
ἔν τ᾽ εὐηπελίᾳ· φέρε δ᾽ ἀγρόθι νόστιμα πάντα.
φέρβε βόας, φέρε μᾶλα, φέρε στάχυν, οἶσε θερισμόν·
φέρβε καὶ εἰράναν, ἵν᾽, ὃς ἄροσε, κεῖνος ἀμασεῖ.
ἵλαθί μοι, τρίλλιστε, μέγα κρείοισα θεάων.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ
ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

1.

Ξεῖνος Ἀταρνείτης τὶς ἀνήρετο Πιττακὸν οὕτω
τὸν Μιτυληναῖον, παῖδα τὸν Ὑῤῥαδέω·
ἄττα γέρον, δοιός με καλεῖ γάμος· ἣ μία μὲν δὴ
νύμφη καὶ πλούτῳ καὶ γενεῇ κατ' ἐμέ·
ἡ δ' ἑτέρη προβέβηκε. τί λώϊον; εἰ δ' ἄγε, σύν μοι
βούλευσον, ποτέρην εἰς ὑμέναιον ἄγω.
εἶπεν· ὁ δὲ σκίπωνα, γεροντικὸν ὅπλον, ἀείρας,
ἠνίδε, κεῖνοί σοι πᾶν ἐρέουσιν ἔπος·
(οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῇσι θοὰς βέμβικας ἔχοντες
ἔστρεφον εὐρείῃ παῖδες ἐνὶ τριόδῳ·)
κείνων ἔρχεο, φησὶ, μετ' ἴχνια. Χὠ μὲν ἐπέστη
πλησίον, οἱ δ' ἔλεγον· Τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.
ταῦτ' ἀΐων ὁ ξεῖνος ἐφείσατο μείζονος οἴκου
δράξασθαι, παίδων κληδόνι συνθέμενος·
τὴν δ' ὀλίγην, ὡς κεῖνος, ἐς οἶκον ἐπήγετο νύμφην.
οὕτω καὶ σύ γ' ἰὼν τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.

2.

Εἶπέ τις, Ἡράκλειτε, τεὸν μόρον, ἐς δέ με δάκρυ
ἤγαγεν, ἐμνήσθην δ' ὁσσάκις ἀμφότεροι

ἠέλιον λέσχῃ κατεδύσαμεν. ἀλλὰ σὺ μέν που,
ξεῖν᾽ Ἁλικαρνησσεῦ, τετράπαλαι σποδιή·
αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες, ᾗσιν ὁ πάντων
ἁρπακτὴρ Ἀΐδης οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ.

3.

Τίμων μισάνθρωπος ἐσοικέω· ἀλλὰ παρέλθε,
οἰμώζειν εἴπας πολλά, παρέλθε μόνον.

4.

α. Τίμων (οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἐσσὶ) τί τοι, φάος ἢ σκότος, ἐχθρόν;
β. τὸ σκότος· ὑμέων γὰρ πλείονες εἰν Ἀΐδῃ.

5.

Κόγχος ἐγώ, Ζεφυρῖτι, παλαίτερον· ἀλλὰ σὺ νῦν με,
Κύπρι, Σεληναίης ἄνθεμα πρῶτον, ἔχεις
ναυτίλον, ὃς πελάγεσσιν ἐπέπλεον, εἰ μὲν ἀῆται,
τείνας οἰκείων λαῖφος ἀπὸ προτόνων·
εἰ δὲ γαληναίη λιπαρὴ θεός, οὖλος ἐρέσσων
ποσσί νιν, ὥστ᾽ ἔργῳ τοὔνομα συμφέρεται.
ἐκ δ᾽ ἔπεσον παρὰ θῖνας Ἰουλίδος, ὄφρα γένωμαι
σοί τι περίσκεπτον παίγνιον, Ἀρσινόη.
μηδέ μοι ἐν θαλάμῃσιν ἔθ᾽, ὡς πάρος, (εἰμὶ γὰρ ἄπνους)
τίκτεται αἰνοτέρης ὤεον ἀλκυόνης.
Κλεινίου ἀλλὰ θυγατρὶ δίδου χάριν· οἶδε γὰρ ἐσθλὰ
ῥέζειν, καὶ Σμύρνης ἐστὶν ἀπ᾽ Αἰολίδος.

6.

Κρεωφύλου πόνος εἰμί, δόμῳ ποτὲ θεῖον Ὅμηρον
δεξαμένου· κλαίω δ᾽ Εὔρυτον, ὅσσ᾽ ἔπαθε,

καὶ ξανθὴν Ἰόλειαν· Ὁμήρειον δὲ καλεῦμαι
    γράμμα. Κρεωφύλῳ, Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα.

7.

Στήλην μητρυιῆς, πικρὰν λίθον, ἔστεφε κοῦρος,
    ὡς βίον, ἠλλάχθαι καὶ τρόπον οἰόμενος.
ἡ δὲ τάφῳ κλινθεῖσα κατέκτανε παῖδα πεσοῦσα.
    φεύγετε μητρυιῆς καὶ τάφον οἱ πρόγονοι.

8.

Ἦλθε Θεαίτητος καθαρὴν ὁδόν· εἰ δ' ἐπὶ κισσὸν
    τὸν τεὸν οὐχ αὕτη, Βάκχε, κέλευθος ἄγει,
ἄλλων μὲν κήρυκες ἐπὶ βραχὺν οὔνομα καιρὸν
    φθέγξονται, κείνου δ' Ἑλλὰς ἀεὶ σοφίαν.

9.

Μικρή τις, Διόνυσε, καλὰ πρήσσοντι ποιητῇ
    ῥῆσις· ὁ μέν, νικῶ, φησὶ τὸ μακρότατον.
ᾧ δὲ σὺ μὴ πνεύσῃς ἐνδέξιος, ἤν τις ἔρηται·
    πῶς ἔβαλες; φησί, σκληρὰ τὰ γιγνόμενα.
τῷ μερμηρίξαντι τὰ μὴ 'νδικα τοῦτο γένοιτο
    τοὔπος, ἐμοὶ δ', ὦναξ, ἡ βραχυσυλλαβίη.

10.

Τῇδε Σάων ὁ Δίκωνος, Ἀκάνθιος, ἱερὸν ὕπνον
    κοιμᾶται. θνήσκειν μὴ λέγε τοὺς ἀγαθούς.

11.

Ἦν δίζῃ Τίμαρχον ἐν Ἄϊδος, ὄφρα πύθηαι
    ἤ τι περὶ ψυχῆς, ἢ πάλι πῶς ἔσεαι·
[δίζεσθαι] φυλῆς Πτολεμαΐδος, υἱέα πατρὸς
    Παυσανίου, δήεις δ' αὐτὸν ἐν εὐσεβέων.

12.

Σύντομος ἦν ὁ ξεῖνος, ὁ καὶ στίχος οὐ μακρὰ λέξων·
Θῆρις Ἀρισταίου, Κρής, ὑπ' ἐμοὶ, δολιχόν.

13.

Κύζικον ἢν ἔλθῃς, ὀλίγος πόνος Ἱππακὸν εὑρεῖν
καὶ Διδύμην, ἀφανὴς οὔτι γὰρ ἡ γενεή·
καί σφιν ἀνιηρὸν μὲν ἐρεῖς ἔπος, ἔμπα δὲ λέξον
τοῦθ', ὅτι τὸν κείνων υἱὸν ἔχω Κριτίαν.

14.

α. Ἦ ῥ' ὑπὸ σοὶ Χαρίδας ἀναπαύεται; β. εἰ τὸν Ἀρίμνα
τοῦ Κυρηναίου παῖδα λέγεις, ὑπ' ἐμοί.
α. ὦ Χαρίδα, τί τὰ νέρθε; γ. πολὺ σκότος. α. αἱ δ' ἄνοδοι τί;
γ. ψεῦδος. α. ὁ δὲ Πλούτων; γ. μῦθος· ἀπωλόμεθα.
οὗτος ἐμὸς λόγος ὔμμιν ἀληθινός· εἰ δὲ τὸν ἡδὺν
βούλει, Πελλαίου βοῦς μέγας εἰν Ἀΐδῃ.

15.

Δαίμονα τίς δ' εὖ οἶδε τὸν αὔριον; ἁνίκα καί σε,
Χάρμι, τὸν ὀφθαλμοῖς χθιζὸν ἐν ἁμετέροις,
τᾷ ἑτέρᾳ κλαύσαντες ἐθάπτομεν. οὐδὲν ἐκείνου
εἶδε πατὴρ Διοφῶν χρῆμ' ἀνιηρότερον.

16.

Τιμονόη; — τίς δ' ἐσσί; μὰ δαίμονας, οὔ σ' ἂν ἐπέγνων,
εἰ μὴ Τιμοθέου πατρὸς ἐπῆν ὄνομα

στήλη, καὶ Μήθυμνα, τεὴ πόλις. ἦ μέγα, φημὶ,
χῆρον ἀνιᾶσθαι σὸν πόσιν Εὐθυμένη.

17.

Κρηθίδα τὴν πολύμυθον, ἐπισταμένην καλὰ παίζειν,
δίζονται Σαμίων πολλάκι θυγατέρες,
ἡδίσταν συνέριθον, ἀεὶ λάλον· ἡ δ᾽ ἀποβρίζει
ἐνθάδε τὸν πάσαις ὕπνον ὀφειλόμενον.

18.

Ὤφελε μηδ᾽ ἐγένοντο θοαὶ νέες· οὐ γὰρ ἂν ἡμεῖς
παῖδα Διοκλείδου Σώπολιν ἐστένομεν.
νῦν δ᾽ ὁ μὲν εἰν ἁλί που φέρεται νέκυς, ἀντὶ δ᾽ ἐκείνου
οὔνομα καὶ κενεὸν σῆμα παρερχόμεθα.

19.

Νάξιος οὐκ ἐπὶ γῆς ἔθανεν Λύκος, ἀλλ᾽ ἐνὶ πόντῳ
ναῦν ἅμα καὶ ψυχὴν εἶδεν ἀπολλυμένην,
ἔμπορος Αἰγίνηθεν ὅτ᾽ ἔπλεε. χὢ μὲν ἐν ὑγρῇ
νεκρός· ἐγὼ δ᾽, ἄλλως οὔνομα τύμβος ἔχων,
κηρύσσω πανάληθες ἔπος τόδε· φεῦγε θαλάττῃ
συμμίσγειν, ἐρίφων, ναυτίλε, δυομένων.

20.

Δωδεκέτη τὸν παῖδα πατὴρ ἀπέθηκε Φίλιππος
ἐνθάδε, τὴν πολλὴν ἐλπίδα, Νικοτέλην.

21.

Ἠῷοι Μελάνιππον ἐθάπτομεν, ἠελίου δὲ
δυομένου Βασιλὼ κάτθανε παρθενικὴ
αὐτοχερί· ζώειν γὰρ, ἀδελφεὸν ἐν πυρὶ θεῖσα,
οὐκ ἔτλη. δίδυμον δ᾽ οἶκος ἐσεῖδε κακὸν

πατρὸς Ἀριστίπποιο, κατήφησεν δὲ Κυρήνη
πᾶσα, τὸν εὔτεκνον χῆρον ἰδοῦσα δόμον.

22.

Ὅστις ἐμὸν παρὰ σῆμα φέρεις πόδα, Καλλιμάχου με
ἴσθι Κυρηναίου παῖδά τε καὶ γενέτην.
εἰδείης δ' ἄμφω κεν· ὁ μέν ποτε πατρίδος ὅπλων
ἦρξεν, ὁ δ' ἤεισεν κρείσσονα βασκανίης.
οὐ νέμεσις· Μοῦσαι γὰρ ὅσους ἴδον ὄμματι παῖδας
μὴ λοξῷ, πολιοὺς οὐκ ἀπέθεντο φίλους.

23.

Ἀστακίδην τὸν Κρῆτα, τὸν αἰπόλον, ἥρπασε νύμφη
ἐξ ὄρεος, καὶ νῦν ἱερὸς Ἀστακίδης
οἰκεῖ Δικταίῃσιν ὑπὸ δρυσίν. οὐκ ἔτι Δάφνιν,
ποιμένες, Ἀστακίδην δ' αἰὲν ἀεισόμεθα.

24.

Εἴπας, Ἥλιε χαῖρε, Κλεόμβροτος Ὡμβρακιώτης
ἥλατ' ἀφ' ὑψηλοῦ τείχεος εἰς Ἀΐδην.
ἄξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτου κακὸν, ἀλλὰ Πλάτωνος
ἓν τὸ περὶ ψυχῆς γράμμ' ἀναλεξάμενος.

25.

Ἥρως Ἠετίωνος ἐπὶ σταθμὸν Ἀμφιπολίτεω
ἵδρυμαι, μικρῷ μικρὸς ἐπὶ προθύρῳ,
λοξὸν ὄφιν καὶ μοῦνον ἔχων ξίφος. ἀνδρὶ δὲ ἱππεῖ
θυμωθεὶς πεζὸν κἀμὲ παρῳκίσατο.

26.

Ὤμοσε Καλλίγνωτος Ἰωνίδι, μήποτ' ἐκείνης
ἕξειν μήτε φίλον κρείσσονα, μήτε φίλην.
ὤμοσεν· ἀλλὰ λέγουσιν ἀληθέα, τοὺς ἐν ἔρωτι
ὅρκους μὴ δύνειν οὔατ' ἐς ἀθανάτων.

νῦν δ' ὁ μὲν ἀρσενικῷ θέρεται πυρὶ, τῆς δὲ ταλαίνης
νύμφης, ὡς Μεγαρέων, οὐ λόγος, οὔτ' ἀριθμός.

27.

Εἶχον ἀπὸ σμικρῶν ὀλίγον βίον, οὔτε τι δεινὸν
ῥέζων, οὔτ' ἀδικῶν οὐδένα, γαῖα φίλη,
Μίκυλος. εἴ τι πονηρὸν ἐπήνεσα, μήτε σὺ κούφη
γίγνεο, μήτ' ἄλλοι δαίμονες, οἵ μ' ἔχετε.

28.

Ἡσιόδου τόδ' ἄεισμα καὶ ὁ τρόπος. οὐ τὸν ἀοιδῶν
ἔσχατον, ἀλλ' ὀχ' ἄκρον, καὶ τὸ μελιχρότατον
τῶν ἐπέων ὁ Σολεὺς ἀπεμάξατο. χαίρετε, λεπταὶ
ῥήσιες, Ἀρήτου σύντονος ἀγρυπνίη.

29.

Ἐχθαίρω τὸ ποίημα τὸ κυκλικὸν, οὐδὲ κελεύθῳ
χαίρω, τὶς πολλοὺς ὧδε καὶ ὧδε φέρει·
μισῶ καὶ περίφοιτον ἐρώμενον, οὔτ' ἀπὸ κρήνης
πίνω· σικχαίνω πάντα τὰ δημόσια.
Λυσανία, σὺ δὲ ναίχι καλὸς καλός· ἀλλὰ πρὶν εἰπεῖν
τοῦτο σαφῶς, ἠχώ φησί τις· ἄλλος ἔχει.

30.

Ἔγχει, καὶ πάλιν εἰπὲ, Διοκλέος· οὐδ' Ἀχελῷος
κείνου τῶν ἱερῶν αἰσθάνεται κυάθων.
καλὸς ὁ παῖς, Ἀχελῷε, λίην καλός· εἰ δέ τις οὐχὶ
φησὶν, ἐπισταίμην μοῦνος ἐγὼ τὰ καλά.

31.

Θεσσαλικὲ Κλεόνικε τάλαν, τάλαν, οὐ, μὰ τὸν ὀξὺν
Ἥλιον, οὔ σ' ἔγνων. σχέτλιε, ποῦ γέγονας;
ὀστέα σοι καὶ μοῦνον ἔτι τρίχες. ἦ ῥά σε δαίμων
οὑμὸς ἔχει, χαλεπῇ δ' ἤντεο θευμορίῃ;

ἔγνων· Εὐξίθεός σε συνήρπασε, καὶ σὺ γὰρ ἐλθὼν
τὸν καλὸν, ὦ μόχθηρ᾽, ἔβλεπες ἀμφοτέροις.

32.

Ὠγρευτὴς, Ἐπίκυδες, ἐν οὔρεσι πάντα λαγωὸν
διφᾷ, καὶ πάσης ἴχνια δορκαλίδος,
στίβῃ καὶ νιφετῷ κεχρημένος. ἢν δέ τις εἴπῃ·
τῇ τόδε βέβληται θηρίον, οὐκ ἔλαβεν.
χ᾽ οὐμὸς ἔρως τοιόσδε· τὰ μὲν φεύγοντα διώκειν
οἶδε, τὰ δ᾽ ἐν μέσσῳ κείμενα παρπέταται.

33.

Οἶδ᾽ ὅτι μοι πλούτου κενεαὶ χέρες, ἀλλὰ, Μένιππε,
μὴ λέγε, πρὸς Χαρίτων, τοὐμὸν ὄνειρον ἐμοί.
ἀλγέω θὴν διὰ παντὸς ἔπος τόδε πικρὸν ἀκούων·
ναὶ, φίλε, τῶν παρά σου τοῦτ᾽ ἀνεραστότατον.

34.

Ἄρτεμι, τὶν τόδ᾽ ἄγαλμα Φιληρατὶς εἵσατο τῇδε·
ἀλλὰ σὺ μὲν δέξαι, πότνια, τὴν δὲ σάου.

35.

α. *Τίν με, λεοντάγχωνε, συοκτόνε, φήγινον ὄζον*
θῆκε — β. *τίς;* α. *Ἀρχῖνος.* β. *ποῖος;* α. *ὁ*
Κρής. β. *δέχομαι.*

36.

Βαττιάδεω παρὰ σῆμα φέρεις πόδας, εὖ μὲν ἀοιδὴν
εἰδότος, εὖ δ᾽ οἴνῳ καίρια συγγελάσαι.

37.

Τὸν βαθὺν οἰνοπότην, Ἐρασίξενον, ἡ δὶς ἐφεξῆς
ἀκρήτου προποθεῖσ᾽ ᾤχετ᾽ ἔχουσα κύλιξ.

38.

Ὁ Λύκτιος Μενοίτας τὰ τόξα ταῦτ᾽ ἐπειπών

ἔθηκε· τῇ, κέρας τοὶ δίδωμι καὶ φαρέτρην
Σάραπι, τοὺς δ' ὀϊστοὺς ἔχουσιν Ἑσπερῖται.

39.

. . . . . τὰ δῶρα τῇ 'φρυδίτῃ
Σιμώνη περίφοιτος . . . . .
. . εἰκόν' . . αὑτῆς ἔθηκε, τήν τε μίτρην,
ἣ μαστοὺς ἐφίλησε . . τόν τε Πᾶνα
καὶ τοὺς αὐτοὺς ὁρῇ τάλαινα θάρσους . .
. . . .

40.

Δήμητρι τῇ Πυλαίῃ, τῇ τοῦτον οὑκ Πελασγῶν
Ἀκρίσιος τὸν νηὸν ἐδείματο, ταῦθ' ὁ Ναυκρατίτης
καὶ τῇ κάτω θυγατρὶ τὰ δῶρα Τιμόδημος
εἵσατο, τῶν κερδέων δεκατεύματα, καὶ γὰρ εὔξαθ'
οὕτως.

41.

Ἱερέη Δήμητρος ἐγώ ποτε, καὶ πάλιν Καβείρων,
ὦνερ, καὶ μετέπειτα Δινδυμήνης,
ἡ γρηῢς γενόμην, ἡ νῦν κόνις ἦνο * * *
πολλῶν προστασίη νεῶν γυναικῶν.
καί μοι τέκν' ἐγένοντο δύ' ἄρσενα, κἠπέμυσ' ἐκείνων
εὐγήρως ἐνὶ χερσίν. ἕρπε χαίρων.

42.

Ἥμισύ μευ ψυχῆς ἔτι τὸ πνέον, ἥμισυ δ' οὐκ οἶδ'
εἴτ' Ἔρος, εἴτ' Ἀΐδης ἥρπασε· πλὴν ἀφανές.
ἦ ῥά τιν' ἐς παίδων πάλιν ᾤχετο. καὶ μὲν ἀπεῖπον
πολλάκι· τὴν δρῆστιν μὴ ὑπόδεχθε, νέοι.
οὐκ ἐς τὸν Κήφισσυν; ἐκεῖσε γὰρ ἡ λιθόλευστος
κείνη καὶ δυσέρως οἶδ' ὅτ' ἐπιστρέφεται.

43.

Εἰ μὲν ἑκὼν, Ἀρχῖν᾽, ἐπεκώμασα, μυρία μέμφου·
εἰ δ᾽ ἄκων ἥκω, τὴν προπέτειαν ὅρα.
ἄκρητος καὶ ἔρως μ᾽ ἠνάγκασεν, ὧν ὁ μὲν αὐτῶν
εἷλκεν, ὁ δ᾽ οὐκ εἴα σώφρονα θυμὸν ἔχειν.
ἐλθὼν δ᾽ οὐκ ἐβόησα· τίς, ἢ τίνος; ἀλλ᾽ ἐφίλησα
τὴν κούρην. εἰ τοῦτ᾽ ἔστ᾽ ἀδίκημ᾽, ἀδικῶ.

44.

Ἕλκος ἔχων ὁ ξεῖνος ἐλάνθανεν· ὡς ἀνιηρὸν
πνεῦμα διὰ στηθέων εἶδες ἀνηγάγετο.
τὸ τρίτον ἤδη ἔπινε, τὰ δὲ ῥόδα φυλλοβολεῦντα
τὠνδρὸς ἀπὸ στεφάνων πάντ᾽ ἐχέοντο χαμαί.
ὤπτηται μέγα δή τι· μὰ δαίμονας, οὐκ ἀπὸ ῥυσμοῦ
εἰκάζω, φωρὸς δ᾽ ἴχνια φὼρ ἔμαθον.

45.

Ἔστι τι, ναὶ τὸν Πᾶνα, κεκρυμμένον, ἔστι τι ταύτῃ,
ναὶ μὰ Διώνυσον, πῦρ ὑπὸ τῇ σποδιῇ·
οὐ θαρσέω· μὴ δή με περίπλεκε. πολλάκι λήθει
τοῖχον ὑποτρώγων ἡσύχιος ποταμός.
τῷ καὶ νῦν δείδοικα, Μενέξενε, μή με παρεισδὺς
οὗτος ὁ σιγέρπης εἰς τὸν ἔρωτα βάλῃ.

46.

Ληφθήσῃ, περίφοιτε Μενέκρατες, εἶπα Πανήμου
εἰκάδι, καὶ Λώου — τῇ τίνι; τῇ δεκάτῃ
ἦλθεν ὁ βοῦς ὑπ᾽ ἄροτρον ἑκούσιος. εὖγ᾽ ἐμὸς Ἑρμῆς,
εὖγ᾽ ἐμός· οὐ παρὰ τὰς εἴκοσι μεμφόμεθα.

47.

Ὡς ἀγαθὰν Πολύφαμος ἀνεύρατο τὰν ἐπαοιδὰν
τῶν ζαμενῶν ἀνιᾶν, ὄκκα φίλας ὁ Κύκλωψ.

αἱ Μοῖσαι τὸν ἔρωτα κατισχναίνοντι, Φίλιππε.
ἦ πανακὲς πάντων φάρμακον ἁ σοφία.
τοῦτο, δοκῶ, χὰ λιμὸς ἔχει μόνον ἐς τὰ πονηρὰ
τὠγαθόν· ἐκκόπτει τὰν φιλόπαιδα νόσον.
ἔσθ' ἅμιν τάδ' ἕκαστά γ' ἀφειδέα ποττὸν ἔρωτα.
τουτί, ναὶ κείρει σὰ πτερὰ, παιδάριον.
οὐδ' ὅσον ἀττάραγόν τυ δεδοίκομες· αἱ γὰρ ἐπῳδαὶ
οἴκοι τῶ χαλεπῶ τραύματος ἀμφότεραι.

48.

Τὴν ἁλίην Εὔδημος, ἐφ' ἧς ἅλα λιτὸν ἐπέσθων
χειμῶνας μεγάλους ἐξέφυγεν δανέων,
θῆκε θεοῖς Σαμόθραξι, λέγων ὅτι τήνδε κατ' εὐχὴν,
ὦ λαοὶ, σωθεὶς ἐξ ἁλὸς, ὧδ' ἔθετο.

49.

Εὐμαθίην ᾐτεῖτο, διδοὺς ἐμὲ Σῖμος ὁ Μίκκου
ταῖς Μούσαις· αἱ δὲ, Γλαῦκος ὅκως, ἔδοσαν
ἀντ' ὀλίγου μέγα δῶρον. ἐγὼ δ' ἀνὰ τήνδε κεχηνὼς
κεῖμαι τοῦ Σαμίου διπλόον, ὁ τραγικὸς
παιδαρίων Διόνυσος ἐπήκοος· οἱ δὲ λέγουσιν,
ἱερὸς ὁ πλόκαμος, τοὐμὸν ὄνειαρ ἐμοί.

50.

Τῆς Ἀγοράνακτός με λέγε, ξένε, κωμικὸν οὕτως
ἀγκεῖσθαι νίκης μάρτυρα τοῦ Ῥοδίου
Πάμφιλον, οὐκ ἐν ἔρωτι δεδαυμένον· ἥμισυ δ' ὀπταῖ
ἰσχάδι καὶ λύχνοις Ἴσιδος εἰδόμενον.

51.

Τὴν Φρυγίην Αἴσχρην, ἀγαθὸν γάλα, πᾶσιν ἐν ἐσθλοῖς
Μίκκος καὶ ζωὴν οὖσαν ἐγηροκόμει,
καὶ φθιμένην ἀνέθηκεν, ἐπεσσομένοισιν ὁρᾶσθαι,
ἡ γρηῢς μαστῶν ὡς ἀπέχει χάριτας.

52.

Τέσσαρες αἱ Χάριτες, ποτὶ γὰρ μία ταῖς τρισὶ κείναις
ἄρτι ποτ' ἐπλάσθη, κἤτι μύροισι νοτεῖ,
εὐαίων ἐν πᾶσιν ἀρίζηλος Βερενίκα,
ἇς ἄτερ οὐδ' αὐταὶ ταὶ Χάριτες Χάριτες.

53.

Τὸν τὸ καλὸν μελανεῦντα Θεόκριτον, εἰ μὲν ἔμ' ἔχθει,
τετράκι μισοίης· εἰ δὲ φιλεῖ, φιλέοις.
ναιχὶ πρὸς εὐχαίτεω Γανυμήδεος, οὐράνιε Ζεῦ,
καὶ σύ ποτ' ἠράσθης· οὐκ ἔτι μακρὰ λέγω. —

54.

Καὶ πάλιν, Εἰλείθυια, Λυκαινίδος ἐλθὲ καλεύσης,
εὔλοχος ὠδίνων ὧδε σὺν εὐτοκίῃ,
ὡς τόδε νῦν μέν, ἄνασσα, κόρης ὕπερ· ἀντὶ δὲ παιδὸς
ὕστερον εὐώδης ἄλλο τι νηὸς ἔχοι.

55.

Τὸ χρέος ὡς ἀπέχεις, Ἀσκλήπιε, τὸ πρὸ γυναικὸς
Δημοδίκης Ἀκέσων ὤφελεν εὐξάμενος,
γινώσκεις· ἢν δ' ἄρα λάθῃ, καὶ δή μιν ἀπαιτῇς,
φησὶ παρέξεσθαι μαρτυρίην ὁ πίναξ.

56.

Τῷ με Κανωπίτᾳ Καλλίστιον εἴκοσι μύξαις
πλούσιον, ἡ Κριτίου, λύχνον ἔθηκε θεῷ,
εὐξαμένα περὶ παιδὸς Ἀπελλίδος. ἐς δ' ἐμὰ φέγγη
ἀθρήσας φήσεις· Ἕσπερε, πῶς ἔπεσες;

57.

Φησὶν ὅ με στήσας Εὐαίνετος, (οὐ γὰρ ἔγωγε
γινώσκω,) νίκης ἀντί με τῆς ἰδίης
ἀγκεῖσθαι χάλκειον ἀλέκτορα Τυνδαρίδῃσι.
πιστεύω Φαίδρου παιδὶ Φιλοξενίδεω.

58.

Ιναχίης ἔστησεν ἐν Ἴσιδος ἡ Θάλεω παῖς
Αἰσχυλὶς, Εἰρήνης μητρὸς ὑποσχεσίῃ.

59.

Τὸν ξένον, ὦ ναυηγὲ, Λεόντιχος ἐνθάδε νεκρὸν
εὗρέ σ᾽ ἐπ᾽ αἰγιαλοῖς, χῶσε δὲ τῷδε τάφῳ,
δακρύσας ἐπίκηρον ἑὸν βίον· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
ἥσυχον, αἰθυίῃς δ᾽ ἶσα θαλασσοπορεῖ.

6.

Εὐδαίμων, ὅτι τἆλλα μανεὶς, ὡρχαῖος Ὀρέστας
λευγαλέαν ἅμαν οὐκ ἐμάνη μανίαν·
οὐδ᾽ ἔλαβ᾽ ἐξέτασιν τῶ Φωκέος, ἅτις ἐλέγχει
τὸν φίλον, ἀλλὰ καὶ ἓν δρᾶμ᾽ ἐδίδαξε μόνον.
ἦ τάχα καὶ τὸν ἑταῖρον ἀπώλεσε τοῦτο ποήσας·
κἀγὼ τοὺς πολλοὺς οὐκέτ᾽ ἔχω Πυλάδας.

61.

Οἵτινες Ἠλείοιο παρέρπετε σῆμα Κίμωνος,
ἴστε τὸν Ἱππαίου παῖδα παρερχόμενοι.

62.

α. Αἴνιε, καὶ σὺ γὰρ ὧδε, Μενέκρατες, οὐκ ἐπὶ πουλὺ
ἦσθα; τί σε, ξείνων λῷστε, κατειργάσατο;
ἦ ῥα τὸ καὶ Κένταυρον; β. Ὅ μοι πεπρωμένος ὕπνος
ἦλθεν, ὁ δὲ τλήμων οἶνος ἔχει πρόφασιν.

63.

Κυνθίδες θαρσεῖτε· τὰ γὰρ τοῦ Κρητὸς Ἐχέμμα
κεῖται ἐν Ὀρτυγίῃ τόξα παρ᾽ Ἀρτέμιδι,
οἷς ὑμέων ἐκένωσεν ὄρος μέγα. νῦν δὲ πέπαυται,
αἶγες, ἐπεὶ σπονδὰς ἡ θεὸς εἰργάσατο.
